

PRŮVODCE
PROFESEMI

aneb

Koukej,
co dělám

Ivana Štěrbová

Nadání a dovednosti o.p.s.

Víte, že...

... soudcem Ústavního soudu se můžete stát nejdřív ve 40 letech?

... v ČR existuje přibližně 2100 profesí?

... v kuchyni v restauraci je někdy i 50 stupňů?

... právník ne vždy hájí spravedlnost?

... kadeřnice poví „svých 8 000 slov denně“ už v práci a její partner má doma „klid“?

... podnikatel musí mít obrovskou sebekázeň a disciplínu?

... zámečnick zachrání za svou kariéru nejeden život?

... skladník nachodí po skladu denně i 30 km?

... exekutoři nechodí lepit cedulky „zabaveno“?

... práce psychologa není „jen“ o povídání si s klienty?

... sportovci nejsou zaměstnanci, sport vykonávají jako živnost a sami si platí sociální a zdravotní pojištění?

že ne?
tak čtěte dál!

obsah

Víte, že...	2
Obsah	5
Úvod	8
Jak s průvodcem pracovat	10
Slovníček základních pojmů v tématu práce a kariéra	11
1. Pozice pro lidi se základním vzděláním a více	14
1. 1. Uklízeč/ka	16
1. 2. Pracovník/ce ostrahy	20
1. 3. Pomocný/á pracovník/ce ve stavebnictví, stavební dělník/ce	24
1. 4. Výškový/á specialista/ka, výškový/á pracovník/ce	27
1. 5. Řidič/ka kamionu/autobusu, taxikář/ka	30
1. 6. Kurýr	34
1. 7. Skladník/ce	38
1. 8. Pracovník/ce call/zákaznického centra	41
2. Pozice vyžadující minimálně vyučení v oboru s maturitou nebo bez	44
2. 1. Lektor/ka	46
2. 2. Kuchař/ka	49
2. 3. Kadeřník/ce, holič/ka	54
2. 4. Zámečnick/ce	59
2. 5. Truhlář/ka	62
2. 6. Lesní technik/čka, myslivec, revírník/ce	65
2. 7. Švadlena, krejčí/ová	68
2. 8. Malíř/ka pokojů, natěrač/ka	72
2. 9. Stavbyvedoucí	75
2. 10. Automechanik/čka	78
2. 11. Zahradník/ce	81
2. 12. Prodavač/ka	84
2. 13. Farmář/ka, zemědělec/kyně	88
2. 14. Pracovník/ce pošty, poštovní doručovatel/ka	91
2. 15. Voják z povolání	94

3. Pozice vyžadující minimálně ukončené středoškolské vzdělání s maturitou	98		
3. 1. Knihovník/ce	100	4. 15. Firemní právník/čka	235
3. 2. Zvukař/ka	104	4. 16. Advokát/ka, advokátní koncipient/ka	238
3. 3. Masér/ka	107	4. 17. Exekutor/ka	243
3. 4. Finanční/pojišťovací poradce/kyně	110	4. 18. Notář/ka	246
3. 5. Účetní	114	4. 19. Farmaceut/ka, lékárník/ce	249
3. 6. HR specialist, HR recruiter, HR manager, personalista/ka	119	4. 20. Kurátor/ka výstav/umění/muzea	252
3. 7. Asistent/ka, back office / office manager	123	4. 21. Režisér/ka	255
3. 8. Hasič/ka	126	4. 22. Veterinární lékař/ka	258
3. 9. Obchodní zástupce/kyně	129		
3. 10. Herec/čka	132	5. Pozice vyžadující postgraduální či doktorandské studium nebo další specifické požadavky	264
3. 11. Pracovník/ce v neziskové organizaci, sociální pracovník/ce, fundraiser	136	5. 1. Státní zástupce/kyně	266
3. 12. Realitní makléř/ka	140	5. 2. Soudce/kyně obecného soudu / Ústavního soudu	270
3. 13. Asistent/ka pedagoga	144	5. 3. Vědecký/á pracovník/ce	275
3. 14. Policista/ka, inspektor/ka policie	148	5. 4. Vysokoškolský/á učitel/ka	278
3. 15. Pracovník/ce vězeňské služby, dozorce/kyně ve věznici, speciální pedagog/žka ve věznici	153		
3. 16. Koordinátor/ka projektů	156	6. Podnikatelé a vlastníci firem	282
3. 17. Učitel/ka v mateřské škole	160	6. 1. Podnikatel/ka v multi-level marketingu (MLM)	284
3. 18. Zdravotní sestra/bratr	165	6. 2. Kavárník/ce	288
3. 19. Trenér/ka fitness, instruktor/ka jógy/pilates	170	6. 3. Majitel/ka firmy	292
3. 20. Baletka, tanečnick/ce	173		
3. 21. Letuška, stevard/ka	176		
4. Pozice vyžadující minimálně ukončené vysokoškolské vzdělání	182		
4. 1. Učitel/ka ZŠ/SŠ	184		
4. 2. IT specialista/ka	187		
4. 3. Chemik/čka	191		
4. 4. Daňový/á poradce/kyně, daňový/á specialista/ka, ekonom/ka	194		
4. 5. Pracovník/ce controllingu, kontrolor/ka	199		
4. 6. Architekt/ka	202		
4. 7. Projektant/ka	205		
4. 8. Politik/čka	208		
4. 9. Marketingový/á specialista/ka, PR specialista/ka	211		
4. 10. Copywriter/ka	214		
4. 11. Ekolog/žka	218		
4. 12. Lékař/ka	221		
4. 13. Zubař/ka	225		
4. 14. Psycholog/žka, psychoterapeut/ka, psychiatr/ička	230		

Úvod

Tento průvodce pojednává o nás a našich profesích, se kterými se setkáváme v každodenním životě a nebo o kterých často ve skrytu duše sníme. Průvodce je primárně určen žákům ZŠ a SŠ, kteří se rozhodují o svém budoucím povolání. Dobře poslouží také jejich rodičům a širší veřejnosti se zájmem nahlédnout „pod pokličku“ profesí kolem sebe.

Po dobu jednoho roku jsme sbírali příběhy a informace od lidí různých profesí, abychom čtenářům co nejvíce přiblížili jednotlivé obory a profese. Mohli jsme stroze popsat jednotlivé pozice a vytvořit jakousi přehlednou tabulku. Podobné tabulky ale již existují a čtenářům dávají jen určitý omezený pohled na jednotlivé pracovní pozice. Chtěli jsme, aby to bylo jiné, autentické. Toužili jsme přinést čtenářům takové informace, které jim umožní vžít se do konkrétní pracovní pozice se vším, co k ní patří. Proto jsou některé informace citovány ve své původní podobě, včetně jazyka, který konkrétní osoba používá.

Snažili jsme se vybrat pozice, které nejčastěji na trhu práce potkáváme. Ačkoliv bychom velmi chtěli seznámit čtenáře s kompletními a vyčerpávajícími informacemi o všech pracovních pozicích (dle NSP – Národní soustavy povolání – je jich k dnešnímu dni 2 165), výsledek by byl nepřehledný a příliš podrobný. Vytvořili jsme tedy jakési okruhy. Některé pozice jsou rozepsány podrobněji, jiné zmíněny v rámci související pozice. U některých pozic najdete genderově vyvážený název. U některých název obvykle užívaný. Neznamená to však, že konkrétní pozici nemůže vykonávat osoba jiného pohlaví. Naší touhou bylo vykreslit obraz toho, jak to v jednotlivých oborech funguje, a alespoň zmínit klíčová slova, se kterými budou moci čtenáři dále pracovat. Snažili jsme se vytvořit průřez tradičními profesemi, které nás všechny, bez rozdílu, obklopují, až po pozice, které aktuálně ve 21. století „frčí“ a jsou nedílnou součástí života kolem nás.

Publikace si klade za cíl:

- nenásilnou formou přiblížit jednotlivé profese studentům a jejich rodičům,
- pobavit čtenáře příběhy ze života lidí různých profesí,
- poukázat na nejčastější profese 21. století,
- seznámit čtenáře s častými názvy pozic, které mohou pomoci ve vyhledávání dalších informací,
- potvrdit nebo vyvrátit mýty, které o profesích kolují,
- přimět čtenáře k pochopení chování/jednání lidí, kteří tyto profese vykonávají,
- nahlédnout zlehka „pod pokličku“ jednotlivým oborům
- a v neposlední řadě umožnit žákům co nejsvědomitěji se rozhodnout ohledně jejich budoucího povolání.

Doufáme a věříme, že vás, čtenářky a čtenáře, zaujme některý z oborů, o kterém jste třeba dosud ani nevěděli nebo jste o něm měli jen mlhavé informace. Věříme, že po přečtení tohoto průvodce budete inspirováni k hlubšímu zkoumání informací o dané profesi či oboru a budete moci svědomitěji a s maximem dostupných informací provést svou kariéru volbu.

Autorka průvodce čerpala ze své patnáctileté praxe personalistky a kariéru poradkyně. Za tuto dobu se setkala s tisíci kandidáty i s jejich životopisy, do nichž měla možnost nahlédnout. Inspirovala se také nepřehledným množstvím kariéru příběhů, z nichž zdaleka ne všechny byly plánované, přímočaré, předvídatelné, chtěné či vydařené. Své zkušenosti ale do publikace vložil také celý tým Nadání a dovedností, bez něhož by tento průvodce pravděpodobně nikdy nevznikl. Výsledkem této báječné spolupráce je průvodce, který se vám právě dostává do ruky.

Tato publikace vznikla v rámci projektu Career Boost Academy díky laskavé podpoře dánské nadace The Velux Foundations.

Jak s průvodcem pracovat

S průvodcem můžete pracovat třemi způsoby.

- 1) Vezměte jej jako knihu a zkuste si jej přečíst celý.
- 2) Vyberte si podle pracovních pozic seřazených podle nejnižšího nutného vzdělání potřebného pro výkon konkrétní pozice. Tzn. máte již ukončenou SŠ s maturitou? Čtěte od této kapitoly dále.
- 3) Vyberte si pozice a obory, o kterých uvažujete, a o těch si přečtěte, ať víte, zda se vaše představa ztotožňuje s příběhy lidí, kteří pozici vykonávají.

Osobně preferuji variantu první. Jedině tak si vytvoříte co nejširší přehled o profesích a jedině tak můžete učinit své rozhodnutí s maximem dostupných informací.

Tipy pro vás

- Při čtení popisů jednotlivých pracovních pozic vnímejte své pocity a emoce. Máte knedlík v krku či brnění v břiše už při čtení o této práci? Toto je jasný signál, že to nebude práce pro vás, jakkoliv vás možná okolí přesvědčuje o opaku.
- Neplánovali jste studovat, ale po přečtení textu o některé z pozic cítíte, že by to mohlo být to pravé? Hledejte cesty, jak svého snu dosáhnout! Ty cesty existují, jen o nich možná ještě nevíte. Někdy jsou cesty trnitější a někdy nemůžeme mít vysněnou práci hned. Je třeba svědomitě zvážit všechny své možnosti, chovat se zodpovědně, ale nenechat svou vášeň úplně usnout.
- Vždy vám všichni říkali, že jste studijní typ, že to dotáhnete daleko, že vy budete někým velkým. Ano, vzdělání je důležité a jistě otevírá celou řadu dveří. Ale není to záruka šťastného života a samo o sobě nezaručí blahobyt. Vnímejte proto sám/a sebe jako celek a naslouchejte svým pocitům a instinktům.
- Mějte na paměti, že prakticky žádné rozhodnutí není neměnné. A volba povolání v dnešní době už také nutně nemusí být na celý život. Naopak, dnes je běžné jednou až dvakrát za život změnit profesi. Takže ona ještě nejspíš bude příležitost stát se třeba kominíkem 😊.

Slovníček základních pojmů v tématu práce a kariéra

SP = sociální pojištění (skládá se ze dvou složek – důchodového a nemocenského pojištění)

ZP = zdravotní pojištění

Daň z příjmu = finanční částka, kterou musí odvést každý člověk státu z každého svého příjmu

Druhy pracovních poměrů

HPP = hlavní pracovní poměr, který je vykonáván na základě pracovní smlouvy na plný nebo zkrácený úvazek. Zaměstnanci vzniká na základě **pracovní smlouvy** a dle **zákoníku práce** nárok na placenou dovolenou, zaměstnavatel za zaměstnance odvádí sociální a zdravotní pojištění, zaměstnanec je povinen rovněž odvádět svůj díl SP a ZP, zaměstnanec může nastoupit na nemocenskou či ošetřování člena rodiny a má přitom nárok na finanční plnění atd.

DPP = dohoda o provedení práce. Obvykle je využívána pro krátkodobé práce nebo brigády s menším množstvím odpracovaných hodin, na nárazové akce (festivaly, veletrhy...). Pro jednoho zaměstnavatele (firmu) můžete uzavřít libovolný počet DPP v kalendářním roce, ale hodiny a příjmy se počítají a nesmíte odpracovat více než 300 hodin v jednom kalendářním roce. Při výdělku do 10 000 Kč měsíčně neodvádí zaměstnanec ani zaměstnavatel SP ani ZP. Zaměstnanec může na základě podepsaného **Prohlášení poplatníka k dani z příjmu ze závislé činnosti („růžové prohlášení“)** uplatnit odečitatelné položky, a nemusí tak při nízkém výdělku platit ani daň z příjmu. Zaměstnanec nemá nárok na dovolenou ani na dávky v nemoci.

DPC = dohoda o pracovní činnosti. Tato forma je obvykle využívána v případě dlouhodobých prací či brigád, kde se předpokládá, že týdenní rozsah pracovní doby nepřesáhne 20 hodin, tj. poloviční pracovní úvazek. Zaměstnavatel odvádí za pracovníka SP a ZP a pracovník je rovněž povinen odvádět svůj díl stejně jako u práce na HPP, pokud jeho měsíční výdělek přesáhne 3 499 Kč. Pozor, tato hranice se velmi často mění! Zaměstnanec nemá nárok na placenou dovolenou ani na finanční plnění v případě nemoci apod.

OSVČ / ŽL = Osoba samostatně výdělečně činná. OSVČ pracují na základě živnostenského oprávnění, které vydává živnostenský úřad. Jedná se o podnikatele, a tudíž jsou povinni platit za sebe SP (důchodové pojištění) a ZP a odvádět daň z příjmů ze všech vydaných faktur. Nemají placenou dovolenou ani nárok na nemocenskou, ošetřování člena rodiny atd. Mohou si však dobrovolně připlácet druhou část SP – nemocenské pojištění.

Služební poměr = zaměstnanecký poměr, kde zaměstnavatelem je stát. Zaměstnanec pracuje za plat (nikoliv mzdu!). Řídí se jinými právními předpisy než klasický pracovní poměr (např. zákonem o státní službě nebo zákonem o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů). Ve spoustě věcí se shodují podmínky se zákoníkem práce, ale některé věci jsou trochu odlišné. Typickým rozdílem je např. výsluha (viz níže).

„Růžové prohlášení“ = Prohlášení poplatníka daně z příjmu – jen u jednoho zaměstnavatele v jednom měsíci. V rámci roku je možno měnit, ale je třeba vždy zvolit jednoho zaměstnavatele pro celý měsíc a tento fakt nahlásit účetní.

Personální agentura = firma, která pomáhá firmám najít vhodné zaměstnance na otevřené pracovní pozice. Obvykle poskytuje uchazečům o zaměstnání také poradenství a cennou zpětnou vazbu.

Životopis/CV/„CVčko“ = dokument, který popisuje profesní dráhu uchazeče o zaměstnání, zachycuje jeho vzdělání, jazykovou vybavenost, počítačové znalosti, ale také zájmy a koníčky. Přibližuje tak kandidáta personalistovi, který na základě CV rozhoduje, zda jej pozve/nepozve na pracovní pohovor.

Motivační dopis = jedná se o dopis (zaslaný obvykle v online podobě jako příloha k životopisu), který má za úkol přesvědčit personalistu o kandidátově zájmu o konkrétní pracovní pozici a firmu.

Průvodní dopis/text = jedná se o doprovodný text v e-mailu, ve kterém zasíláme životopis, popř. reagujeme na pracovní pozici. Je mnohem kratší než motivační dopis a ve stručnosti shrnuje zájem kandidáta o pracovní pozici včetně jeho vhodnosti na pozici.

Výsluha = finanční příspěvek, který náleží pracovníkům, kteří pracovali pro bezpečnostní sbory (policie, vojáci, hasiči apod.) a riskovali své životy pro zajištění klidu a pořádku. Náleží jim po odpracování minimálně 15 let za splnění dalších podmínek vyplývajících ze služebního poměru.

Provize = odměna za sjednaný obchod. Obvykle se vyplácí provize na obchodních pozicích nebo na vedoucích pozicích ve firmách. Zpravidla se jedná o předem domluvenou procentní sazbu z dohodnutého obchodu.

Plat = měsíční odměna státního zaměstnance, tzn. **ve služebním poměru**.

Mzda = měsíční odměna zaměstnance **u soukromých subjektů** či neziskových organizací a spolků. V roce 2022 dosahovala minimální mzda 16 200 Kč. V roce 2023 dosahuje 17 300 Kč.

Faktura = doklad, na jehož základě dodavatel nárokuje zaplacení za dodané zboží či službu u odběratele. Uvádí se zde mimo jiné název, IČO a adresa obou zúčastněných stran, ale také název zboží/služby, jeho množství, cena za jednotku, celková cena, výše DPH, číslo účtu, variabilní symbol, splatnost atd.

BOZP = zkratka pro termín Bezpečnost a ochrana zdraví při práci. Jedná se o soubor pravidel a školení, který musí každý zaměstnanec absolvovat a naučit se. Cílem je, aby zaměstnanci vždy dodržovali nezbytná preventivní opatření, aby ve firmách nedocházelo k pracovním úrazům, nemocem z povolání, byly dodržovány hygienické normy atd.

1.

**Pozice pro lidi
se základním
vzděláním a více**

1. 1.

Uklízeč/ka

Oficiální název:

pracovník/ce úklidu, uklízeč/ka, popelář/ka

Jak mi lidé říkají:

uklízečka

Obvyklá forma spolupráce:

zaměstnanec, DPP, OSVČ, „na ruku“

Co vše spadá do obvyklé činnosti této profese?

- Dle konkrétního zaměření např. úklid a údržba venkovních prostor, veřejných prostranství,
- úklid psích exkrementů,
- zametání ulic,
- odstraňování plevele,
- vývoz odpadu,
- úklid vnitřních prostor budov, kanceláří, domácností,
- dezinfekce a úklid sociálních zařízení,
- vytírání, luxování, odstraňování prachu, mytí oken,
- praní, žehlení, mandlování, čištění koberců a sedacích souprav,
- čištění výtahů atd.

Co je obvykle baví a líbí se jim na jejich profesi?

Jejich práce má okamžitý a viditelný výsledek. Výsledek jejich práce je hmatatelný a nezpochybnitelný. Rovněž si chválí, že mají dostatek pohybu a nemusí již vyhledávat jiné pohybové aktivity.

Často lidé využívají tuto profesi také jako přivýdělek (například při rodičovské dovolené, v důchodu). Některé pracovní příležitosti také nabízejí volnější pracovní dobu, kterou si člověk může přizpůsobit vlastním potřebám, a vznikne tak dostatek času například na rodinný život.

Co je naopak nevýhodou, či dokonce hrozbou?

Největší nevýhodou je ranní vstávání. Popelářům v některých lokalitách začíná směna i ve 2 hodiny ráno. Stejně tak úklid kanceláří je potřeba udělat buď později večer, nebo brzy ráno.

„Největší hrozbou mé profese je ucpaný záchod či odpad a s tím související smrad 😊.“

Jak může vypadat běžný den?

Popelář obvykle začíná směnu v 5 hodin ráno, a tudíž má víceméně celé odpoledne již volno. Stejně tak paní, která uklízí kanceláře, nemá nouzi o čas potřebný pro rodinu.

„Snažím se vstávat kolem páté. V práci jsem 3–4 hodiny, dle potřeby. Doma jsem nejpozději kolem 11:00. Odpoledne pak patří rodině.“

Jaké mýty o profesi kolují?

„Když se něco rozbije nebo ztratí, může za to uklízečka. Vždy jsem jako první na mysli.“

„Uklízečka = nevzdělaná osoba. To ale vůbec nemusí být pravda. Často profesi vykonávají i lidé s vysokou školou. Jen třeba zrovna nemají čas pracovat na plný pracovní úvazek a nebo potřebují na chvíli změnit profesi z duševní práce na fyzickou.“

„Metař na ulici = lidé s trestní minulostí. Realita je ale taková, že tuto práci často dělají lidé, kteří nutně potřebují peníze na ruku, a to ihned po práci. A toto je jedna z šancí, jak je legálně získat.“

Co by lidé v této profesi uvítali?

„Byla bych šťastná, kdyby si každý po sobě udržoval automaticky pořádek. Uklidit po sobě po jídle, smést drobečky, odnést špinavý hrnek do myčky – to by měl být běžný standard každého člověka.“

„Mě rozčiluje, když lidé v kancelářích nejsou schopni po sobě odnést nádobí ani ze stolu do kuchyňky. O šlupkách od banánu na stole ani nemluví.“

„A vůbec nejhorší jsou dámské záchody. Každá nadává, když je prkénko či podlaha mokrá od nehody. Ale že by to dámy po sobě uklidily, to ne. Nevěřím tomu, že si vlastní nehody nevyšimnou.“

„Kéž by podlaha po vytření mohla vždy řádně uschnout, než na ni někdo šlápne! Ono to pak vypadá, že jsme svou práci neudělali dobře, a to je frustrující.“

Kuriozity/překvapení/nečekané nebezpečí

„Jednou se mi povedlo chemickým čističem odpadu vypálit nejen špínu, ale i trubku. Umyvadlo odtékalo perfektně, ale ne do trubky, nýbrž na zem 😊.“

„Nebezpečné mohou být různé alergické reakce na čisticí prostředky. Musela jsem úplně přestat používat Savo. Z neustálého čichání jeho výparů jsem již měla vážné zdravotní problémy. Klienti se cukali, ale nakonec to pochopili.“

„Ohrožující může být také neznalost obsluhy přístroje. Jednou jsem se při seznamování se s kávovarem opařila horkou párou.“

1.2.

Pracovník/ce ostrahy

Oficiální název:
pracovník/ce ostrahy

Jak mi lidé říkají:
hlídač, ostraha, vrátný

Obvyklá forma spolupráce:
HPP, DPČ, DPP

Co vše spadá do obvyklé činnosti této profese?

- Zajišťuje ostrahu majetku či osob,
- dohlíží na dodržování řádu a pravidel,
- vytipovává podezřelé osoby, kterým věnuje zvýšenou pozornost, a upozorňuje na možné nebezpečí,
- kontroluje osoby v případě podezření na krádež apod.,
- pracuje s bezpečnostními technologiemi, spolupracuje s PČR,
- komunikuje s veřejností,
- fyzicky zasahuje při náhle vzniklých incidentech,
- kontroluje objekty během vycházek,
- zabráňuje vstupu neoprávněných osob do objektu (osoby bez vstupenek, pod vlivem alkoholu, osoby vykazující známky násilného chování apod.).

Co je obvykle baví a líbí se jim na jejich profesi?

„Je to většinou klidná práce s pevnou pracovní dobou a to mi vyhovuje.“

„Pracuji jako ostraha v nákupním centru přímo v jednom z obchodů. Většina dnů je klidná a mám možnost setkat se se spoustou zajímavých lidí. Sem tam utrousím i nějaký ten vtípek a spolu se zákazníky se zasmějeme 😊.“

„Baví mě lidi zkoumat a odhadovat, kdo bude problémový a kdo ne. Připadám si občas jako detektiv 😊.“

„Tahle práce optimálně vyžaduje fyzickou zdatnost, což mi vyhovuje. Nutí mě se držet v kondici. Ale ne vždy je tento požadavek splněn a profese je někdy vykonávána kdekým.“

Co je naopak nevýhodou, či dokonce hrozbou?

„Setkáte se se spoustou lidí. Většina jich je OK. Ale někteří vás dokáží fakt vytočit. Nemusí to být zrovna vyloženě zloději či zločinci. Ono stačí, když si omladina začne z ostrahy utahovat. Dle pravidel vlastně nic nedělá a já nemůžu prakticky nic než slovně komentovat. Ale rozhodně nemůžu oplácet stejnou mincí. Někdy je to vážně lekce asertivity a trpělivosti. Je těžké nevybouchnout.“

„Člověk nikdy neví, odkud přijde nějaké nebezpečí. Musíme být pořád ve střehu a to je práce neviditelná, ale přitom nesmírně náročná.“

„Někdy je těžké rozpoznat, zda je náš zásah přiměřený situaci. Každá situace je tak jiná. A tudíž nám zde hrozí vysoké riziko následných opletáček, zda jsme jednali přiměřeně, či nikoliv.“

Jak může vypadat běžný den?

„Většina pracovníků ostrahy pracuje na směny. Směny jsou často i noční, s čímž je potřeba počítat. Ale noční služby zpravidla bývají mnohem klidnější. Člověk opravdu hlídá více preventivně, a tudíž nemusí prakticky téměř nikdy zasahovat. Práce je ale předem naplánovaná a víte dopředu, kdy máte stát na značkách a kdy máte volno.“

Jaké mýty o profesi kolují?

„Lidé si myslí, že jsme jen takové figuríny, které mají případně lupiče odstrašit. Myslí si, že tam celý den jen stojíme a nic neděláme. Ano, většinu času neděláme viditelnou činnost. Ale musíme být pořád ve střehu a v pozoru. Naše práce jen není po většinu času viditelná.“

„Většina lidí si myslí, že na nočních jen chrápeme a bereme za to peníze. Ale není to pravda. Musíme chodit na pravidelné obchůzky a prakticky neustále sledovat kamery. Ale jistě, že asi mohou existovat výjimky.“

„Často slyším, že ostrahu může dělat prakticky každý. Ale to vůbec není pravda. Rozhodně musíte mít čistý trestní rejstřík! A v různých místech jsou různé požadavky. Někde je vyžadována velká fyzická zdatnost, jinde znalost cizího jazyka.“

Co by lidé v této profesi uvítali?

„Líbilo by se mi, kdyby naše pozice měla větší respekt. Aby si lidé vážili naší práce a nebrali nás jen jako panáky, po kterých se mohou vozit.“

Kuriozity/překvapení/nečekané nebezpečí

„Jako pracovník ostrahy se dostávám do neobvyklých situací poměrně často. Jednou je to pomoc staré paní vytočit číslo na vnučku, jindy mě paní požádá, zda bych jí nepohlídal kočárek, než si vyzkouší ten svetřík. Člověk se u toho nenudí.“

„Nevím, jestli je to nečekané, ale snadno zde člověk může přijít k úrazu.“

1. 3.

Pomocný/á pracovník/ce ve stavebnictví, stavební dělník/ce

Oficiální název:

pracovník/ce ve stavebnictví, stavební dělník/ce,
pomocná síla ve stavebnictví

Jak mi lidé říkají:

„lopata“

Obvyklá forma spolupráce:

zaměstnanec, brigádník

Co vše spadá do obvyklé činnosti této profese?

- Provádí obvykle manuálně náročné, ale technicky jednoduché práce, jako např. bouračské a přidavačské, manipulační (přesun materiálů a pomůcek), míchání směsí pro maltu a beton, úklidové činnosti, začišťovací práce, údržba strojů a zařízení, práce s odpady a jejich likvidace, výkopové práce...
- Práce obvykle není příliš samostatná a pomocný pracovník plní úkoly dle instrukcí nadřízeného.

Co je obvykle baví a líbí se jim na jejich profesi?

„Je to práce, za kterou dostanu zapláceno, a to je to hlavní, proč to dělám.“

„Vždy vidím výsledek své práce a to se mi líbí.“

„Jsem celý den v pohybu, někdy až moc 😊.“

Co je naopak nevýhodou, či dokonce hrozbou?

„Je to práce v mrazech i tropech, nikdo se nás neptá. Termíny hoří a někdo to udělat musí.“

„Pracujeme celý den v hluku a prachu, jednou nás to zdravotně doběhne.“

„Myslím, že si naši práce nikdo moc neváží a lidé na nás koukají skrz prsty. Někdy mi to není příjemné.“

Jak může vypadat běžný den?

„Obvykle vstávám brzy ráno a pracuji až do pozdních večerních hodin. Kdyby neexistovaly vyhlášky o klidu v různých obcích, myslím, že by nás nechali pracovat nonstop.“

„O víkendech a svátcích si můžete nechat jen zdát.“

„V noci se nepracuje, to je fajn. Ale kámoš dělal na silnicích a tam někdy noční směny byly.“

Jaké mýty o profesi kolují?

„Jak známo, jen stojíme s lopatou u silnice a neustále odpočíváme 😊. Jako ano, někdy jo, však jsme lidi, ne? Je potřeba se taky najíst a napít. Ale někdy taky čekáme na další instrukci, nebo až něco přivezou/odvezou. A někdy u toho domlouváme postup, jak to bude dál. Oni nás moc nenechají se flákat.“

Co by lidé v této profesi uvítali?

„Tak vždycky by bylo fajn, kdyby nám dali více peněz. Ale jak říkala moje máma a babička, měl jsem se víc učit 😊.“

„Taky by bylo dobrý, kdyby si lidi vážili i naší práce. Jako i tu špinavou práci někdo udělat musí. Lidi si neuvědomují, že bez té špinavé nemůže přijít ta čistá, za kterou pak oni sklídí obdiv.“

Kuriozity/překvapení/nečekané nebezpečí

„Naše práce má spoustu nebezpečí, a to hlavně v souvislosti s úrazy. K těm dochází opravdu často. Jednou je to pád z výšky, jindy sražení autem, poté rána do hlavy. Asi je to rizikové povolání.“

„Já zažil na staveništi i smrták, nerad na to vzpomínám.“

„Na stavbě se potkáte s celou řadou různých lidí. Ne všichni jsme ‚z Východu‘, ne všichni žijeme na okraji společnosti. Jsme normální chlapi od rodin s dětmi. Divili byste se, kolik cizinců, se kterými pracuji, má vysokoškolský titul. Jsou to borci, od kterých se my, se základním vzděláním, máme co učit. Ale potkáte se tady i s českými inženýry, kteří se rozhodli, že si půjdou vyčistit hlavu manuální prací.“

1. 4.

Výškový/á specialista/ka, výškový/á pracovník/ce

Oficiální název:

výškový/á specialista/ka, výškový/á pracovník/ce

Jak mi lidé říkají:

výškový pracovník

Obvyklá forma spolupráce:

OSVČ, zaměstnanec

Co vše spadá do obvyklé činnosti této profese?

- Provádí nejrůznější práce ve výškách na stožárech, konstrukcích, domech...,
- využívá ke své práci horolezecké úvazky a další bezpečnostní techniku,
- doporučuje vhodné technické vybavení k bezpečnému vykonání práce,
- zajišťuje bezpečnost, např. zpevňování svahů či skalních stěn, aby nedocházelo k sesuvům,
- pracuje na budovách (tesařská, pokrývačská, klempířská činnost, ale také mytí oken a čištění okapů apod.),
- natírá stožáry, střechy a fasády domů,
- provádí kácení a prořezávání vysokých stromů,
- poskytuje další stavebně-technické a montážní činnosti,
- zajišťuje nezbytnou administrativu,
- klade zvláštní důraz na BOZP.
- Náplň práce může být velice různorodá, pokud jste na volné noze a přijímáte různé zakázky.
- Zaměstnanci jsou obvykle přijímáni spíše na konkrétní činnosti, a tudíž se práce může častěji opakovat.

„Tato profese je závislá na počasí. Zpravidla bývá mnohem volněji od listopadu až do konce února, někdy i března. V těchto měsících se dělá zejména rizikové kácení stromů, odhazování sněhu ze střech, výškové práce v interiérech (těch ale nebývá mnoho) apod.“

Co je obvykle baví a líbí se jim na jejich profesi?

„Líbí se mi velká pestrost práce, kreativita v řešení problémů, vysoké nároky na pohyblivost a tělesnou zdatnost.“

„Miluji pohled z výšky (zvláště v Praze), a tudíž je pro mě tato práce jak dělaná 😊.“

„Výškoví pracovníci pracují nejčastěji v páru a to mi vyhovuje. Lze ale pracovat někdy i individuálně.“

Co je naopak nevýhodou, či dokonce hrozbou?

„Tato profese je vážená u ostatních zejména pro její rizikovost a rozhodně není pro každého. Hodně lidí má závratě, chytá je ve výškách panika apod. Musíte být psychicky skutečně stabilní.“

„Je to dřina, práce s velkým rizikem a člověk je na střeše přímo vystaven všem vlivům počasí (horko, zima, vítr, déšť).“

Jak může vypadat běžný den?

„Jako OSVČ mám pracovní dobu každý den jinak, zcela nepravidelně. Někdy se pracuje 8 h, někdy od svítání do tmy, některý den se nepracuje, někdy jen v noci (v interiérech).“

Jaké mýty o profesi kolují?

„Lidé si myslí, že je šmírujeme, když myjeme okna na výškových budovách. Neříkám, že se nepo-
divám, ale ve skutečnosti mám dost jiné starosti 😊.“

Co by lidé v této profesi uvítali?

„Občas nás někdo prosí a potřebuje k okamžitému vyřešení havárie. My to uděláme i během vol-
na, ale ještě měsíc po práci a splatnosti faktury se musíme připomínat o peníze. To je fakt trapné.“

„Možná je to ze staré školy, ale... Někdy se vyvrbí věci tak, že není čas na pauzu, je velké horko,
nebo naopak zima, vždy velmi potěší nabídnutá voda, čaj atd. a ke kafi se mnohdy také za celý den
nedostaneme. Já třeba bych ho neodmítl, kdyby mi ho někdo nabídl.“

Kuriozity/překvapení/nečekané nebezpečí

„Největší rána v rámci mé profese pro mě byla smrt kolegy, který se špatně zajistil a spadnul
z paneláku. Nikdy na to nezapomenu!“

„Večer před zahájením MFF volali, jestli bychom přijeli vyleštit křišťálový lustr nad červeným
kobercem v hotelu Thermal, tak jsme jeli 😊.“

„Tato práce se musí provádět vědomě, s rozvahou a v co největší pohodě, nesmí se udělat chyba
při zajišťování lan. Po letech může dojít k falešnému sebevědomí při nejištěné chůzi po střeše
a jednou to nemusí vyjít.“

„Když člověk není v pohodě, přemýšlí nad včerejší hádkou s partnerem, nesoustředí se a udělá
chybu. Je to opravdu snadné, přijít k úrazu či přijít o život. Až z toho mrazí.“

1. 5.

Řidič/ka kamionu/ autobusu, taxikář/ka

Oficiální název:

řidič/ka, řidič/ka taxislužby, řidič/ka VKD,
řidič/ka autobusu, řidič/ka tramvaje

Jak mi lidé říkají:

pane řidiči

Obvyklá forma spolupráce:

zaměstnanec (kamion, autobus), OSVČ (taxi),
ale není vyloučená ani jiná varianta

Co vše spadá do obvyklé činnosti této profese?

- Řidič přepravuje osoby či náklady do předem určených destinací,
- je zodpovědný za bezpečnost přepravy a včasné doručení/dopravu věcí či osob.
- Řidiči kamionu či jiných nákladních aut mají někdy v popisu práce i zajištění nakládky a vykládky zboží, předání/převzetí formálních náležitostí (faktura, dodací list...).
- Řidiči taxislužby komunikují v průběhu služby s dispečinkem a po skončení jednotlivých jízd inkasují cenu jízdného.
- Řidiči dálkových linkových autobusů kromě přepravní činnosti též inkasují cenu jízdného.
- Řidič je v kontaktu s dispečery, kteří řídí jeho trasu.

VKD = vnitrostátní kamionová doprava

MKD = mezinárodní kamionová doprava

MHD = městská hromadná doprava

Co je obvykle baví a líbí se jim na jejich profesi?

„Zbožňuju řízení, takže moje profesní volba byla jasná.“

„Baví mě cestovat, a když se povede, s kamionem se dostanu na velmi zajímavá místa v Evropě.“

„Fascinuje mě řízení velkého auta. Baví mě ten rozhled a jeho síla.“

„Práce řidiče je jistá práce. A člověk je do jisté míry vlastním pánem (nikdo nad ním nestojí a nekontroluje ho).“

„Mám rád své soukromí, které po většinu dne, jakožto řidič kamionu, skutečně mám.“

„Na cestách člověk pozná i fajn lidi a z některých jsou časem přátelé.“

Co je naopak nevýhodou, či dokonce hrozbou?

„Nelíbí se mi, že nás v práci často vnímají jen jako SPZ. Jsme jen číslo – nikdo za náma nevidí konkrétního člověka.“

„Lidé nás nazývají někdy opravdu hrůzně. Takže třeba odvoz lidí, debile (a jakýkoliv sprostý výraz vás napadne, tak ten taky), dělníku od kulaté lopaty (lopatou je myšlen volant). Ta neúcta je někdy opravdu šílená.“

„Na VKD se často ani ten den neví, kolik se toho pojede a v kolik budete končit (záleží ale na firmě a dispečerovi). I když se dispečer snaží naplánovat směnu s rozumným koncem, tak zákazník do toho stejně může hodit vidle. Takhle jsem nestihl odvézt člena rodiny na plánovanou operaci, protože zákazník se vykašlal na předchozí domluvu a kvůli tomu jsem nakládal 3 hodiny.“

„Naučil jsem se, že v téhle práci se spěchá, aby se pak čekalo 😊.“

„Nelíbí se mi agresivita cestujících, jejich nevhodné chování a nízké ceny za přepravu.“

„Lidé vám můžou nadávat, napadat vás. Zneužívají toho, že jste v práci a nemůžete jim jednu vrazit. O práci nechce přijít nikdo. Vybíjejí si na nás často své frustrace.“

Jak může vypadat běžný den?

Pracovní doba se velmi liší podle toho, zda jste řidičem kamionu, autobusu, MHD, či taxíku. Největší flexibilitu zdánlivě nabízí pozice taxikáře. Nicméně je zde nutné přizpůsobit se roční době a zájmu zákazníků. Vyžaduje tedy malou dávku pravidelného režimu. Řidič MKD zase musí počítat s tím, že bude i několik dní mimo domov. Toto však zase bývá kompenzováno více dny volna v kuse po návratu.

„Nyní mám pravidelnou pracovní dobu 8 hodin denně (VKD, závozy pro jednu firmu) se střídáním ranní a odpolední směny. Předtím 8–15 h na VKD s trasami do 50 km.“

Jaké mýty o profesi kolují?

„Prý jsme brzda provozu – no někdy je to asi pravda 😊. A taky jsem slyšel, že kamionák je prý pes v boudě 😊.“

„Prý jsou všichni kamionáři děsně na ženský a zastavují u silnic kvůli těm holkám. No, já nevím. Osobně si nemyslím, že to platí nějak plošně.“

„Řidič autobusu je stroj, který vše vydrží. Tak to je pěkná blbost.“

Co by lidé v této profesi uvítali?

„Ocenil bych, kdyby lidi ve skladu byli ochotnější a slušnější. Nakládky by se tak staly mnohem příjemnějším okamžikem dne.“

„Bylo by super, kdyby si i řidiči skupiny B uvědomili, že nás potřebují a že možná právě vezeme chleba či pivo k jejich večeři.“

„Super by byl také větší zájem vedení firem o řidiče a jejich vzdělávání a rozvoj a také vyšší mzda.“

„Některé firmy by se mohly zaměřit na úklid bordelu na place, kde se točí kamiony, protože občas je to fakt natěsno, se kvůli složenému bordelu všude možně vytočit.“

„Naše profese taxikáře by potřebovala jednak vyšší ceny, a to 36 Kč/km a dále, aby to dělali lidi pouze se středním vzděláním buď s jakoukoliv maturitou, nebo výučním listem strojního, elektro nebo dopravního zaměření.“

Kuriozity/překvapení/nečekané nebezpečí

„Kdybych věděl, do čeho jdu, tak bych se na to vykašlal.“

„Já jsem překvapený každý den – hlavně u žen... jejich neznalost silničních pravidel nezná mezí.“

„Pobavilo mě, když lidi skáčou do vozu, když už se zavírají dveře, a oni se o ně rozplácnou. Nerespektují akustické upozornění. V určité fázi není možné zavírání dveří zastavit, ale lidé toto nevědí či nechápou a přicházejí nadávky a urážky.“

„Když se podaří zajet s kloubákem mezi zahrádky.“

„Nebezpečí na nás číhá každý den... hlavně v Ostravě na nočních.“

„Je to obrovská zodpovědnost za lidi ve voze, za lidi venku v autech, na kolech, chodce, značky, budovy a vše, co stojí v cestě. Především však za vlastní život a osud.“

„Práce řidiče autobusu je psychicky náročnější než pilota osobních letadel. Jste vystaveni prakticky permanentnímu stresu. Plat ale neodpovídá.“

1. 6.

Kurýr

Oficiální název:
kurýr

Jak mi lidé říkají:
dopravce, „mesík“

Obvyklá forma spolupráce:
OSVČ, zaměstnanec

Co vše spadá do obvyklé činnosti této profese?

- Kurýr vyzvedává, nakládá, přepravuje a doručuje zboží, pokrmy a dokumenty,
- zodpovídá za bezpečné doručení zásilek v plné kvalitě bez poškození,
- přijímá platby od zákazníků,
- řídí dopravní prostředek (obvykle osobní automobil, dodávku, kolo či skútr),
- vede záznamy o přijatých a doručených zásilkách,
- komunikuje se zákazníky (informuje je o čase doručení či o pokusu o doručení),
- pravidelně komunikuje s dispečinkem.

Co je obvykle baví a líbí se jim na jejich profesi?

„Líbí se mi možnost chodit do práce, na jak dlouho chci a kdy chci + nulová cesta do práce, jelikož jako kurýr jezdím vlastním autem, které mám před domem, a rovnou rozvážím.“

„Líbí se mi, že když mám vše rozvezeno, můžu domů. Někdy se to povede fakt rychle. Ale jindy... darmo mluvit.“

„Je to práce, která je vždy k dispozici. Obvykle berou víceméně každého, takže kdo má ŘP, může jít jezdit. Hned v prvních dnech se ukáže, kdo to dá a kdo ne.“

Co je naopak nevýhodou, či dokonce hrozbou?

„Jako kurýr musíte být dost rychlí, abyste stihli za hodinu co nejvíce objednávek. Musíte např. parkování řešit tzv. ‚na hulváta‘, protože jinak strávíte zbytečně velké množství času hledáním místa místo doručování dalších zakázek.“

„V provozu musíte dávat pořád velký pozor. Ohrožujete nejen sebe, ale i všechny ty balíky.“

„Je milion lidí, kterým je váš čas úplně ukradenej. A když víte, jak to u vás chodí, tak je to k pláči.“

„Občas se taky dost nataháte. Někdy chytne malý balíčky, ale jindy je to samý krmení pro psy a prací prášky.“

Jak může vypadat běžný den?

„Pracuje se od pondělí do pátku. V pět ráno už musíte být u pásu a nakládat. Neomlouvá ani smrt. Je vám špatně? Sežeňte si za sebe náhradu. Na doktora můžete zapomenout. Nepřistavení vozu na trasu... Pokuta 10 000,-... a další den musíte rozvézt to nové i to, co jste tam nechali...“

Různé firmy mají různá pravidla. Obecně je ale známo, že v tomto oboru jsou pravidla poměrně přísná a nekompromisní.

Jaké mýty o profesi kolují?

„Lidi si myslí, že krademe. Vždyť přesně poznáme, že v tomhle balíku je mobil a v tomhle zase televize. No já nevím, ale u nás by to neprošlo ani jednou. Přišlo by se na to.“

Co by lidé v této profesi uvítali?

„Myslím, že můžu hovořit snad za všechny kurýry. Fakt bychom ocenili, kdyby lidi u svých objednávek přemýšleli a zamysleli se, zda v předpokládané době doručení budou doma. Jasně, někdy to nevyjde. Ale známe spoustu případů, kdy lidé objednávají zásilky z pláže a děsně se diví, že jim to někdo za 3 dny již doručí.“

„Kéž by si lidé naší práce více vážili. Myslím, že si lidé vůbec neuvědomují, jaká je to dřina a jak tvrdé máme podmínky.“

„Opravdu nemáme čas čekat, než dovaříte polévku, a opravdu to není naše povinnost, čekat na lidi půl hodiny.“

„Ocenili bychom více pochopení ze strany zaměstnavatelů. Neovlivnitelných faktorů je v naší práci opravdu hodně. Někdy dostáváme sankce, aniž bychom mohli situaci jakkoliv ovlivnit.“

Kuriozity/překvapení/nečekané nebezpečí

„Nejednou se mi stalo, že se mi chtěl zákazník s kudlou v ruce dobývat do balíku, že ho nepřevezme, dokud nevidí, že je obsah v pořádku. Jenže takto to nefunguje. Pokud je obal v pořádku, musí ho převzít. Donutil mě počkat, až to rozbálí, a naštěstí bylo všechno v pořádku. Ale kdyby nebylo, fakt nevím, co bych dělal s již rozbaleným balíkem. Na to nejsou postupy...“

1. 7.

Skladník/ce

Oficiální název:

clearance administrator, skladník/ce,
pracovník/ce skladu

Jak mi lidé říkají:

skladník

Obvyklá forma spolupráce:

zaměstnanec

Co vše spadá do obvyklé činnosti této profese?

Hlavní pracovní náplní této pozice je manipulace se zbožím a zajištění jeho řádného skladování, tak aby bylo možné zboží kdykoliv snadno a rychle dohledat.

Pozice zahrnuje zejména tyto činnosti:

- přijímání zboží, dodacích listů a průvodek,
- kontrolu, manipulaci se zbožím a jeho skladování,
- vyskladňování a naskladňování zboží,
- expedici zboží,
- vyřizování reklamací u poškozeného zboží,
- vedení evidence o zboží,
- provádění inventur,
- likvidaci souvisejícího vzniklého odpadu,
- obsluhu VZV (vysokozdvihných vozíků),
- obsluhu skladových softwarů, čteček kódů apod.

Co je obvykle baví a líbí se jim na jejich profesi?

Skladníci si často chválí možnost práce v pracovním kolektivu. Je zde vyvážené množství práce v týmu, ale také individuální.

„Člověk ví, co může každý den čekat. Práce je předvídatelná.“

„Mě na pozici baví ta rutina. Nemusím moc řešit nějaké problémy. Ale někomu to může připadat stereotypní.“

„Pokud nepracujete zrovna ve skladu s mraženými potravinami, je to práce v suchu a teple. A to je fajn.“

Co je naopak nevýhodou, či dokonce hrozbou?

„Je to nudná a stereotypní práce, a navíc často se špatnou pracovní dobou.“

„Je to občas makačka. Denně natahám tolik kg, že to ani neumím spočítat, a záda trpí.“

„Některé sklady jsou prашné a hlučné, což z dlouhodobého hlediska není zdravé.“

Jak může vypadat běžný den?

Skladníci pracují většinou na dvousměnný provoz. Není to ale pravda vždy. Některé menší sklady mají pracovní dobu v běžných časech od pondělí do pátku. Příklad směnného provozu skladníka u logistické firmy může vypadat např. takto:

- Ranní směna 3:00–11:30
- Odpolední směna 11:30–20:00

„Ráno začíná tzv. sort. Při sortu dělám spoustu věcí najednou a je to asi nejzábavnější část práce. Spousta lidí, chaos, nutnost dělat pět věcí najednou a všechny hned.“

„Při odpolední směně je občas klid, a tak mám sem tam čas vyřídit si nějaké soukromé aktivity nebo si číst knížku. A můžu si tu i něco vytisknout, protože je tu taková spotřeba papíru, že si toho nikdo nevšimne 😊.“

Jaké mýty o profesi kolují?

„Nejrozšířenějším mýtem je, že skladníci kradou. Určitě tomu tak být může, ale to ostatně v téměř každé profesi. Rozhodně to není žádné pravidlo.“

„Spousta lidí si myslí, že se skladníci kopou ve skladu do zadku. Ono se to tak někdy může zdát, když máme třeba pauzu. Ale ona je to vážně dost makačka – denně se dá nachodit po skladu i 30 km.“

Co by lidé v této profesi uvítali?

„Aby se dala dobře vykonávat práce skladníka, je potřeba přiměřeně velký sklad. Jinak je v tom hrozný zmatek. Uvítali bychom tedy dostatek prostoru.“

„Bylo by super, kdyby nás lidi respektovali a vážili si naší práce. My nejsme žádní roboti, ale lidi. A někdy prostě trvá, než přijdete na řadu a my vyskladníme zrovna vaše zboží.“

Kuriozity/překvapení/nečekané nebezpečí

„Nejvíc mě překvapila jedna zásilka při kontrole zboží. Když jsem zásilku otevřel, tak tam bylo něco jako panenka malého miminka, ale tak realisticky udělaná, že jsem se až lekl, že je tam zmu-chlaný dítě. Byl to hnusný zážitek.“

„Párkrát jsem byl na kontrolách s celníky. Držel jsem v ruce diamant za 60 000 Kč. Byl hrozně malinkatej. Jindy jsem si sáhl na cihličku zlata za 50 000 Kč. Sranda je, že se to vrátí do krabice nebo do obálky a hodí se to mezi ostatní zásilky.“

„Jindy zase kontroluju zásilku a najdu v ní deset značkových bot a všechny levý. Byly deklarova-ný jako vzorky, a tím pádem se za ně nemuselo platit clo. Zkušená paní celnice ale rovnou řekla: ‚No jasně, vzorky. Příští měsíc si takhle pošlou zase pravý a budou mít deset párů skoro zadarmo.‘ A poslala ty boty na znehodnocení.“

„Půl dne tu kolegové zkoumali zásilku se sušeným česnekem z Číny. Prý se takhle převáží heroin.“

1. 8.

Pracovník/ce call/ zákaznického centra

Oficiální název:

expert/ka zákaznického servisu,
telefonní operátor/ka

Jak mi lidé říkají:

telefonistka, „call centrum“

Obvyklá forma spolupráce:

zaměstnanec

Co vše spadá do obvyklé činnosti této profese?

- Poskytování zákaznické podpory po telefonu, řešení reklamací, stížností, ověřování stavu objednávek, odpovídání na dotazy zákazníků ohledně dostupnosti zboží/služeb – obvykle se jedná o pasivní linku (zákazníci volají a operátor přijímá tel. hovory),
- nabídka služeb společnosti (tarify tel. operátorů, energií, kabelových televizí, ale také různého zboží) – jedná se o aktivní linku (operátoři kontaktují zákazníky či potenciální zákazníky na základně databáze kontaktů),
- administrativa, zaznamenávání tel. hovorů do databáze zákazníků (CRM systémy), vyřizování e-mailů, chatbotů atd.

Co je obvykle baví a líbí se jim na jejich profesi?

„Vybrala jsem si tuto profesi, protože mě baví komunikace s lidmi.“

„Líbí se mi, když mohu někomu poradit, pomoci zjistit informace, které potřebuje.“

„Práci považuji za potřebnou a užitečnou. Všichni jsme rádi, když máme kam zavolat, když řešíme nějaké nesrovnalosti.“

„Baví mě slušní zákazníci, kteří mi děkují a popřejí hezký den. Když pracujete pro dobrou firmu, je to časté. Když pro firmu s nekalými praktikami, musíte počítat s tím, že se slušného chování na zákaznické lince nedočkáte.“

Co je naopak nevýhodou, či dokonce hrozbou?

„Nelíbí se mi, když mi volají hloupí lidé, sprostí, řvou, nenechají mě mluvit, uráží, vyloženě si chtějí tzv. zchládit žáhu.“

„Je to stres za málo peněz.“

„Vadí mi, že člověk nemůže říct těm méně inteligentním lidem, kteří volají, že nemají pravdu, jsou úplně mimo, řvou zbytečně, poslat je do patřičných míst. A navíc, jako perlička, tito lidé nám po skončení hovoru dají známku, jako ve škole – pětku 😊, a naše vedoucí si pak takové hovory poslouchá a probírá to s námi.“

Jak může vypadat běžný den?

„Já pracuji na poloviční úvazek buď 9–15, nebo např. 13–19. Směny se dají plánovat různě.“

Pracovní doba se v různých firmách hodně liší. Někde mají i víkendové směny a nebo směny do pozdních večerních hodin. Noční směny jsou ale výjimečné – např. u pohotovostních linek energetických firem, asistenčních služeb atd.

Jaké mýty o profesi kolují?

„Myslím, že se lidé domnívají, že musíme na telefonu vydržet všechno. Ale není to tak. I my máme právo slušně hovor ukončit a nenechat si všechno líbit.“

„Všichni si myslí, že když někomu voláme, tak je cílem vždy něco nového prodat. Ano, často to tak je. Ale zažila jsem i firmy, které se takto skutečně o zákazníky zajímaly a snažily se navrhnout optimální řešení. Myslím, že je vždy důležité druhou stranu vyslechnout a pak se rozhodnout. Neházet všechny do jednoho pytle.“

Co by lidé v této profesi uvítali?

„Nejlepší by bylo, kdyby se zrušila komunikace po telefonu a dotazy by se řešily jen psanou formou, to by byl klid!!! 😊“

„Tato pozice by si zasloužila větší respekt. Ne všichni jsme stejní a pouze někomu něco nutíme. Ale na druhou stranu chápu, že se lidé zlobí, když je denně někdo telefonicky otravuje s nabídkou, která se neodmítá. Třeba tomu konečně legislativní změny pomohou.“

„Kéž by zákazníci chápali, že skutečně nemůžu přepojovat hovory do skladu či na manažery. Oni by totiž ve skladu pak nic nezabalili a na manažery často nemáme kontakt k dispozici. Není to o tom, že pomoct nechceme, ale již není jak.“

Kuriozity/překvapení/nečekané nebezpečí

„Pobavilo mě, zároveň i překvapilo, když se mě zákaznice bez pozdravu zeptala: ‚Jste živá?‘ To jsem se rozesmála a řekla: ‚Ano, jsem.‘ A ona, že teď volala na Zásilkovnu, kde je jen robot 😊.“

„Zákazník zavola, že si objednal pánské boxerky a přišly mu dámské plavky, co s tím.“

„Paní volá, že jestli jsme jí poslali šaty ze Zalanda? A já: Né, to je nějaký omyl. Nakonec jsme přišli na to, že PPL se rozbila krabice a vysypala se a asi na zemi bylo více balíčků, takže ke sportovním produktům paní hodili i balík, který byl ze Zalanda 😊.“

„Je to jak ruská ruleta! Nikdy člověk neví, jaký psychopat zavolá... a totálně dokáže rozhodit i tak klidnou osobu, jako jsem já 😊.“

2.

**Pozice vyžadující
minimálně
vyučení v oboru
s maturitou
nebo bez**

2. 1.

Lektor/ka

Oficiální název:

vedoucí kroužku,
lektor/ka volnočasových aktivit,
lektor/ka dalšího vzdělávání, lektor/ka

Jak mi lidé říkají:

jménem

Obvyklá forma spolupráce:

DPP, ŽL, okrajově také zaměstnanec

Co vše spadá do obvyklé činnosti této profese?

Lektor obvykle předává svou znalost či dovednost účastníkům kurzů či lekcí. Práce lektora obvykle zahrnuje tyto aktivity:

- mapuje vzdělávací potřebu, sestavuje plán vzdělávání,
- vytváří cíle kurzů a seminářů a kritéria, podle kterých dokáže změřit, zda byly splněny,
- volí vhodné techniky k výuce, vypracovává učební texty a podklady a další pomůcky,
- vypracovává prezentace ke svým seminářům,
- vede seminář, motivuje účastníky k aktivní účasti a průběžně sleduje, zda jsou postupně cíle naplňovány,
- průběžně reaguje na potřeby skupiny,
- ověřuje znalosti a dovednosti účastníků,
- zjišťuje a zpracovává zpětnou vazbu.

Co je obvykle baví a líbí se jim na jejich profesi?

„Miluju, když vidím, jak se děti posouvají a získávají nové znalosti.“

„Práce lektora je časově poměrně flexibilní. Záleží, jakou zrovna školím skupinu.

Každopádně vím, že každý můj pracovní den je úplně jiný. Stejně jako každá skupina, kterou školím.“

„Na mé profesi je nejlepší to, že se mohu zabývat tím, co mě samotnou baví.“

„Pěkná zpětná vazba, úsměv spokojených účastníků a samotná radost z činnosti mě ženou vpřed.“

„Lidé mi často děkují za to, co dělám, a je to krásný pocit.“

„Když se mi lidi vrací na další semináře, to je pro mě tou největší pochvalou.“

Co je naopak nevýhodou, či dokonce hrozbou?

„Překvapivě i tady bývá dost administrativy a je to pak otrava. Speciálně když školíte na projektech financovaných z nějakých dotací.“

„Nejhorší je, když mi na kroužky chodí děti donucené do kroužku rodiči. Děti to pak samozřejmě bojkotují a je to pak jen k vzteku pro všechny zúčastněné.“

„Nelíbí se mi pracovat s hloupými lidmi a pro hloupé lidi... bohužel to těžko ovlivním, a tak to musím vydržet. Ale je to někdy fuška 😊.“

„Práce lektora je dost stresující. Nikdo se vás neptá, jak se dnes cítíte a jestli se vám chce zrovna dnes vystoupit před skupinu lidí a snažit se celý den udržet jejich pozornost. Někdy je to skutečně výzva.“

Jak může vypadat běžný den?

„Kroužky jsou převážně odpoledne, dopoledne ty pro rodiče s dětmi nebo malé děti. Záleží na tom, jaký typ kroužku, od toho se pak odvíjí den.“

„Vstávám kolem páté a domů chodím kolem 20:00.“

„Pracuji od 8 a končím v 18–22. Nechodím z práce... jsem prostě aktivní a lektořinu miluju.“

Jaké mýty o profesi kolují?

„Lidi si často myslí, že si s dětmi jenom hraju. Ale ve skutečnosti je za tím velké didaktické úsilí, které je zaměřeno velmi konkrétně. Někdy mě to mrzí.“

„Spousta lidí si myslí, že nic nedělám, jen cosi tukám do PC, když dělám přípravu. Do toho si hraji s obrázky, mám dost času si číst. Ale i to je součást práce lektora – neustále se v oboru vzdělávat a jít s dobou.“

„Všichni si myslí, že máme obrovské příjmy, když vidí cenu za naše školení. Nevidí ale to za tím. Třeba kolik procent si strhne agentura, kolik práce je okolo a jaký čas zabere příprava a cestování se školením spojené.“

Co by lidé v této profesi uvítali?

„Mně by se líbilo, kdyby mi žáci nelhali, proč minule nepřišli. Myslí si, že to nepoznám, ale poznám. Stejně tak poznám, jestli cvičili, nebo necvičili.“

„Líbilo by se mi, kdyby na sebe účastníci nebyli tak hrubí a arogantní. Kéž by všichni jednali na rovinu a bez přetvářky.“

„Byla bych o dost šťastnější, kdyby si účastníci online seminářů zapínali kamery. Mluvit k profilovým obrázkům bez duše je velmi náročné a vyčerpávající. Prosím, zapínejte si ty kamery! 😊
Vůbec nejhorší je, když se pak účastníci diví, že se třeba nedozvěděli, co chtěli, či byli málo zapojeni atd. No bodejť, jak to máme my lektoři vědět, když vás nevidíme ani neslyšíme?“

Kuriozity/překvapení/nečekané nebezpečí

„Jeden kurzista se kdysi dobýval na kurz o státním svátku. No stane se 😊.“

„Stále se bojím úrazů. Proto jsem opravdu velmi opatrná při výběru doprovodných aktivit.“

„Na firemních seminářích se člověk občas dozví věci! Dost často si všimnu neoficiálních indicií kdo s kým apod. a pak se bavím sledováním těch interakcí v rámci skupinových aktivit 😊.“

„Jednou mě manažerka nejmenované firmy zpražila ještě před počátkem samotného kurzu. Sebralo mě to tak, že jsem měla slzy na krajíčku a chtělo se mi utéct. Stálo mě to hodně úsilí, ale nakonec jsem kurz odškolila a dostala výborné hodnocení.“

„To jsem si tak jednou odškolila téma Syndrom vyhoření. Sklidila jsem ovace a výbornou zpětnou vazbu. Bohužel jsem ale necítila vůbec žádnou radost, a tak bylo na čase si přiznat, že ten syndrom vyhoření právě prožívám, a dát si pauzu.“

2. 2.

Kuchař/ka

Oficiální název:
kuchař/ka

Jak mi lidé říkají:
kuchař/šéfkuchař

Obvyklá forma spolupráce:
zaměstnanec, OSVČ

Co vše spadá do obvyklé činnosti této profese?

Činnost kuchaře se může velmi měnit v souvislosti s tím, pro jakou instituci vaří. Jedná-li se o vaření v kantýnách, školních jídelnách či např. nemocnicích, některé činnosti z níže uvedeného seznamu logicky odpadají. Toto vaření je obvykle statictější s omezenou možností vlastní invence. V gastronomickém provozu v restauracích vykonává kuchař následující aktivity:

- navrhuje nebo sestavuje nabídku do jídelního lístku,
- vhodně doplňuje jednotlivé potraviny tak, aby vznikl nutričně vyvážený, chutný a vizuálně lákavý pokrm,
- navrhuje a realizuje způsob servírování pokrmů,
- zajišťuje vhodné skladování surovin,
- připravuje a vaří pokrmy teplé i studené kuchyně,
- přijímá objednávky a vyřizuje je v pořadí, v jakém přišly,
- vaří, peče, smaží, griluje, restuje... volí vhodný technologický postup pro přípravu pokrmu,
- servíruje a vydává hotový pokrm,
- pečuje o náčiní související s provozem kuchyně v souladu s hygienickými normami,
- koordinuje práci pomocných kuchařů a dalších sil,
- dodržuje BOZP – velice důležitý bod v tomto provozu, kde může snadno dojít ke zranění.

Co je obvykle baví a líbí se jim na jejich profesi?

Hodně kuchařů si chválí, když mají v kuchyni možnost improvizovat. Ne každý provoz však toto umožňuje. Ve velké většině provozů je striktně vyžadováno pevné dodržování receptur.

„Naplní mě, když vykuknu z kuchyně a vidím, jak se hosté olizují až za ušima.“

„Prázdný talíř, co se mi vrací do kuchyně – to je největší motivace vařit dál 😊.“

„U nás se pozice hospodského dědí z generace na generaci – to už je prostě tradice.“

„Je to práce a koníček v jednom. Kdo vaření nemiluje, nemůže to dělat dobře.“

„Volba tohoto povolání byla jasná volba. Tomu se snad nedá říkat ani povolání, ale poslání.“

„Stává se častěji a častěji, že dobrý kuchař je někdo, kdo je opravdu vážený. Je to nyní trend, dříve to tak nebylo. Že bychom se konečně dočkali prestiže a uznání?“

„Nejvíc mě u toho drží spokojené masné úsměvy hostů 😊.“

„Nepotřebuju prášky na zvýšení tlaku 😊.“

„Mě baví mlátit do zvonku, jako že už je hotovo, ať si pro to přijdou 😊.“

Co je naopak nevýhodou, či dokonce hrozbou?

Kuchaři se téměř jednohlasně shodují:

„Práce v kuchyni je hodně psychicky náročná a stresující.“

„Všichni chtějí jídlo hned, ale v super kvalitě. Ale my vážně nemáme kouzelný proutek, abychom ho vyčarovali. Mám také jen dvě ruce a kvalitní zpracování surovin si žádá svůj čas. Někdy je ten stres fakt k nesnesení. Není divu, že pak na sebe něco zvrhneme a malér je na světě.“

„Já nesnáším výmluvy kolegů, že něco nejde. Všechno jde, když se chce.“

„Za všechno může kuchyně. Jídlo je studené? Kuchař ho málo uvařil 😊.“

„Pracovní doba je někdy fakt záhul. Ale lidi na servise jsou na tom ještě hůř, takže si vlastně nemůžeme stěžovat.“

„V kuchyni je fakt vedro – někdy i 50 stupňů. A když je venku přes 30, je to tedy fakt záhul.“

„Člověk je v práci od rána do večera, pořád smrdí přepáleným olejem, a to i když se vykoupe. Ta práce není žádná sranda.“

Jak může vypadat běžný den?

Běžný den kuchařů se opět velmi liší v závislosti na provozu. V kantýnách a školních jídelnách se obvykle vaří od pondělí do pátku. Začíná se v brzkých ranních hodinách a končí kolem páté až šesté hodiny odpolední. Většinou se zde jedná o klasické osmihodinové směny. V restauracích je naopak běžný režim krátký/dlouhý týden s 12hodinovými směny. Zde však zkušenosti hovoří o častých přesčasech (v závislosti na obsazenosti restaurace) a přibírání směn navíc.

Jaké mýty o profesi kolují?

„Kuchař je u jídla a nic mu nechybí. Celý den ochutnává a je u zdroje, má se jako prasátko v žitě. Je to blbost. Kuchař se ve skutečnosti celý den ani nezastaví a ochutnávat smí jen nezbytně nutné minimum, jinak by to chybělo.“

„Všichni si myslí, že máme v kuchyni jídlo zdarma a kdykoliv k dispozici. Není to tak. Ve většině případů si člověk musí jídlo platit a nemáme ani čas ho sníst.“

„Lidi si myslí, že si krademe suroviny domů. No já to tedy nedělám, ale za svou kariéru jsem to zažil mnohokrát. Něco získat zdarma je typická česká vlastnost, takže se vlastně ani nedivím.“

„Ve školních jídelnách jsem zažila mockrát, jak si kolegyně dělily suroviny, které ušetřily na dětech. O kastrůlkách s jídlem pro celou rodinu ani nemluvě. Že si nosí pracovníci z kuchyně ve školní jídelně domů? To je pravda. Bohužel.“

Co by lidé v této profesi uvítali?

„Bylo by fajn, kdyby si šéfové, ale i hosté uvědomili, že jsme také lidi a neumíme zázraky.“

„Stará kráva prostě měkká nebude a z vepřového hovězí vážně neudělám. Tak už to pochopte a dopřejte nám kvalitní suroviny.“

„Kéž bychom byli více podporováni a tolerováni jakožto šéfkuchaři. Většinou tomu vaření rozumíme více než náš šéf, ale je to neustálý boj si něco prosadit.“

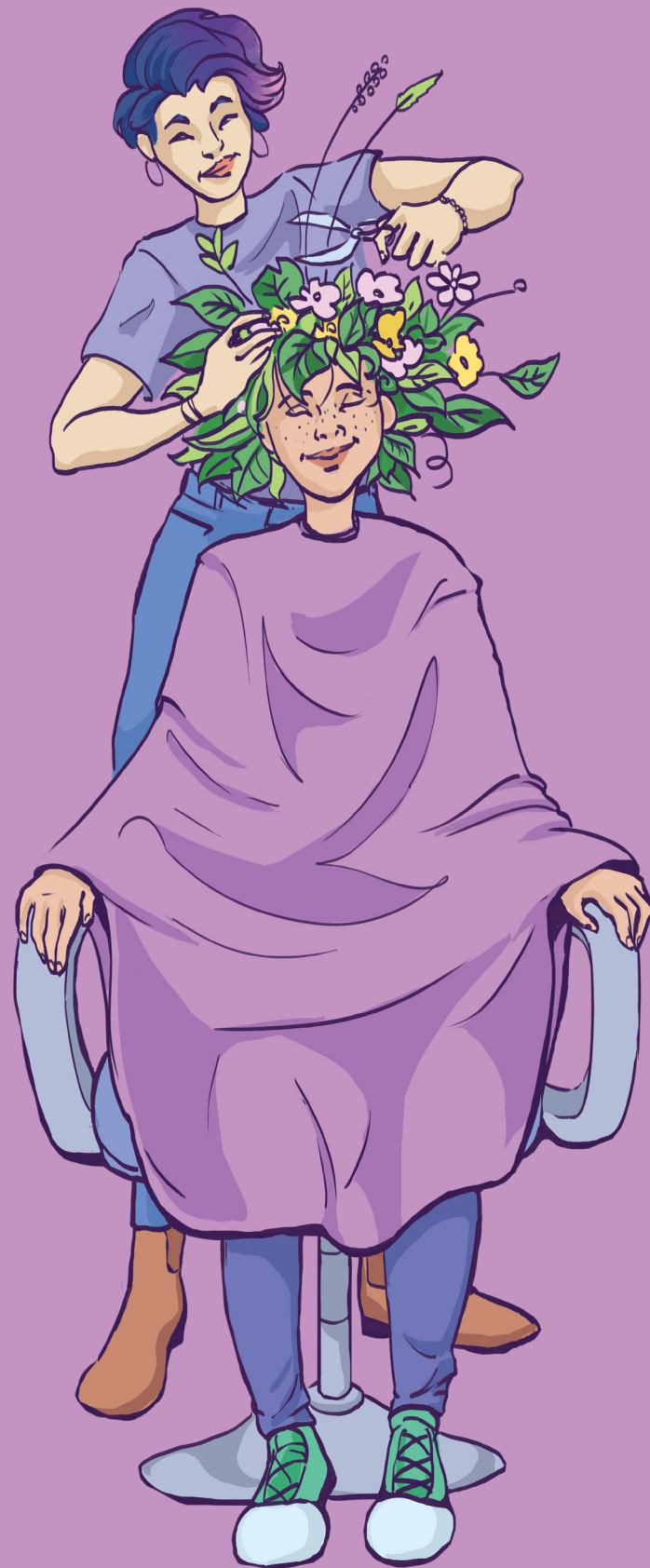
„Bylo by super, kdyby vařili lidi, kteří toto povolání mají skutečně rádi a baví je. Realita je ale často taková, že se někdo vyučí na kuchaře, protože prostě něco dělat musí, a pak není divu, že je kuchyň plná chlastu a cigaret, ačkoliv tam ani jedno nemá co dělat. Práce je to krásná, ale je nutné velmi dobře si vybrat podnik/provoz, kam nastoupíte. Tedy pokud patříte do stejné skupiny nadšenců jako já.“

Kuriozity/překvapení/nečekané nebezpečí

„Mě nejvíc pobavilo, když mi bylo řečeno, že koprovka je moc koprová 😊.“

„Koukal jsem ven z okna, a když jsem dělal krok vzad (byl jsem hodně vykloněnej), šlápnul jsem do hrnce s gulášem 😊.“

„Nejkrásnější zážitek z gastru byl, když děti vstaly od stolů a začaly mi tleskat. Bylo jich asi 40 a já byl celej červenej, ale nádhernej pocit to byl.“

2.3.

Kadeřník/ce, holič/ka

Oficiální název:
kadeřník/ce, holič/ka

Jak mi lidé říkají:
chlupodravec 😊

Obvyklá forma spolupráce:
OSVČ, méně často zaměstnanec

Kadeřnice patří k jednomu z nejperspektivnějších řemesel všech dob. Kadeřnice a holiči tedy budou vždy velmi vyhledávanou profesí a šikovní reprezentanti této profese pravděpodobně nebudou mít nouzi o zákazníky.

Co vše spadá do obvyklé činnosti této profese?

- Mytí vlasů,
- stříh vlasů a vousů,
- tvorba účesů,
- barvení a odbarvování vlasů,
- péče o poškozené vlasy a jejich regenerace,
- poskytování poradenství v péči o vlasy a vousy,
- masáže pokožky hlavy,
- poradenství při volbě účesu,
- dodržování hygienických norem (mytí a dezinfekce pomůcek),
- vedení administrativy (objednávání klientů, kasírování, vystavování dokladů o zaplacení, vedení účetnictví apod.).

Co je obvykle baví a líbí se jim na jejich profesi?

Lidem pracujícím na pozici kadeřník/ce a holič/ka se nejvíce líbí to, jak se jejich klienti do slova mění pod jejich rukama.

„Často přijde unavená rozčuchaná, ženská a odchází upravená, odpočatá a sebevědomá dáma.“

Kadeřnice a holiče často motivují nové možnosti, trendy a technologie v oboru. Nemají tak čas „zakrňt“ a neustále musí sledovat novinky, aby šli s dobou.

„Super je, že si hlavu umyjete v práci a nemusíte si to tahat domů 😊.“

Kadeřnice si také často vychvalují, že mohou v práci neustále mluvit s klienty a dozví se neuvěřitelné množství informací a novinek. Když přijdou domů, jejich partneři již nemusí „schytať“ všech 8 000 slov, jakožto denní minimum každé ženy (pozn. autora: Neberte to striktně, výzkumy se liší.).

Co je naopak nevýhodou, či dokonce hrozbou?

Nevýhodou této profese je nutnost neustálého stání. K dispozici jsou sice pojízdné výškově nastavitelné židle/stoličky, ale v reálném životě se ukazuje, že nejsou kadeřnicemi příliš využívány. Kadeřnicím tedy hrozí časté problémy se zády a vznik křečových žil. Druhou nevýhodou je častá práce s barvami na vlasy, při které se jen stěží dá vyhnout dýchání jejich výparů. V neposlední řadě je také nutné si uvědomit, že časté mytí vlasů a práce s fénem na vlasy vede k vysychání pokožky na rukách, což může být pro některé kadeřnice velmi nepříjemné.

Jak může vypadat běžný den?

V profesi kadeřník/ce, holič/ka bývá zvykem pracovat na směny. Ranní směna začíná brzy ráno (cca v 7:00) a končí zhruba ve 13:00–14:00. Odpolední na ni navazuje a pokračuje se do pozdních odpoledních hodin tak, aby bylo vyhověno časovým možnostem všech zákazníků. Různé salony fungují v různém režimu. Na trhu je nyní velmi časté, že si kadeřnice v salonu pronajmou pouze pracovní místo a působí jako OSVČ. Po dohodě si pak upraví pracovní dobu dle svých možností. Není výjimkou, že si např. žena na mateřské dovolené chodí přivydělávat jen pár dní v týdnu nebo několik večerů. Šikovní reprezentanti této pracovní pozice se však velmi rychle dostanou do režimu 12 hodin denně v práci 5–6 dní v týdnu. Je tedy nezbytné naučit se říkat NE a hlídat si, kam až zákazníka pustím.

Jaké mýty o profesi kolují?

Nejčastějším mýtem panujícím o kadeřnicích je, že jsou to „drbny“. Není radno házet všechny do jednoho pytle. Nicméně i samotné kadeřnice připouštějí, že rády předávají důležité informace dál 😊.

Co by lidé v této profesi uvítali?

„Největším nešvarem je skutečnost, že zákazníci nechodí včas. Velmi častým jevem je pozdní příchod, ale často i příliš časný příchod (specialita převážně lidí důchodového věku).“

Zákazníci si mnohdy neuvědomují, že svým pozdním příchodem dokážou narušit kadeřnicím celý pracovní den. Ty jsou pak zcela zbytečně ve stresu a celý den se snaží deficit dohnat. „Barvu prostě neurychlíš.“ Ti, kdo chodí moc brzy, nejsou takový problém, pokud si v klidu sednou do čekárny a vyčkávají, až na ně přijde řada. Někdy se ale stává, že touží po sociálním kontaktu natolik, že se automaticky připojí do diskuze k předchozí klientce a ta přijde o svůj prostor, kdy kadeřnice věnuje pozornost jen jí. Někdy může být takto vzniklá situace velmi přínosná, jindy ale velmi obtěžující.

Kuriozity/překvapení/nečekané nebezpečí

Profese kadeřník/ce, holič/ka se setkává s celou řadou nejrůznějších situací každý den. Snad každá kadeřnice si prožila, jaké to je, vybrat špatnou barvu na vlasy, která se natónuje jinak, než má. Ten zděšený pohled zákaznice je nezapomenutelný.

„Jednou mi volal manžel paní, která si experimentálně obarvila vlasy henou, a v kombinaci s chemickou barvou, kterou na vlasech již měla, jí vlasy zezelenaly. Manžel mě prosil, ať jí tam vytvořím jakoukoliv jinou barvu, hlavně ať již nevypadá jako vodník. Naštěstí její původní záměr byl obarvit vlasy na černo, a tudíž nebyl problém mu vyhovět.“

Občas také kadeřnice objeví ve vlasech vši či jiné „potvůrky“. Musí poté použít své asertivní schopnosti situaci řešit.

„Přišla paní se synem a automaticky žádala, ať s ním něco udělám. Zeptala jsem se, co mu je, co s ním mám udělat. Odpověděla, že má vši a ať ho toho zbavím. Nemohla pochopit, že odvšivení nespadá do kompetence kadeřnice, ale do plné kompetence matek. Nechápala ani mé rozhořčení, když jsem jí řekla, že nyní po jejich návštěvě (byť jen ve dveřích mého podniku) musím celý prostor vydezinfikovat.“

Jiná klientka zase překvapila takto:

„Jedna paní přišla na ostříhání a nerozuměla dobře česky. Poprosila jsem ji, aby si sedla k místu na mytí vlasů. Když jsem se otočila, viděla jsem ji, jak klečí a hlavu má nakloněnou v myčáku 😊.“

Jinak je ale pozice kadeřnice relativně „průhledná“ a neskýtá žádná výrazná nebezpečí.

2. 4.

Zámečník/ce

Oficiální název:

zámečník/ce, stavební zámečník/ce

Jak mi lidé říkají:

jménem

Obvyklá forma spolupráce:

zaměstnanec, OSVČ

Co vše spadá do obvyklé činnosti této profese?

- Zámečnick se specializuje na servis a otevírání zámků i bez klíče, s využitím ručních strojů a různých nástrojů, ručně opracovává materiály (pilování, řezání, sekání, ohýbání apod.), svařuje kovy, pájí, zabrušuje apod., provádí revize a zkoušky zámků a také strojů, se kterými pracuje, atd.
- Zámečnický můžeme potkat buď v terénu při montážích, opravách či údržbách, anebo v malých obchůdkách, kde pro nás přidělávají klíče apod.
- Zámečnick také otevírají trezory a zaseknuté pokladny, upravují zábradlí, kování či mříže.
- Stavební zámečnick pracuje na stavbách, montuje a opravuje veškeré zámkové, čte a využívá technickou dokumentaci, vyrábí, seřizuje a udržuje zámečnické prvky, využívá nářadí a nástroje, eviduje svoji práci...
- Setkat se můžeme také se strojním a s uměleckým zámečnickem.
- V současné době se profese poměrně hodně slučují a na trhu práce se formálně spíše nerozlišují, snad s výjimkou uměleckého zámečnictví.

Co je obvykle baví a líbí se jim na jejich profesi?

„Jedná se o různorodou pracovní činnost. Nikdy s jistotou nevíte, co bude zítra, což je zábavné, napínavé a nepředvídatelné 😊.“

„Na stavbách se setkávám se spoustou lidí a to mi vyhovuje. I když ne vždy je spolupráce úplně hladká.“

„Pracuji v malém obchůdku a zákazníci chodí přímo za mnou. Někdy jsou to opravdu perličky, to, s čím přichází. Ale líbí se mi, že mě i po 25 letech v profesi stále dokáže někdo překvapit svým dotazem a požadavkem 😊.“

„Já pracuji v relativně čistém prostředí a v teple. To ale nemají všichni kolegové stejně.“

„Pořád se musíte učit a být IN v novinkách, které v rámci naší profese přicházejí, a to mi vyhovuje.“

Co je naopak nevýhodou, či dokonce hrozbou?

„Většinou je to opravdu špinavá práce. Na stavbách se práší a všude je nepořádek. Lidé si myslí, že montujeme, až když je hotovo. Ale tak to není. Dveře se musí namontovat/usadit, jakmile to jen trochu jde. Jinak vám hned někdo rozkrade vše, co najde.“

„Nikdy není jasné, že mi skončí pracovní doba ve 14 h, jak mám ve smlouvě. Špatně se mi plánuje cokoliv soukromého.“

„Je to práce, u které člověk přijde rychle k úrazům. Bohužel je to častější, než by koho napadlo. Většinou nejsou úplně fatální, ale bolestivé rozhodně ano.“

„Pracovní pohotovosti – to je pruda. Člověk musí být připraven kdykoliv vyrazit do terénu někoho zachránit.“

„Není radno se příliš chlubit, že jste zámečnick. Divili byste se, kolik lidí si to pamatuje a nestydí se zavolat i uprostřed noci, když mu třeba spadnou klíče do výtahové šachty, a poprosit o ‚přátelskou‘ výpomoc 😊.“

Jak může vypadat běžný den?

„Oficiální pracovní doba mi začíná v 6 h a končí ve 14 h, po–pá. Ovšem pokud není zrovna havárie. To se pak dělá déle. Na závěr je pak ještě nějaký ten úklid a kontrola pracoviště.“

„Já pracuji na směny pro nonstop zámečnictví. Takže není výjimkou práce v noci, o víkendech i o svátcích.“

„V nákupním centru musíme dodržovat otevírací doby spolu s dalšími obchody. Takže funguji v režimu krátký/dlouhý týden. Práce o víkendu je tedy zcela běžná věc.“

Jaké mýty o profesi kolují?

„Lidé si myslí, že když je to řemeslo, tak je to automaticky dobře placená práce. To je ale velký omyl. Náš obchod je vlastně taková služba pro lidi. Nebýt doplňkového sortimentu, tak by nás přidělování klíčů neuživilo.“

Co by lidé v této profesi uvítali?

„Lidé si myslí, že je to jednoduché, a myslím, že ve skutečnosti vůbec neví, co všechno musíme znát. Bylo by fajn, kdyby si nás trochu více vážili.“

Kuriozity/překvapení/nečekané nebezpečí

„Tady je vždy ve hře, že ačkoliv člověk chvátá domů nebo vyzvednout dítě ze školky, musí zůstat déle, když je problém. To jsou pak překerní situace. Když něco nejde podle plánu, hned je problém na světě.“

„Hrozí zde spousta nebezpečí zranění od materiálu, při broušení, sváření apod. Ale také selhání lidského faktoru je bohužel velkým nebezpečím.“

„Občas při výjezdu jde skutečně o minuty. Pamatuji si, jak mi volala známá, že si sousedka zabouchla 1,5leté dítě doma a měla otevřené okno. Mobil byl samozřejmě uvnitř a ona v tu chvíli nevěděla jediné telefonní číslo. No a tak jsem přišel na řadu já. Dobře to dopadlo! Dítě našťástí celou dobu brečelo naplácnuté na dveřích uvnitř, což paradoxně přinášelo do celé situace obrovský klid.“

2. 5.

Truhlář/ka

Oficiální název:

truhlář/ka

Jak mi lidé říkají:

truhlář, nábytkář, kuchyňář

Obvyklá forma spolupráce:

zaměstnanec, podnikatel – OSVČ

Co vše spadá do obvyklé činnosti této profese?

Pozici truhláře můžeme dělit podle hlavního zaměření, kterému se věnuje. Nejčastěji hovoříme o stavebním, nábytkářském a uměleckém truhláři. Stavební truhlář se zaměřuje na práci se dřevem ve fázi stavby domu či exteriéru. Umělecký truhlář se zaměřuje na tvorbu designových dřevěných výrobků a dekorací. Nejčastěji se ale setkáváme s truhlářem nábytkářským, který obvykle:

- vyrábí a opravuje nábytek,
- vymýšlí pracovní postupy, které efektivně vedou k vyhotovení výrobku,
- volí vhodné materiály a spojovací prvky,
- pracuje s nářadím a dalšími montážními zařízeními,
- řeže, hobluje, frézuje, vrtá, brousí, dlabe,
- montuje nábytek, a to buď v dílně, či přímo u klienta,
- tvoří návrhy a technické výkresy výrobků,
- komunikuje se zákazníky.

Co je obvykle baví a líbí se jim na jejich profesi?

Truhláři si obvykle velmi chválí svou práci převážně díky možnosti být v neustálém kontaktu se dřevem. Milují vůni dřeva a fascinuje je vždy originální přirozený dekor dřeva. Rovněž obvykle chválí rozmanitost své práce. Jednou vyrábějí kuchyňskou linku, podruhé dětskou kolébku. Žádná zakázka není stejná a práce přináší stále něco nového.

„Kdo umí dobře komunikovat s lidmi a nebojí se odpovědnosti, může v této branži kariérně postupovat.“

„Nejvíce mě naplňuje spokojený zákazník.“

„Pozice umožňuje jistou možnost časové flexibility. Ale co neudělám, tak není také hotové.“

„Někdy vznikají zajímavé věci, někdy jen projekty, které vydělávají peníze. Každá zakázka je ale nějak zajímavá a má svůj význam.“

„V této branži si všichni všude tykáme – to mě baví 😊.“

Co je naopak nevýhodou, či dokonce hrozbou?

„Je tady spousta administrativy, pokud chcete mít všechno formálně v pořádku.“

„Jako truhlář toho hodně nastěhuji a přemístím. Neustále něco nosím. Je to náročné na záda.“

„Je to dřina v prašném a smradlavém prostředí. Voňavé dřevo není pořád. Je to také o chemikáliích, barvách a lacích.“

„Nutné je také umět obsluhovat různé stroje a dávat si na ně pozor. Člověk může snadno přijít k úrazu.“

Jak může vypadat běžný den?

Obvyklá pracovní doba truhláře je 8 hodin denně od pondělí do pátku. Často začínají brzy ráno (např. 6–15:30). Občas ale přijdou přesčasy, a to hlavně, když je truhlář u zákazníka a je potřeba dodělat zakázku. Truhláře OSVČ pak ale obvykle čeká „druhá šichta“ večer na počítači, která slouží ke zpracování administrativy a tvorbě nabídek a výkresů.

Jaké mýty o profesi kolují?

„Lidé si obecně myslí, že řemeslníci je okrádají. Vidí cenu za zakázku, ale ne vždy si uvědomí, jaká je cena materiálu, náklady na provoz, dopravu atd. Jistě se najdou nepoctivci, ale zdaleka ne všichni jsme takoví.“

„Největší mýtus je, že truhlář pracuje s voňavým dřevem. Někdy ano, ale většinou ne. Ona dřevotříška a laminát už zase tolik nevoní.“

„Traduje se, že dost peněz projde mimo fakturu. No... na tom něco asi bude 😊.“

„Lidi si myslí, že je to krásná, klidná, voňavá práce. V základu ano, ale tato práce taky smrdí (chemikálie i některé dřeviny), není to jen ta hezká práce s dřívky a brusnými papíry. Čas jsou peníze a musí se to všechno jet rychle a na první dobrou.“

Co by lidé v této profesi uvítali?

„Mně by se líbilo, kdyby lidi sami přicházeli s nápadem/řešením. Truhlář není vždycky kreativce. Hodně truhlářů umí vyrobit, co je v plánu, ale neumí navrhovat interiéry. A lidi to tak nějak automaticky od nás očekávají a pak jsou zklamaní.“

„Uvítal bych více milých lidí. Ale jo, je jich stále hodně mezi těmi prudiči!“

„Nutné jsou neustálé investice zpět do dílny – nákup CNC strojů a různých technologií. Kéž bychom mohli používat ty nejmodernější.“

Kuriozity/překvapení/nečekané nebezpečí

„Největší chyby jsou při práci se stroji. Když člověk nedává pozor, během mžiku může mít prsty fuč.“

„Ofouknutí – to je nebezpečí, o kterém se tolik nemluví. V dílně musíme větrat kvůli prachu a zápachu, a když si nedáme pozor, problém je na světě. A neustálý problém je se zády. Oblíbený úraz je také pád něčeho těžkého na nohu.“

2. 6.

Lesní technik/čka, myslivec, revírník/ce

Oficiální název:

lesní technik/čka, myslivec,
lesní adjunkt/ka, revírník/ce,
lesní hospodář/ka

Jak mi lidé říkají:

myslivec, lesník, hajný

Obvyklá forma spolupráce:

nejčastěji zaměstnanec,
výjimečně OSVČ (myslivost)

Co vše spadá do obvyklé činnosti této profese?

- Zajišťuje hospodaření ve svěřené honitbě,
- pečuje o chovanou zvěř, loví a odchytává zvěř, kontroluje počty zvěře, jejich zdravotní stav a jejich působení (škody/užitek) ve svěřeném revíru,
- zajišťuje krmiva a minerální přípravky pro zvěř,
- vyjednáva ohledně naložení s odlovenou zvěří, zajišťuje odbyt, pečuje o ulovenou zvěř a zajišťuje její skladování a expedici,
- chrání les před škodami způsobenými zvěří,
- staví posedy, krmelce apod.,
- označuje nebezpečné/nemocné stromy určené k těžbě.

Větší zaměření na dřevo a jeho kácení a expedici mají obvykle lesníci. Často se však obě oblasti kombinují, a to v závislosti na velikosti svěřeného revíru.

Názvy pozic jsou často různě zaměňovány dle toho, kdo je vlastníkem revíru/lesa/bažantnice/obory a jaké kompetence jsou po něm vyžadovány.

Myslivcem (účastníkem plánovaných honiteb) se může stát každý s libovolným zaměstnáním, kdo vykoná patřičné myslivecké zkoušky (nemusí se tedy oboru věnovat naplno).

Co je obvykle baví a líbí se jim na jejich profesi?

„Velmi často se jedná o pozici, která se dědí z generace na generaci – je to taková rodinná profese.“

„Mám rád velmi častý pobyt v přírodě, samostatnost, zodpovědnost, kterou ta práce vyžaduje.“

„Myslím, že být myslivcem je práce docela prestižní v rámci našeho oboru 😊. Ale u veřejnosti je to s prestiží všelijaké.“

„Je to překvapivé, ale v naší profesi vzniká velká síť sociálních vazeb. Hodně si pomáháme a vytváříme komunitu, která si vzájemně pomáhá.“

„Mám rád zvěřinu, to je jasné 😊.“

„Je to různorodá práce. Líbí se mi kombinace dřeva, zvířata a k tomu nutná technika.“

„Setkáte se s ohroženými druhy zvěře a to je kouzelné.“

„Je to práce v přírodě, podílit se na vývoji lesa a zároveň zasahování do jeho chodu. Je fajn, když můžete něco ovlivnit.“

„Tato práce je částečně i mým koníčkem. To neplatí u mnohých profesí.“

Co je naopak nevýhodou, či dokonce hrozbou?

„Tato práce klade velký nárok na čas. Jsou tady také rizika spojená s lesní mechanizací, kterou musíte umět ovládat.“

„Pozice vyžaduje samostatnost a sebekázeň. Už jen proto, že máte odpovědnost za střílnou zbraň.“

„V našem oboru je poměrně málo lidí, a tudíž jsou kladeny vysoké nároky na jednotlivce.“

„Práce je v terénu, což s sebou nese fyzickou námahu. Les a zvěř v něm nepočká, až přestane pršet, až sleze sněh. Musíte pracovat, když je to potřeba.“

„Často se pracuje i o víkendu.“

Jak může vypadat běžný den?

„Vstávám brzy ráno. Přes den mě čeká práce v lese a večer usedám k počítači a věnuji se druhé práci. Osobní aktivity musím plánovat v souladu s průběhem těžby, počasí a ročního období.“

Jaké mýty o profesi kolují?

„Lidé si obvykle myslí, že jenom chodíme po lese. Pletou si porostové plány se zahrádkou.“

„Věčně ožralí zelení vrazi – je takový typický názor na naši profesi. Je složité lidem vysvětlit plány lovu zvěře (proč lovíme apod.). A k tomu alkoholu. Dříve to byla asi do jisté míry pravda. Ale dnes již to není tak jednoduché. Alkohol společně sice rádi popijeme, ale mimo pracovní dobu např. po lovu. Ale to přece dělá každá profese, nebo ne? 😊“

Co by lidé v této profesi uvítali?

„Opravdu bychom ocenili, kdyby lidé byli v lese ohleduplnější. Když je někde vstup zakázán, má to nějaký důvod. Buď jsou tam rizikové stromy a je naplánované jejich kácení (mimo jiné proto, aby na nikoho nespadly), anebo se tam líhnou ohrožené druhy zvířat. Nedbalost a bezohlednost veřejnosti nezná mezí.“

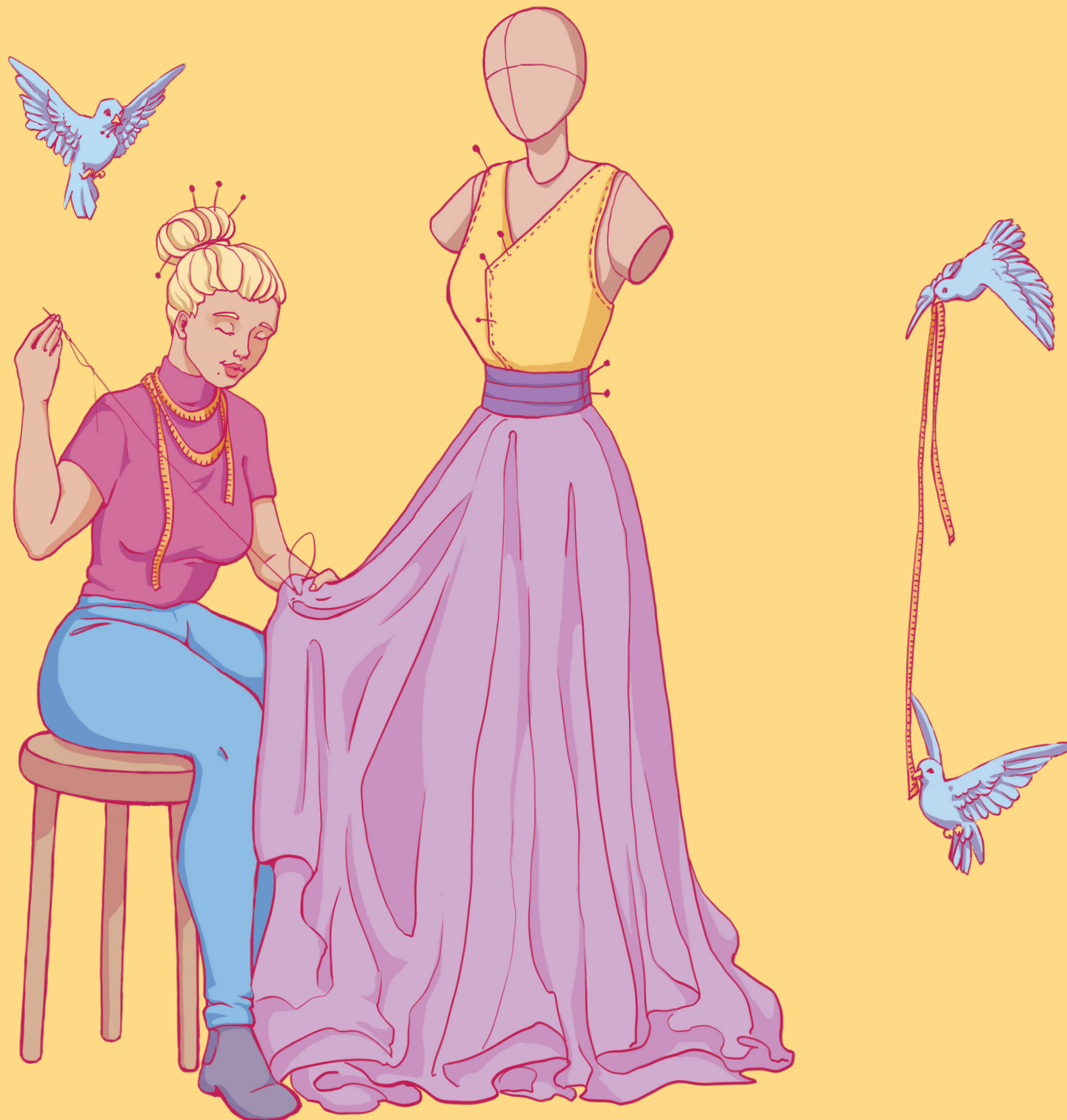
„Myslím, že v myslivosti vidí většina lidí jen samotný odlov zvěře. Ale tato práce je založena převážně na péči o zvěř. Asi by bylo fajn, kdyby se to více vštěpovalo již do malých dětí.“

Kuriozity/překvapení/nečekané nebezpečí

„Práce v přírodě se nedá naplánovat, příroda je divoká a nevyzpytatelná a v tom je její krása, ale i nebezpečí.“

„Lesy jsou po bouřkách nebezpečné a je třeba být 100% ve střehu.“

„Je to práce v terénu – kácení stromů, chemické postřiky, jízda autem v terénu, často dochází i k pracovním úrazům, které mohou mít i fatální následky.“

2. 7.

Švadlena, krejčí/ová

Oficiální název:
švadlena, krejčí/ová

Jak mi lidé říkají:
paní krejčová, křestním jménem
nebo příjmením

Obvyklá forma spolupráce:
zaměstnanec, OSVČ

Co vše spadá do obvyklé činnosti této profese?

Přesná pracovní náplň se hodně liší podle toho, zdali je švadlena součástí velkého pracovního týmu, nebo zda se jedná o malou firmu, kde práce má přesah i do dalších oblastí, a pracovní náplň je tak rozšířená o další aktivity. K základním pracovním povinnostem patří:

- stříhání látek na základě předem vytvořených stříhů,
- žehlení, řasení, špendlení látek,
- šití na šicích strojích včetně práce na speciálních šicích strojích (výšivky apod.),
- tvarování a dohotovování výrobků (knoflíky, ozdoby...),
- kontrola kvality materiálu,
- kontrola kvality hotových výrobků, opravování chyb,
- oprava a úprava již vzniklých oděvů (výměna zipů, zkracování, záplaty...),
- péče o stroje a jehly, seřizování přístrojů,
- objednávky materiálů a příslušenství.

Další možné aktivity:

- u zakázkového šití – komunikace se zákazníkem, měření zákazníka, průběžné zkoušky oděvů,
- tvorba cenových kalkulací a nabídek,
- inkasování peněz za zakázku.

Co je obvykle baví a líbí se jim na jejich profesi?

„Vidím za sebou hezkou práci a mám ráda kontakt s lidmi. Považuji za úspěch, že se sama užívám 😊.“

„Mám flexibilní pracovní dobu a volno si můžu udělat podle potřeby 😊.“

„Naplňuje mě, když mi někdo napíše krásné hodnocení a řekne mi, jak jsem šikovná.“

„Se zákazníky vzniká úzký vztah, někdy i přátelský. Lidé se ke mně vracejí i 20 a více let. Považuji si mojí práci, protože ji dělám velmi kvalitně.“

Co je naopak nevýhodou, či dokonce hrozbou?

„Často mě bolí záda, jak se pořád hrbím u stroje 😊.“

„Ze začátku mě lidé brali, že mám podřadné zaměstnání. Pak jsem si otevřela druhou provozovnu a najednou si mě lidé váží 😊.“

„Někdy je to opravdu dřina a musím dělat celé víkendy. Prostě se to často sejde – třeba před Vánoci nebo v období svateb.“

„Nelíbí se mi amatérismus některých švadlen. Myslím, že v oboru chybí profesionálové.“

Jak může vypadat běžný den?

Obvyklá pracovní doba je od pondělí do pátku v běžných pracovních hodinách od 9:00 do 17:00. Velmi častá je ale individuální pracovní doba.

Práce bývá někdy nárazová, a tak se pracovní doba může protáhnout. Většinou se ale dá bez problémů skloubit s osobním a rodinným životem.

Jaké mýty o profesi kolují?

„Myslím, že lidé se myslí, že si jako švadlena nemůžete vydělat. Pokud jen vyměňujete zipy, tak to skutečně není žádná hitparáda. Ale pokud se nebojíte přijmout vlastní zakázky, tak se mít špatně určitě nebudete.“

Co by lidé v této profesi uvítali?

„Já bych skutečně ocenila, kdyby zákazníci nosili své poškozené oděvy na opravu vyprané. Nevěřili byste, s jakou špínou mě občas nutí pracovat. Nestydím se je s tím poslat domů a oni se pak musejí znovu vracet.“

„Vytáčí mě, když máme domluvený termín, a to třeba i mimo pracovní dobu, a oni bez omluvy nepřijdou ani nezavolají.“

„Nesnáším nerozhodné zákazníky – kéž by všichni věděli, co chtějí.“

Kuriozity/překvapení/nečekané nebezpečí

„V naší profesi hrozí nejrůznější úrazy, jako je popálení, stříhnutí, prošití prstu 😊. Takové prošití prstu vážně není nic příjemného.“

„Jeden pán chtěl zkrátit kalhoty a měl to naznačené párátkem. Párátkem propíchnutý a chycený okraj nohavic u kalhot – to mě pobavilo 😊.“

„Někdy máme i celkem absurdní zakázky. Např. při šití pro cirkus, kde po mně chtěli i oblečení na zvířata 😊.“

„Bacha na špendlíky, lidi 😊.“

2. 8.

Malíř/ka pokojů, natěrač/ka

Oficiální název:

malíř/ka pokojů, natěrač/ka

Jak mi lidé říkají:

malíři, natěrači

Obvyklá forma spolupráce:zaměstnanec, OSVČ
nebo kombinace obojího**Co vše spadá do obvyklé činnosti této profese?**

- U pozice malíře hodně záleží na tom, zda pracuje jako zaměstnanec, nebo OSVČ.
- OSVČ má ke své práci malíře nebo natěrače vždy ještě navíc práci se sháněním zákazníků, vlastním marketingem, fakturací apod.
- Malíř i natěrač provádí malířské nebo natěračské práce v interiérech či exteriérech na různorodých površích,
- navrhuje barevná řešení, vykonávají částečně i poradenství ve výběru vhodných druhů a odstínů barev,
- připravují podklady před malbou nebo natíráním (štukování, seškrabování omítky, penetrace, vyplňování děr, broušení, podkladové barvy apod.),
- zajišťují ochranu nábytku, dveřních obložek, vypínače, podlah, obkladů atd. před znečištěním,
- provádí matematické výpočty spotřeby barev,
- komunikují se zákazníkem.

Co je obvykle baví a líbí se jim na jejich profesi?

„Na této práci mám rád, že můžu dělat lidem radost a vytvářet vlastníma rukama něco hezkého a třeba i neobvyklého.“

„Naše práce je prestižní, a když je dobře odvedena, tak si nás lidé chválí a váží si nás, což mě naplňuje.“

„Práce mě naplňuje i pro své velmi dobré finanční ohodnocení.“

„U této práce jsem pořád v pohybu, a nemám tak čas myslet na kraviny 😊.“

„Líbí se mi, že můžu zasahovat do finálního plánu, jak bude interiér či exteriér nakonec vypadat.“

„Po skončení dne mám celkem čistou hlavu.“

Co je naopak nevýhodou, či dokonce hrozbou?

„Je to práce v prašném a špinavém prostředí.“

„Když si špatně zakryjete třeba podlahu, je to pak očištěc, dostat barvy dolů.“

„Vždy se najdou lidé, kteří nejsou nikdy s ničím spokojeni. Po těžké práci to pak zamrzí. Některým lidem se ale nezavděčíte.“

„Když vám zákazník zasahuje do postupu práce, jako by to znal a uměl lépe, tak mě to vždy dokáže spolehlivě vytočit.“

„Často dýcháme různé výpary apod. Pro naše zdraví je to občas velmi nevhodné.“

„Je to často poměrně fyzicky náročné. V některých interiérech je to někdy oříšek 😊.“

Jak může vypadat běžný den?

„Vstáváme kolem cca 7 h ráno a dost často se domů vracíme až za tmy. Tohle je realita práce malíře pokojů. Bohužel moc času na mimopracovní aktivity už nám nezbývá.“

Jaké mýty o profesi kolují?

„Lidé si myslí, že to může dělat úplně každý. To ale úplně pravda není. Asi nepotřebujete speciální vzdělání apod. Ale je fajn mít na začátku dobrého učitele, který vás naučí vše potřebné. Jedině tak můžete být profík a dělat to řemeslo pořádně. Amatérští malíři jsme všichni. Ale asi všichni víme, jak to pak někdy dopadá a kolik času nám to zabere.“

„Myslím, že vznikl dojem, že tato profese je zlatý důl. Upřímně, řemesla jsou nyní obecně dobře placená. Když je člověk šikovný, vydělá si více než kdejaký inženýr. Ale pokud to člověk fláká, velmi rychle ho špatná pověst dožene.“

Co by lidé v této profesi uvítali?

„Bylo by fajn, kdyby si lidé vzali k srdci, když jim malíř říká, jaký bude postup. Pomoc od zákazníka (např. překrývání a posouvání nábytku, olepování světél a vypínačů, aby se neumazaly) je kolikrát spíše na škodu, i když záměr byl správný.“

Kuriozity/překvapení/nečekané nebezpečí

„Nezapomenu, když jsme zastěrkovali zed', ve které byly díry a nesrovnalosti, a brigádník, co měl za úkol zed' obrousit, tak nám poctivě zase vybrousil všechny ty pracně zadělané díry 😊.“

„Těch nebezpečí je v naší profesi určitě více, ale největší představuje asi pád z výšky (např. ze štaflí).“

2. 9.

Stavbyvedoucí

Oficiální název:

stavbyvedoucí

Jak mi lidé říkají:

příjmením, pane stavbyvedoucí

Obvyklá forma spolupráce:

OSVČ, zaměstnanec

Co vše spadá do obvyklé činnosti této profese?

- Zajišťuje kompletní vedení prováděné stavby, a to především po odborné stránce,
- řídí a koordinuje stavební práce lidí v týmu,
- zajišťuje včasné a efektivní subdodávky od dodavatelů,
- kontroluje provedené práce včetně jejich kvality a efektivity,
- kontroluje dodržování technologických postupů,
- zajišťuje stavební materiál a stroje,
- kontroluje staveniště jako celek, včetně dodržování BOZP postupů,
- komunikuje s investorem/zadavatelem,
- vede příčinnou stavební dokumentaci.

„Jsem stavbyvedoucí a vlastník firmy v jedné osobě. Jsem tady pro všechno – jednatel, šéf, vedoucí, účetní.“

Co je obvykle baví a líbí se jim na jejich profesi?

„Je to tvůrčí práce, která je pestrá a různorodá.“

„Při téhle práci se opravdu nikdy nenudíte. Žádný den není stejný, nikdy nevíte, co přijde.“

„U nás se tato profese dědí a to mi připadá kouzelné.“

„Naplní mě hmatatelný odkaz, který po sobě zanecháváme po dobře odvedené práci.“

Co je naopak nevýhodou, či dokonce hrozbou?

„Je to nebezpečná práce, u které nikdy nevíte, odkud něco přilétne 😊. Ne vážně, je těžké uhlídat, že všichni dělají všechno pořádně, a pak jednou začas vám prostě něco spadne na hlavu no 😊.“

„V naší profesi je fakt špatné, že zoufale chybí kvalitní pracovní síla. Jako stavbyvedoucí pak často vykonáváme profese úplně jiné, jen aby se stavba už pohla a mohli jsme pokračovat. To mě na tom fakt štve.“

„Jako opravdu náročná je někdy spolupráce s některými lidmi. Ono domluvit se s cizinci, kteří neumí ani slovo jiným jazykem než svým rodným, je někdy fakt na zbláznění. Kolikrát se radši seberu a udělám si to radši sám.“

„Je zde velká psychická i fyzická náročnost na jednotlivce.“

Jak může vypadat běžný den?

„Jako stavbyvedoucí pracujete dost nepravidelně. Jako asi existuje nějaká oficiální pracovní doba, ale pracuje se, jak je to potřeba, a to je denně 4–24 hod. Je to velmi časově náročné.“

„Já jsem zaměstnanec a snažím se pracovní dobu hodně držet. Vstávám v 6:10, v 17:00 přijíždím z práce. Ale někdy je přesčas nutný, když je nějaký průšvih.“

Jaké mýty o profesi kolují?

„Dřív se říkalo, že když je plochá střecha, buď teče, nebo poteče časem. Dnes již ne, pracujeme s jinými materiály.“

„Myslím, že u nás snad žádné nejsou. Dříve to bylo asi o tom, že máme nahrabaný materiál pro sebe, když k němu máme přístup, a na tom něco asi bylo 😊. Ale dneska už je to jiné.“

Co by lidé v této profesi uvítali?

„Má profese by uvítala pracovitě Čechy! Potřebujeme kvalitní zaměstnance, práce je dost. Není dost lidí.“

„Uvítal bych větší iniciativu všech profesí kolem. Kdyby každý znal obsah své práce a byl opravdu odborníkem, bylo by to skvělé. Pusou umí každý všechno. Ale jak se má začít realizovat, tak je všude ticho.“

Kuriozity/překvapení/nečekané nebezpečí

„Myslím, že existuje reálné nebezpečí, že skutečně stavby přestanou běžet. Pokud existuje kvalitní pracant, půjde dělat sám na sebe, a proto zaměstnáváme lidi, kteří neumí dobře česky a nemají odpovídající kvalifikaci, nad nimiž člověk musí stát, dávat na ně pozor a tím zaměstná i sám sebe.“

„V oboru stavebnictví číhá vždy nějaké nebezpečí. A to v podobě úrazu nebo neočekávané závady na namontovaném systému.“

„Hrozí, že se jako stavbyvedoucí přepracuju a celá stavba se zhroutí. Bohužel tohle není sranda, tohle je realita. A zastupitelnost? Ha, ha – tohle slovo neznám.“

2. 10.

Automechanik/čka

Oficiální název:

automechanik/čka, mechanik/čka
motorových vozidel

Jak mi lidé říkají:

opravář, mechanik, mechoš

Obvyklá forma spolupráce:

zaměstnanec,
méně často OSVČ

Co vše spadá do obvyklé činnosti této profese?

- Automechanik provádí opravy a údržbu motorových vozidel,
- provádí preventivní kontroly, servis nefunkčních komponent, zhotovuje součástky, montuje jednotlivé díly, vyměňuje provozní kapaliny...,
- provádí také diagnostiku, při které zkoumá závady a hledá příčiny případných potíží,
- doporučuje zákazníkovi obnovení či opravu jednotlivých částí s ohledem na bezpečnost provozu přístroje,
- monitoruje svou práci a postupně zaznamenává dosud odvedené úkony včetně času stráveného nad opravou,
- reportuje nadřízeným a poskytuje informace potřebné k fakturaci,
- komunikuje se zákazníkem v případě potřeby,
- spolupracuje s jinými odborníky v souvisejících oborech.

Co je obvykle baví a líbí se jim na jejich profesi?

„Jsem rád, když je zákazník spokojený. Když se povede najít příčinu problému a závadu odstranit, pak přichází uspokojení z dobře odvedené práce.“

„Miluju vůni motoru a vyjetého oleje – asi je to vášeň.“

„Člověk se občas projede kárama, na který by sám jen tak neušetřil. Testovat, zda se oprava povedla, se musí 😊.“

„Super výhoda je, že si můžu opravit své auto sám 😊.“

Co je naopak nevýhodou, či dokonce hrozbou?

„Ta práce je fakt dřina. A nemluvě o té špíně, ve které pracujete.“

„Můžete se snadno zranit – bezpečnost je na prvním místě. Pořád musíme dávat pozor, abychom se neškrábli a tak. I malý škrábanec, kterého si sotva všimnete, dokáže nadělat v kombinaci s tou špínou pěknou paseku.“

„Práce se může zdát zábavná, ale je to rutina.“

„Ostatní si na vás vybíjejí vztek. To nepochopíte.“

Jak může vypadat běžný den?

„Pracuji od 8:00 a z práce chodím v 18:00. Mám pocit, že nikdy není hotovo. Ale pracuji obvykle od pondělí do pátku.“

Jaké mýty o profesi kolují?

„Často slyším nařčení, že nevyměňujeme olej, když bychom měli, a pak to inkasujeme. Nebo že používáme méně kvalitní a inkasujeme drahý. Prý jsme podvodníci. No, už jsem zažil servis, kde to po mně chtěli. Ale šel jsem pryč.“

Co by lidé v této profesi uvítali?

„Kdyby byl vždy připraven bezpečnostní ořech na kola. Lidi, schovávejte si ten klíč! My to pak musíme složitě urvat a je to dřina.“

„Kdyby mi zákazníci občas přinesli chlebičky nebo něco na zub 😊.“

Kuriozity/překvapení/nečekané nebezpečí

„Máte často spoustu těžkých věcí nad hlavou. Nebezpečí číhá opravdu všude. Sám jsem našťěstí nezažil, ale příběhů jsem slyšel nespočet. Ale vždy se tomu dá předejít.“

2. 11.

Zahradník/ce

Oficiální název:

zahradník/ce

Jak mi lidé říkají:

paní zahradnice, pane zahradníku

Obvyklá forma spolupráce:

zaměstnanec, OSVČ

Co vše spadá do obvyklé činnosti této profese?

- Pěstuje ovoce, zeleninu, okrasné i jiné rostliny,
- zajišťuje ošetření a ochranu rostlin proti škůdcům,
- zajišťuje sklizeň a následné uskladnění,
- připravuje rostliny pro prodej a transport,
- pečuje o zahradní nářadí a stroje,
- stará se o půdu,
- zajišťuje zavlažování a případné odvodnění úrodných ploch.
- Související pozicí je zahradní architekt, který navrhuje vzhled a řešení zahrad, parků a veřejných prostor. Tato pozice však již vyžaduje magisterské vzdělání.
- Související pozicí je také florista. Florista zpracovává výrobky z květin a rostlin, vytváří různorodé dekorace např. na svatby či jiné důležité události.

„Zahradničina je od sekačky přes chemie a postřiky až po štafle.“

Co je obvykle baví a líbí se jim na jejich profesi?

„Ráda navrhuji zahrady, realizuji svatby a různé akce. Líbí se mi ta kreativita. Vždy vznikne něco krásného.“

„Vždy je za mnou vidět kus práce, ať je to posekaný trávník, nebo spokojený klient, který má ode mě plán zahrady či svatební květinu.“

„Jsem ve své profesi zahradnice svobodná.“

„Kreativita, rozmanitost, tvorba, svoboda!“

„Pracuji rukama a tím pádem pod rukama něco vzejde a je vidět výsledek. Někoho překvapí, zahřeje i rozpláče nebo jinak emočně naladí. Je to krásná práce, která se vám odmění.“

Co je naopak nevýhodou, či dokonce hrozbou?

„Zahrada potřebuje péči, i když je špatné počasí a zima. Někdy je to řehole.“

„Pořád jste v předklonu. Není divu, že nás pořád bolí záda.“

„Je to dřina za málo peněz. Lidé mi závidí mou práci, ale nevidí, co vše za tím stojí.“

Jak může vypadat běžný den?

V profesi je běžné brzké vstávání a brzký odchod z práce domů. Pracujete-li však i jako prodavač/ka v zahradnictví, je třeba počítat s tím, že se budete muset přizpůsobit otevírací době podniku.

„Pracuji od 6 h, takže brzké vstávání. Výhoda je, že brzy odcházím z práce, a tak mám spoustu času na rodinu a své koníčky. Někdy je ale třeba pracovat i o víkendu. Příroda nepočká.“

Jaké mýty o profesi kolují?

„Každý řekne, že mi závidí mou profesi, že jsem pořád venku, v přírodě. Většinou jsou to lidé, co pracují a sedí u počítače. Ale bohužel nevidí tu dřinu za tím.“

„Lidé si myslí, že je to snadné, uvázat kytku, dokud si to sami nezkusí. To není jen hraní si s květinami, ale jsou k tomu techniky, které se musí znát. Musíte také umět květiny vhodně kombinovat, znát jejich latinské názvy, údržbu atd.“

„Zahradník má za svůj život sníst kolečko hnoje a zeminy... stará zahradnická garda to říkala, ale pravda to není 😊.“

Co by lidé v této profesi uvítali?

„Vše je o lidech a jejich chování. Když člověk narazí na arogantní či hloupé a vychytralé lidi, je to nepříjemné. Ze všeho nejvíc bych uvítala, kdyby se zákazníci nechovali povýšeně.“

„Ocenili bychom lepší finanční ohodnocení.“

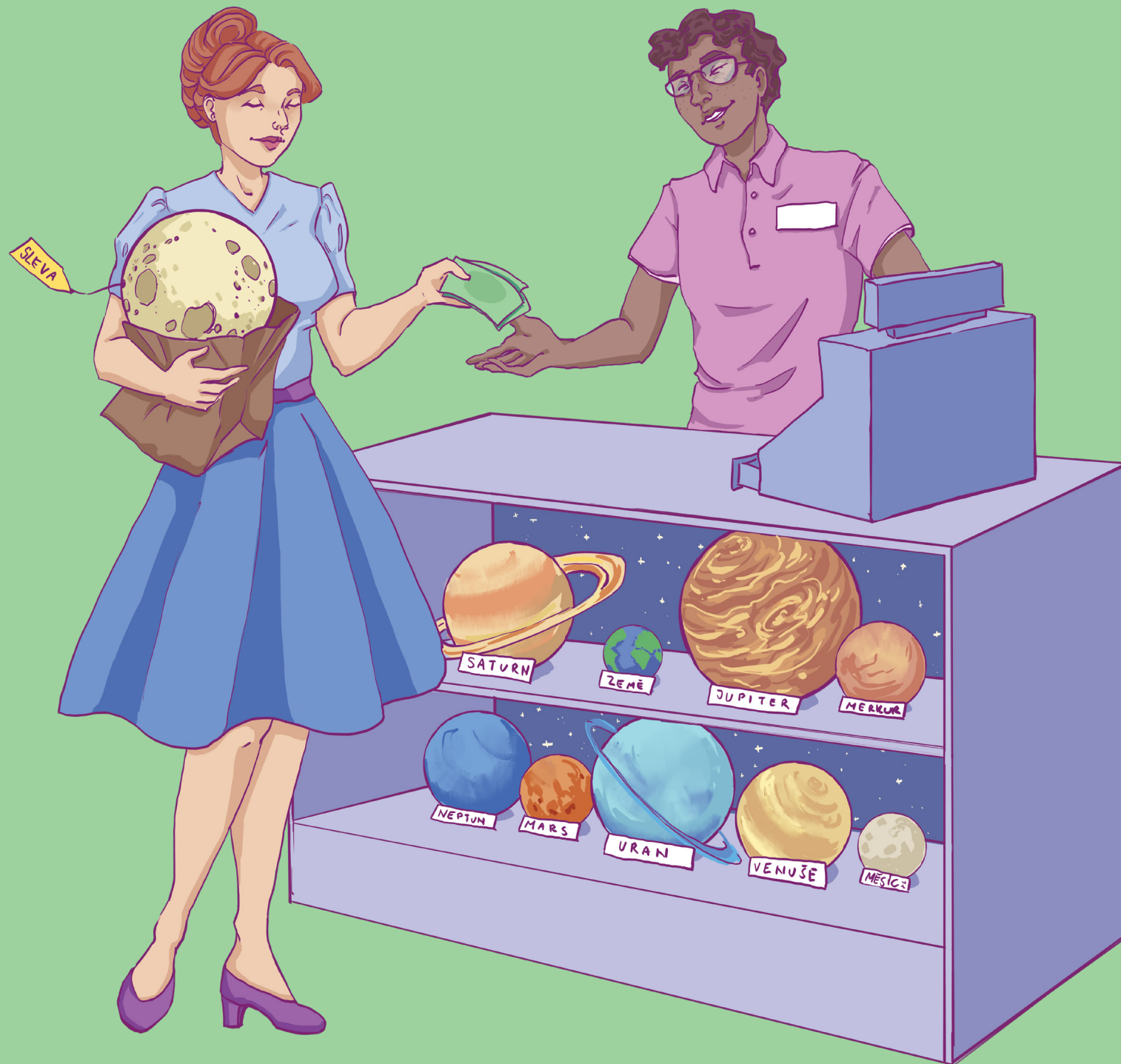
„Mě štve neznalost v profesi. Hodně lidí si myslí, že je to snadná práce, a myslí si, že všechno vědí. Každý máme přece zahradu. Vlastní zahrada z nás však nedělá dobrého zahradníka.“

„Stačí pár slov, která by člověk měl znát od základní školy, když už ne z rodiny. Děkuji, prosím vás, na shledanou. A úsměv ze strany zákazníka – ten taky nic nestojí.“

Kuriozity/překvapení/nečekané nebezpečí

„Paní měla přání. Chtěla řezanou květinu gladiátorů. Po dlouhém rozhovoru jsme došli k závěru, že to není gladiátor, ale gladiol (mečík) 😊.“

„U nás nejvíce asi hrozí pořezání se a stříhnutí se. Hlavně když jsme ve stresu.“

2. 12.

Prodavač/ka

Oficiální název:
prodejní asistent/ka,
prodavač/ka

Jak mi lidé říkají:
paní prodavačko

Obvyklá forma spolupráce:
zaměstnanec

Co vše spadá do obvyklé činnosti této profese?

- Prodavač/ka vykonává činnost za účelem prodeje zboží zákazníkovi,
- připravuje zboží k prodeji (úprava, označení zboží cenovkami, kontrola kvality zboží apod.),
- komunikuje se zákazníkem (poskytuje informace o zboží, upozorňuje na jeho vlastnosti, pomáhá vybrat vhodné zboží apod.),
- inkasuje peníze za prodej zboží (obsluha pokladního systému, platebních terminálů apod.),
- provádí inventury zboží,
- kontroluje stav pokladny i skladových zásob,
- objednává zboží, komunikuje s dodavateli,
- vyřizuje případné reklamace a dotazy od zákazníků.

Co je obvykle baví a líbí se jim na jejich profesi?

„Mě baví komunikace se zákazníky a možnost poznat různé povahy lidí.“

„Je to práce v suchu a teple, pokud teda neděláte v mrazárnách 😊.“

„Je to taková normální práce, která neurazí, ani nenadchne. Já jsem ale za svou profesi ráda. Myslím, že má budoucnost – prodavačky budou vždy potřebné. Alespoň v to doufám 😊.“

„Když prodáváte produkty, které milujete, myslím, že vás to bude naplňovat. Máte rádi cyklistiku? Prodávajte kola. Milujete bytové dekorace? Prodávajte v obchodě s bytovým designem. Myslím, že tento faktor je opravdu rozhodující a určí vaši spokojenost.“

Co je naopak nevýhodou, či dokonce hrozbou?

„Tato práce je opravdu psychicky náročná. Bohužel si někteří zákazníci rádi vybíjejí vztek a své komplexy právě na lidech, kteří jim zajišťují zákaznický servis.“

„Další nevýhoda této profese je sezónnost. Jsou pak nutné přesčasy a není možnost si vybrat v této době dovolenou. Pracuje se i o většině svátků.“

„Na této pozici je životnost lidí velmi nízká. Je pravdou, že většina lidí po určité době nezvládne psychicky náročné prostředí, kde je na denním pořádku naštvaný zákazník.“

„Jak náročné je v sezóně poslouchat přes sto lidí denně!“

Jak může vypadat běžný den?

„Pracuji od 8 hodin do 20 hodin. Převážně dělám v režimu krátký/dlouhý týden. Pracuji tedy pouze 15 dní v měsíci, což je fajn.“

Pracovní doba se ale liší podnik od podniku. Existují i pozice prodavačů s obvyklou pracovní dobou 9:00–18:00. Je třeba ale počítat, že i zde se pracuje o sobotách, většinou v dopoledních hodinách.

Jaké mýty o profesi kolují?

„Lidé si někdy myslí, že naše práce je jen na place. Někdy se diví, že vycházíme zezadu, a myslí si, že se tam chodíme zašívát. Ale tak to není. Někdy totiž vybalujeme zboží, věšíme na ramínka, kontrolujeme skladové zásoby a v některých obchodech i vyřizujeme internetové objednávky.“

„My se nikdy nezavděčíme. Když nabídneme zákazníkovi pomoc moc brzy, je to špatně. Když chvíli později, je to také špatně. Jednou jsme neochotné prodavačky, podruhé vlezlé prodavačky. Ale pravda je, že šikovná prodavačka ten správný okamžik pozná.“

Co by lidé v této profesi uvítali?

„Mně by se líbilo, kdyby zákazníci jednali s klidem a nevybíjeli si vztek na lidech, kteří se jim snaží pomoci danou situací vyřešit.“

„Já bych uvítal větší podporu od vedení. Vedení často nemá ani tušení, co naše práce všechno obnáší.“

„Kéž by bylo více zákazníků, kteří nás obdarují svým úsměvem, příjemným a slušným jednáním.“

„Potěšilo by mě, kdyby mi více lidí opětovalo přání hezkého dne.“

Kuriozity/překvapení/nečekané nebezpečí

„Zažila jsem zákazníka při vyzvednutí reklamace, který nesouhlasil s vyjádřením servisu a domáhal se přes tři hodiny vysvětlení. Křičel, telefonoval, vyhrožoval. Během těch tří hodin několikrát změnil způsob jednání, ale nechtěl se z prodejny hnout. Několikrát jsem opustila své místo a upozornila zákazníka, jestli bude křičet, že ho odmítám obsluhovat. Nakonec jsme i s kolegy situaci vyřešili. Zákazník sice nebyl stoprocentně spokojen s vyjádřením servisu, ale přijal výsledek. Na konci jsem pro něj byla dokonce skvělá a vlastně jako jediná jsem mu prý pomohla 😊.“

„Na této pozici se pracuje s penězi. Musíte si hlídat kasu a inkasovat dobře. Ono takové manko v pokladně fakt nepotěší.“

„Vždy se může objevit i agresivní zákazník.“

2. 13.

Farmář/ka, zemědělec/kyně

Oficiální název:

farmář/ka, zemědělec/kyně

Jak mi lidé říkají:

paní farmářko, pane farmáři

Obvyklá forma spolupráce:

OSVČ

Co vše spadá do obvyklé činnosti této profese?

- Zajišťuje kompletní péči o farmu včetně produkce,
- dle konkrétní činnosti, kterou vykonává, např. obdělává půdu, pěstuje rostliny, chová zvířata, nakupuje a aplikuje hnojiva, krmiva, léčiva, sklízí, dojí, stříhá...,
- obsluhuje techniku (traktor, zemědělské stroje, linky apod.),
- zajišťuje skladování a uchovávání produktů a sklizně,
- zajišťuje odběratele své produkce s cílem produkty prodat,
- vede nezbytnou administrativní evidenci (zdravotní stav zvíře, odpadové hospodářství, pracovněprávní agendu zaměstnanců, vede účetnictví a správu majetku).

Co je obvykle baví a líbí se jim na jejich profesi?

„Tato práce je zrovna posláním (povoláním bych tomu neřikala), kde musím ovládat tolik profesí, že se mi o tom ani nesnilo. Kromě farmaření je potřeba mít znalosti např. z oboru veterinární, práva, psychologie, ekonomiky, účetnictví, různá řemesla, rozumět úředníkům, umět číst v zákonech i mezi řádky, zvládnout miliony zbytečných papírů... A tohle mě na tom baví.“

„Každý den je jiný, i když některé úkony se téměř s železnou pravidelností opakují.“

„Je úžasné denně vidět výsledky své práce.“

„Od mala jsem milovala zvířata, a když táta přišel s nápadem pořídit si farmu, přišlo mi to jako skvělý nápad. A to jsem holka z Prahy 😊. Dva roky po maturitě na ekonomce jsem do toho skočila naplno. Škola mě o zvířatech sice nic nenaučila, ale jako základ pro založení vlastní firmy byla velmi užitečná. Nelituji toho, nikdy jsem po jiné profesi už nezatožila.“

„Většina lidí závidí přírodu a zvířata, práci na čerstvém vzduchu, vlastní kvalitní potraviny. A já se jim nedivím. Přesně tohle na mé profesi miluju.“

„Když vše roste, zvířátka se rodí a jsou zdravá, cítím obrovské naplnění.“

Co je naopak nevýhodou, či dokonce hrozbou?

„Jsou tady hory zbytečného papírování, omezení, byrokratické předpisy a nařízení. Tohle je tedy někdy opravdu hrůzostrašné.“

„Zemědělství v naší zemi nemá moc dobrou pověst. Záleží, kde a komu se člověk představuje. Hodně lidí to zaujme a závidí mi vysněný, pohádkový život. Ale pro druhou část je to jako červený hadr pro býka a nešetří zlými výrazy.“

„O mé profesi toho lidé většinou moc nevědí. Často vědí jen to, co se doslechnou v médiích, a to jsou hodně zkreslené informace. Málokdo si uvědomí, že kráva se musí každý den podojit, včetně nedělí i Vánoc, že všechny zvířata musí každý den dostat nažrat, že se musí všechny zkontrolovat... Musíme ven, i když už týden prší nebo padá sníh a je -20 stupňů. Zvířata nepočkají.“

„Člověk se pořád musí seznamovat s množstvím předpisů a nařízení. Všechny je musím znát a dodržovat.“

Jak může vypadat běžný den?

„Vstávám kolem 7. hodiny a v práci jsem průběžně celý den. Občas pracuji i v noci, když je třeba hlídat telící se krávu nebo jakékoli nemocné zvíře. Tím, že na naší farmě i bydlíme, je to jednodušší. Běhám z farmy domů a zpět podle potřeby. Čas na rodinu a děti si udělám, na to si vždy čas najdu. Někdy je to hodně náročné, více spánku by občas neuškodilo.“

Jaké mýty o profesi kolují?

„Mýtů panuje velké množství. Některé se možná pravdě i přibližují. Jsou ale velké rozdíly mezi jednotlivými zemědělci, farmami, družstvy. To, co platí pro velkochovy, neplatí pro menší zemědělce. Třeba mýty, že zemědělci mají miliony dotací za nic. To je tedy určitě velký omyl u nás malých farmářů.“

„Nesnáším veganské mýty založené na velkochovech někde v Americe nebo Číně, které jsou podloženy vymyšlenými studiemi, které pravdivé rozhodně nejsou.“

Co by lidé v této profesi uvítali?

„Bylo by fajn, kdyby se lidé začali ve větší míře o zemědělství, vznik a výrobu kvalitních potravin více zajímat. Kdyby začali více nakupovat přímo od farmářů a nekupovali to nejlevnější a nejméně kvalitní. Všem by nám bylo lépe.“

Kuriozity/překvapení/nečekané nebezpečí

„Jednou paní učitelka ze školky přišla s dětmi k dojným kravám a o kravičce s vemenem jak nákupní taška prohlásila, že je to býk, protože má přece rohy 😊.“

„Velkým nebezpečím jsou nejrůznější choroby zvířat. Nikdo nechce mít šílené krávy 😊.“

2. 14.

Pracovník/ce pošty, poštovní doručovatel/ka

Oficiální název:

přepážkový/á pracovník/ce pošty,
poštovní doručovatel/ka

Jak mi lidé říkají:

pošták, poštačka

Obvyklá forma spolupráce:

zaměstnanec

Co vše spadá do obvyklé činnosti této profese?

- Příjem a výdej listovních zásilek, balíků, cenin (známky apod.),
- výplata starobních důchodů,
- nabídka bankovních a dalších finančních služeb dle požadavků vedení,
- prodej doplňkového sortimentu (časopisy, papírenské zboží),
- příjem reklamací a jejich vyřizování,
- evidence zásilek,
- ověřování podpisů, export a tisk potvrzení v rámci CzechPoint,
- třídění zásilek a jejich příprava pro snadnou expedici.
- Poštovní doručovatel (PD) se pohybuje většinu pracovní doby v terénu.

PD roznáší zásilky do příslušných schránek, doručuje doporučené dopisy, vyplácí důchody v místě bydliště, nedoručené zásilky označuje a informuje příjemce o pokusu o doručení, připravuje si každé ráno zásilky do pořadí, v jakém bude roznášet, po skončení dne ukládá nedoručená psaní na příslušná místa.

Co je obvykle baví a líbí se jim na jejich profesi?

„Je to práce s lidmi a to mě baví. Pořád se dozvídám nové a nové věci 😊.“

„Práce na poště na přepážce je pro mě taková jistota. Není těžké se ji naučit a má celkem jasné hranice.“

„Na přepážce máme celkem různorodou pracovní činnost. Kromě Vánoc tedy. To jsou všechny požadavky dost monotónní.“

„Ono se to nezdá, ale i za přepážkou se poměrně naběháme. A to mi vyhovuje, že nemusím pořád sedět na zadku.“

„Jako doručovatele mě baví, že jsem neustále v pohybu. Neřeším obezitu spojenou s nedostatkem pohybu 😊. Ale na vesnicích se často jezdí autem, tak tato výhoda odpadá. Také potkám za den hodně lidí. Chodím neustále svůj rajón, ty lidi znám a přesně vím, kde na mě vybafne domácí mazlíček 😊. A když jdu rychle a udělám si svou práci brzo, nikdo mě nenutí trčet v práci do kdy ví kdy.“

Co je naopak nevýhodou, či dokonce hrozbou?

„Nelíbí se mi nabízení produktů od smluvních partnerů. Vedení nás do toho dost tlačí a já už přesně poznám, koho to zaujme a koho ne. Ale ptát se prostě musím.“

„Nevyhovuje mi pracovní doba. Ve větších městech je někdy do večerních hodin, a pak taky práce v sobotu.“

„Není to nijak prestižní práce, ale nestydím se za ni. Je potřebná jako každá jiná. Ale pro koho je prestiž důležitá, ten se zde obdivu asi nedočká.“

„Jako doručovatel denně nachodím cca 12 km. To ještě jde. Ale jsou lokality, kde je to ještě více. Ono je to fajn, ale když je venku -10, sněhová vánice nebo leje jako z konve nebo je naopak 35 stupňů, je to fakt dřina. A to si vezme, že musí udržet a předat dopisy suché. To je pořádná výzva, aby vám nenapršelo do brašny. A to nemluví, že některé dny je ten náklad fakt výživný.“

Jak může vypadat běžný den?

„Při práci na přepážce vstávám v 6 h. Pracuji na směny, někdy celý den s větší přestávkou. Hodně záleží na lokalitě pošty. Ale nečekají zde žádné noční a celovíkendové směny. A i státní svátky jsou vždy volné 😊.“

Jaké mýty o profesi kolují?

„Lidé většinou nevědí, že to není jen práce za přepážkou, ale že je toho mnohem více. Například třídění dopisů, tahání balíků atd. Lidé si myslí, že se tam moc nenadřeme, ale není to pravda. Ale určitě záleží na velikosti pobočky a množství personálu.“

„Lidé si občas myslí, že jsme neochotní a zbytečně lpíme na některých administrativních procesech. Jsou pak na nás nepřijemní a protivní. Musíme ale dodržovat určité zákony, a nemůžeme jim proto ve všem vyhovět, jak by oni chtěli.“

„Když pošta zdraží, budeme mít větší platy. Tak to bohužel nikdy nebyla pravda.“

„Že pošták vždycky zvoní dvakrát. Ale lidi, to fakt ne. To je film 😊. A s rukou na srdce mohu potvrdit, že v období Vánoc někdy nestíháme zazvonit ani jednou. Primárně se snažím doručovat starším lidem, které mám v rajónu. A ano, špatně to je, ale i my jsme jen lidé a nemůžeme v té zimě roznášet 20 hodin denně. Chyba není většinou v nás...“

Co by lidé v této profesi uvítali?

„Opravdu bychom uvítali kvalitnější a lépe vypadající pracovní stejnokroj.“

„Kéž by vedení více naslouchalo zaměstnancům.“

Kuriozity/překvapení/nečekané nebezpečí

„Je to práce s penězi a s tím souvisí vysoké riziko odpovědnosti. Teoreticky by nás na přepážce mohl někdo přepadnout, ale naštěstí se moc takových případů neděje 😊.“

„Jako doručovatelé máme samozřejmě větší riziko pracovního úrazu. Je třeba si dávat pozor, protože nosíme poměrně vysokou částku peněz. Ale naštěstí to již není tak časté.“

„Chodíme lidem téměř do domácností. Člověk občas slyší, co by slyšet nechtěl. Například hádky za zavřenými dveřmi, anebo naopak různé radovánky – to vám pak úplně není příjemné zazvonit 😊. A někteří psi nejsou úplně přívětiví. Kdo nemá rád domácí mazlíčky, může být nepříjemně zaskočen.“

„Co je fakt super, že o Vánocích na vás řada domácností myslí a obdaruje vás malou pozorností. Tady je to ještě takové tradiční, vždy mě to potěší 😊.“

„Když v regionu i bydlíte, můžete si být jisti, že vám neunikne vůbec nic. Pošták je vlastně taková informační databanka 😊. A čím více se vykecáváte, tím později dojdete domů 😊.“

2. 15.

Voják z povolání

Oficiální název:

voják z povolání

Jak mi lidé říkají:

hodností, úředník, státní rada,

Obvyklá forma spolupráce:

zaměstnanec ve služebním poměru

Co vše spadá do obvyklé činnosti této profese?

- Vojákem z povolání se může stát člověk minimálně s vyučením zakončeným obdržáním výtvarního listu, zároveň ale musí splnit celou řadu dalších podmínek uvedených v zákoně o vojácích z povolání.
- Dle profesní kvalifikace a dosaženého vzdělání může vykonávat v rámci vojska různé činnosti (kuchař, lékař, servisní technik...), přičemž ke každé profesi je zároveň jmenován do hodnosti (svobodník, plukovník, podplukovník...).
- Úkolem každého vojáka je obrana lidu a vlasti.
- Kariéra každého vojáka začíná nástupem do výcvikového zařízení.
- Následuje přiřazení do konkrétního vojenského útvaru, včetně jmenování do hodnosti.
- Hodnost je závislá na dosaženém vzdělání, hodnocení a době výkonu služby.
- V průběhu služby voják vykonává službu na území ČR nebo v zahraničí dle rozkazu.
- Při výjimečných situacích je voják povolán i pro činnosti nevojenského charakteru (živelní pohromy, posílení Policie ČR).

Co je obvykle baví a líbí se jim na jejich profesi?

„Toto povolání jsem si vybral sám cca v 15 letech. Byl to můj sen, stát se vojákem.“

„Pracuji s lidmi, kteří tu práci dělat chtějí. Moje práce mě neustále nutí se učit nové věci a hledat nová řešení.“

„Super je každoranní tělocvik, 14 dní preventivní rehabilitace, 30 pracovních dní dovolené, výsadbkáři mají jídlo zdarma, osobní fond FKSP. Ta práce má spoustu výhod.“

„Tohle povolání je taková jistota a to mi vyhovuje.“

„Kromě občasných služeb, střebeb či kontrolních výjezdů má tato práce pevnou pracovní dobu v teple. A baví mě možnosti fyzické regenerace v zařízeních armády.“

Co je naopak nevýhodou, či dokonce hrozbou?

„Nesnáším ty papíry, plánování, vyhodnocování.“

„Voják nemůže bez sankce ukončit závazek (dáváný na 2–6 let). Během tohoto závazku ho může armáda převelet klidně na druhý konec republiky. Každý rok je přezkoušení z tělocviku a profesní přípravy (např. pochod na 20 km s 20 kg). Není to žádná sranda. Na jednu stranu jistota, ale na druhou žádná možnost volby.“

„V armádě se často setkáváte s alibismem, bezohledností a ponižováním.“

„S počítači se množství byrokracie zestonásobilo co do množství papíru, dotazníků, výkazů atp. Tohle mi absolutně nevyhovuje.“

„Na pozice se dosazují známí bez znalosti problematiky, kteří si hrají na manažery. Tedy nejdříve vyhodí původní nábytek (byť nový) a vybaví si vše nově a bez vkusu. Pak honí dodržování pracovní doby místo řešení palčivých problémů. Podlézají nadřízeným a jejich nápady realizují bez rozmyslu, čímž plýtvají prostředky a silami lidí. Výběrová řízení na pozice jsou často jen formální.“

Jak může vypadat běžný den?

„Vstávám v šest. Od sedmi do osmi mám tělocvik. Z práce chodím o půl čtvrté. Času na aktivity mi zbývá dost. Jednou začas mám ale 26hodinovou službu. Rovněž jezdíme na vojenská cvičení, a to 3–5× ročně na 1–3 týdny.“

„Často jsem poslán na zahraniční vojenské mise. Pracovní doba je tam dost neomezená. Když vám ve 2 ráno v Africe volá bolestí postižená pacientka, tak pracovní dobu opravdu neřešíte a prostě jí jdete pomoci.“

„Pracovní dobu mám standardní, pravidelnou a pružnou.“

Jaké mýty o profesi kolují?

„Většina lidí si myslí, že každý voják běhá po lese a střílí. Ale bojovníků je v armádě cca 20 %, zbytek je zabezpečení a štáb.“

„Lidi vnímají často vojáky jako nemyslicí stroje plnící rozkazy. Přitom je požadována především samostatnost a iniciativa, nejedná-li se o mladého vojáka na základní funkci.“

„U pozice vojáka si lidé často myslí, že jsou to silní, ale blbí a bohatí chlapi. Všechno je to ale hodně individuální. A dobré peníze jsou vykoupené velkým rizikem.“

Co by lidé v této profesi uvítali?

„Polovinu lidí na ministerstvu a na generálním štábu by bez ztrát bylo možné poslat do výroby, kdyby byli šéfové vybíráni pro schopnosti, znali problematiku, a tak rozeznali, kdo o práci jen mluví. Takhle přežívají desítky let ti, co se jen vezou.“

„Bylo by fajn, kdyby na vyšší pozice nebyli dosazováni lidé jen kvůli známosti.“

Kuriozity/překvapení/nečekané nebezpečí

„Co nás asi překvapí vždycky, je dávka z kulometu nad hlavou 😊.“

„Mrtvý nepřítel, který měl pod hábitem fotbalový dres 😊.“

„K naštvání je věčný boj s neznámkou s pravomocemi.“

„Zajímavostí je značný vliv civilních zaměstnankyň (šeptanda, pomluvy, závist i snaha dopomoci si k lepšímu postavení přítulností k důležitým).“

„Kuriózní jsou některá rozhodnutí velení na všech stupních, včetně ministra.“

3.

**Pozice vyžadující
minimálně
ukončené
středoškolské
vzdělání
s maturitou**

3. 1.

Knihovník/ce

Oficiální název:
knihovník/ce

Jak mi lidé říkají:
knihovnice

Obvyklá forma spolupráce:
zaměstnanec

Co vše spadá do obvyklé činnosti této profese?

- Knihovník pečuje o celkový chod knihovny,
- pečuje o sbírky knih a dalších dokumentů (CD, DVD, VHS, plakáty, pohledy...), zodpovídá za jejich evidenci,
- provádí revize sbírek knih a dalších dokumentů,
- zajišťuje katalogizaci knih a dalších dokumentů dle standardů a metodik,
- pečuje o návštěvníky knihovny, doporučuje vhodnou literaturu, eviduje výpůjčky a vratky.
- Vyšší pozice je **knihovník specialista, která vyžaduje již vysokoškolské vzdělání.**
- Specialista vytváří bibliografické databáze, tvoří metodiky a koncepce s celostátní působností, vytváří mezinárodní standardy v knihovnictví či spolupracuje na jejich tvorbě, zajišťuje mezinárodní výpůjčky knih atd.

„Profese knihovníka má totiž mnoho různých variant – od knihovníka, který má v menší knihovně na starosti všechno, po knihovníky specialisty ve velkých knihovnách. Knihovník může být akvizitér (ten, který se stará o doplňování fondu), katalogizátor (ten, který katalogizuje – zpracovává knížky a ostatní dokumenty tak, aby je bylo možné vůbec půjčovat), knihovník ve službách (ten, který je v přímém kontaktu se čtenáři) atd.“

Co je obvykle baví a líbí se jim na jejich profesi?

„Není to jen o půjčování knih a děláním rešerší. Mohu využít svoji kreativitu a i předchozí vzdělání (modelářství a návrhářství oděvů a fotografování).“

„Jsou tu stále nové výzvy, ať už z pohledu koncepce rozvoje knihoven, nebo jen z toho důvodu, že se stále setkávám s novými lidmi a ti mě často inspirují a tím posouvají dále.“

„Pracuji ve 300 let staré budově obklopená knihami. To je skoro jako sen.“

„Mám přístup ke spoustě nových knih a k velkému množství časopisů, které si mohu kdykoliv vypůjčit domů. Celoročně se mohu účastnit nejrůznějších seminářů, které doplňují moje vzdělání a udržují mě ve střehu.“

„Mám ráda knížky – každá je pro mě artefaktem – a jsem ráda s lidmi a tato profese spojuje obojí.“

„I práce knihovníka katalogizátora má smysl – díky tomu, že je knížka dobře zpracovaná (popsána v katalogu), ji čtenář má šanci najít a půjčit si ji.“

Co je naopak nevýhodou, či dokonce hrozbou?

„Někdy je náročné pracovat s lidmi. I když se zdá, že do knihovny jdou za jasným účelem – knihy, informace, služba. Tak někdy prostě přijdou jen prudit.“

„Návštěvníci knihovny si často myslí, že mají na všechno právo, a neuvědomují si, že knihovna je služba, ale knihovnice nejsou služky. Někteří umí být hodně nepříjemní, ale to je riziko práce s lidmi.“

„Nemám ráda tu spoustu administrativy, která souvisí – faktury, cestáky atd. Ale to je všude.“

Jak může vypadat běžný den?

„Protože je knihovna služba, máme otevřeno 8–18, tři dny v týdnu mám tuto pracovní dobu a dva dny 8–13. Je to práce od pondělí do pátku.“

„V některých knihovnách mají otevřeno i v sobotu. Hodně záleží na tom, kde je knihovna umístěná a jak velkou návštěvnost má.“

Jaké mýty o profesi kolují?

„Všichni si myslí, že knihovník četl všechny knihy. Minimálně všechny, co jsou v knihovně, ve které pracuje (naše knihovna má 180 000 svazků) 😊.“

„Lidé si myslí, že je to práce pro osamělé introverty. To je ale velký omyl. V knihovnické profesi si může to své najít extrovert i introvert 😊.“

„Lidé obvykle nevědí, že to není jen o sezení, čtení a občas někomu vypůjčení knihy. Nevědí také, že knihovníci, byť většinou vysokoškoláci, jsou placeni tabulkově a hůř než učitelé.“

Co by lidé v této profesi uvítali?

„Kéž by se všichni naučili usmát se a poděkovat.“

„Uvítali bychom přehodnocení platových tabulek.“

Kuriozity/překvapení/nečekané nebezpečí

„Při exkurzích ukazují studentům největší, nejmenší, nejstarší a nejdražší knihy, co máme ve fondu, a vždy je překvapí cena té nejdražší – 7 200 Kč 😊.“

„Někdy se v knihovně objeví pochybné existence, často posilněné alkoholem, a to jeden nikdy neví, co se stane.“

3. 2.

Zvukař/ka

Oficiální název:

zvukař/ka, mikrofonista/ka, asistent/ka zvuku

Jak mi lidé říkají:

zvukař

Obvyklá forma spolupráce:

OSVČ

Co vše spadá do obvyklé činnosti této profese?

- Zvučí divadelní a koncertní scény, stejně tak jako filmová a televizní vysílání,
- připravuje požadované zvukové efekty, spolupracuje s kameramanem, scenáristou, režisérem, ale i samotným umělcem,
- rozmisťuje zvukovou techniku a reproduktory,
- realizuje zvukové záznamy,
- pečuje o zvukovou aparaturu, mixážní pult atd.,
- klade velký důraz na BOZP,
- vede v patrnosti autorská práva a využívá jen předem schválené zvukové efekty.

Co je obvykle baví a líbí se jim na jejich profesi?

„Miluju hudbu už od dětství, a proto je moje práce zároveň i obrovským koníčkem. Doslova se vyžívám v technickém provedení nahrávek.“

„Tahle práce rozhodně není žádný stereotyp. Pořád je se něčemu učit a zlepšovat. A to nejen technicky, ale také v komunikaci s lidmi. S umělci je to někdy docela náročné, ale o to větší výzva a to mě baví.“

„Je to kombinovaná práce. Nejdřív s lidmi, ale pak zase na natáčení o samotě ve studiu. Líbí se mi ta různorodost.“

„Jako zvukař se člověk seznámí s 80 % českých herců. Neustále tvořím nové kontakty. A dostávám se do zajímavých světů 😊.“

Co je naopak nevýhodou, či dokonce hrozbou?

„Natáčení trvají mnohdy déle než 12 hodin. Nezbyvá tak čas na osobní život, a to je v této profesi opravdu velká nevýhoda. Prakticky ji vnímám jako neslučitelnou s rodinným životem.“

„Občas je špatně napsaný scénář nebo je špatný herecký výkon apod. a celkově to působí jako ztráta času, což je dost frustrující.“

„Časová náročnost není adekvátně ohodnocena penězi. Někdy je to hodně fyzická dřina, o které se neví a nikdo o ní nemluví, protože je to prostě součástí profese.“

„Člověk nemá žádný pravidelný rytmus. Musí se dost přizpůsobit hlavnímu dění. Plánování čehokoliv je oříšek.“

Jak může vypadat běžný den?

„Každý den je jiný, i časy jsou různé. Nehledejte v tom žádnou pravidelnost. To tady prostě ne-najdete. Někdy se natáčí i přes noc. Pracovní doba trvá 12 hodin maximálně 6 dní v týdnu. Pak už si fakt musím odpočinout. Výjimečně pracuji 30 dní v měsíci, ale to už je pak vážně nářez.“

Jaké mýty o profesi kolují?

„Lidé si myslí, že to vlastně není moc práce, ale spíš zábava spojená s večírky. Ano, na večírky občas chodím, ale často z úplně jiné strany, než byste si představovali 😊. Ta práce má různou intenzitu a jistě jsou v ní i prostoje. Ale jako zvukař musíte být pořád ve střehu a rychle reago-vat, např. na každého rozjetého hudebníka. A na natáčení se zase musíte plně podřídit umělcům a prostě počkat, až budete potřeba, a z minuty na minutu fungovat.“

„Lidé si myslí, že jsme namachrovaní frajírci. Jako někteří asi ano. Ale to je vždycky o lidech. Jsou mezi námi docela normální jedinci 😊. Otázka je, co je to normální 😊.“

Co by lidé v této profesi uvítali?

„Jako zvukaře by mě potěšila častější pochvala za dobře odvedený výkon. Většinou je to ale naopak. Když se něco nepovede, vždycky za to může zvukař, a to i v prokazatelných případech, kdy se hudebník fakt nezachoval předvídatelně.“

„Opravdu nedokážu zachránit zvukem všechno. Když kapela hraje blbě, tak já to prostě ne-změním 😊. Bylo by fajn, kdyby to ty kapely pochopily 😊.“

Kuriozity/překvapení/nečekané nebezpečí

„Vždy hrozí nebezpečí různých úrazů v souvislosti s elektrikou. Musím dávat maximální pozor a opakovaně upozorňovat hudebníky, že to pivo na repráku fakt není OK. Vylité nápoje v odposleších – to je špatný sen každého zvukaře.“

„Vždy mě zahřeje u srdce, když si vzpomenu na udělování cen César filmu, na kterém jsem se podílel.“

3. 3.

Masér/ka

Oficiální název:

masér/ka

Jak mi lidé říkají:

paní masérko, pane maséře, jménem

Obvyklá forma spolupráce:

OSVČ, zaměstnanec pouze výjimečně

Co vše spadá do obvyklé činnosti této profese?

- Poskytuje léčebné/relaxační masáže dle své kvalifikace, požadavku a zdravotního stavu klienta,
- volí vhodnou metodu, která klienta vede k uvolnění a zlepšení fyzického a duševního zdraví,
- aplikuje vhodné masážní přípravky (krémy, oleje, masážní kameny...),
- vykonává masáž ruční, popřípadě volí vhodné metody pomocí přístrojů,
- zohledňuje aktuální zdravotní a fyzický stav klienta, vede si o masáži záznam a vyhodnocuje účinnost použitých technik,
- dodržuje hygienické a zdravotnické předpisy,
- upozorňuje klienty na kontraindikace a možné vedlejší účinky,
- doporučuje a nastavuje následnou péči po masáži.

Co je obvykle baví a líbí se jim na jejich profesi?

„Je to práce s lidmi. Baví mě možnost jim pomoci při problémech s pohybovým aparátem.“

„Největší odměnou je spokojenost klientů s mojí prací. Pokud jsem schopná jim v jejich potížích ulevit, když se vracejí, a nebo moje služby doporučí svým známým... pak cítím obrovské naplnění.“

„Vědomí toho, že díky mojí práci se lidé cítí dobře nebo alespoň lépe, mě opravdu těší. Je to důvod, proč mám svoji práci tak ráda.“

„Cítím velkou odpovědnost, a proto se snažím neustále se vzdělávat. Chci poskytovat profesionální služby, a především nikoho nepoškodit. A tohle mě na té práci baví. Pořád je co se učit a jak zákazníci znovu překvapovat.“

Co je naopak nevýhodou, či dokonce hrozbou?

„Ne se všemi klienty si nutně musím hned od počátku rozumět, ale pokud chodí opakovaně, vždy si ke každému najdu cestu. Ale někdy se stane, že přijde prudič, a to obvykle velice nenápadně nevytahuji diář a snažím se příští návštěvu zahrát do autu 😊.“

„To, že masírování je fyzicky poměrně náročné. Vaše ruce trpí a často nám odcházejí klouby a hrozí nám různé operace.“

„Moje práce nekončí odchodem klienta. Další čas musím věnovat praní, sušení a žehlení prádla, kterého mám za každý den opravdu hodně. S tím je třeba počítat. Není to jen ta krásná práce s klientem. V podstatě jsem také uklízečka, pradelna a žehlička 😊.“

„Někdy se stane, že přijde klient s nejrůznějšími kožními problémy. Je tedy třeba dobře se orientovat a znát, o co se může jednat. Většina vyrážek/ekzémů jsou pro druhého bezpečné. Ale někdy je potřeba zbystřit a klienta na problém upozornit. Oni o tom někdy ani neví, protože si na záda nevidí. Ale není to nic příjemného, muset sdělit takovou nepříjemnost.“

Jak může vypadat běžný den?

„Vzhledem k povaze služeb, které nabízím, je více klientů využívá až po práci. Pracuji tak více odpoledne a večer. Během pracovního týdne tak proto mnoho času na moje zájmy nezbyývá. Ráno nemusím začínat příliš brzy, většinou v 9 hod. Večer končím někdy až ve 20 hodin, občas i později. Během dne mívám samozřejmě mezi jednotlivými klienty volno, ale na pravidelné aktivity to není.“

Jaké mýty o profesi kolují?

„Někdy si lidé myslí, že masírujeme všechny orgány, které vás napadnou. Tak to fakt ne. Na to jsou jiné podniky 😊.“

„Lidé si myslí, že jsme za vodou, když si spočítají naši hodinovou sazbu. Ale už si neuvědomují, že je třeba platit nájem prostoru, energii, úklid, oleje atd., a také většinou nemůžeme pracovat sto procent pracovní doby takto rukama. To by nám vážně odešly velmi brzy.“

Co by lidé v této profesi uvítali?

„Byla bych opravdu šťastná, kdyby lidé rušili masáže, na které nemají v plánu přijít. Čím dříve, tím lépe. A i když se rozhodnou na poslední chvíli (zácpa, práce...), vždy je lepší zavolat/napsat. Nemusíme na ně pak čekat a můžeme jít třeba dříve domů k rodině a nebo vzít akutního klienta s bolestmi.“

„Když klient pochválí moji práci, vždy mě to velmi potěší. Ale ne každý to dělá.“

„Někteří klienti se chovají povýšeně. Jako bychom byli jejich služky – tyto klienty opravdu ráda nemám.“

Kuriozity/překvapení/nečekané nebezpečí

„Někdy mě pobaví různá tetování, která si lidé nechají na kůži udělat.“

„Při denním styku s masérskými prostředky může dojít k alergizaci, která se může projevit poškozením kůže na ruce. Proto je třeba dodržovat zvýšenou hygienu a svým rukám dopřát velmi pečlivou péči.“

„Občas se stane, že se masáž některým klientům líbí více, než bych si přála 😊. Je třeba ale vždy zachovat dekorum a klienta neurazit. Naštěstí po mně ještě nikdy nikdo nevystartoval. To upřímně nevím, co bych dělala. Ale věřím, že to nastat asi může...“

3. 4.

Finanční/pojišťovací poradce/kyně

Oficiální název:

finanční poradce/kyně

Jak mi lidé říkají:

pojišťovák

Obvyklá forma spolupráce:OSVČ, přímo v bankách a pojišťovnách
se jedná o zaměstnanecký poměr**Co vše spadá do obvyklé činnosti této profese?**

- Poradci obvykle aktivně vyhledávají potenciální klienty, kterým nabízejí své služby.
- Služby se týkají finančního poradenství (zmapování příjmů a výdajů klienta a jeho rodiny a optimálního nastavení pojištění, hypotéky apod.) s cílem uzavřít pro klienta výhodné pojistky za odpovídající ceny.
- Poskytují klientovi komplexní informace včetně srovnání cen a služeb od různých poskytovatelů,
- pomáhají klientovi v orientaci na trhu financí a investičních příležitostí,
- uzavírají s klienty smlouvy,
- vyhledávají spolupracovníky do vlastních týmů, zaškolují je, motivují a vedou,
- zpracovávají reporty pro vedoucí či nadřízené orgány (ČNB apod.)...
- U zaměstnanců konkrétních bank a pojišťoven se náplň práce poněkud mění (částečně odpadá proaktivní vyhledávání klientů, vytváření vlastních týmů a srovnávání cen s konkurencí).

Co je obvykle baví a líbí se jim na jejich profesi?

„Miluju na té práci ten neomezený růst dle vlastního uvážení a možností a neustálé získávání nových kontaktů i spolupracovníků.“

„Lidé, kterým jsem pomohla, mi jsou vděční a to mě naplňuje.“

„Časová flexibilita je super a taky se mi líbí, že mám čas se vzdělávat, a to můžu zase předávat dál.“

„Přitahují mě čísla a peníze. Navíc je velmi zajímavé sledovat myšlenky a názory lidí, jak o penězích uvažují. Bohužel finanční gramotnost v ČR není na dobré úrovni, přestože posun tam za ty roky je. Ovšem tlak okolí a potřeby mít to, co mají druzí, je stále hodně silný.“

„Když se mi podaří změnit přístup klientů k penězům a nastavit zodpovědnosti k závazkům.“

„Velký přehled v informacích (ekonomika, obchod, produkty, politika, právo). Můžu se zajímat a specializovat tak, jak mě to baví a zajímá. Líbí se mi, že klientům můžu poradit komplexně. Není to tak, že jsem odborník ve všem, ale umím poradit, co s tím.“

„Oceněním pro mě je důvěra klienta, který mi říká vše. Otevírá mi všechny jeho komnaty v životě a já pak můžu poradit komplexně. A oni mi poděkují a doporučí mě svému okolí.“

Co je naopak nevýhodou, či dokonce hrozbou?

„Někdy mě okolí odmítalo a přišlo jim to jako podvod. To mě vždy sebralo, ale už je to pryč. Už mě berou.“

„První rok jste de facto bez výplaty.“

„Praktiky některých poradců na trhu jsou šílené. Bohužel nepravdivých nabídek je na trhu spousta a upřednostňování vlastních finančních zájmů před potřebami klientů není nic neobvyklého.“

„V kvalitní službě je mnoho času stráveného sebezvzděláváním a zjišťováním informací pro klienta. Dokud si klient nekoupí produkt, nikdo poradci za ten čas nezaplátí.“

„Vliv trhu poradce neovlivní (propady investic vlivem ekonomických krizí), ale klient, když ztratí na investici, hledá viníka. Jediný, kdo je po ruce, je právě poradce.“

Jak může vypadat běžný den?

„Jinak vypadá pracovní doba zaměstnanců pojišťoven a bank a jinak nezávislých finančních poradců. První skupina má většinou pracovní dobu po–pá v běžných hodinách cca 9:00–17:00. Druhá skupina si o své pracovní době rozhoduje sama. Často se stává, že schůzky probíhají ve večerních hodinách či o víkendech, dle požadavků klientů.“

Jaké mýty o profesi kolují?

„Říkají o nás, že jsme zloději a podvodníci. Ale vzešlo to z jednání některých poradců. Ono je to v každé profesi, ale tady mohou klienti přijít o velké peníze, a to se pak rychle mezi lidmi šíří.“

„Všichni si myslí, že naši práci může dělat kdokoliv. Ale není to tak. Divili byste se, co všechno musíme znát a mít na to certifikát.“

„Lidi si myslí, že jsou naše výdělků nehorázné. Ale již nevidí, že třeba existují storno poplatky za předčasné ukončení smlouvy, které jdou za námi, poradci.“

Co by lidé v této profesi uvítali?

„Za mě by pomohlo, kdyby poradci přestali být placeni za prodaný produkt, ale byli placeni za práci, třeba jako právníci... prostě za službu jménem poradenství. Myslím, že by tak profese získala na důvěryhodnosti.“

„Byli bychom rádi, kdyby se lidé více zajímali o své vydělané peníze, ochranu svého příjmu i majetku, tvořili rezervy a vytvořili ‚polštář‘ na penzi.“

Kuriozity/překvapení/nečekané nebezpečí

„Nejhorším nečekaným nebezpečím jsou stále hrozící pokuty. V této profesi je spousta zákonných povinností a odpovědností, které musí poradce dodržovat, a klient má právo vymáhat škody, žalovat nesprávné postupy apod. Případné pokuty jsou pak ale zcela neadekvátní výdělku.“

„Nejvíce mě překvapilo doporučení od klienta, který byl stále s něčím nespokojený – a právě tento mi zajistil nejvíce klientů.“

„Svět je prostě malý. Potkávám se s klienty na různých místech, kde bych je nečekala.“

„Sebral mě jeden mladík, který se zajímal o pojištění sama sebe. Stále to odkládal a ne a ne to dotáhnout do konce, a pak už nebylo co řešit. Zůstal někde při své poslední jízdě na motorce. A zůstaly po něm taky dluhy.“

3.5.

Účetní

Oficiální název:

účetní, mzdový/á účetní, hlavní účetní,
manažer/ka účetních operací

Jak mi lidé říkají:

účetní, cifršpion 😊

Obvyklá forma spolupráce:

zaměstnanecký poměr, OSVČ, kombinace

Kolem pozice účetního panují nejrůznější dojmy. Jeden pozici vnímá jako práci, která dává smysl, protože je přesná, kontrolovatelná a předvídatelná. Jiný v ní vidí práci nudnou, nezáživnou a zbytečnou. Pravdou je, že vlivem nových technologií a účetních programů se účetnictví stává činností velmi automatizovanou. Na juniorských pozicích (**junior účetní, účetní asistent/ka**) již leckdy není potřeba oboru úplně rozumět, protože spoustu činností lze vykonávat automaticky a rutině. Chcete-li ale kariérně růst, např. na pozici **hlavní účetní, samostatný/á účetní** či **mzdový/á účetní**, bez hluboké znalosti kontextu se již neobejdete. Technologie dokážou sice mnoho, ale stejně tak my lidé umíme vždy připravit nějaké ty perličky. Často je potřeba lidského zásahu, který věci doladí tak, aby vše v účetnictví sedělo.

Co vše spadá do obvyklé činnosti této profese?

- Zajišťuje kompletní „mapování“ toku peněz v rámci účetní jednotky (obvykle společnosti),
- účtuje běžné účetní operace finančního účetnictví,
- zajišťuje fakturaci (vystavování a přijímání faktur, jejich evidence, zaúčtování...),
- kontroluje účetní náležitosti a zajišťuje evidenci dokladů,
- provádí kontroly ve finančním účetnictví,
- spolupodílí se na inventarizaci majetku a závazků.
- U seniorských pozic přibývají další činnosti jako:
 - účtování uzávěrek,
 - tvorba metodických pokynů,
 - sjednocování podkladů pro audit,
 - reporting managementu,
 - účtování mezd,
 - komunikace s externími subjekty (banka, auditor, finanční poradce, ale také klienti, zaměstnanci, dodavatelé apod.),
 - znalost daňové problematiky.

Co je obvykle baví a líbí se jim na jejich profesi?

Lidé, kteří vykonávají tuto profesi, si často pochvalují, že práce má jasná pravidla a nedovolí jim zakrňet. Neustálé změny v zákonech je nutí dále se vzdělávat. Líbí se jim také aspekt systematickosti, řádu a celkového propojení. Některé operace jsou velmi rutinní, což je občas v průběhu dne velmi vítáno.

„Říkám tomu opičí operace 😊.“

„Rozumím věcem, kterým spousta lidí nerozumí, jako jsou např. daně 😊.“

Většina účetních nevnímá svou práci jako prestižní a obdivuhodnou.

„Když člověk umí a jen tak ho nikdo ‚neočůrá‘, tak ano, je to prestižní. Neboť člověk najde úctu a hodnotu sám v sobě. Je to jen o postoji daného člověka k sobě a svému povolání.“

Co je naopak nevýhodou, či dokonce hrozbou?

Lidé si často stěžují na stereotyp a také na velkou spoustu výkazů a nesmyslných reportů, které dostávají jak od managementu, tak od státu. Rovněž je bohužel často komplikovaná komunikace s úředníky, která je v této profesi nezbytná. Někteří úředníci se často chovají nadřazeně a „neprůstřelně“. Zákony a jejich neustálé změny jsou často ubíjející a matoucí. Stejně tak jako daňový systém, který je příliš složitý, a kvůli tomu se v něm dá snadněji podvádět. Některé firmy pak doslova nutí účetní, aby „to nějak udělali“. Uposlechně-li účetní takovou prosbu, může se však velmi snadno dostat do problémů. V případě, že se objeví problém a při kontrole se úředníkům něco nebude líbit, může za to účetní.

„Vadí mi omezení života v podobě termínů. Dovolenu a prázdniny si prostě neudělám, kdy chci, ale kdy je okno mezi státními termíny povinnosti.“

„Nikdy vám hlava nevypne. Účetnictví je nekonečný příběh. Ohromná odpovědnost.“

Jak může vypadat běžný den?

Oficiální pracovní doba bývá od 8:30 do 17:00 od pondělí do pátku. Vždy s individuálními odchylkami u konkrétních firem. Nicméně když je účetní závěrka nebo se začíná s novým projektem, přesčas nejsou výjimkou.

„Nejlepší nápady mě napadají v noci, když nemohu kvůli myšlenkám na práci usnout. Ale za to mě nikdo neplatí 😊.“

Práce účetní ale umožňuje z velké části pracovat i vzdáleně. Tím se pracovní doba stává flexibilnější. Nicméně obecně platí, že účetní by měl být ostatním k dispozici, alespoň v nějakých předem domluvených pevných termínech.

Jaké mýty o profesi kolují?

Spousta lidí si myslí, že jsou to jen papíry a čísla. Ve skutečnosti je to ale i o komunikaci s lidmi a navrhování a hledání nových řešení.

„Účetní může dělat i cvičená opice, to mi řekl jeden nadřizený. To mě opravdu naštvalo. Ale na druhou stranu jsem i pár takových účetních zažila 😊.“

„Za to může účetní! 😊“

„Účetní je vždy suchá sterilní baba s klotovými rukávy. Ale to už dávno neplatí.“

„Účetnictví je práce pro ženský.“

„Chlap účetní je prostě divný. Něco mu chybí 😊.“

Co by lidé v této profesi uvítali?

Obecně se dotazované účetní shodují na tom, že nejvíce by jim usnadnilo život, kdyby nedocházelo k neustálým změnám v zákonech. Celkově by uvítaly, kdyby byl jednodušší daňový systém.

„Nejvíce by mě potěšilo, kdyby naši zákonodárci nevymýšleli chujoviny 😊...“

„Já bych byla šťastná, kdyby klienti začali více chápat to, že ne vždy za to může účetní 😊.“

„Mě by potěšilo, kdyby si každý vážil toho druhého pro to, co pro něj dělá, a hlavně včas a řádně komunikoval.“

„Kéž by konečně nadřízení pochopili, že to, že je někdo na home office, neznamená, že se doma fláká. Já tedy na home office pracuji podstatně více. Občas všechno, občas nic.“

„Já jsem šťastná, když si ke mně někdo přijde pro radu. Cítím obrovské naplnění. Takže kéž by se lidé nebáli zeptat. My nekoušeme. Většinou 😊.“

„Vždycky mě potěší, když klient donese třeba nějaký blok, tužku nebo jiné vychytávky do kanceláře.“

Kuriozity/překvapení/nečekané nebezpečí

Někdy se účetní setkávají i s naprostými raritami a musí si i s tím umět poradit:

„Obdržela jsem účtenku k zaúčtování – byl to účet za snubní prsten 😊.“

„Pracovala jsem ve stavební firmě jako mzdová i finanční účetní. Pracoval tam stavbyvedoucí, který měl velké problémy s pamětí a pořád někde něco nechával a nebo úplně ztratil. Jednou přišla faktura na ztracené bedně. Říkám kolegyni: ‚Ježíš, on ztratí i bedně!‘ Kolegyně se začala smát a vysvětlila, že se jedná o druh materiálu 😊.“

Občas se účetní musí umět vyrovnat i s, řekněme, vysoce nestandardními požadavky:

„Když jsem nastoupila do první účetní práce, po měsíci jsem zjistila, že firma spoléhá na nezkušenou účetní. Snažila se, abych jim falšovala příznání DPH vytvářením fiktivních faktur mezi jejich sesterskými firmami.“

Fyzické nebezpečí v této profesi naštěstí nehrozí, ale psychicky to může být někdy náročné a bez řádného pojištění i drahé:

„Zažila jsem si i totální vyhoření. Bylo toho prostě moc.“

„Vždy je tu riziko chyby a následného penále.“

3. 6.

HR specialist, HR recruiter, HR manager, personalista/ka

Oficiální název:

HR specialist, HR generalist, HR recruiter, HR manager

Jak mi lidé říkají:

náborář, specialista nábory zaměstnanců,
personalistka, HR koordinátor, „ejčárka“, recruiterka

Obvyklá forma spolupráce:

zaměstnanec, v posledních letech začalo pracovat
mnoho HR freelancerů / externích personalistů – ti pracují jako OSVČ

Co vše spadá do obvyklé činnosti této profese?

Ve velkých firmách bývají tyto pozice velmi jasně vymezené. V menších firmách se naopak obvykle všechny kompetence slučují do jedné pozice a zodpovídá za ně jedna osoba. Obecně by se člověk pracující v HR (Human Resources neboli lidské zdroje) dal charakterizovat jako někdo, kdo ve firmě odpovídá za to, že v ní bude mít kdo pracovat, bude pracovat na základě platných legislativních dokumentů, bude pracovat rád, bude ve společnosti spokojen, bude si skvěle rozumět se všemi členy týmu a bude v rámci společnosti přiměřeně profesně růst. Kompetence jsou to široké a splnění všech cílů se zdá být někdy takřka nemožné. Níže uvádím průřez pracovní náplní těchto pozic:

- Identifikace potřeb firmy a nábor zaměstnanců do firmy,
- tvorba popisů pracovních pozic, inzerce, práce s databází kandidátů,
- organizace nábora, komunikace s kandidáty a manažery, vedení pohovorů,
- vyrozumívání kandidátů o výsledcích výběrových řízení, poskytování zpětné vazby,
- zajištění přijímacích/výstupních pohovorů, adaptace nových zaměstnanců,
- příprava pracovních smluv a zajištění pracovněprávní administrativy,
- nastavení systémů – nábor, adaptace, rozvoj a vzdělávání, odměňování, motivace,
- zajištění jednání s externími společnostmi (úřady, personálními agenturami, vzdělávacími institucemi, sociální správou...),
- tvorba metodiky a koncepcí k efektivnímu vedení HR oddělení,
- HR marketing – zajištění bezvadné komunikace uvnitř firmy, ale také navenek,
- spoluúčast na budování firemní kultury,
- spolupráce s vedením společnosti, reporting.

Co je obvykle baví a líbí se jim na jejich profesi?

Lidé pracující na jedné z těchto pozic si ji většinou chválí pro její dynamiku a rozmanitost. Často se v profesi najde využití pro znalost cizích jazyků.

„Potkávám zde zajímavé lidi, kteří se mnou sdílí svoje zkušenosti. Vidím výsledek své práce.“

„Velká svoboda v organizaci času, flexibilní pracovní doba. Můžu často pracovat bez problému i z domova, nemusím být pořád v kanceláři. Občas mám ‚výlet‘ za klienty nebo do výroby a poznala jsem hodně zajímavých firem a typů práce. Často se mi dostává poděkování.“

„Mně se líbí, že mám šanci ledacos ovlivnit. Pakliže ve firmě HR funguje dobře, vedení poslouchá jejich návrhy. Pak máte možnost pomoci kandidátovi k zajímavé příležitosti na základě lidskosti. Když to sedne a obě strany jsou spokojené, to je ta největší odměna. A to mě naplňuje.“

Co je naopak nevýhodou, či dokonce hrozbou?

„Pracovat v HR není jen o radostných chvílích, nabírání. Velkou část tvoří ‚obchod‘ a časté telefonování. Denně musíme říkat i nepříjemné zprávy. Např. zamítnutí kandidátů, výpověď apod.“

„Je to mravenčí práce, která zahrnuje spoustu administrativy. I když okleštíte reporty na minimum, pořád je té administrativy hodně. O každém telefonátu děláte záznam, jinak za hodinu nevíte.“

„Někdy je to stereotyp. Třeba když po tisíci představujete kandidátovi firmu. Ale když na sobě pracujete, vždy se to dá udělat jinak a stereotyp je fuč.“

„Nepříjemná práce je říct zaměstnanci nebo kandidátovi, že jeho voňavka nebo tělesné pachy jsou příliš nebo že to vadí kolegům. I to je někdy naší rolí.“

„Někdy se můžete přetrhnout, uděláte všechno, co je ve vašich silách, ale stejně se něco nepovede. Je to práce s lidmi a výsledek je vždy nejistý.“

Jak může vypadat běžný den?

Práce v HR je typickým modelem zaměstnání od pondělí do pátku od devíti do pěti. Ale je možná samozřejmě i individuální modifikace.

„Práce o víkendu se u nás nenosí. To by nám kandidáti dali 😊.“

„S koncem pracovní doby to ale často nekončí. Zpravidla večer začne drnčet telefon, když volají kandidáti zpět. Doporučuji striktně oddělit pracovní a soukromý mobil, jinak je to někdy na hlavu.“

Jaké mýty o profesi kolují?

„Mýtus je, že recruiter nebo HR pomáhá lidem najít práci. Ne, to není primární práce. Ve skutečnosti HR hledá zaměstnance pro svou firmu nebo pro firmu jakožto klienta. Není to služba pro kandidáta.“

„Rozhodnutí, jestli práci kandidát dostane, nebo ne, dělá manažer. Recruiter je jen poslem dobrých i zlých zpráv. Lidé si pak pomyslí, že to recruiter mě zamítl. Ve skutečnosti je to ale manažer. Někdy máme ale možnost manažerovo rozhodnutí do určité míry ovlivnit.“

Co by lidé v této profesi uvítali?

„Je mnoho práce, které si lidé všimnou, až když něco nefunguje. Jinak vše berou jako samozřejmost. Je třeba s tím počítat. Naše práce je často neviditelná. Někdy nám chybí ocenění.“

„Pověst naší práce narušují často amatéři bez znalostí trhu nebo segmentu. Např. když oslovují nerelevantní profily kandidátů na LinkedInu... to je pak ostuda pro celé HR.“

„Slušné chování ze strany kandidátů. Je tak časté, že kandidát nedorazí bez omluvy nebo ruší už podruhé kvůli ‚nemoci‘ nebo ‚nehodě‘. Jasně, stane se. Když vám z pěti lidí dorazí jeden a zbytek se ani neomluví, tak už mírně propadáte frustraci. I takové dny jsou.“

„Uvítali bychom, kdyby kolegové nebrali vše jako samozřejmost a dokázali častěji od srdce poděkovat za pomoc.“

Kuriozity/překvapení/nečekané nebezpečí

„Jednou nám kandidát na pohovoru odpadl a museli jsme volat záchranku. Stres dělá své.“

„U naší pozice bohužel hodně hrozí vyhoření. Ale dá se tomu účinně předcházet, jen se to nesmí zanedbat.“

„Personalista si musí dávat pozor na jazyk. Je spousta protizákonných otázek, které nesmí položit či zmínit v inzerátu. Např. otázky týkající se barvy pleti, mateřství apod. Často máte zadání od manažera jasné. Nechci ženu kolem třicítky, nechci na pozici chlapa či osobu před důchodem. Do inzerátu to však napsat nemůžete, a tak vzniká hromada zbytečné práce a zbytečných nadějí a zklamání.“

„Mě nepřestane překvapovat, že ačkoliv lidé pošlou odpověď na pracovní inzerát, nezvedají telefon. Toto nikdy nepochopím. Ale divili byste se, jak je to časté. A když už se náhodou dovoláte, korunují tuto skutečnost větou, že nevolají zpět na neznámá čísla 😊.“

3. 7.

Asistent/ka, back office / office manager

Oficiální název:

asistent/ka,
administrativní pracovník/ce,
administrativní a spisový/á pracovník/ce,
asistent/ka stavebního úřadu

Jak mi lidé říkají:

nejčastěji jménem,
popř. kancelář paní/pana xy

Obvyklá forma spolupráce:

zaměstnanec, OSVČ spíš výjimečně,
např. jako virtuální asistentka

Co vše spadá do obvyklé činnosti této profese?

- Asistentská práce se dle zkušeností (kariérního růstu) obecně dělí na recepčního, týmového asistenta, osobního asistenta, executive asistenta (osobní asistent vysoce postaveného nadřízeného, často cizince, který často vyžaduje jeho téměř neustálou přítomnost) a office managera.
- Asistent dle seniority své pozice provádí nejrůznější úkony převážně administrativního a organizačního rázu (domlouvání schůzek, vedení diáře/ů, příprava podkladů pro jednání, organizace služebních cest, překlady nebo jejich zajištění, tvorba reportů, statistik atd., zpracování zápisů z jednání, komunikace s obchodními partnery, správa datových schránek, evidence pošty, péče o návštěvy – včetně zajištění občerstvení, obstarávání dáreků, květin, zajišťování kancelářských potřeb, vyřizování soukromých záležitostí nadřízených, obsluha kancelářské techniky...).
- Asistentská práce je obvykle velmi rozmanitá a často asistenti/ky bývají velmi vytížení/é.
„Kdo je pozorný, ví, že jako asistentka mám moc věci ovlivnit 😊.“

Co je obvykle baví a líbí se jim na jejich profesi?

„Baví mě být podporou a ulehčit práci těm, kteří dělají odbornou práci.“

„Práce asistentky u nás je o práci se zajímavými lidmi, osobnostmi, které bych jen tak nepotkala. Jako asistentka se dostanu všude.“

„Baví mě ta různorodost. Pořád se něco děje a lidé vždy chodí za mnou, protože já o všem vím a vždy dokážu poradit. Připadám si důležitá a vlastně takové srdce kanceláře.“

„Mám ráda papírování, takže mě baví vytvářet pořádek v šanonech. Naplňuje mě, že vždy přesně vím, kam sáhnout, když se někdo na něco zeptá. Uplatním tady také své organizační schopnosti a neustále se učím nové věci (technologie, postupy).“

Co je naopak nevýhodou, či dokonce hrozbou?

„Opravdu nerada zařizuji nadřízenému soukromé záležitosti. Víím, že to k mé práci patří, ale mám pocit, že je to již za jakousi hranicí.“

„Ač se to nezdá, tak je to psychicky náročná práce. Ten šrumec a 20 úkolů najednou... občas je to na hlavu.“

„Nevýhodou je občas neurčená pracovní doba – při akcích až 15hodinové směny v jakémkoliv počasí. Ta práce vyžaduje velké nasazení.“

„Hodně práce za málo peněz – to je krédo. Asistentka není odborný pracovník, ale musí všechno umět 😊.“

„Ačkoli je moje náplň práce jiná, všichni předpokládají, že vše vím. Všichni mají pocit, že mají práce nad hlavu, a snaží se překlápět část na mě.“

Jak může vypadat běžný den?

„V práci začínám v 9:00 a končím v 15:00.“

„Vstávám v 7, z práce přijíždím kolem 5.“

„Vstávám v 5, v práci jsem první a domů chodím poslední. Často si dělám přípravu na další den doma, protože mám ráda, když mohu od rána pracovat tak, aby to mělo řád, jelikož do toho přicházejí úkoly od nadřízeného.“

„Oficiálně je to práce od pondělí do pátku. Ale hodně záleží na šéfovi 😊.“

Jaké mýty o profesi kolují?

„Asistentka jen vaří kafe a lakuje si nehty 😊. Ano, kávu pro návštěvy vařím, ale zbytek fakt neéééé!“

Co by lidé v této profesi uvítali?

„Ocenila bych větší důvěru, že práci vykonám včas. Ale to je asi individuální. A nemuset sedět na židli v kanceláři, pokud lze práci odvádět z domova.“

„Líbilo by se mi, kdyby si tu práci kolegové vyzkoušeli cca na 3 měsíce. Věřím, že by se divili, co všechno děláme a co musíme stihnout.“

„Chtěla bych od někoho slyšet, že beze mě by to nefungovalo. Často totiž mám pocit, že přesně tak to je 😊.“

Kuriozity/překvapení/nečekané nebezpečí

„Odhálila jsem v počítačové myši skryté odposlouchávací zařízení. To tedy humorné nebylo.“

„Mezi asistentkou a nadřízeným to musí fungovat, musí být důvěra. Jak se důvěra naruší, je práce v ohrožení. Myslím, že toto málokdo ví. Je to skoro jako partnerský vztah.“

„Jako asistentka to občas za někoho šeredně schytáte. Někdo z týmu něco pokazí, ale zákazník si pak zchladí žáhu na kom? Na asistentce.“

3. 8.

Hasič/ka

Oficiální název:
hasič/ka

Jak mi lidé říkají:
hasič

Obvyklá forma spolupráce:
zaměstnanec ve služebním poměru

POZICE VYŽADUJÍCÍ MINIMÁLNĚ UKONČENÉ STŘEDOŠKOLSKÉ VZDĚLÁNÍ S MATURITOU

Co vše spadá do obvyklé činnosti této profese?

- Hasiči provádějí záchranné akce různého druhu s využitím techniky,
- zasahují při požárech, ale také při povodních (odčerpávání vody, stavění bezpečnostních hrází) a jiných živelních pohromách,
- zasahují také při záchraně osob a zvířat (např. vyprošťování při dopravních nehodách, uváznutí v objektech apod.),
- zasahují v případech úniku nebezpečných látek, při odstraňování sněhu z těžko dostupných míst, kde hrozí nebezpečí ublížení na zdraví...,
- kontrolují a vykonávají údržbu technických prostředků.
- Hasiči pracují v týmech a poslouchají rozkazy svého velitele.
- Při větších akcích jim jsou nápomocni také tzv. dobrovolní hasiči (spolky vycvičených dobrovolníků v rámci jednotlivých obcí).
- Povolání hasič vyžaduje velkou fyzickou zdatnost, a tudíž součástí práce je také posilování této zdatnosti.

Co je obvykle baví a líbí se jim na jejich profesi?

„Rozhodl jsem se být hasičem, protože mám silnou touhu pomáhat.“

„U hasičů je vždy super kolektiv, jeden se na druhého může 100% spolehnout. Je to vlastně druhá rodina a to na té práci miluju.“

„Myslím si, že to je velmi prestižní práce, a to se mi líbí.“

„Baví mě 6 týdnů dovolené 😊.“

„Člověka to nutí být pořád ve vynikající formě. Bez toho to nejde.“

Co je naopak nevýhodou, či dokonce hrozbou?

„Mě štve občasná arogance lidí z okolí, ale to platí asi obecně.“

„Je to nebezpečná práce. I když dodržíte všechna bezpečnostní opatření, vždy se může ještě něco pokazit.“

Jak může vypadat běžný den?

„Pracujeme na směny – 24 hodin práce a 48 hodin volno. Někdy jsou služby klidné a jindy se 24 hodin nezastavíme.“

Jaké mýty o profesi kolují?

„Spousta lidí tvrdí, že za málo muziky je hodně peněz. Ano, opravdu jsou některé dny klidné. Ale jiné dny si to zase vyberete. Někdy opravdu není co závidět.“

Co by lidé v této profesi uvítali?

„Myslím si, že by naše profese, stejně jako jiné záchranné složky, mohla být lépe finančně hodnocena.“

„Stačilo by, kdyby se občas celá společnost zamyslela, a nemuselo by být tolik bolesti. Většina požárů a dopravních nehod jsou opravdu zbytečné. Když pak vidím ta zranění, tolik zničených životů, je to k pláči. Lidé, nespěchejte a zamyslete se vždy, než škrtnete sirkou.“

Kuriozity/překvapení/nečekané nebezpečí

„V mé profesi hrozí spousta nebezpečí nejen pro mě samotného, ale děsivé je také zranění či smrt kolegy.“

3. 9.

Obchodní zástupce/kyně

Oficiální název:

obchodní zástupce/kyně, obchodník/ce

Jak mi lidé říkají:

obchodník, salesman, konzultant

Obvyklá forma spolupráce:

zaměstnanec nebo OSVČ

Co vše spadá do obvyklé činnosti této profese?

- Znalost/nastudování informací o zboží či službě do nejmenšího detailu,
- vyhledávání potenciálních klientů (nejčastější modely jsou tzv. B2B – business to business = firma prodává firmě, B2C – business to customer = firma prodává koncovému zákazníkovi),
- oslovování potenciálních zákazníků s prezentací zboží či služby, analýza jejich potřeb, nabídka zboží/služby,
- osobní či online schůzky se zákazníky (retence) či potenciálními zákazníky (akvizice),
- telefonická či e-mailová komunikace se zákazníky,
- sestavování nabídek, tvorba prezentací, určování finální prodejní ceny (v rámci povolených mantinelů),
- vedení evidence obchodních případů v CRM (software zaznamenávající vztahy se zákazníky),
- spolupráce s dalšími členy týmu,
- na některých pozicích práce zahrnuje i rozvoz zboží a služeb a fakturaci zákazníkovi (je to ale spíše výjimečné).

Co je obvykle baví a líbí se jim na jejich profesi?

„Mám ráda tu volnost, kterou tato pozice nabízí. Jsem paní svého času. Hodně cestuji a líbí se mi to, co vidím i koho potkávám.“

„Jednoznačně mě na tom baví peníze. Obchodní zástupce je podle mě jedno z nejlepších zaměstnání, jak skloubit možnost obrovských výdělků a obrovského osobnostního rozvoje.“

„Vydělám tolik, kolik pracuju – je to jenom na mně. Většinou je to opravdu přímo úměrné úsilí, které do toho vložím.“

„Tato práce vás učí rozumět všem typům lidí.“

„Ono se to nezdá, ale je to hodně individuální práce – většinou o samotě. Toho času na cestách a na počítači je opravdu hodně.“

„Lidé často nevědí, že mám volnou pracovní dobu, a tak se diví, proč jsem v samošce ve 2 odpoledne. Získávám neuvěřitelné kontakty do budoucna a průměrně si vydělám 100 000 Kč.“

Co je naopak nevýhodou, či dokonce hrozbou?

„Nesnáším tu papírologii, která je s tím často spojená.“

„Velkou nevýhodou jsou hodiny za volantem a bolavá záda. Někdy to řeším jízdou vlakem, ale nejde to vždy.“

„V ČR nemají obchodní profese dobrou pověst, není snadné se představit jako obchodník. Ale rychle se to mění, cítím to.“

„Nemám rád, když se lidi odmlčí a neřeknou na rovinu, co si myslí. Nemám problém s tím, když je na mě někdo vulgární a pošle mě do všech míst, jaká si člověk představí. Ale hlavně ať se mnou mluví.“

„Fakt mě štve, když 20x zákazníkovi volám a on mi to schválně nezvedá, aby mi řekl, že nemá zájem.“

Jak může vypadat běžný den?

„Vstávám v 6:30, do práce jdu mezi 8 a 9 a domů se dostanu cca v 17:30. Mám čas na mimopracovní aktivity, protože si čas můžu naplánovat přesně tak, jak chci.“

„Je to tak, jak si naplánuji. Ale od kolegů vím, že si někdy nechají práci přerůst přes hlavu a často mají schůzky i pozdě večer nebo o víkendech. Myslím, že je to hodně o nastavení si hranic.“

Jaké mýty o profesi kolují?

„Lidi si myslí, že je jen o flákání se, káfkách a že chodíme na samé rauty. Řeknu vám, já už kolikrát nevím, co si v kavárně mám dát. Ale rauty jsou tedy opravdu výjimečné.“

„Lidi nevidí, kolik práce sám se sebou být ‚obchodákem‘ obnáší.“

„Většina lidí si myslí, že pouze otravujeme a chceme na nich vydělat. Není to pravda. Máme rádi výsledky své práce, a to nejen ty finanční.“

Co by lidé v této profesi uvítali?

„Ocenili bychom více uznání od okolí. Zvláště v situacích, kdy je to vyloženě zasloužené.“

„Já bych ocenil nižší počet pokut 😊.“

Kuriozity/překvapení/nečekané nebezpečí

„Při životě obchodníka člověk zažije tolik bizarních situací s klienty, které by ho ani ve snu nenapadly. Jako, fakt to není nuda.“

„Jednou mi spadly kalhoty na jednání 😊.“

„Klient mi volá v 11 v noci opilý a chce se mnou řešit byznys 😊.“

„Volám klientovi v 9 h ráno a on mi minutu velmi sprostě nadává a řve po mně, co si dovoluji mu takhle brzo ráno volat, že jsem vzbudil jeho, jeho ženu i jejich dítě, který jim teď brečí.“

„Není to pro každého, i když se obor tváří, že je. Když to ale člověk přijme a začne to dělat kvalitně, studovat kvalitní materiály, poslouchat zajímavé lidi, pracovat sám na sobě, tak je obchodní zástupce jedna z nejlepších profesí pro život. Protože člověk obchoduje a prodává každý den, i když vůbec obchodník není 😊.“

3. 10.

Herec/čka

Oficiální název:
herec/čka

Jak mi lidé říkají:
celebrita, veřejně známá osobnost,
ta nic nedělá, ta se jen baví

Obvyklá forma spolupráce:
OSVČ, zaměstnanec v případě angažmá
v divadle či v seriálech

Co vše spadá do obvyklé činnosti této profese?

- Herec interpretuje nejrůznější role, a to různými formami, jako je např. vyprávění, dialog, monolog, přednes, zpěv apod.
- Součástí profese je nastudování rolí většinou z paměti.
- Herci předvádějí své umění v rámci divadelních či filmových rolí, ale také v rámci rozhlasu, televizních pořadů, podcastů či jiných audiovizuálních nahrávek.
- Často formu a místo hraní kombinují.
- Herci spolupracují s režisérem, producentem a dalšími kolegy, věnují čas také péči o svůj hlas, fyzickou kondici a vzhled.
- Nedílnou součástí jejich práce je také budování osobního brandu, tj. vlastního PR.
- Často si musí své zakázky shánět individuálně a role jsou velmi různorodé.

Co je obvykle baví a líbí se jim na jejich profesi?

„Miluju pohled do hlediště. Když se lidi baví, vyjadřují své emoce, které jim my, herci, dokážeme předat naší dobře odvedenou prací.“

„Bavíme lidi, přinášíme jim dobrou náladu, vnášíme světlo do jejich života.“

„Divadlo je vášně. Nejde slovy popsat, jaké emoce to ve mně spouští.“

„Baví mě pochvala ve formě potlesku po divadelním představení a nikdy nepohrdnu ani kytkou tulipánů! 😊“

„K filmovému herectví jsem se dostal náhodou, protože jsem šel na casting spíše z legrace.“

Co je naopak nevýhodou, či dokonce hrozbou?

„Obrovským problémem jsou peníze a velmi časté doprošování se o ně.“

„Nesmíš to vždy dělat jen pro slávu a pro peníze. Především tě to musí bavit. Ono se to pozná, je to na nás vidět.“

„Naše práce vypadá jako zábava a lidem se zdá, že to vlastně musí být lehký. Jen obvykle nevědí, co je za tím. Drsné zkoušky, fyzická dřina a nutnost vyjít s kolegy, se kterým byste se jinak třeba vůbec nebavili. A to se teprve pozná herecké umění, když to dokážeš zamaskovat 😊.“

„Nejde to hned, chce to trpělivost a vytrvalost. Málokdo ale vydrží. Ale vzdát se je jednoduchá cesta.“

„Když si chce herec dovolit koupit třeba auto nebo platit podnájem, je většinou nucen hrát divadlo i natáčet nějaký seriál nebo film. I když o své práci třeba pochybuje nebo jí plně nedůvěřuje, je nucen (kvůli financím) tuto roli nastudovat a hrát.“

Jak může vypadat běžný den?

„Každý den je jiný. Často ale pracuji do večera. Neustále honíme termíny. Práce o víkendu je běžná věc. O nočních ani nemluví.“

„Pro rodinný život to není jednoduchá práce. Ale když se chce, tak se to vymyslet dá. Zase máme volno třeba odpoledne nebo během léta, když divadla nehrají.“

„Tohle není práce od devíti do pěti!“

„Čas na koníčky je možné si udělat. Ale musí být takové, které mají toleranci, že je budete dělat měsíc a pak dva měsíce ne. Musíte počítat s tím, že se vám bude měnit rozvrh ze dne na den. Platí to i pro přátele a rodinu. Všechny vztahy, které zvládnete udržovat, musí stát za to.“

Jaké mýty o profesi kolují?

„Ohledně mýtů existují opravdu extrémní paradoxy v našem oboru. Někdo si myslí, že herec je slavný boháč, který je prostě za vodou. Druhý si zase říká, že hraní je volnočasová aktivita. Lidé si myslí, že k tomu máme ještě normální full time job. V realu je ale pravda, že každý to máme úplně jinak. To spektrum je široké.“

„Většina lidí si myslí, že musí vznikat spousta vztahů, románek či úletů, které pramení z milostných scén. Jako – my jsme herci, jsme profíci – takže vůbec to není automaticky tak. Ale v realu musím uznat, že pár takových příběhů znám.“

„Lidi mají pocit, že zapamatovat si takto velké množství textu je skoro nemožné. Ale neuvědomují si, že text je spojen s emocí a pohybem, takže se v danou chvíli dostává do mozku a do úst automaticky.“

Co by lidé v této profesi uvítali?

„Jednoznačně bychom uvítali větší rozpočet na jakoukoliv tvorbu. Ty balíčky peněz, se kterými musíme vyjít, jsou žalostné. Musíme škrtnat a vynechávat spolupráci např. s výtvarníky a scénografy. Musíme hodně recyklovat a tvořit scény vlastními silami. Stydíme se oslovovat některé herce a umělce, protože víme, že za tuhle sumu pracovat nebudou.“

„Obrovským tématem v divadelním průmyslu je nerovnost platů žen a mužů za stejnou práci. Již bylo hodně soudních sporů, které byly žalobkyní vyhrány. Nicméně nesmí se o tom mluvit. Je to takové zvláštní divadelní vakuum.“

Kuriozity/překvapení/nečekané nebezpečí

„Když je krize jako ekonomická nebo třeba související s covidem, divadlo jde jako první. Lidi začnou šetřit, zavře se, ruší se představení atd. Je to jedna velká nejistota v tuto dobu.“

„Oficiálně pracuji na dvou full time pozicích jako zaměstnanec. Můj plat dohromady za oba pracovní poměry odpovídá jednomu průměrnému platu v ČR. Je to žalostné a nesmírně náročné.“

„Jako herec, který se tím chce i uživit, se musíte otáčet. Musíte hostovat v divadlech, brát role v seriálech, nepohrdnout nabídkou zahrát si v reklamě. Musíte být vidět, aby se na vás nezapomnělo. To ale obnáší být neustále na cestách, poskytovat rozhovory, být vždy připraven a upraven. Běda, když ne – hned vám to média předhodí na zlatém podnosu. S cestováním přichází vyšší riziko dopravních nehod a také stresu, vyčerpání a únavy.“

„Ne vždy je splněný sen jako ‚sen‘. Často je to takové ‚Aha, tak takové to je!‘. Často přijde prozření.“

„Problémem může být rozhozený spací rytmus.“

„Člověk by si neměl nosit role domů. Musí se naučit oddělovat práci a osobní život, aby neztratil sama sebe.“

3. 11.

Pracovník/ce v neziskové organizaci, sociální pracovník/ce, fundraiser

Oficiální název:

pracovník/ce v obecně prospěšné společnosti,
sociální pracovník/ce, fundraiser

Jak mi lidé říkají:

jménem

Obvyklá forma spolupráce:

zaměstnanec

Co vše spadá do obvyklé činnosti této profese?

- Pozice sociálního pracovníka má mnoho podob, a to mj. v závislosti na cílové skupině, které se věnuje.
- Obvykle to bývá zaměstnanec neziskové organizace (zapsaného spolku) nebo státní zaměstnanec (OSPOD, Úřad práce, MPSV apod.).
- Je často v přímém kontaktu s cílovou skupinou (mentálně či fyzicky postižení lidé, rodiny ze znevýhodněného prostředí, lidé trpící různými nemocemi atd.),
- poskytuje poradenskou, podpůrnou a doprovodnou činnost s cílem umožnit klientovi vést co nejkvalitnější život,
- spolupracuje s dalšími organizacemi (úřady, školy, zdravotnická zařízení...), ale také s rodinnými příslušníky – je spojkou mezi všemi účastníky,
- vede spisovou dokumentaci, monitoruje svou činnost a vykazuje aktivity dle nastaveného financování,
- účastní se pravidelných supervizí a intervizí.

V neziskových organizacích vstupuje do hry tzv. „fundraiser“ – člověk, který shání peníze na provoz organizace v rozsahu poskytovaných služeb. Fundraiser bývá obvykle velmi dobrý obchodník s výbornými komunikačními schopnostmi a zároveň silnou potřebou pomáhat a uplatnit se v nekomerčním sektoru. Jeho práce spočívá v organizaci schůzek, vedení jednání, motivaci k dárcovství, administraci získaných financí. Většina neziskových organizací bez tohoto zdroje financování nemůže fungovat.

Co je obvykle baví a líbí se jim na jejich profesi?

„Práci jsem si vybrala proto, že mě naplňuje, když mohu pomoci jiným. Oba rodiče působí v pomáhající profesi (psychologie), tak myslím, že jsem byla volbou povolání ovlivněna. Ale určitě toho nelituji.“

„Některé projekty, na kterých jsem pracovala, byly báječné. Má prestiž roste s prestiží projektu a organizace a to se mi líbí.“

„Má práce je i koníčkem. Myslím, že bez toho to úplně dělat nejde. Ale dnes už s rozumným nastavením. Některý z příběhů si nesu v sobě déle, ale to k mé práci patří. A vlastně se v tom asi trochu vyžívám 😊.“

„Jako fundraiser jsem neustále v kontaktu s lidmi, což mě obohacuje a přináší mi to stále nové a nové podněty.“

„Jaký si to udělám, takový to mám. Mohu realizovat spoustu nápadů a to se mi líbí. Ale vždy samozřejmě v mezích zákona.“

„Jedna z výhod, co mě napadá, je praktičnost. Člověk ví, kam se obrátit, když něco potřebuje – od úřadů až po služby. Málodky se stane, že mi unikne nějaká nová občanská povinnost, skrytá platba ve smlouvě apod., protože už jsem to obvykle dříve řešila s klienty.“

Co je naopak nevýhodou, či dokonce hrozbou?

„V naší profesi je neuvěřitelné množství zbytečné administrativy a byrokracie. Rovněž je fakt špatný ten náš zkomplikovaný systém sociální péče a podpory.“

„Tahle profese bohužel vůbec není prestižní. Většina lidí, kteří nejsou z oboru, vůbec nemá představu o tom, co sociální pracovník dělá. Ostatně průměrné finanční ohodnocení tomu odpovídá.“

„Sociální pracovník je neuvěřitelně všestranný člověk. Myslím si, že spoustu lidí překvapí, co všechno musí sociální pracovník mít v hlavě, zvládat, jaký musí mít záběr. Navíc při tom neustále komunikovat s lidmi – klienty, rodinnými příslušníky, úředníky, jinými službami, zaměstnavateli apod. K tomu samozřejmě patří práce s emocemi, člověk může být hromosvod, ale i považován za ‚spasitele‘, který ale nemůže nikdy naplnit nereálná očekávání. Těch požadavků na jednoho člověka je opravdu hodně a ne každý to dá.“

Jak může vypadat běžný den?

„Pracuji jako fundraiser. Vstávám v 5, do práce jdu na 8. nebo později, podle schůzek, končím kolem 16., 17. nebo podle dalších aktivit. Dobrovolničím i koordinuji další dobrovolníky. Čas na další aktivity si vždy udělám, i když stále mám svou práci v hlavě. Takže když někde potkám někoho, kdo by mohl mě a moji práci podpořit, oslovím ho. Když je ale potřeba, mohu bez problémů na dětskou besídku či strávit prázdninové dny se svou rodinou.“

„Pracuji klasicky 8 h denně, 5 dní v týdnu. Možná méně klasicky od 7 h ráno, nicméně zase mohu skončit dříve a mít volné odpoledne. Myslím, že jasně ohraničená pravidelná pracovní doba je výhodou této práce.“

Jaké mýty o profesi kolují?

„Lidé si myslí, že fundraising je vlastně takové žebrání. Není mi to příjemné, když mě někdo nazve žebrákem a nebo když mě k tomu ještě obviní, že si peníze nechám pro sebe. Ale mám svědomí čisté a vím, za jakým vyšším cílem to dělám, a to mě vždy uklidní a žene dál.“

„Někteří shazují práci, kterou děláme pro děti a mládež, jako zbytečnou a nepotřebnou s argumenty ‚Mně taky nikdy nikdo nepomohl...‘. Ale není to zbytečné a opravdu to pomáhá.“

„Asi takový typický mýtus je, že sociální pracovníci berou lidem děti. Což pravda úplně není, a pokud se to stane, jsou k tomu vážné důvody.“

„Lidé mají možná obraz sociální pracovníce třeba jako úřednice na úřadu práce, co rozdává dávky, ale už nevědí, že sociální pracovníci pracují i v terénu, s rozmanitými cílovými skupinami apod. Takže vážně nejsme všichni jen úředníci 😊.“

Co by lidé v této profesi uvítali?

„Jako fundraiser vždy uvítám tzv. otvírače dveří. Tj. lidi, kteří mě doporučí někomu dalšímu. Pak mám mnohem lepší pozici pro vyjednávání.“

„Určitě bychom uvítali, kdyby systém dávek v ČR byl mnohem jednodušší a pochopitelnější. Stát/kraje by mohly dělat větší osvětu o SP a nenechávat to jen na podfinancovaných a přetížených sociálních službách. Systém financování by mohl být dlouhodobější, ne pouze na rok.“

„Bylo by fajn, kdyby klienti dokázali častěji vzít svůj život do svých rukou a nebyli tak často odevzdaní. Ale jasně, i od toho jsme tu my, abychom v nich znovu našli tu jiskru.“

„Kéž by klienti přestali očekávat, že vše za všechny vyřešíme bez jejich snahy a přičinění.“

Kuriozity/překvapení/nečekané nebezpečí

„Čím menší příjem, tím větší podíl toho, o co jsou lidé ochotni se podělit, jak pomoci. Nejde jen o peníze, ale i např. šití, pletení, háčkování, organizace akcí, bazárků atp. Bohatí jsou obvykle lakomější. To mě snad nikdy nepřestane překvapovat.“

„Jednou jsem dostala peníze v igelitce se slovy: ‚Věřím vám, že je využijete na dobrou věc.‘ To je myslím největší ocenění sociální práce, postoj člověka nebo organizace.“

„Neustále mě znovu a zase překvapuje tolik rozšířený fenomén naučené bezmoci. To, že si někdo říká o pomoc, neznamená, že ji opravdu chce a opravdu chce svou situaci změnit. Pro nás sociální pracovníky je to ale dost frustrující.“

„Jedna z mých posledních konzultací se odehrávala na hřbitově 😊.“

„Já konkrétně pracuji s lidmi s duševním onemocněním, což s sebou nese určité riziko. Tím nechci říct, že by lidé s duševním onemocněním byli více nebezpeční než ostatní populace (to je stigma, na které často narážejí). Nicméně se očekává, že se v rámci své práce potkám např. s osobami v akutně psychotickém stavu, kdy nemusí nutně rozlišit realitu od halucinací.“

„Jinak každá návštěva doma u zájemce o službu je vždy potenciální riziko, proto se vždy snažíme chodit ve dvou.“

3. 12.

Realitní makléř/ka

Oficiální název:
realitní makléř/ka

Jak mi lidé říkají:
realiták, většinou makléř/ka

Obvyklá forma spolupráce:
OSVČ, méně často zaměstnanec

POZICE VYŽADUJÍCÍ MINIMÁLNĚ UKONČENÉ STŘEDOŠKOLSKÉ VZDĚLÁNÍ S MATURITOU

Co vše spadá do obvyklé činnosti této profese?

- Realitní makléř vyhledává (nabírá) k prodeji nemovitosti, u kterých následně posuzuje jejich stav a oceňuje je.
- Cílem práce makléře je najít vhodného kupce či nájemníka a zobchodovat celý proces.
- Vyjednává podmínky, za kterých bude službu prodávat, a to buď s kupujícím, nebo prodávajícím / nájemníkem, či nájemcem,
- poskytuje poradenství ohledně stavu nemovitosti, způsobu financování, postupu prodeje,
- doporučuje vhodné prodejní kanály, zajišťuje a obstarává marketingovou prezentaci nemovitosti,
- vyhledává vhodné kupující/nájemníky, komunikuje s nimi, zajišťuje prohlídky, kterých se i sám účastní,
- obstarává smluvní záležitosti, včetně komunikace s právníkem,
- účastní se jednání na patřičných úřadech, je prostředníkem mezi oběma stranami.

Co je obvykle baví a líbí se jim na jejich profesi?

„Líbí se mi ta svoboda. Záleží hodně na mém nasazení a podle toho se odvíjí, kolik si vydělám. Líbí se mi také, že se setkávám se spoustou různorodých lidí a neustále vytvářím nové kontakty.“

„Ta flexibilita pracovní doby je super. Někdy mám týden zcela obráceně. Nejvíce schůzek o víkendu a přes týden volno, takže můžu zajít s kamarády na pivo klidně hned po obědě 😊.“

„Cestuji za nemovitostmi a to mě fakt baví. Pořád poznávám nová místa – krásná i ta méně krásná.“

Co je naopak nevýhodou, či dokonce hrozbou?

„Vadí mi čím dál záladnější byrokracie a nutnost spolupracovat s právníky, protože někdy se objeví dost zapeklité případy.“

„Z první ruky vidíte sousedské spory, jak jeden druhému nepřeje, snaží se prodej překazit. Tohle je vždycky špatně.“

„Nemám ráda studené kontakty. Ve skupině chtějí, abychom nabrali co nejvíce nemovitostí, a nutí nás třeba volat i na inzeráty, kde si majitelé výslovně nepřejí, abychom je kontaktovali. Tuhle část nesnáším.“

„Poslední dobou nám hodně lidí svou neprofesionalitou kazí jméno a to je škoda. Snad se tito lidé eliminují s novými pravidly a zkouškou pro realitní makléře.“

„Je to práce s lidmi, takže je jasný, že někteří mohou být otravní. Třeba mi dokáží vyčítat například cenu nemovitosti (kterou nestanovují já). A také si myslí, že mám odpovědnost za pravdivost všech informací např. o stavu nemovitosti. Já mohu jen vycházet z toho, co mi klient řekne.“

Jak může vypadat běžný den?

„Vstávám celkem brzy ráno, projedu doma inzerci, pak věnuji čas domácnosti, do kanceláře jdu až na desátou. Odpoledne a navečer mívám prohlídky s klienty a jednání, večer doma dodělávám inzeráty a kontroluji znovu e-maily. Čas si mohu udělat prakticky kdykoli, jde o to, správně sjednat schůzky s klienty. Někdy jsem i flexibilní a mohu pracovat o víkendu, vyjít si s klienty vzájemně vstříc.“

Jaké mýty o profesi kolují?

„Lidé si myslí, že to může dělat každý. No ano, téměř je to pravda 😊. Nyní jsou akorát nově zkoušky, ale chce to mít přehled ve stavebních i právních věcech a být zodpovědný, brát tu práci vážně, a ne jen kasírovat peníze. Jinak to fungovat nebude. Tolik lidí už to zkusilo s vidinou rychlých peněz a tolik lidí práci rychle opustilo. Je okolo toho fakt hodně práce, která není na první pohled viditelná.“

„Častá já domněnka, že vyděláváme strašně moc peněz, které bereme za nic. Naši profesi stejně totiž nikdo nepotřebuje, prodat si přece kdokoli cokoli zvládne sám...“

Co by lidé v této profesi uvítali?

„Kéž by nás lidi více respektovali a brali naši práci více vážně. Většina lidí je fajn, ale někdy na nás koukají skrz prsty a myslí si, že jsme v tom procesu zcela zbyteční. To mě pak opravdu moc mrzí.“

„Líbilo by se mi, kdyby lidi chodili na schůzky včas a omluvili se, když jejich zájem opadne. To pak máme prostoje a nevyužitelný čas. Každý chce schůzku individuálně, ale čertí se, když prohlídka probíhá skupinově, ale když se někteří takto chovají...“

Kuriozity/překvapení/nečekané nebezpečí

„Lidé bývají překvapení, že se na svou práci musím připravovat a také že i já mám nárok na odpočinek (a třeba neberu telefon pozdě večer, o svátcích apod.).“

„Já jsem neustále překvapena, kolik lidí je v exekucích a mají tak velké potíže najít si pronájem. To totiž také hlídáme.“

„Jedna paní jednou jen proběhla bytem, ani mě nepozdravila, řekla ‚To jsem si myslela‘ a zmizela. I takoví klienti jsou.“

„Nebezpečí číhá v právních věcech. Je třeba být opatrný a pečlivě prověřovat – lidi i nemovitosti.“

„Fakt mě dokáže naštvat, když mi někdo vynadá, že je ten pronájem garáže moc drahý 😊.“

„Nikdy mě nepřestane překvapovat lidská vulgarita, blbost a omezenost, taky mě nepřestane překvapovat, kolik Čechů je odborníky na mou profesi, neboť se mi skrz komentáře snaží neustále tvrdit, jak dělám svou práci špatně a co oni by udělali jinak a lépe 😊.“

„V kabelce se snažím nosit pepřák nebo jinou ‚zbraň‘ – někdy mám totiž na prohlídkách prázdných nemovitostí z některých lidí opravdu strach.“

„Občas se mi stane, že ze mě lidé jen ‚vytáhnou rozumy‘, a pak si nemovitost prodávají sami.“

„Párkrát se mě prodávající i kupující pokusili ‚obejít‘, aby mi tzv. nemuseli platit.“

„Tahle jedna profese je vlastně složená z mnoha dalších, protože když to někdo chce dělat dobře, tak musí být trochu psycholog, marketér, mluvčí, designér, taxikář, logistik, copywriter, herec, plánovač, mediátor, vyjednávač, finanční poradce, stavař, architekt, projektant, právník, odborník na jednání s úřady a institucemi, odhadce.“

3. 13.

Asistent/ka pedagoga

Oficiální název:
asistent/ka pedagoga

Jak mi lidé říkají:
paní učitelko

Obvyklá forma spolupráce:
zaměstnanec

Co vše spadá do obvyklé činnosti této profese?

- Osobní asistence žákům se speciálními potřebami (ADHD, poruchy pozornosti, autismus, zdravotní omezení apod.),
- individuální práce s těmito žáky, a to nejen s cílem, aby žák zvládl výuku, ale také aby zvládl svou sociální roli ve skupině,
- výuka žáků podle osnov školy či školky,
- spolupráce s pedagogy, rodiči a dalšími zapojenými institucemi (psycholog, pedagogicko-psychologická poradna atd.),
- vedení nutné administrativy, včetně monitorování průběžných výsledků,
- pomoc i ostatním žákům ve třídě ve volných chvílích tak, aby došlo k přirozenému začlenění jak žáka, tak asistenta pedagoga do kolektivu.

Co je obvykle baví a líbí se jim na jejich profesi?

„Fascinuje mě ochota a nadšení dětí si pomáhat. Než jsem začala dělat tuto práci, vůbec jsem si toho nevšíkala.“

„Dostávám často hezkou zpětnou vazbu od mého žáka a jeho rodiny. To mě naplňuje 😊. Vidím, že je má práce prospěšná.“

„Tahle práce je neuvěřitelně pestrá a smysluplná.“

„Mě baví dlouhé prázdniny a kytky na konci školního roku 😊.“

„Naprosto nejvíc v profesi AP záleží na komunikaci učitel–rodič–AP–dítě. Pokud tohle neklapě, nefunguje to. Pokud ano, je to práce snů. A samozřejmě je ohromně důležitá i spolupráce s lékaři, poradenskými centry a podobně.“

Co je naopak nevýhodou, či dokonce hrozbou?

„Říká se, že máme dlouhé prázdniny. Je to tak. Jenže si člověk nevybere dovolenou jindy. Je fakt obtížné ji získat mimo termíny školních prázdnin.“

„Rozhodně je to práce za málo peněz a psychicky náročná. Klade velké nároky na osobnost člověka.“

„Člověk musí na prvním místě ty děti milovat, ať jsou jakékoliv. Někdy je to fakt dřina, to ustát. Některé děti jsou agresivní, obtížně zvládnutelné. Musíme si vždy vědět rady a nemůžeme si vybírat.“

Jak může vypadat běžný den?

„Pracuji na 3/4 úvazku, tzn. 8–13 hod. Toto je přímá práce s dětmi. Pak člověk musí počítat i s nepřímou – různé slavnosti, pravidelné porady, přípravy apod.“

Většinou tuto práci vykonávají ženy po rodičovské dovolené vracející se na trh práce. Řeší tak své sladění pracovního a rodinného života. Mívají totiž stejnou pracovní dobu jako jejich děti pobyt ve školce/škole. Některé ženy u tohoto povolání pak vydrží po celou dobu svého aktivního mateřství. Není to však dogmaticky dáno, že to musí být vždy takto. Práci mohou vykonávat i muži a ženy jakéhokoliv věku.

Jaké mýty o profesi kolují?

„Lidi si myslí, že se ve škole my asistentky flákáme. Jako fakt ne. Ta práce je náročná.“

„Letní prázdniny neznamenaají válet se jen u vody, jak si většina lidí myslí. Musíme být dva týdny v práci a dva týdny se někde vzdělávat. Dobrovolně a chtěně samozřejmě!“

Co by lidé v této profesi uvítali?

„Myslím, že my jsme celkem spokojená profese. Uvítali bychom snad jediné vyšší finanční ohodnocení. Ale to asi každý.“

Kuriozity/překvapení/nečekané nebezpečí

„Pořád jsme jednou nohou ve vězení. Např. při přecházení přes ulici, zranění při hodinách TV apod. Ta zodpovědnost a strach jsou obrovské.“

„Když přivedou rodiče do školky dítě, a ještě než se rozloučí a odejdou, dají mu ATB sirup se slovy, že to už jen dobírá, že už je zdravej...“

„Pořád čekám, kdy už mi prasknou ušní bubínky. Ten rachot je šílenej. Ale už jsem si dost zvykla, takže to již vnímám podstatně méně než dříve. Ale na začátku mě bolela hlava každý den.“

„Může se stát, že si třeba člověk do ruky bodne inzulinové pero. Ale není to časté 😊.“

3. 14.

Policista/ka, inspektor/ka policie

Oficiální název:
policista/ka,
kriminalista/ka,
policejní komisař/ka,
vrchní inspektor/ka Policie ČR,
kriminalistický/á technik/čka

Jak mi lidé říkají:
paní policistko, pane policajt

Obvyklá forma spolupráce:
zaměstnanec ve služebním poměru

Co vše spadá do obvyklé činnosti této profese?

- Nejčastěji se setkáváme se státní, obecní (městskou), vojenskou, kriminální či dopravní policií.
- Výkon práce je podobný, avšak liší se v pravomocích a v tématech, která jednotliví policisté řeší.
- Úkolem policie je chránit bezpečnost osob a majetku, chránit veřejný pořádek a předcházet trestné činnosti.
- Policista provádí výjezdy a zákroky potřebné k zajištění svého úkolu (viz výše),
- zajišťuje administrativu, sepisuje zprávy z výjezdů apod.,
- řídí se rozkazem nadřízeného vedoucího.
- Nadřízený vedoucí koordinuje směny policistů, volí strategii a taktiku zásahů, vydává rozkazy...
- Kriminální technik zajišťuje stopy na místě činu (odebírání otisků prstů, označuje a eviduje důkazy, ohledává místo činu...).
- Jednotlivé složky policie spolu velmi úzce spolupracují a předávají si potřebné informace v závislosti na druhu trestné činnosti.
„Jako policisté pracujeme ve dvou a naše práce tkví v získávání informací od lidí.“

Co je obvykle baví a líbí se jim na jejich profesi?

„Splnila jsem si dětský sen, být policistou!“

„Mám silně vyvinutý smysl pro spravedlnost, takže jsem se do toho povolání zamilovala a šla si za svým.“

„Svoji práci miluji a dává mi smysl a je naplňující.“

„Ten pocit, když se uzavře případ a spravedlnosti je učiněno zadost, je k nezaplacení 😊.“

„Máme týden dovolené navíc, po 15 letech služby máme nárok na tzv. rehabilitaci, což jsou dva týdny volna navíc 😊. To není důvod, proč to dělám, ale je to milé.“

„Často se stává, že mi lidé děkují (poškození nebo svědci, málokdy pachatelé, ale i to už se mi stalo 😊). V tu chvíli cítím naplnění.“

„Pro policisty je dostupný poměrně slušný tzv. Fond sociální a kulturní podpory, tzn. bezúroč- né půjčky, příspěvky na spoření. V neposlední řadě PČR umožňuje a podporuje vysokoškolské vzdělávání a celoživotní vzdělávání.“

„Můj obor se v souladu s různými vědními obory neustále vyvíjí, stále se učím nové metody, ovládat nové prostředky atd., a hlavně každé místo činu je jiné, žádný stereotyp.“

„Líbí se mi, že záleží jen na mně, jak svou práci odvedu, jsem totiž puntičkář. Odpovídám a nesu si zodpovědnost sama za sebe...“

Co je naopak nevýhodou, či dokonce hrozbou?

„Je tu zbytečná byrokracie.“

„Vadí mi šovinistický náhled na policii jako takovou (spousta kolegů má ten názor, že žena patří do kuchyně, nikoli k policii) a mateřství jako překážka v budování kariéry.“

„Občas velmi zkomplikovaný systém, který se ale zaplatpánbůh začíná poslední dobou lepší.“

„Obecně moje profese moc pěkných věcí nepřináší. Pokud odhlédneme od této technické stránky, pak nás zatěžuje administrativu. Například výjezd na MČ a zajištěné stopy evidujeme hned ve 3 různých informačních systémech, které nejsou mezi sebou kompatibilní. Takže vše vypisujeme 3x, a to je fakt pruda.“

Jak může vypadat běžný den?

„Pracuji na oddělení, kde se objasňuje kriminalita páchaná na dětech a mravnostní trestné činy. Má běžná pracovní doba je od 7:30 do 15:45 hodin. Ale často se stane, že je třeba zůstat do noci a dodělat, co je nutné.“

„Služba technika, tzv. výjezd, trvá 24 hodin, tzn. nepřetržitá pracovní doba, a to od 7:00 do 7:00. Služby jsou rozloženy nepravidelně dle potřeby pracoviště. V některém týdnu je možné odsloužit i 4 x 24 hodin, ale v reálu mám 2 služby do týdne a ostatní dny volno. A to je volno potom dostatek... Některé služby jsou jen 8 hodin, tzv. kancelář a nebo výjezdy na soudní pitvy a podobně.“

„U městské policie máme pracovní dobu obvykle 11hodinovou (turnus – 2 denní směny, 2 noční směny, 4 dny volna).“

Jaké mýty o profesi kolují?

„Lidé si někdy myslí, že všichni policisté jsou zlí a že chceme lidem jen uškodit. Ale to fakt není pravda.“

„Většina lidí má zkreslené představy díky různým filmům a seriálům. Takže na místo činu opravdu nevyjíždím v lodičkách a sukni a po několika hodinách ve službě většinou nevypadám a ani nevoním jako filmová herečka. O čemž se na místě v reálu následně přesvědčím 😊.“

„Lidé očekávají, že přijdete na místo, mrknete a... jako Mentalista věc na místě vyřešíte 😊.“

Co by lidé v této profesi uvítali?

„Bylo by fajn, aby bylo v managementu více otevřených hlav.“

„Kéž by nám státl, zákonodárci, soudci nebo státní zástupci házeli méně klacky pod nohy.“

Kuriozity/překvapení/nečekané nebezpečí

„Je pravda, že tato práce je velice psychicky náročná. Člověk má obrovskou zodpovědnost za život svůj i ostatních lidí, výkonem této práce zasahuje do těch nejdůležitějších a nejosobnějších práv člověka.“

„Neustále mě překvapuje, čeho jsou lidé schopni. Na druhou stranu mě občas překvapí dobro na místech, kde bych ho nečekala.“

„U nás vždy hrozí vysoké nebezpečí při styku s agresivními pachateli a také nebezpečí nákazy nějakou nemocí.“

„Aktuálně díky detektivním seriálům je tento obor velmi ‚v kurzu‘. Takže u veřejnosti jsme velmi oblíbení. Pochopitelně u našich ‚klientů‘ je to s oblíbeností poněkud horší...“

„Sem tam po pachateli na místě zůstane občanka...😊“

„Jednou jsem tzv. lepila pachatele, tzn. že jsem mu odebírala otisky prstů. Je nutné osobě pevně svírat ruku. Obecně jsou tzv. identifikační úkony pro dotčené nepříjemné, zasahujete do integrity jejich těla, popisujete a fotíte, prostě nic příjemného. Ale tento pán si to evidentně užíval. A užíval si to tak, že se během těch 20 minut našeho společného setkání zamiloval a dovolil si mě pozvat na rande. Přítomnost po zuby ozbrojené eskorty mu na překážku nebyla. Jen pro upřesnění, na to kafe jsem s ním nikdy nešla. Ale on teď po propuštění z výkonu trestu v hospodě vypráví, že se vodil s jednou policajtkou za ruku...😊“

3. 15.

Pracovník/ce vězeňské služby, dozorce/kyně ve věznici, speciální pedagog/žka ve věznici

Oficiální název:

strážný/á vězeňské služby, dozorce/kyně, speciální pedagog/žka ve výkonu trestu

Jak mi lidé říkají:

bachař, vychovatel/ka

Obvyklá forma spolupráce:

zaměstnanec ve služebním poměru

Co vše spadá do obvyklé činnosti této profese?

- Ve věznicích se můžeme setkat s celou řadou profesí, přičemž nejznámější jsou bachař a vychovatel.
- Dozorce (bachař) vykonává dozor nad odsouzenými, je přítomen jejich převádění, provádí kontroly těchto osob a jejich cel, zajišťuje dodržování jejich časového denního režimu, dohlíží na dodržování řádu věznice, předvádí vězně k lékaři, zavádí je do práce atd.
- Provádí také nezbytné administrativní úkony a dodržuje přísné hygienické předpisy.
- Vychovatel / speciální pedagog obvykle potřebuje mít minimálně vyšší odborné vzdělání. Náplň práce je poskytování konzultací, rozhovorů a poradenství s výchovným, vzdělávacím, diagnostickým a preventivním zaměřením, a to nejen odsouzenému, ale také případně jeho rodině či blízkým osobám. Cílem je přivést odsouzeného k uvědomění, nápravě nežádoucího chování a přípravě na život po propuštění z věznice.

Co je obvykle baví a líbí se jim na jejich profesi?

„K rozhodnutí stát se speciální pedagožkou ve věznicích mě vedlo předchozí studium a zájem o bezpečnostní problematiku. Myslím, že je to smysluplná práce. Podílím se na zajišťování bezpečnosti ve společnosti tím, že pozitivně působím na odsouzené. I kdyby to u jediného odsouzeného vedlo k přehodnocení životních priorit, pak i to hodnotím jako úspěch.“

„Lákala mě práce u ozbrojené složky. Známy mi doporučil Vězeňskou službu, a tak jsem to zkusil a nelituji.“

„Líbí se mi stabilita zaměstnání a směnnost. Mám 4 dny práce, 4 dny volna.“

„Máme 6 týdnů dovolené, po 15 letech 2 týdny navíc. Po 15 letech nárok na výsluhu. Já si nemůžu stěžovat.“

Co je naopak nevýhodou, či dokonce hrozbou?

„Někdy mě štve příliš pevná pracovní doba a odpolední směny. Když si člověk něco potřebuje zařídit, musí si vzít volno. Neexistuje jen tak si na chvíli odběhnout z práce. Člověk je pořád monitorován.“

„Nesnáším nadřazenost uniformovaných zaměstnanců nad civilními/odbornými. Dochází k častému zasahování do kompetencí.“

„Spousta zaměstnanců věznic jsou ‚vyhořelí‘. Ono není divu. Není to zrovna inspirativní prostředí. Někdy máte pocit, že jste odvedla dobrou práci a konečně to odsouzený pochopil. Ale za měsíc se objeví opět ve dveřích. Odsouzení se velmi často vrací zpátky a to je hodně frustrující.“

„Nelíbí se mi režim, v jakém jsou vězněné osoby. Někdy to nepřipomíná vězení, ale hotel. Mají kolikrát víc práv než my, zaměstnanci.“

„Často přicházím do styku s páchnoucími a nemytými lidmi, které musím důkladně zkontrolovat a prohlédnout před nástupem do vězení.“

„Vytáčí mě arogantní a nepřizpůsobiví vězni, proti kterým nemůžeme takřka nic dělat z důvodu jejich práv.“

Jak může vypadat běžný den?

„Jako speciální pedagožka vstávám před 5., v práci jsem před 7. hodinou ranní a odcházím v 15:30. Když to všechno oběhnu, doma jsem kolem půl 6. Moc času na mimopracovní aktivity není. To spíše o víkendu, pokud nemusím do práce (1–2× měsíčně).“

„Pracuji jako bachař. Pracovní doba je denní: 5:45 až 18:15, noční: 17:45 až 6:15. Pracuji ve směnném provozu 2× denní, 2× noční a pak 4 dny volno.“

Jaké mýty o profesi kolují?

„Myslím, že asi ani žádné mýty neexistují. Věznice je v podstatě stát ve státě. Je to velmi uzavřená komunita, o které se dostane ven jen velmi málo relevantních informací. Napadá mě snad, že je to tu tak trochu smutné. Ale to není mýtus, to je realita.“

Co by lidé v této profesi uvítali?

„Bylo by super, kdyby uniformovaní zaměstnanci nepřecházeli na civilní pozice – represe versus odbornost. To prostě nejde dohromady.“

„Jako neuniformovaný pracovník bych si přála více respektu ze strany uniformovaných pracovníků.“

„Kdyby vypadalo vězení jako ve filmech, určitě by tam nebylo tak přeplněno.“

Kuriozity/překvapení/nečekané nebezpečí

„Jako odborný zaměstnanec jste denně většinu času s velkými skupinami odsouzených (jeden pedagog na 30 odsouzených mužů – trestná činnost všeho druhu), denně procházíte oddíly, kde mají odsouzení volný pohyb. O víkendech provádíte pohovory s odsouzenými/obviněnými, kteří jsou pod vlivem návykových látek, mohou být nemocní... Je to velmi riziková práce.“

„Musíte snášet kouření na pracovišti, i když jste sám nekuřák.“

„Kdykoli si na vás může kdokoli stěžovat, jak u vedení věznice, tak na ministerstvu, u ombudsmana, policejního orgánu, kdokoli se vám mimo zdi věznice může chtít mstít, hrozí nebezpečí napadení především u osob pod vlivem při nástupu trestu/vazby, musíte vážit každé slovo.“

„Jeden vězeň spolkl plastovou kliku od okna, aby jel ‚na výlet‘ do některé z pražských nemocnic. A podobné věci se dějí poměrně často. Zoufalí lidé dělají zoufalé činy.“

„Nikdy nevíte, koho máte proti sobě a čeho je schopný. Musíte být stále ve střehu.“

3. 16.

Koordinátor/ka projektů

Oficiální název:

koordinátor/ka projektů

Jak mi lidé říkají:

projekták

Obvyklá forma spolupráce:

zaměstnanec, méně často OSVČ

Co vše spadá do obvyklé činnosti této profese?

- Organizační a administrativní zajištění projektu,
- spravování rozpočtu, reporting, psaní evaluačních dokumentů, monitorovacích zpráv, sběr potřebných dokumentů...,
- komunikace s donátorem (v případě neziskových organizací), s vedením (v případě obchodních společností),
- zajištění personálu (lektorů, brigádníků, spolupracujících organizací), ale také zajištění účastníků akcí, workshopů atd.,
- spolupráce na marketingu projektu včetně informačních materiálů,
- motivace a vedení účastníků projektu a zároveň organizačního týmu,
- spolupráce s dalšími dotčenými orgány.

Co je obvykle baví a líbí se jim na jejich profesi?

„Na pozici projektového manažera se mi líbí, že je jak dynamická, tak i strukturovaná. Zahrnuje jak ‚hlubokou‘ individuální práci, tak i týmovou. Člověk se v této profesi pořád něco nového učí a má řadu příležitostí pro osobní sebezvoj.“

„Projekt je ‚živý organismus‘, takže v určitých projektových etapách může být velký nápor práce spojený s nadměrným stresem. Ale stres je zároveň hnacím motorem a žene projekt výš.“

„Projekt také vždy neběží podle plánu, takže je nutné se přizpůsobovat, být flexibilní a rychle se adaptovat na změny. Ale přesně tohle se mi líbí. Nikdy to není nuda.“

„Potkáte neuvěřitelné množství lidí. Líbí se mi, že si můžu vybírat, koho na projekt pozvu ke spolupráci. Časem jsem si už vytvořila tým, se kterým to skvěle funguje. Vím vždy, komu zavolat.“

Co je naopak nevýhodou, či dokonce hrozbou?

„Tohle je tak zábavná práce, že to snad ani nemá negativní stránku.“

„Jediné, co mě napadá, je snad ten stres, který může vzniknout. A možná také syndrom vyhoření. Ale obojí je asi úplně všude.“

„Člověk musí být tak trochu Ferda Mravenec a umět ode všeho trochu. Kdo není, bude nejspíš trpět. A také je potřeba umět rychle přepínat a určovat priority, čemu se teď věnovat.“

Jak může vypadat běžný den?

„S ohledem na to, že pracuji jako OSVČ, tak si pracovní dobu můžu přizpůsobovat. Snažím se ale držet klasické pracovní doby 9–17/18. A zároveň užívám svobodu, kdy si můžu vzít ad hoc volno dle potřeby a možnosti.“

„Většina z nás zaměstnanců má klasickou pracovní dobu po–pá 9:00–17:00.“

Jaké mýty o profesi kolují?

„Tahle pozice je těžko zaškatalizovatelná, protože projekták je často ‚holka pro všechno‘ a dělá zároveň personalistu, finančáka, asistentku, vedoucího, PR atd. 😊. Takže někdo to vnímá jako super džob, jiný jako takové nic, které neumí uchopit. Takže ani mýty asi nevznikají.“

Co by lidé v této profesi uvítali?

„Jednoznačně bychom uvítali více osvěty v tom, že ‚projektový manažer‘ není jen pozice v IT, ale i v dalších odvětvích, jako je ‚nezisk‘ a veřejná správa. Uvítala bych také více sdílení/networkingu mezi projektáky, kteří jsou specificky zaměřeni na granty a nezisk.“

Kuriozity/překvapení/nečekané nebezpečí

„Největším nebezpečím podle mě je, že se vám může uvařit mozek. Činnosti se pořád střídají, potkáváme velké množství lidí, člověk pořád přepíná a nikdy nevypíná. Myslím, že můžeme snadno vyhořet.“

„Nebezpečím určitě je práce s rozpočtem. Když uděláte chybu, snadno se můžete dostat do problémů a mohlo by vás to stát nejen hromadu peněz, ale také dobrou pověst.“

3. 17.

Učitel/ka v mateřské škole

Oficiální název:
učitel/ka v mateřské škole

Jak mi lidé říkají:
jménem, takže Maruška, Markétka atd.,
paní učitelko

Obvyklá forma spolupráce:
zaměstnanecký poměr

Co vše spadá do obvyklé činnosti této profese?

- Rozvíjí osobnost dítěte po citové, rozumové i tělesné stránce,
- učí a vzdělává dítě v rámci školního vzdělávacího programu pro mateřské školy,
- učí děti sociálním a hygienickým návykům,
- komunikuje s rodiči a dalšími spolupracovníky ohledně vývoje dítěte,
- poskytuje dohled nad dětmi a zajišťuje jejich bezpečnost,
- spolupracuje s dalšími institucemi (základní škola, pedagogicko-psychologická poradna atd.),
- navrhuje a aplikuje vzdělávací a výchovné metody dle individuálních potřeb dítěte.

Co je obvykle baví a líbí se jim na jejich profesi?

Paní učitelky se často shodují v tom, že nejkrásnější na jejich práci je, že mohou pozitivně ovlivnit vývoj dětí. Baví je práce s dětmi a komunikace s rodiči. Rovněž se shodují v tom, že jim vyhovuje pracovní doba, která je dobře slučitelná s vlastním rodinným životem. Největším lákadlem jsou samozřejmě dlouhé prázdniny 😊.

„Když si věříte a dokážete děti zaujmout, tak práce není náročná. Spíš jsou v ní náročné chvílky, kdy se projevují individuality jednotlivých dětí.“

„Naplnuje mě, když přijde pozitivní zpětná vazba od dětí, nebo dokonce od rodičů.“

„Vždy mě potěší, když vidím, že se na mě děti těší a mají mě rády.“

„Je to skvěle zařízené. V těch nejtěžších chvílích, jako je didaktický dopolední pobyt venku a oběd, jsme na třídu dvě učitelky. Bez toho by to bylo až strašidelné. Vyhovuje mi ale, že ve zbytku času mohu pracovat i samostatně.“

„Je to hodně o kreativitě a mělo by vás alespoň trochu bavit hrát si. Pokud ne, je to o dost náročnější, ale dá se v tom fungovat i bez toho. Ale děti to poznají. Tím si můžete být jisti.“

„Líbí se mi, že si lidé mé práce váží a děti mě mají rády.“

„Pozice učitelky MŠ není profese, ale poslání.“

„Kdo nemá rád děti, nemůže tuto profesi vykonávat.“

„Naše heslo: Spokojené dítě = spokojený rodič i učitelky.“

„Složení básničky o vás a o dítěti... to mě vždy zahřeje u srdce.“

Co je naopak nevýhodou, či dokonce hrozbou?

Asi nejtěžším úkolem učitelky v MŠ je být trpělivá, milá, respektující, ale zároveň důsledná a spravedlivá. V některých třídách je i 30 dětí současně a zachovat chladnou hlavu bývá velmi náročné. Paní učitelky se shodují, že paradoxně jim někdy práci nejvíce ztrpčují rodiče.

„Některí rodiče jsou nepříjemní až agresivní a neustále nám něco vytýkají. Není lehké se zavděčit všem.“

„Co je fakt nepříjemné, je dost častý hluk. Děti neustále žvaní, což je samozřejmě úplně přirozené a patří to ke zdravému vývoji. Ale někdy už mi z toho jde hlava kolem 😊.“

„Člověk nemá pauzu na oběd jako v jiných profesích. Oběd musíme rychle zhltnout, ale zároveň nepřestáváme sledovat děti. Musíme být neustále v pozoru. Člověk musí být připraven na vše a umět pohotově řešit jakoukoliv situaci.“

Jak může vypadat běžný den?

Standardní režim fungování je střídání ranních a odpoledních směn v týdenním cyklu. V praxi to vypadá tak, že jedna paní učitelka přijde ráno cca v 7:00 a od dětí odchází cca ve 14:00. Druhá paní učitelka přichází cca na 10:00 a odchází v 17:00. Tento režim zajišťuje, aby v době aktivní pedagogické činnosti a pobytu venku byly vždy s dětmi přítomné 2 paní učitelky. Při standardním plném pracovním úvazku, který činí 40 hod. týdně, musí paní učitelky odpracovat 31 hodin přímé práce s dětmi. Zbylé hodiny využívají pro přípravu pomůcek, organizaci výletů, porady, komunikaci s rodiči apod. V praxi se někdy může zdát, že pracovní dobu nedodrží a pracují kratší dobu, než by měly, ale většinou tomu tak není.

„Mám k pozici učitelky ještě také odpovědnost za chod celé školky, protože jsem její ředitelka. Ráno vstávám v 6:00 a obvykle z práce odcházím cca v 17:00. I tak mám volného času ještě stále dost. Tato kumulovaná pozice je ale velmi náročná a hodně závislá na politické situaci. Kromě učitelky a manažerky musím být také: ekonom, právník, hygienik, rozpočtář. Musím se starat také o budovy a zahrady, zajišťovat revize a opravy atd.“

„Mrzí mě, že nemám tolik prostoru pro individuální práci s dětmi. Některé děti jsou náročnější a potřebovaly by zasloužily by si více pozornosti. Některé učitelky bohužel nemají z vlastní vůle chuť dělat pro děti něco víc, než je standard, i když by ten prostor měly.“

„Každý den je jiný, plný rozmanitosti a různorodosti. Malé děti jsou báječné a bezelstné. Je v tom taková opravdovost, žádná faleš a přetvářka.“

Jaké mýty o profesi kolují?

„Říká se, že na zahrádce máme pohodičku a můžeme si povídat, a je to obvykle pravda 😊. Co už ale mnozí nevidí, je, že i tak musíme být neustále ve střehu a nespustit děti z očí. A věřte, že se za odpoledne z té lavičky zvedneme mockrát 😊.“

Co by lidé v této profesi uvítali?

Paní učitelky se shodují na tom, že hodně záleží na vedení školky a schopnostech ředitele/ky. Pokud toto funguje dobře a prostředí je spolupracující a kolegiální, všichni jsou spokojeni. Má-li vedení také prostor své zaměstnance odměňovat, zaručeně to personál motivuje k vyšším výkonům. Spolehlivě však všechny učitelky dokáže naštvat, když slyší větu: „Vy tam máte pohodičku.“

„Potěšilo by mě, kdyby do chodu školky nezasahovali lidé, kteří o tom nic nevědí.“

„Mně by udělalo radost, kdyby nám rodiče konečně začali trochu věřit a nehledali pořád samé chyby. I my jsme jen lidé.“

„Kéž by se zcela vytratilo nevhodné chování rodičů. Mám na mysli nejen chování k nám jako k personálu, ale hlavně k samotným dětem.“

„Mně udělá pokaždé radost, když někdo přijde s květinou a od srdce mi poděkuje. Úplně mi však stačí i slovní podpora, výraz spokojenosti ve tvářích dětí a rodičů 😊.“

Kuriozity/překvapení/nečekané nebezpečí

„Nečekaným nebezpečím jsou děti. Kladou nepřetržitou zpětnou vazbu 😊.“

„Zhrozila jsem se, když jsem v herničce objevila zakrvácený dítě. Celý obličej mělo od krve a já netušila, odkud to teče. Šílený okamžik. Nakonec to bylo lepší, než to vypadalo – jen obyčejná krev z nosu.“

„Jedna holčička si umyla v umývárně hlavu 😊, a to přesně ve chvíli, kdy jsme se chystali ven 😊.“

„Každou chvíli se tu někdo pokaká nebo poblínká... Dostat hovínka z trenek nebývá moc příjemný...“

„Zranění dítěte, útěk dítěte ze školky, ztráta dítěte při výletě nebo při procházce... Člověk je pořád jednou nohou v kriminále.“

„Když děti počítáte a nemůžete se dopočítat, tak by se ve vás krve nedořezal! Ale zatím to nakonec vždy vyšlo 😊.“

3. 18.

Zdravotní sestra/bratr

Oficiální název:

zdravotní bratr/sestra, všeobecný/á bratr/sestra
v domácí zdravotní péči, bratr/sestra specialista/ka,
dětský/á bratr/sestra

Jak mi lidé říkají:

sestřičko, sestro

Obvyklá forma spolupráce:

zaměstnanec

Co vše spadá do obvyklé činnosti této profese?

- Ošetřovatelská péče o pacienty dle specializace,
- spolu s lékařem zajišťuje preventivní, diagnostickou, rehabilitační a akutní péči o pacienty,
- konkrétní pracovní náplň se liší dle pracoviště (primární péče, nemocniční péče, domácí, hospicová...),
- spolupracuje při vyšetřeních, odběrech, nejrůznějších zdravotních úkonech,
- zajišťuje také psychickou podporu pacientů, uklidnění, nastolení co nejpříjemnější atmosféry,
- zajišťuje administrativní a organizační stránku (příprava léčiv, objednávání pacientů, pomoc s vykazováním péče zdravotním pojišťovám),
- zajišťuje hygienický standard dle platných norem.

Co je obvykle baví a líbí se jim na jejich profesi?

Celkově se zdravotní sestry shodují na tom, že jejich práce má smysl a cítí, že jsou užitečné. Obvykle je v profesi drží to, že mají kontakt s klienty a mohou jim pomáhat. Denně slychají celou řadu nejrůznějších životních příběhů od pacientů a to je zajímavá a obohacuje. Největší radostí pro ně ale je, když se jim spolu s lékařem podaří zachránit někomu život. Tento pocit nezažijete jinde než ve zdravotnictví a je nenahraditelný.

Rovněž sestry hodnotí velmi pozitivně skutečnost, že se stále musí učit něčemu novému.

„Člověk neustrne na jednom místě a neustále musí používat svou hlavu.“

Zdravotní sestry nevnímají, že by jim jejich pozice přinášela nějaké zvláštní výhody.

„Jedinou výhodou byla možnost přednostního očkování proti covidu-19.“

„Líbí se mi, že od klientů dostáváme přímou zpětnou vazbu. Hned poznám, kdy je klient/pacient spokojený a kdy ne. Ale pravda je, že se opravdu nedá zavděčit všem.“

„Pro někoho je zdravotní sestra autorita, pro někoho zase jen o něco víc než uklízečka. Když se jedná o ten první případ, tak pak má naše práce ten nejlepší dopad. Když se jedná o ten druhý případ, je to smutné. Ale tak jako tak má naše práce smysl.“

Co je naopak nevýhodou, či dokonce hrozbou?

Jako největší negativní stránka na pozici zdravotní sestry je vnímána nadměrná administrativní zátěž. Sestry se shodují, že papírování jim zabere zhruba 50 % pracovní doby. Často také vnímají některé předpisy jako nepružné, rigidní a nelogické.

„Papírování mě odvádí od péče o pacienty.“

Práce zdravotní sestry je často také docela dřina. Nejenže mají odpovědnost za zdravotní stav pacienta, neustále musejí hlídat jeho fyzický a psychický stav, hygienické podmínky, dávkovat léky apod., ale často se nevyhnu ani opravdu velké fyzické zátěži. Polohování pacientů (a to nemusí být jen obézní, jak si mnozí myslí) vyžaduje nejen grif, ale také dobrou fyzickou kondici.

Sestry se také shodují, že jakožto zdravotní sestry mají poměrně malý respekt.

„Respekt a úcta k nám sestram se vypařily a jsme jen služky. Paradoxně naší situaci velmi pomohl covid-19. Konečně se nám zvedly finance, máme i na uživení rodiny a nemusíme mít dvě práce. Neznám kolegyni, která by neměla ještě jednu práci. Měly jsme platy srovnatelné s pokladními v samoobsluze. Ty zasloužilé pokladní dokonce měly i více a to už byla skutečně ostuda.“

„Po pandemii covidu-19 konečně zase získáváme respekt.“

„Ve zdravotnictví je to velká psychická zátěž, zvláště ve vypjatých situacích, když pacient bojuje o život. Často jsme všichni ztrhaní, a to hlavně psychicky. Není to poslání, ale povolání jako každé jiné.“

Jak může vypadat běžný den?

Jelikož existuje celá řada pracovních pozic zdravotních sester/bratrů, velmi se liší i pracovní doba.

Primární péče

Primární péči myslíme například ordinace praktických lékařů, zubní, ORL, chirurgickou ambulanci na poliklinice atd. Zde je zvykem pracovat v režimu po–pá cca od 7:00 do 14:00. Časy jsou opět pouze orientační. Obvykle se neshoduje otevírací doba psaná na dveřích se zákoníkem práce. Je zde třeba počítat s tím, že i v zavřené ordinaci (mimo ordinací hodiny) se pracuje. Sestry vyřizují administrativu, dezinfikují pomůcky, připravují pomůcky na další den atd.

Nemocniční/hospicová péče

V nemocniční a jiné lůžkové péči obvykle zdravotní sestry/bratři pracují v tzv. režimu krátký/dlouhý týden. Obvykle se jedná o dvanáctihodinové směny. V krátkém týdnu chodí do práce pouze ve středu a ve čtvrtek. V dlouhém týdnu chodí do práce v pondělí, úterý, v pátek, v sobotu a v neděli. Takto se režim pravidelně točí. Ve zdravotnictví jsou směny obvykle 7:00–19:00 a 19:00–7:00. Různá pracoviště ale mohou mít časy denních a nočních směn jiné. V nemocničním/hospicovém prostředí mají sestry obvykle nad sebou dozor od staniční sestry nebo lékaře. Toto jim dává jistotu a podporu v případě, že se potřebují poradit či evidují náhlé zhoršení zdravotního stavu pacienta.

Domácí péče

V domácí péči se obvykle pracuje v režimu po–pá cca od 6:00 do cca 14:00. Různá pracoviště se ale v tomto velmi liší. Primárně sestry objíždějí pacienty a navštěvují je v jejich domácím prostředí. Protože tato práce zahrnuje i časté přesuny sester, je patrné, že za den stihnou obstarat o mnoho méně pacientů než při ambulantní péči. Je zde třeba počítat s následnou administrativou, kterou je ale většinou možné vykonávat následně i z domova.

„V terénní zdravotní péči je výhoda a zároveň i nevýhoda to, že si sestra může svůj den naplánovat tak, jak potřebuje. Člověk se rozhoduje sám za sebe. Léky samozřejmě ordinuje lékař. Rozdíl je ale v tom, že za námi lékař pořád nestojí.“

„Klienti jsou rádi, že nás vidí. Někteří nám dávají čokoládu a drobné dárečky. Většina sestřiček je nechce, ale odmítnout se nedá – lidi se pak většinou urazí. Asi je to tím, že senioři mají pocit, že většinu času sedíme v kanceláři a k nim jedeme ,extra.“

Jaké mýty o profesi kolují?

Nejčastějším mýtem kolem zdravotních sester je, že většinu času jen popíjejí kávičko a jsou v ordinaci spíše do počtu a nebo pro zpestření dne pro pana doktora.

„Lidé si myslí, že každá zdravotní sestra udržuje bližší vztah s lékařem.“

„Sestřičky s doktory... někdy ano, někdy ne 😊. Rozhodně to není ale jen o krásné sestřičce a krátké sukýnce!“

„Často se setkávám s domněnkou, že naše role je hlavně přebalování a uklízení. Ano, patří to k naší práci, ale jen tak z 10 procent.“

„Sestřičky mají vždycky čas se vybavovat a drbat.“

Co by lidé v této profesi uvítali?

Úplně nejvíc se z profese zdravotních sester a bratrů vytratila slova „děkuji a prosím“. U lékařů je to jiné. Lidé obvykle vzdávají hold právě jim a sestra je jako takový automatický doplněk, který je zcela samozřejmě k dispozici. Není tomu tak vždy, ale velice často. Sestry také často bojují s tím, že je ani lékaři neberou jako partáky. Shodují se, že velmi často je vnímají spíše jako ozdobu oddělení či pracovní pomůcku. Velmi by tedy ocenily vzájemný respekt, který by jistě byl ku prospěchu všem. Zdravotní bratři by velmi uvítali, kdyby se lidi již konečně přestali divit, že tuto profesi může vykonávat i muž.

Zdravotní sestry a bratři se shodují, že by velmi uvítali snížení administrativní zátěže. Uvádějí, že čas strávený zbytečnou administrativou jde na úkor péče o pacienty. Většinou to odnese právě složka komunikace a lidského přístupu k pacientovi. Míra vlídných slov a porozumění se totiž nedá změřit a vyreportovat. Její absencí ani nevzniká okamžitý negativní a fatální dopad na pacienta. I proto je tato část sestrami často opomíjena. Dodržet hygienu a podat léky prostě musejí. Na vlídné slovo jim ale někdy kvůli administrativě již nezbyde ani čas, ani energie a chuť.

„Velmi bychom ocenili, kdyby lidé přestali zneužívat zdravotní péči. Často si volají sanitku k banálním záležitostem. Není výjimkou, že pacienti navštěvují urgentní pohotovosti v nemocnicích jenom proto, že se jim nehodila ordinační doba jejich ošetřujícího lékaře, a nebo proto, že doufají v kratší čekací dobu.“

Zdravotní sestry a bratři si také stěžují na nedostatek dalšího vzdělávání. Velmi by uvítali možnost zvyšování kvalifikace. Stěžují si také na absenci supervize, intervize či jakékoliv individuální psychologické péče. Denně se ocitají v celé řadě psychicky náročných situací a tato forma pomoci pro ně není snadno dostupná.

„Denně slyším od pacientů slova jako krávo, slepice, lenochu. I když se člověk snaží, pacienti píšou stížnosti. Lidé chtějí všechno hned, a i když jim maximálně vyhovíme, je to málo. Tohle člověk nepochopí. Pro dobrotu na žebrotu. A pak se všichni diví, že už není ochota, když se lidé chovají takto. Samozřejmě, že to nedělají všichni. Ale pak už není síla být milé a příjemné pořád. Budou-li pacienti trpěliví a milí, vrátí se jim to zpět od nás sester.“

„Moc bych si přála, aby na pracovišti byla pořád dobrá nálada. A určitě by bylo fajn, kdybychom všichni používali více hezkých slov a byli k sobě tolerantnější.“

„Bylo by skvělé, kdybychom se jako sestry nestyděly/nebály pacienta pohlédit a chytit ho za ruku. Lidský kontakt dokáže být mocný.“

Kuriozity/překvapení/nečekané nebezpečí

„Nikdy nevíte, kdy vám pojišťovna nějaké výkony provedené u klienta proškrtá a nezaplatí. Co jeden revizní lékař uzná, druhý ne... Je to trochu loterie.“

„Nepřestává mě udivovat bezohlednost lidí v souvislosti s infekčními chorobami. Lidi si myslí, že jen hysterčíme, když požadujeme, aby se/nás chránili ochrannými pomůckami či přišli v jinou dobu.“

„U nás v domácí péči se stále dějí věci. Jednou zažijete slepici na stole při převazu chronické rány, jindy se bojíte ke klientovi, protože minule vás po dvoře honila agresivní husa 😊.“

„Nejvíc mě překvapuje, když se podaří uzdravit na první pohled neuzdravitelného pacienta.“

„Vždy máte riziko, že se něčím od někoho nakazíte.“

„V naší profesi je neustálé riziko, že vám některý z pacientů ublíží. Na našem oddělení jsou i lidé, kteří jsou alkoholici, psychicky nemocní, závislí na drogách. U nich nikdy nevíte, co se jim honí hlavou.“

„Mě nejvíc překvapilo, jak je smrt rychlá. Zdravotní sestra si na to musí zvyknout, jinak by se zbláznila. A věřte, že i tak je každá další smrt neskutečně těžká.“

„Dříve jsem pracovala s dětmi na JIP. Přišla paní, že jde na návštěvu. Odmítla jsem ji s tím, že babičky bohužel na intenzivní péči nesmějí. No a ona to byla maminka 😊.“

„Nás už nepřekvapí asi nic 😊.“

3. 19.

Trenér/ka fitness, instruktor/ka jógy/ pilates

Oficiální název:

osobní trenér/ka, instruktor/ka skupinových lekcí, trenér/ka

Jak mi lidé říkají:

pane trenéře, paní trenérko, jménem

Obvyklá forma spolupráce:

OSVČ, výjimečně zaměstnanec

Co vše spadá do obvyklé činnosti této profese?

- Instruktor vede obvykle skupinové/individuální sportovní lekce,
- analyzuje fyzickou kondici jedince/jedinců, přizpůsobuje cvičení/trénink dle jejich pokročilosti,
- vysvětluje správné provedení cviků a upozorňuje na možná nebezpečí,
- poskytuje minimálně základní poradenství v oblasti zdravého životního stylu a stravování,
- obvykle propaguje zdravý životní styl vlastním příkladem,
- dokáže poskytnout první pomoc v případě poranění svalu a nasměrovat k další léčbě,
- doporučí vhodné výživové doplňky, pokud je to potřeba.

Co je obvykle baví a líbí se jim na jejich profesi?

Instruktoři či trenéři se obvykle stávají ti, kteří milují určitý druh sportu, sami se mu věnují a mnohdy v něm i dosáhli nějakého úspěchu (což však rozhodně není podmínkou).

„Miluju sport a jsem hluboce přesvědčen, že pravidelný pohyb je nezbytný pro zdraví. Je třeba vrátit ho do každodenního života.“

„Baví mě práce s lidmi a práce s hudbou. Práce mi dává smysl, protože je prospěšná zdraví lidí.“

„Když přijde některý z klientů a poděkuje, jak moc mu moje práce změnila život... to je to, proč to dělám.“

„Máme velkou odpovědnost za zdraví klienta. Musíme se stále vzdělávat a sbírat zkušenosti.“

„Viditelné výsledky u klientů a jejich touha pokračovat dál a zlepšovat se – to mě žene dál. Naplňuje mě to, že jim dokážu pomoci od bolestí nejen na těle, ale i v hlavě.“

„Jako trenérka musím i svoje tělo udržovat v kondici, takže pokud mám dobrou kondici, je to super vizitka pro ty, kterým se představuji.“

„Výhodou je, že se kdykoli a kdekoli můžete bez obav svléknout do plavek či prádla a je to OK 😊.“

Co je naopak nevýhodou, či dokonce hrozbou?

„U vedení skupinových lekcí je často práce fyzicky náročná. Jsme závislí na přízni klientů – pokud se můj trénink/lekce nelíbí, znovu nepřijdou. Vždy musí přijít něco nového, ale nesmí chybět i to, co chtějí získat vždy. A odhadněte vždy, co to je 😊.“

„Pro mě je obzvlášť těžký smířit se s přístupem některých rodičů k jejich dětem. Je jim často jedno, jak to dítěti jde nebo co by bylo pro něj lepší, hlavně že od něj má na hodinu pokoj. Někteří zase nepřemýšlejí nad souvislostmi. Trestat dítě za 5 z matiky, když má 7× týdně 2 hodiny trénink a do toho další povinnosti, je trochu zbytečné.“

„U nás, trenérů fitness zaměřených na individuální klientelu, je samozřejmě riziko, že nebude dostatek klientů. Když se daří ekonomicky, daří se i nám. Když ne, hned to pocítíme. Ale vždy se nám daří dobře po Vánocích 😊.“

Jak může vypadat běžný den?

„Práci si mohu naplánovat, je velmi flexibilní. Navíc je kombinovatelná s dalšími profesemi i rodinným životem. Líbí se mi ta flexibilita.“

U skupinových lekcí bývá hlavní nápor v odpoledních až večerních hodinách. Je tedy nutné počítat s tím, že profese může zasahovat do rodinného života.

Jaké mýty o profesi kolují?

„Dost lidí si myslí, že fitness profesionál umí s lidmi pouze cvičit, často za pomoci nelegálních podpůrných prostředků. Není to pravda, na naši práci jsou vysoké nároky na znalosti i dovednosti nejen v rámci pohybu, ale i výživy, psychologie a celkového vlivu pohybu na zdraví.“

„To je jasný, že má hezkou postavu, když má každý den lekci. Málokdo si ale uvědomuje, že v těch lekcích většinou necvičím, nebo jsou ty cviky pro mě už málo, a že si musím vyčlenit čas i na vlastní samostatné tréninky.“

„Dobrá kondice není zadarmo a stojí to hodně námahy a disciplíny. Lidé pořád ještě předpokládají, že zhubnou 30 kg za měsíc, a jsou pak rozladění, když se to nedaří. Obviňují trenéra a odcházejí k jinému. Je potřeba to tomu klientovi dobře vysvětlit, správně ho motivovat, nelhat mu a neslibovat zlaté zámky jenom proto, abyste si ho udrželi.“

Co by lidé v této profesi uvítali?

„Pohyboví specialisté by měli být považováni za nezdravotnickou součást zdravotně-preventivní péče.“

„Pro naši profesi i sektor je velmi důležité, aby si lidé uvědomili vlastní odpovědnost za své zdraví. Pokud bude společnost vnímat potřebu dostatku pohybových aktivit, a to u všech věkových kategorií, bude i pro nás dost práce.“

„Limituje nás přesvědčení politiků, že pohyb je zbytečný a patří mezi volnočasové aktivity.“

„Těšilo by mě, kdyby si lidi dopředu uvědomili, zdali opravdu CHTĚJÍ. Když připravíte tříměsíční plán a strávíte na tom xy hodin času pro někoho, kdo ho nedokáže dodržovat ani 3 dny, protože se mu nechce, tak je to dost frustrující.“

Kuriozity/překvapení/nečekané nebezpečí

„Úplně nejvtipnější byla situace, kdy přišla klientka, že se bude za 4 měsíce vdávat a že by ráda zhubla. Ukázala mi sebe ve svatebních šatech a já neměla to srdce jí říct, že v nich vypadá jako dopravní kužel. Každopádně jsme nasadily plán a začaly makat. Mezitím se ty šaty musely 2x zabrat, aby z nich nevypadla. Nakonec si pořídila jiné, jelikož dál už tyhle zužovat nešly. Vdávala se v nádherných krajkových šatech, které zdůraznily vymakanou postavu, a konečně jsem jí mohla říct, že ty předtím jí neslušely.“

„Největším nebezpečím jsou různé druhy zranění.“

„Když trénuju děti, nikdy nevím, co přijde ze strany rodičů. Je to někdy fakt těžká práce s těmi rodiči 😊.“

3. 20.

Baletka, tanečnick/ce

Oficiální název:
tanečnick/ce

Jak mi lidé říkají:
baletka, baleták

Obvyklá forma spolupráce:
zaměstnanec, OSVČ

Co vše spadá do obvyklé činnosti této profese?

- Musí udržovat své tělo ve výborné fyzické kondici, starat se o své zdraví a vzhled,
- studuje taneční/baletní role a na zkouškách se snaží je ztvárnit co nejvíce dle představ choreografa, režiséra či baletního mistra,
- prohlubuje své schopnosti, účastní se tanečních tréninků, zkoušek, učí se nový repertoár,
- vystupuje v divadlech a na jiných scénách v domluvených termínech,
- hostuje v jiných divadlech a na jiných scénách.

Co je obvykle baví a líbí se jim na jejich profesi?

„Moje práce mě nutí být neustále ve výborné kondici. Hodně se hýbu již během pracovní doby, a tudíž to nemusím dohánět po práci jako většina lidí z jiných profesí.“

„Miluju divadlo, scénu, publikum, další umělce. Je to moje vášeň.“

„Ztvárnit pohybem nějakou myšlenku či pocit je umění. Jsem ráda, že toho mohu být součástí.“

„Pohybují se mezi spoustou umělců a to mě baví.“

Co je naopak nevýhodou, či dokonce hrozbou?

„Jednoznačně je někdy náročný neustálý tlak na to, že musíte být jako proutek. Nikdo nás nešetří a prostě musíme makat. Balet vám žádný ‚špek‘ nepromine.“

„Pro někoho to může být stres. Přece jen na vás kouká spousta lidí, kteří zaplatili drahou vstupenku a čekají skvělý výsledek. Nemůžete selhat.“

„Naše těla nebudou celý život zdravá a v takové kondici. Je třeba s tím počítat a myslet na budoucnost.“

„Hrozí nám ošklivá zranění. Ono stačí si špatně zvrtnout kotník a máte po sezóně. A složenky nepočkají. Žádný home office z gauče doma v obýváku se u nás nekoná.“

„Někdy se stane, že má tanečník volno sobota, neděle, pondělí. Po tomto 3denním volnu bývají častější úrazy na sále než např. po 2měsíční prázdninové pauze. Po dlouhé pauze začínají tréninky zlehka a pomalu a tanečník si je sám vědom, že musí zatěžovat tělo postupně. Po krátkém (výjimečném) 3denním volnu nastoupí v úterý na sál odpočínutý, s větší silou. Jenže tělu, které je zvyklé tančit téměř každý den, stačí i tak malá pauza, aby pak neposlouchalo, jak má...“

„Občas je mezi tanečnický rivalita. Pěkné role jsou chtěné role.“

Jak může vypadat běžný den?

„Jako tanečník máte obvykle pohyblivou pracovní dobu. Když máte angažmá v divadle, je klasická pracovní doba 8,5 hodiny. V den, kdy je večerní představení, je můj den v režimu: ranní zkouška a trénink cca 8–12 hod., pak do cca 16–17 hod. volno. Poté příchod do divadla, rozcvičení a večerní představení. Pokud je den, kdy představení není, tak máme ranní trénink 8–12 hod., poté pauza (povinná) a odpolední zkouška a trénink další 4 hodiny.“

„Tanečník pracuje 6 dnů v týdnu. Volno mívá v pondělí. Tanečníci mívají volné celé prázdniny. To je výhoda, ale i povinnost. Je důležité nechat tělo po náročných 10 měsících odpočinout. Návrat po dvou měsících je pak zase trochu náročný, kdy si tělo zvyká na nový dril...“

Jaké mýty o profesi kolují?

„Každý muž, který tančí/baletí, je homosexuál. To je samozřejmě úplná hloupost.“

„Lidé si myslí, že tanečníci nekouří. Spousta profesionálních tanečníků kouří.“

„Tanečnice nikdy nejí sladké. To vůbec není pravda. Po velmi náročných hodinách si sladké dají rády a tělo jim za to děkuje.“

„Že balet je takový dril jako ve filmu Černá labuť. Balet je náročný, je to dřina, ale ne jako v tom filmu 😊.“

Co by lidé v této profesi uvítali?

„Uvítali bychom návrat tzv. ‚výsluhy‘ – baletního důchodu. V naší republice byl zrušen v roce 1996 – úplně. Většina profesionálních tanečníků utrpí během své kariéry vážný úraz, bohužel ve 40 letech jsou umělci ‚opotřebovaní‘, těla na balet stará, ale do důchodu ještě daleko. Celý dosavadní život věnovali tanci, včetně školy a kariéry... Bez toho to prostě nejde. Ve 40 letech tak mohou začít od samé nuly. Proto někteří současní profesionální tanečníci myslí již předem na ‚zadní vrátka‘ a během své práce studují další školu (což je při takto náročném povolání velmi náročné), aby po ukončení své ‚taneční kariéry‘ měli kde pracovat. Často to bývá např. pedagogika a další podobné zaměstnání... Pokud se celý život věnovali ‚pouze‘ tanci, často po ukončení své kariéry končí na pracovním úřadě a řeší, co bude dál...“

„Téměř všude ve světě se o tanečnický starají – ať již finančně (výsluha), nebo jim pomáhají přejít do jiné profese. Doufejme, že se to samé začne dít i u nás.“

Kuriozity/překvapení/nečekané nebezpečí

„Jednou jsem zažila požár v zákulisí na konci představení. To bylo pěkně nepříjemné. Ale naštěstí se nikomu nic nestalo.“

„Občas na někoho spadne kulisa. Toto se bohužel občas stane.“

„Hrozí nám úrazy a s tím nemožnost vydělat si peníze. To je asi největší strašák každého tanečníka.“

3. 21.

Letuška, stevard/ka

Oficiální název:
palubní průvodčí

Jak mi lidé říkají:
letuška, stevard, letušák

Obvyklá forma spolupráce:
zaměstnanec

Co vše spadá do obvyklé činnosti této profese?

- Poskytují informace o letu, poskytovaných službách a bezpečnostních předpisech,
- organizují nástup a výstup z letadla,
- zajišťují bezpečnost cestujících (pomáhají s bezpečnostními pásy, bezpečným ukládáním zavazadel apod.),
- starají se o komfort cestujících (poskytování občerstvení, prodej duty free zboží, zajištění pitného režimu, sběr odpadků, na delších letech poskytování základních hygienických pomůcek apod...),
- v případě potřeby poskytují cestujícím základní zdravotnickou pomoc,
- řeší nenadálé problémy vzniklé na palubě,
- komunikují s pilotem,
- vykonávají nezbytné administrativní úkony související s letem,
- v případě potřeby obsluhují nouzová zařízení a zahajují evakuaci.

Co je obvykle baví a líbí se jim na jejich profesi?

„Když jsem začínala, jednalo se o velmi prestižní povolání. Měla jsem také velmi zajímavé finanční ohodnocení a ve srovnání s kamarády jsem se měla opravdu dobře. Ale v tomto se situace bohužel už trochu změnila.“

„Tam ve vzduchu – to je prostě jiný svět. Všechno si tam žije tak trochu svým životem 😊.“

„Dostanete se do nejrůznějších destinací, procestujete svět. A to mě naplňuje. Ale někdy se samozřejmě lítá jen na otočku, s tím je třeba počítat.“

„U dlouhých 10–12hodinových letů obvykle už přespáváte. Říkáme tomu Wash and go 😊 a obvykle k tomu připojíme nějaký ten shopping. Ale více toho většinou nestihneme.“

„Super je, že si můžu někdy určovat, s kým chci letět a s kým ne. Když je dost personálu, tak se nám snaží vyhovět.“

„Létání mě naučilo diplomacii. Bez toho se tu člověk neobejde.“

„Setkáte se s neuvěřitelným množstvím zajímavých lidí. Vidíte různé návyky, vychování, rituály.“

„Dneska už není tolik možností delších pobytů na místě. To pak člověk hodně ušetřil za letenky. Ale pořád se to dá vymyslet. To cestování je na tom to nejlepší.“

„Jako letuška pořád využíváte jazyky. Hlavně angličtinu. Bez té se v letadle neobejdete.“

Co je naopak nevýhodou, či dokonce hrozbou?

„Největší nepříjemnost jsou časové posuny. Každý člověk to snáší jinak. Ale i pro mladou letušku to bývá náročné. Naštěstí mám po dlouhých letech vždy volno.“

„Nemám ráda noční linky, kdy se odlétá o půlnoci a ráno se vracíte. Člověk je pak úplně přejetý.“

„Opravdu nepříjemný je ten nepravidelný režim. Tělo neví, jestli je noc, nebo den, a má to dopady na zdraví. Může to někomu způsobit poruchy v menstruačním cyklu, spánkové deprivace, únavový syndrom. Ale toto je hodně individuální.“

„Máme hodně vysušenou pleť a objevuje se nám tzv. letušský lišej. To jsou takové nehezské skvrny na pleti.“

„Někteří členové posádky trpí na zažívací potíže. Člověk se v letadle tak divně nafukuje, a to včetně střev.“

„Když je na palubě nějaký blbec, tak před ním není kam utéct. Nemůžete prásknout dveřmi a odejít. 😊“

Jak může vypadat běžný den?

„Tady je to velmi individuální. Záleží, jaké lety lítáte. Obecně platí heslo: kolik hodin práce, tolik odpočinek. Ale o pravidelnosti nemůže být řeč.“

„Sloužíme také pohotovosti. Když náhle odpadne někdo z kolegů, musíme ihned dorazit a jet. To hodně lidí neví.“

Jaké mýty o profesi kolují?

„Letušky se často zaplétají s pilotama. To je nejrozšířenější drb 😊. Neříkám, že to není pravda, ale nemyslím si, že by to bylo více než v jiných profesích.“

„Lidé si myslí, že máme různé milence v různých destinacích. Někdo to tak skutečně má. Říkáme tomu ‚tropické manželství‘. Rozhodně to ale není zásada. Ono to logicky k tomu tak trochu svádí, když posádka zůstává spolu na pobytu. Mezi členy posádky panuje kolegiálnost. Všichni táhneme za jeden provaz, a co se děje v destinacích, se dál neroznáší.“

„Lidé si myslí, že letušky jsou hlavně servírky. Ano, je tam ta obsluha a péče o cestující. Ale primární role letušky je péče o bezpečnost a zdraví cestujících. A tomu se lidé vlastně občas smějí.“

„Já osobně už letušku nedělám a holky z mé generace také ne. Je mi 45 a po ukončení kariéry letušky jsem zvládla vystudovat vysokou včetně doktorátu a jsem úspěšná v úplně jiném oboru. Existuje mýtus, že si letušky ve zralém věku pracovně již ani neškrtnou. Jsem důkazem, že to není pravda 😊.“

Co by lidé v této profesi uvítali?

„Potěšilo by nás, kdyby nás lidé přestali označovat za servírky.“

„Líbilo by se mi, kdyby se letuškám a celkově do letadel opět vrátil ten punc výjimečnosti.“

Kuriozity/překvapení/nečekané nebezpečí

„Zažila jsem úmrtí na palubě. Nerada na to vzpomínám.“

„Nikdy nevíte, jaký zdravotní problém se na palubě vynoří. Takový porod či zlomená noha není nic příjemného.“

„Za svoji 15letou kariéru letušky jsem naštěstí nikdy nezažila žádnou zásadní krizovou situaci s nouzovým přistáním.“

„Jednou jsem se pěkně ztrapnila. Kolegové se mě ptali – tak co pije Helča Vondráčková? Nechápala jsem, proč se mě na to ptají. A pak jsem pochopila, že jsem ji před pár minutami obsluhovala 😊.“

„Jednou jsme nechali vyvést opilé cestující. Nastoupili do letadla už opilí a byli od počátku verbálně agresivní na cestující. Po dohodě s kapitánem jsme zavolali policii a ta je vyvedla.“

„Letadla přepravují různé náklady. Například lidské orgány nebo speciální rakve kvůli repatriaci nebožtíka. Věděli jste, že ty se vozí přímo s vašimi kufry? 😊“

„Někdy vozíme také deportované osoby nebo zločince s ostrahou. Jezdívali většinou vzadu mezi ostatními cestujícími, ale nastupují přednostně. Tak se někdy zkuste otočit 😊.“

4.

**Pozice vyžadující
minimálně
ukončené
vysokoškolské
vzdělání**

4. 1.

Učitel/ka ZŠ/SŠ

Oficiální název:

učitel/ka ZŠ, SŠ

Jak mi lidé říkají:

paní učitelka, úča

Obvyklá forma spolupráce:

zaměstnanec

Co vše spadá do obvyklé činnosti této profese?

- Výchova a vzdělávání žáků a studentů vedoucí k získávání vědomostí a dovedností v rámci vzdělávacího programu,
- podílí se na tvorbě vzdělávacího programu,
- sám se dále vzdělává ve svém oboru, aby předával stále aktuální poznatky,
- hledá interaktivní a alternativní cesty vedoucí k efektivnímu vzdělávání,
- komunikuje s kolegy, rodiči žáků a dalšími dotčenými orgány (OSPOD, pedagogicko-psychologické poradny...),
- hodnotí efektivitu vzdělávání žáků, hledá cesty, jak ho vylepšit,
- zajišťuje dohled nad žáky,
- vytváří přípravy na jednotlivé vyučovací hodiny a bloky,
- vede nezbytnou administrativu.

Co je obvykle baví a líbí se jim na jejich profesi?

„Baví mě práce s dětmi a možnost ovlivnit tak jejich vývoj.“

„Je to velmi interaktivní práce, která často připomíná včelí úl.“

„Vlastní práce učitele bývá poměrně svobodná, pokud si získáte důvěru od vedení.“

„Bonus učitelské profese je spousta zajímavých míst navštívených s dětmi během „pracovní doby““

„No tak jednoznačně celoživotní prázdniny 😊.“

„Učitelská profese se neustále mění, vyvíjí a to se mi na ní líbí. Učitel zastává několik rolí na jednou. Opravdu to není nuda.“

„Je to kreativní povolání, když si ho takové uděláte.“

Co je naopak nevýhodou, či dokonce hrozbou?

„Úskalí jsou tabulky, papírování, nefunkční či nepraktické počítačové systémy.“

„Velkou hrozbou mohou být také někteří rodiče. Myslí si, že jejich dítě je dokonalé a nikdy nemůže nic pokazit. Všechno je podle nich vždy chyba učitele.“

„Energie vzájemné součinnosti učitel–rodič–dítě, je to trochu divadlo.“

„Školní zvonek je obrovský stresor. Zvoní pořád a neustále mě honí 😊.“

„Zodpovědnost za děti není žádná sranda. Každý z nás by mohl vyprávět o perných chvílích, které si zažil.“

„Někteří rodiče berou vzdělání jako automatickou službu státu a přehazují na nás i výchovné problémy svých dětí.“

„Neustále se měnící požadavky jsou náročné.“

„Špatné je, když už to začnete vnímat jenom jako stereotyp. To je pak dobré skončit. Ale všichni víme, jaká je realita.“

„Je těžké udržet si nadšení po celý profesní život.“

„Ve školství platí absurdní pravidlo, že ten, kdo nejvíc dělá, tak bere stejně jako ten největší kolega lenoch.“

„Občas mám pocit, že se všichni tváří, že výuka není důležitá. Nejdůležitější jsou papíry, papíry a zase ty papíry.“

Jak může vypadat běžný den?

„Vstávám v 6, domů chodím ve 4–5. Takže času mi zbývá poměrně dost. Během školního roku si nemůžu vzít dovolenou. Zato mám 2 měsíce prázdnin 😊.“

„V 6:30 hod. budíček. Někdy končím ve 14 hod., někdy cca 15:30 hod. Čas na další aktivity mi v pohodě zbývá.“

„Vstávám v 5:45, do školy většinou odcházím v 7:30. Od osmi a většinou do půl druhé učím. Pak oběd a domů. Od tří do osmi mám čas na sebe a své nejbližší. Po osmé zasedám k přípravám a opravám, a když mám štěstí, tak jsem do půlnoci v posteli.“

Jaké mýty o profesi kolují?

„Prej si pořád vaříme kafe... No jasně, že jo 😊.“

„Mýtus je, že učitelé končí výuku ve 12 hodin. To ale opravdu není pravda.“

„Třeba já dělám i v pětapadesáti přípravy každý den a někdy i do dvou do noci. To, že někdy odcházíme po obědě ze školy pryč, neznamená, že máme volno až do zítřka.“

„Prý je to flákačka. Ale je to fakt náročná práce. Dva měsíce prázdnin jsou opravdu zasloužené. Únava z psychologické zátěže je srovnatelná, ne-li větší, s prací fyzickou.“

Co by lidé v této profesi uvítali?

„Vše by bylo ideální, kdyby všichni plnili svoje povinnosti.“

„Neškodilo by, kdyby se rodiče o své děti více zajímali.“

Kuriozity/překvapení/nečekané nebezpečí

„Já vlastně nevím, jestli je to nečekané. Ale nejspíš mě jednou stejně čekají Bohnice 😊.“

„Vždy mě znovu překvapí, a hlavně potěší, když potkám děti, které mi řeknou, že čerpají z poznatků z mojí výuky i na střední škole.“

„Jeden student silně obhajoval Hitlera. Bylo to opravdu nepříjemné.“

„Člověk nikdy neví, co děti vymyslí, a to ať už v pozitivním, tak bohužel i v negativním významu.“

„Rozhodně nám hrozí riziko vyhoření a časem snad i absolutní apatie vůči všem a všemu 😊.“

„Někdy mám pocit, že ohluchnu 😊.“

4. 2.

IT specialista/ka

Oficiální název:

IT programátor/ka, tester, business analytik/čka, IT ředitel/ka

Jak mi lidé říkají:

ajták, analytik, specialista aplikace

Obvyklá forma spolupráce:

zaměstnanec, OSVČ

Co vše spadá do obvyklé činnosti této profese?

- Náplň práce se velmi liší dle konkrétní pozice. Startovní pozice jsou např. kodér, programátor, systémový administrátor nebo tester, které ne vždy vyžadují vysokoškolské vzdělání. Pro IT pozice platí, že je potřeba mít zájem o technologie a mít abstraktní myšlení (umět si v hlavě tvořit schéma nebo graf, myšlenkovou mapu...).
- **Kodér** je zjednodušeně profese, která překládá zadání z technické dokumentace v běžně laikem čitelné podobě do jednoho z programovacích jazyků (např. HTML, CSS, JavaScript či PHP). Nemusí rozumět širšímu kontextu IT řešení.
- **Programátor/vývojář** tvoří programy či skripty v programovacím jazyce. Je to člověk, který má logické uvažování, a na trhu je tato pozice velmi poptávána. Jedná se o seniornější pozici než kodér. Hlavní dva nejčastěji používané programovací jazyky pro firemní aplikace jsou Java a .NET.
- **Systémový administrátor** zajišťuje, aby jemu svěřené aplikace běžely bezchybně, dohlíží na jejich provoz, reportuje a řeší výpadky systému. Obsluha, vypínání, nastavování serveru, ale také psaní skriptů, automatizace procesů či zabezpečení celé infrastruktury jsou běžnou náplní práce systémového administrátora. Pozice častěji vyžaduje práci mimo běžnou pracovní dobu, kdy nejsou servery tolik využívány. Obecně je tato cesta snazší než cesta programátora a k zajímavému výdělku se obvykle dostanete rychleji.
- **Tester** kontroluje, zda kodér nebo vývojář dodal svou práci podle zadání. Kontrola probíhá pomocí ručních nebo automatických testů. K testům zpracovává dokumentaci a protokoly. Pro svou práci nepotřebuje znát žádný programovací jazyk, ale neobejde se bez pečlivosti a důslednosti.
- **Business analytik** připravuje zadání pro vývojáře podle požadavků, které na systém kladou koneční uživatelé. Musí rozumět firemním procesům a zároveň mít přehled o IT technologiích používaných v dané firmě (programovací jazyk, databáze...). Pozice tvoří můstek mezi koncovými uživateli systému a vývojovým týmem. Pozice vyžaduje výborné komunikační schopnosti, jelikož se často jedná o pozici, která usměrňuje a rozděluje práci dalším lidem v IT.
- **IT ředitel** dohlíží na provoz a rozvoj informačních systémů ve firmě. Obvykle má hlubší odborné znalosti, ale nemusí být specialistou ve všech oborech. Měl by mít také výborné komunikační a manažerské dovednosti, stejně jako člověk na jakékoliv jiné vedoucí pozici. Dnešní firmy jsou na technologiích závislé a tato role garantuje, že za nemalé peníze, které firmy vkládají do vývoje softwarů, dostanou programy s požadovanými funkcemi.
- Obecně se dá říci, že profese v IT oblasti jsou profese budoucnosti, které jsou velmi dobře finančně hodnocené.
„Ostatní obvykle netuší, co dělám. Odpovídám, že překládám požadavky normálních lidí do IT řeči. Ale stejně pořád nevědí, o čem je řeč 😊.“

Co je obvykle baví a líbí se jim na jejich profesi?

- „Bylo to mé rozhodnutí, stát se ajťákem, a dospěl jsem k němu během studia vysoké školy.“
- „Na pozici se mi líbí jistá míra kreativity a možnost podílet se na vytváření většího celku. Stejně tak se mi líbí práce s šikovnými a chytrými lidmi, kteří mě obohacují.“
- „Sedím ve vyhřáté kanceláři nebo pracuji z domova, není to žádná manuální dřina a do značné míry je ta práce hodně flexibilní.“
- „Osobně jsem se do IT dopracovala z účetní pozice – accounts payables, díky zkušenosti s aplikací SAP, a svého rozhodnutí nelituji.“
- „Člověk se v IT učí prakticky nonstop. Vždy se objeví něco nového, není to stereotypní práce.“
- „V IT oboru si můžete být jisti, že bude vaše práce náležitě finančně ohodnocena.“
- „Na hodně pozicích v IT pracujete o samotě. Práce vyžaduje soustředění a klid. Ale samozřejmě je nutné se účastnit týmových schůzek, aby se mohly věci posouvat dále.“
- „Líbí se mi flexibilní pracovní doba. Mám home office 3 dny v týdnu a k tomu další benefity a roční bonusy.“

Co je naopak nevýhodou, či dokonce hrozbou?

- „Nesnáším tu administrativu okolo. A taky mi vadí různé nepotřebné reporty, které musím vyplňovat. Někdy mi přijde, že musím dělat práci pro práci. Na své senioršější pozici se zde setkávám i s politikařením, které ze srdce nesnáším.“
- „V IT oblasti se obecně potýkáme s tím, že všichni berou naši práci jako samozřejmost. Je zde málo vděku.“
- „Nelíbí se mi, že některé aktivity se dělají dost manuálně i přesto, že by bylo velmi snadné je zautomatizovat.“
- „Smutný je fakt, že polovina veškeré práce v IT se jednoduše zahodí. Nikdo ji nikdy nepoužije. To může být pro někoho dost depresivní.“
- „Něco nefunguje? Za to můžou ajťáci. To je jasný. Někdy už mi to leze na nervy, protože ne vždy je to pravda.“

Jak může vypadat běžný den?

- „Vstávám v sedm, z práce chodím domů v šest, 13 hodin tedy zbývá na spánek a mimopracovní aktivity a to mi přijde OK. Nějaké velké přesčas nemívám. To je běžnější spíše u systémových administrátorů nebo programátorů.“

Jaké mýty o profesi kolují?

„Je to dobře placená flákárna a pokec u kávičky. V některých případech je to založené bohužel na pravdě 😊. Nicméně zdaleka to nelze takto jednoduše generalizovat. Bohužel faktem ale je, že některým ajťákům se podaří nedělat téměř nic, aniž by si toho někdo všimnul, klidně i několik měsíců.“

„Ajťák = speciální asociální druh. No na tom občas něco je 😊. Určitě to ale není pravidlo.“

„Lidé si myslí, že v IT nejsou ženský. Ano, je jich tam méně. Ale jsme za ně opravdu vděční, protože nejenže do práce přináší jiný úhly pohledu, je tam také mnohem větší sranda, ale hlavně se ti ‚divní ajťáci‘ chovají v jejich přítomnosti normálněji 😊.“

Co by lidé v této profesi uvítali?

„Potěšilo by mě méně rigidní plánování nadřizovaných, které by odbouralo nadbytečnou administrativu. Modernější technologický stack by usnadnil použitelnost a flexibilitu produktu. Otevřenější uživatelé by dostali lepší produkt šitý jim více na míru.“

„Skvělé by bylo nešetřit každou korunou na vybavení technikou a kanceláří. Nespokojený ajťák nic pořádného neudělá a v horším případě odejde brzy jinam.“

Kuriozity/překvapení/nečekané nebezpečí

„Nepřestává mě překvapovat fronta čekajících na ‚odbití půle‘ před píchačkami ve státní bance.“

„Zažil jsem schůzku s viceprezidentem firmy, který nejenže přišel na mé pozvání, ale odpovídal na mé hloupé dotazy a neposlal mě do oněch míst.“

„Zas a znovu mě překvapuje, co všechno je možné proplatit z firemních peněz, když se to správně vykáže.“

„Průběžně si ověřuji pravidlo, že mikromanagement je cestou do pekel, a průběžně zavírání očí před tímto pravidlem některými zaslepeni mě nepřestává překvapovat.“

„Občas mě šokuje, kolik lidí/kolegů je potřebných zapojit do řešení 1 problému.“

„Víte, jaký je nejčastější pracovní úraz ajťáka? Hemeroidy 😊.“

4. 3.

Chemik/čka

Oficiální název:

analytický/á chemik/čka, chemik/čka

Jak mi lidé říkají:

jménem

Obvyklá forma spolupráce:

zaměstnanec, kombinace zaměstnanec + OSVČ

Co vše spadá do obvyklé činnosti této profese?

- Pracuje převážně v laboratoři a provádí specializované vyšetření potravin, surovin na jejich výrobu, ale také pro výrobu lihovin, krmiv apod.,
- provádí také toxikologická a biochemická vyšetření potravin a krmiv,
- provádí biochemické vyšetření krve, moče apod.,
- zkoumá zdravotní nezávadnost potravin a nápojů,
- vyšetřuje kvalitu pitné vody, ale také vod odpadních,
- participuje při zavádění nových diagnostických metod,
- jedná-li se o vědeckou pozici, může také přednášet, publikovat a provádět konzultace a poradenství,
- vede příslušnou dokumentaci dle přísných pravidel,
- spolupracuje s ostatními členy týmu.

„Pracujeme v poměrně malé skupince 7 lidí. S jinými lidmi, kteří nám zadávají zakázky, komunikují obvykle e-mailem. Fyzicky se s cizími lidmi ohledně práce prakticky nesetkávám.“

Co je obvykle baví a líbí se jim na jejich profesi?

„Chemie mě baví a myslím, že i občas jde 😊. Bez toho by to, myslím, nešlo.“

„Zkoušíme veterinární léčiva a to mi dává smysl a naplňuje mě to. Moje práce se stále mění a pořád se učím něco nového a to je skvělé.“

„Moje pozice asi vykazuje jisté známky prestiže, na to určitě někdo slyší. Já se tím ale moc nechlubím...“

„Je to hodně o práci týmu. Každý tomu dodá svůj díl odbornosti a jedině tak může vzniknout kvalitní výsledek.“

„Ono se to asi nezdá, ale je to různorodá práce. Každá zakázka / každé zadání přináší novou výzvu. Ale jistě, velká část je i rutinnějšího charakteru a to si pak zase člověk trochu odpočine.“

Co je naopak nevýhodou, či dokonce hrozbou?

„Nemám ráda kontroly kontrolních oddělení a úřadů. Připadá mi, jako by si všichni mysleli, že bychom chtěli podvádět. Ale my se naopak snažíme dělat práci co nejlépe a to někdy není jednoduché obhájit. Přístroje nepracují na 100 % a zvířata už vůbec ne 😞.“

„No chemii umí málo lidí, takže když řeknu, co dělám, tak se lidé dívají a kroutí hlavou. Ale občas toho využívají pro své děti na doučování, které mě konkrétně docela baví. Ale obecně myslím, že tuto profesi moc lidí nechápe a neumí si ji dobře zařadit.“

„Někdy mohou být nepříjemní zákazníci, kteří požadují něco, co se těžko splní, a nebo za zakázky platí se zpožděním. Je těžké až nemožné jim cokoli vysvětlit.“

„Nemožnost splnění úplně všech předpisů a požadavků je vlastně občas docela frustrující. Je toho tolik a jedna věc odporuje druhé. Člověk musí najít vždy nějaké rozumné, a hlavně bezpečné řešení.“

„Neočekávané chyby přístrojů jsou asi normální, ale vždy nepříjemné.“

Jak může vypadat běžný den?

„Vstávám mezi 5 a 5:30, v práci jsem cca 7–15:30 a odpoledne a víkendy mám pro mimopracovní aktivity. Ovšem pokud nemám nějakou práci navíc. Máme klouzavou pracovní dobu a v současné době si můžu brát i na některé aktivity home office.“

„Vstávám v 5 h, jdu se psy, v 6:30 jsem v práci, po 15. hodině jedu z práce. Poté vozím děti na kroužky nebo se zabývám zahradou a psy. Je to práce od pondělí do pátku. Řekla bych, že v naší profesi nějaké noční a víkendové směny nejsou nutné.“

Jaké mýty o profesi kolují?

„Většina lidí si myslí, že chemie je hodně náročná na učení a poté i v rámci výkonu profese. Já si to ale vůbec nemyslím. A to nejsem žádný Einstein.“

„Lidé si myslí, že lidé pracující v laboratořích nemají žádné sociální kontakty. Ale tak to není. Většinou se pracuje v týmech o různé velikosti a rozhodně existuje i široké spojení s vnějším světem 😊. Však on ten vnější svět nám tu práci zadává 😊.“

Co by lidé v této profesi uvítali?

„Bylo by dobré, aby všichni, kdo naši práci kontrolují, znali laboratoře a přístroje a tím lépe rozuměli občasným obtížím.“

„Líbilo by se mi, kdyby učitelé na ZŠ a SŠ dokázali děti pro chemii více nadchnout. Chemii se většina lidí vyhýbá, ale dle mého to není obtížnější než jiné obory. Jen je těžší si ji dokázat představit v praxi a to je velká chyba systému.“

Kuriozity/překvapení/nečekané nebezpečí

„Máme odpovědnost za výsledky a jejich kontrolu a možné následky. Ale zatím jsem se s tím nesetkala, že by z něčeho byl nějaký problém.“

„Určitě ale je nutná opatrnost v laboratoři při manipulaci s chemikáliemi. Ale bezpečnost práce je u nás dodržována, a to opravdu na 100 %.“

„Opravdu mě překvapilo, jak je ta analytická metoda, kterou se zabýváme, spolehlivá.“

„Pracujeme se smrtelnými jedy, to není moc příjemné vědomí.“

„Občas vůbec netuším, co vlastně po nás chtějí zákazníci stanovit, tak si to musím hledat – ještě že existuje Google 😊.“

„Na jedno volné místo do laboratoře se nám hlásil člověk, který byl dříve zavřený za výrobu drog 😊. No nevzali jsme ho 😊.“

„Pokud na sebe nějakou chemikálii nevylijete nebo se nějaké nenadýcháte, tak je to v pohodě 😊.“

4. 4.

Daňový/á poradce/kyně, daňový/á specialista/ka, ekonom/ka

Oficiální název:
daňový/á poradce/kyně,
daňový/á specialista/ka, ekonom/ka

Jak mi lidé říkají:
daňář/ka, ekonom/ka

Obvyklá forma spolupráce:
zaměstnanec, OSVČ

Co vše spadá do obvyklé činnosti této profese?

- Poskytuje poradenství, konzultace, ale také sám zajišťuje praktické uplatňování daňových zákonů, které vedou ke splnění daňových povinností jak fyzických, tak právnických osob,
- působí jako OSVČ a pracuje pro mnoho různorodých klientů, nebo pracuje v rámci advokátních kanceláří pro různorodou klientelu, či v neposlední řadě pracuje přímo v jedné firmě, kde zpracovává kompletní daňovou problematiku,
- obvykle má ekonomické či někdy právnické vzdělání,
- zpracovává kompletní daňovou agendu organizace/organizací a řeší případné nesrovnalosti,
- komunikuje se správci daně, auditory, ekonomy, účetními apod.,
- navrhuje daňové optimalizace,
- zjišťuje a studuje změny v zákonech a uvádí do praxe metodický výklad daňových zákonů,
- hlídá termíny a jejich dodržování,
- vede veškerou potřebnou administrativní agendu.
- Ekonom zpravidla úzce spolupracuje s daňovým poradcem, avšak daňovou problematiku obvykle nezná tolik do hloubky.
- Ekonom bývá zaměstnán ve větších firmách, kde obvykle vytváří ekonomické a strategické analýzy a prognózy, které jsou nezbytné pro kvalitní řízení a zodpovědné rozhodování firem.
- Ekonom tvoří rozpočty, reporty, odhady atd. a plánuje finanční toky, predikuje vývoj trhu, zpracovává investiční doporučení a spolupracuje s dalšími členy firmy (účetní, daňoví specialisté, ředitelé, manažeři apod.).

Co je obvykle baví a líbí se jim na jejich profesi?

„Profese ekonoma/účetního/daňáře je časově velice náročnou prací. Stejně tak je i náročná na správnost výstupů ze zpracovaných dokladů a stejně tak je tu i nutnost neustálého vzdělávání. Ale baví mě ten pocit jakési nepostradatelnosti a také ta práce s čísly.“

„O tom, že budu dělat s čísly, jsem měla jasnou představu vždy. A když se pak naskytla konkrétní příležitost, tak bylo rozhodnuto a nelituji 😊.“

„Zpracování čísel v rámci ekonomického vnímání má svoji logiku, propojenost a výsledek. Vše lze odborně posoudit a najít řešení. Tato profese nejde dělat mechanicky, ale musí se přemýšlet v souvislostech, to je na tom to zajímavé.“

„Vždy mě bavily čísla a metodika, tak jsem studovala obchodní akademii a potom účetnictví na VŠ. Myslela jsem si, že to bude prakticky zaměřené, ale to byla jen střední. Na VŠ spousta teorie. Praktické zkušenosti k účetnictví čerpám ze střední školy. Na VŠ jsem chodila po různých brigádách a ve čtvrtáku už jsem chtěla dělat něco, co mě někam posune, a zkusila daně – vyšlo to a jsem za to moc ráda.“

„Líbí se mi ta flexibilita, kterou práce přináší. Miluji také kontakt s lidmi a to, že toho vím víc než lidi, kterým radím. A líbí se mi, že můžu pomoci. Zároveň se pořád učím, i když ne v takovém rozsahu, jak bych chtěla.“

Co je naopak nevýhodou, či dokonce hrozbou?

„Ohledně daní je tu takový legislativní zmatek. Stále se mění paragrafy zákonů a je to neuvěřitelně administrativně náročná činnost. A pak ty termíny vůči státní správě... Jsem pod neustálou hrozbou pokut.“

„Jsem normální běžný člověk. Ale když mě někdo označí za finančního poradce a chce po mně sjednat hypotéku nebo životní pojistku, tak to mě trochu urazí. A to se stává často, bohužel.“

„Občas je to stres, že člověk udělá průšvih. Když jde o nějakou daňovou kontrolu a hrozí vysoké doměrky, je třeba klientovi vysvětlit, že to je jeho průšvih, a nebrat si to na sebe jako své selhání. A to je tedy často velmi náročné. Mým úkolem už je jen hasit požár a nemůžu za to, co klient vyrobil! Ale umět jim to tak vysvětlit...“

Jak může vypadat běžný den?

„Díky neustálým termínům a návalům kvanta dokumentů jsou situace různé, nahodilé a práce není od-do, ale spíše podle potřeby a nutnosti. Čas si na to vymezují sama a mohu práci přizpůsobit režimu rodiny.“

„Pokud si tuto práci zařídíte tak, abyste ji vykonávali samostatně, a ne na bázi zaměstnance, pak je obrovskou devizou čas, který si určují já, a ne mně někdo jiný. Po vybudování prostoru pro samostatnost pak i tato práce dává prostor pro svobodu v rozhodování, se kterým klientem to smysl má, a se kterým naopak ne. Samostatnost nese s sebou i velkou míru rizika, to většinou zaměstnanci tak nemají.“

„Vstávám v 6:30, vypravím děti do školy/školky, potom buď dělám z domu, nebo jedu do kanceláře, ke klientovi – prostě jak je potřeba. Snažím se dělat tak do 15, ale ne vždy to vyjde, občas je třeba dělat i večery. Na rodinu, sport a přátele si čas najdu.“

„V období daňových přiznání někdy prakticky nespím. Ale vždy to pak zase doženu 😊.“

Jaké mýty o profesi kolují?

„Největší mýtus je, že to je brnkačka a zvládne to každý. Tak to fakt ne. My už se úplně nemáme jít koho zeptat. Jedině kolegů z oboru.“

Co by lidé v této profesi uvítali?

„Super by bylo vytvořit nějaké systémové řešení, které by platilo více jak 4 roky.“

„Nemusely by pořád narůstat ty administrativní povinnosti – identifikace klienta, AML zákon, pojistky, řešení zodpovědnosti, GDPR...“

Kuriozity/překvapení/nečekané nebezpečí

„V mé práci jde většinou o daně. No a z toho vyplývá potenciálně nebezpečí, že něco třeba nebude uznáno, případně se objeví chyba, zapomenu na termíny atd... a výsledkem pak jsou sankce a pokuty.“

„Je třeba se hlídat a neudělat botu. To pak může být průšvih.“

„Občas si nás někdo splete s finančními poradci, to mi pak stojí vlasy hrůzou na hlavě.“

„Vyčůranost, ať už klientů, nebo úřadů, nezná mezí. Ale moc si to k tělu už nepouštím.“

4. 5.

Pracovník/ce controllingu, kontrolor/ka

Oficiální název:
financial controller

Jak mi lidé říkají:
jménem

Obvyklá forma spolupráce:
zaměstnanec

Co vše spadá do obvyklé činnosti této profese?

- Controlling může ve firmách probíhat buď interně (zaměstnanec firmy), nebo jej provádí externí firma, která je na tuto činnost najatá.
- Controller zkoumá vnitřní chod společnosti s cílem předat rady a doporučení, které mají pomoci vedení a manažerům usměrňovat chod firmy tak, aby nedocházelo k finančním ztrátám a špatnému hospodaření společnosti,
- sleduje náklady a výnosy společnosti, porovnává reporty, aktuální situaci na trhu, mapuje a zohledňuje konkurenci, sleduje vnitřní situaci podniku, finanční situaci společnosti, ale také celkovou koncepci a nastavení společnosti včetně vztahů s věřiteli,
- upozorňuje na možná rizika, a to v ideálním případě dříve, než situace nastane,
- zpracovává finanční analýzy, jejich výstupem jsou např. ukazatele aktivity, zadluženosti, rentability...,
- podílí se také na finančním plánování, forecastingu a nákladových kalkulacích.

Co je obvykle baví a líbí se jim na jejich profesi?

„Líbí se mi, že se jedná o systematické opakující se práce. Člověk ví, co kdy může čekat, což mi velmi vyhovuje.“

„Práce zahrnuje jak práci s čísly, tak komunikaci s lidmi.“

„Připadám si ve firmě důležitý. Ne že by mi to druzí dávali nějak extra najevo, ale já vím, že firmě kolikrát ušetřím opravdu hodně peněz. A to mě těší. Mám rád, když jsou věci dělané efektivně.“

„Komunikuji se šéfy nákladových středisek v němčině, takže za mě ideální spojení využití jazyka a fakt důležité práce. Líbí se mi také možnost spolupracovat na technologickém vývoji (práce s novými tooly, vysoký stupeň digitalizace...)“

„Controlling se vším všudy se obvykle provádí ve větších společnostech a tím pádem máte možnost být součástí firemní kultury a do všeho pěkně proniknout. To se mi líbí.“

„Líbí se mi, že vlastně takto mohu do všeho tak trochu nepřímo kecat 😊.“

Co je naopak nevýhodou, či dokonce hrozbou?

„Pro někoho tato práce může být až trochu monotónní a někdy až nudná.“

„Občas se setkávám s tím, že mě kolegové nemají úplně v oblíbení. Však jsem to já, kdo upozorňuje na to, když někde unikají peníze tam, kam úplně nemusejí. A někomu to může být trochu nepohodlné.“

„Někdy mi chybí větší komunikace s lidmi. Moje práce je hodně analytická a s čísly. Té komunikace tam přece jen tolik není. Někomu může být chvílemi smutno.“

Jak může vypadat běžný den?

„Moje práce v interní roli je poměrně flexibilní. Obvykle začínám nejpozději v 10 hod., odpracuji 8,5 hodiny a jdu domů. Můžu využívat i home office.“

„V roli externího controllera je to někdy náročné. Často chodíme do různých firem a máme jasné deadliny. Někdy pracujeme dlouho do večera a je to náročné. Ale tohle vždycky záleží, jak pokročilý člověk jste a jak ostrá ramena máte. Nováčky to obvykle tak trochu odskáčou.“

Jaké mýty o profesi kolují?

„Lidé si často myslí, že je to absolutně nezáživná práce. Ale to je velký omyl. Je to neuvěřitelně zajímavé. Ale hlavně... vy fakt vidíte do všeho, co se ve firmě děje 😊.“

Co by lidé v této profesi uvítali?

„Osobně bych uvítala větší konzistentnost v IT vývoji. Ale to je asi firma od firmy.“

Kuriozity/překvapení/nečekané nebezpečí

„V naší profesi jsou neustále nějaké technologické změny. Dochází k vývoji nových toolů každé 2 roky a musíte se pořád učit nové věci. Stále se zvyšují nároky na controllera v IT oblasti. Pro někoho to může být až příliš náročné.“

„Může se stát, že objevíte a upozorníte na něco, co druhému nebude po chuti. Může dojít ke konfliktu a možná nějakému pokusu vás podplatit. Ještě se mi to nestalo, ale umím si představit, že v rámci politických rozhodnutí ve firmě k tomu dojít může.“

„Není to pozice, kde by se člověk schoval a odseděl si to do důchodu. Pořád se musíte něco učit a sledovat dění v ČR i ve světě.“

4. 6.

Architekt/ka

Oficiální název:
architekt/ka

Jak mi lidé říkají:
paní architektko

Obvyklá forma spolupráce:
OSVČ, zaměstnanec

Co vše spadá do obvyklé činnosti této profese?

- Existuje celá řada specializací v oblasti architektury jako např. stavební, bytová, interiérová, zahradní apod.
- Architekt navrhuje originální umělecké či technické řešení staveb, interiérů, zahrad a jiných ploch,
- zpracovává celkovou koncepci výsledného díla, a to jak po stránce grafické/výtvarné, tak po stránce doprovodných textů,
- přichází s inovativními řešeními, neotřelým funkčním designem, ale obvykle plní požadavek na kvalitu zpracování a praktičnost,
- komunikuje se zadavateli a snaží se pochopit a nacítit jejich požadavky na finální výsledek (v případě interiérové či zahradní architektury se jedná o velmi individuální záležitost a je potřeba hodně empatie ze strany architekta),
- v případě stavebních a urbanistických zakázek vyžaduje práce rovněž spolupráci s příslušnými úřady (např. památkový úřad, radnice atd.), jelikož je zde třeba vyjít s návrhem vstříc nejen zadavateli, ale také být v souladu se zákony a vyhláškami.
- Součástí profese je i autorský dozor nad realizací.

Co je obvykle baví a líbí se jim na jejich profesi?

„Je to zajímavé povolání, kde kombinujete kreativní a technické myšlení.“

„Líbí se mi, že má práce má ve většině případů reálný fyzický výsledek, na který si můžu sáhnout. V mém případě jsou to postavené domy.“

„Díky mé práci se sny mých klientů stávají realitou.“

„Tahle práce je zároveň i můj koníček. Co více si mohu přát.“

„Mám flexibilní pracovní dobu a to mi vyhovuje.“

„Když se projekt podaří (a to je většinou 😊), z klientů se stanou přátelé.“

„Do realizací mohu vždy odrazit i sama sebe. Každému projektu přinesu něco nového, dám do toho kus sebe.“

Co je naopak nevýhodou, či dokonce hrozbou?

„Ono se to často nezdá, ale je to opravdu hodně práce za málo peněz.“

„Někdy je to o zdlouhavém kreslení, nekonečném předělávání návrhů a věčné nespokojenosti klientů. A následuje pak handrkování se o peníze.“

„Kromě konzultací se zadavateli a úřady je to poměrně osamocená práce.“

„Pokud nemáte své klienty, je to často dřina za málo peněz, kde člověk jede podle návrhů šéfa či klienta nebo na co nejnižší náklady. A to je tedy vážně otrava.“

„Nesnáším komunikaci s úřady. To je vždy nekonečná práce.“

„Je kolem toho opravdu příšerná byrokracie.“

Jak může vypadat běžný den?

„Vstávám v sedm hodin, dám si kávu, v 8:30 jsem v kanceláři a celý den tvořím na počítači. Pracuji cca do 17:00 a poté se věnuji ještě postgraduálnímu studiu nebo rodině.“

„Někdy pracuji i po večerech nebo o víkendech. Ono strašně záleží na termínech a zakázkách.“

Jaké mýty o profesi kolují?

„Lidé si často myslí, že si vymýšlíme blbosti, které nejdou provést. Nemají nás rádi. A jestli je to pravda? Když se chce, řešení se vždy najde. Ale ono se jim často nechce 😊. Mnohem snazší je svést to na chybu architekta.“

„Lidé si myslí, že je to profese, kde se jen kreslí hezké obrázky a s technikou to nemá nic společného. To je velký mýtus.“

„Prý nosíme jen černou barvu oblečení – alespoň u mě je to pravda pravdoucí 😊.“

Co by lidé v této profesi uvítali?

„Bylo by super, kdyby stavebníci věděli, co chtějí a kolik na to mohou vynaložit času a financí.“

„Myslím, že bychom uvítali nějaký ten úsměv na konci projektu a také poděkování za odvedenou práci.“

Kuriozity/překvapení/nečekané nebezpečí

„Nepřestává mě udivovat, kolik jsou lidé ochotni vyhodit peněz za zbytečné věci (např. kamenný obklad za milion). Ale jinde chtějí mermomocí ušetřit (nedostatečné základy, projektové práce).“

„Investor chce, aby zevnitř byla sedlová střecha s otevřeným krovem a zvenku aby se to tvářilo jako dům s plochou střechou. Ano, i takhle absurdní požadavky musíme umět vyřešit 😊.“

„Opravdu překvapivá je náročnost zpracování i sebemenší zakázky. Opravdu nemáme rádi takové to „jen se mi na to podívej““

„Vždy hrozí např. zřícení stavby a pak řešení následků, kdy hází vinu jeden odborník na druhého odborníka.“

4. 7.

Projektant/ka

Oficiální název:

projektant/ka dopravních staveb, projektant/ka pozemních staveb

Jak mi lidé říkají:

projektant

Obvyklá forma spolupráce:

OSVČ, zaměstnanec

Co vše spadá do obvyklé činnosti této profese?

- Vypracovává projekt ke stavbám (dopravní stavby, pozemní stavby, rodinné domy, elektroinstalace...),
- součástí projektů je zpracování časových návazností navazujících činností, rozpočtů apod.,
- vytváří plán staveb, vizualizace a další potřebné koncepční a projektové dokumenty,
- zajišťuje výstupní kontroly projektové dokumentace,
- posuzuje projekty jiných autorů a připomínkuje je,
- je v bezprostředním kontaktu se zadavatelem, investorem, potřebnými úředními orgány, stavbyvedoucím a dalšími potřebnými profesemi,
- pracuje převážně na počítači, ale součástí jeho práce jsou také návštěvy na místech realizace a účast na jednáních s dotčenými orgány.

Co je obvykle baví a líbí se jim na jejich profesi?

„V naší rodině má stavařina tradici, pradědeček, otec, strýc, já i sestra. K dopravním stavbám mě trochu nasměrovala i počítačová hra Transport Tycoon, kde se staví železnice a silnice.“

„Fascinují mě hotové stavby. Projíždím vesnicí a vidím, že tenhle chodník jsem kdysi projektoval. Můžu cestovat na místa činu 😊.“

„Líbí se mi, že je tato profese kreativní, různorodá a jejím výsledkem jsou hotové stavby, které budou stát spoustu let a snad i dělat radost a užitek druhým lidem.“

„Na všech projektech jsem spolupracovala s ostatními projektanty jiných oborů a statiky, dále pak probíhaly schůzky s investory, komunikace s úřady a ostatními institucemi. Ono se to nezdá, ale je to hodně různorodá práce a to mě na ní baví.“

„Nejdůležitější je mít prostorovou představivost. Když ji máte, máte zčásti vyhráno. A jelikož se cesty, silnice a chodníky nacházejí skoro všude, pořád se mohu inspirovat.“

Co je naopak nevýhodou, či dokonce hrozbou?

„Nerad jednám s úřady. Stavařina zahrnuje i hodně papírování, které se snažím, jak to jde, přehodit na jiné, abych se já mohl věnovat vlastnímu projektování.“

„Některé projekty vypadají, že je to pár čárek a písmenek, ale zabere to neuvěřitelně času. Někdy je to úmorné.“

„Nemám ráda jednání s úřady, ale to už k tomuto patří. Vadí mi, že stavebnictví v ČR je zkažené uplácením.“

„Známí a kamarádi se na mě často obracejí s prosbou o radu, případně o vypracování projektu. Je těžké říkat ne a nebo za to chtít peníze.“

„Co je fakt hrozbou, je nerozhodný investor nebo nevstřícný úředník.“

Jak může vypadat běžný den?

„Za normálních okolností vstávám v 6, jedu do práce na kole a kolem 4. se vracím domů. Někdy strávím celý den na cestách, ale jindy si vezmu volný celý den. Času mám tolik, kolik si udělám.“

„Vstávám ve 4:45, abych v práci byla kolem 6. – dojíždím do zaměstnání cca 50 km. V práci jsem cca do 15:00, takže domů docházím kolem 16:00. Když je třeba, jsem v práci i déle, jen v pátky odcházím dříve, kolem 12.“

Jaké mýty o profesi kolují?

„Někteří lidé nemají moc představu o tom, jak je pracné zpracovat kompletní projekt – zjistit si všechny návaznosti a zpracovat je trvá nějaký čas. Někdo si myslí, že to trvá podstatně kratší dobu. Typická je věta – „Jenom tohle, máte to za chvíli.““

Co by lidé v této profesi uvítali?

„Uvítali bychom jednotný přístup úřadů. Ted' se to liší okres od okresu. A také stálost předpisů.“

„Lidi často nechápou, že opravdu nemám čas se hned ted' začít věnovat jejich projektu a dokončit jej za pár dnů. Všechno má svůj čas. Takže bych uvítala více trpělivosti.“

„Pochvala dobré spolupráce vždy potěší. Ale nedostává se mi jí bohužel tak často, jak bych si představovala.“

„Lepší by bylo, kdyby investoři věděli, co opravdu chtějí. Ale to už je spíše o lidech než o profesi.“

„Bylo by také lepší, kdyby byl jednodušší povolovací proces staveb.“

Kuriozity/překvapení/nečekané nebezpečí

„Nikdy mě nepřestane překvapovat lidová tvořivost, převážně u jiných staveb. Zde rozhodně hrozí velké nebezpečí. Ale naštěstí ne nám projektantům.“

„V jednom projektu jsem přehlédl, že uprostřed mnou navržené silnice stojí elektrický sloup. A stavbu povolili a chtěli začít stavět. Bylo to hodně poučné.“

„Projektanti musí při návrhu stavby dbát na to, aby byla stavba bezpečná a neohrožovala ostatní lidi. Kdyby se něco stalo, automaticky se to nejdříve svede na projektanta.“

4. 8.

Politik/čka

Oficiální název:

místostarosta/ka, senátor/ka,
hejtman/ka, poslanec/kyně

Jak mi lidé říkají:

politik, pane starosto atd.

Obvyklá forma spolupráce:

zaměstnanec

Co vše spadá do obvyklé činnosti této profese?

- Politik je člověk, který se aktivně podílí na veřejném dění a ovlivňuje veřejná pravidla a rozhodování.
- Politikem může člověk být na několika úrovních – komunální, krajské, celostátní (poslanci, senátoři) a na úrovni evropské. Nejvyšší metou v politice je prezidentský post.
- Jinak vypadá pracovní náplň politika na komunální úrovni a např. senátora.
- Na komunální úrovni (zastupitel, starosta...) jde především o participaci na hospodaření s přidělenými penězi. Politici rozhodují o potřebě výstavby nového vodovodu, kanalizace, parku... Nezbytnou a primární součástí jejich práce je komunikace s místními obyvateli, naslouchání jejich názorům a potřebám a prosazování jejich zájmů.
- Na krajské úrovni (hejtman, primátor, radní...) rozhodují politici o hospodaření s přidělenými penězi za účelem udržení, zvelebení, vylepšení úrovně života obyvatel v příslušném kraji. Rozhodují o důležitých stavbách, např. stavbě budov (škola, školka, nákupní centrum, ale také výstavby tramvajové tratě, metra...).
- Na celostátní úrovni (poslanci a senátoři) politici navrhnou a připomínkují zákony a určují tak směr země a ovlivňují životní úroveň jejich obyvatel. Určují také směr zahraniční politiky, rozvoje a směřování armády a celkově bezpečnosti země.
- Na některé nižší funkce stačí středoškolské vzdělání.

„U mě jako místostarosta se může jednat o uvolněnou nebo neuvolněnou pozici. V rámci uvolněné pozice jste uvolněn z pracovního místa a po ukončení funkce se můžete vrátit do své pracovní pozice. Neuvolněný politik může zároveň běžně pracovat na HPP.“

Co je obvykle baví a líbí se jim na jejich profesi?

„V politice musíte neustále jednat s lidmi a to je přesně to, co mě baví.“

„Líbí se mi možnost ovlivňovat mé blízké okolí, pracovat pro zlepšování občanské vybavenosti či politické kultury.“

„Baví mě dělat projekty, které dávají smysl.“

„Některé pozice v politice lze nepochybně považovat za prestižní a to se mi líbí.“

„Moje práce zahrnuje spolupráci s kolegy z mé strany, s kolegy z koalice, s úředníky, s kolegy z opozice a mnoha dalšími lidmi. Ti lidé kolem mě neuvěřitelně rozvíjejí.“

Co je naopak nevýhodou, či dokonce hrozbou?

„Veřejné mínění není politikům moc nakloněné, přestože se jedná o pozice nepochybně důležité. Často slýchávám kritiku, i když mám čisté svědomí, že dělám maximum možného.“

„V neuvolněné pozici nemám žádné zvláštní výhody. Nemám placenou dovolenou, žádné stravenky, ale mám alespoň placenou nemocenskou 😊.“

„Politici se nesmí bát rozhodovat. Občas se bohužel stává, že neexistuje žádné jediné správné řešení a rozhodujete se mezi špatným a méně špatným řešením. Dopředu pak víte, že ať rozhodnete jakkoliv, tak to vždy bude mít na někoho negativní vliv. Rozhodnout však musíte.“

„Člověk se nikdy nezavděčí všem. S tím se politik musí naučit žít, jinak bude nešťastný.“

Jak může vypadat běžný den?

„Většinou vstávám po 6. hodině, do práce jdu mezi 7. a 9. hodinou, záleží na konkrétním programu. Tak 2×–3× týdně jsou zcela běžné různé komise, výbory či jednání až do večerních hodin. Na mimopracovní aktivity mi zbývá čas spíše o víkendech, přes týden většinou moc času nezbyvá.“

„Jako politik na vyšší funkci musím počítat s tím, že rozhodně nemám jasně definovanou pracovní dobu. Pořád se něco děje a my politici musíme být ve střehu.“

Jaké mýty o profesi kolují?

„Největší mýty jsou takové, že všichni politici kradou. A také jak mají nepřiměřené příjmy oproti jiným profesím. V každé části populace najdete lidi čestné i nečestné a politiku z toho určitě vyjmout nelze.“

„Lidé si většinou neuvědomují, že s pracovní pozicí je spojena poměrně velká zodpovědnost. Ta rozhodnutí nám opravdu často nedají spát a jde to na úkor našeho zdraví.“

Co by lidé v této profesi uvítali?

„Kéž by člověk mohl stále pracovat v týmu spolupracujících lidí. Když jste na jedné vlně, tak zvládnete udělat mnohem více, než když se dostanete mezi tým rozhádaných politiků, kteří si vzájemně jen hází klacky pod nohy, aby se náhodou někomu něco nepodařilo.“

„Mrzí mě obecná neznalost lidí a nízký zájem o veřejné dění. Kdyby se lidé více zajímali, bylo by to všechno snazší. Jak snadné je všeobecné zobecňování o tom, že všichni politici jsou špatní.“

„Rádi bychom častěji slyšeli pochvalu, že jsme něco konkrétního udělali správně. Ty věci existují, ale často se úplně ztratí pod vlnou lidského negativismu a věčné nespokojenosti.“

Kuriozity/překvapení/nečekané nebezpečí

„Překvapilo mě, jak hodně jsou městské části finančně závislé na hlavním městě Praze. Současné rozpočtové určení daní městským částem skutečně moc nenahrává.“

„Ačkoliv tomu lidé často nevěří, tak jeden hlas skutečně může rozhodnout o tom, zda se konkrétní uskupení dostane do zastupitelstva kraje/města/obce.“

„Může se to stát nebezpečím pro každého a bohužel i pro jeho rodinu. Stačí, když někdo napíše zavádějící článek, a aféra je hned na světě.“

4. 9.

Marketingový/á specialista/ka, PR specialista/ka

Oficiální název:

manažer/ka marketingu, specialista/ka marketingu,
marketingový/á pracovník/ce,
PR manažer/ka, PR account executive,
PPC specialista/ka

Jak mi lidé říkají:

marketér, „píárista“

Obvyklá forma spolupráce:

OSVČ v agenturách, ve firmách zaměstnanec

Co vše spadá do obvyklé činnosti této profese?

- **Marketingový specialista** vypracovává strategické plány organizace tak, aby došlo ke zviditelnění společnosti a zpropagování značky a produktů,
- analyzuje a monitoruje trh, vytváří optimální marketingové strategie, připravuje aktivity pro zvyšování prodeje, spolupracuje na tvorbě grafické stránky společnosti, webových stránek, sociálních sítí apod.,
- spolupracuje s dalšími odborníky (grafiky, copywritery, webdevelopery apod.).
- **PR specialista** řídí a koordinuje jednotlivé činnosti organizace ve vztahu k veřejnosti, dohlíží a přizpůsobuje jazyk společnosti legislativním potřebám a stylu firmy, vydává oficiální prohlášení firmy,
- komunikuje s veřejností a s médii, připravuje a vydává tiskové zprávy, zajišťuje distribuci tiskových zpráv, vypracovává komunikační strategie, tvoří reporty a analýzy, v některých případech zastupuje společnost v roli tiskového mluvčího.
- Marketingový i PR specialista může být jak interní přímo ve společnosti, tak externí (v rámci PR/marketingové agentury), který je společností najímán např. na různé dílčí projekty či na nastavení celé strategie firmy.

Co je obvykle baví a líbí se jim na jejich profesi?

„Baví mě tvořit, něco nového budovat, být součástí týmu, posouvat věci vpřed a měnit je. Přesně toto mi pozice nabízí.“

„Tato pozice zahrnuje i rutinní věci. Jsou ale součástí každé práce a člověk si při nich odpočine.“

„Mám ráda pestrou práci a potřebuji ,hořet‘. A přesně toto zde zažívám.“

„Moje pozice je prestižní. Představovat se s tím, jakou mám profesi, mě těší.“

„Pracuji na samostatné pozici začleněné do týmu, kde spolupracujeme a doplňujeme se, a přesně tohle mi vyhovuje. Spíš je to ale samostatná práce.“

„Moje pozice zahrnuje i cestování a to mi vyhovuje.“

Co je naopak nevýhodou, či dokonce hrozbou?

„Mám pocit, že v naší profesi je přetrvávající neúcta k práci druhého a dojem, že marketing zvládne kdejaká asistentka. Vždyť je šikovná a má svůj FB taky... Myslím, že jsme někdy trochu nedocenění.“

„Nejméně ráda mám vypracování rozpočtů na rok. To je pro nás kreativce fakt peklo. Ale bez toho to nejde.“

„V našem oboru je poměrně dost různé administrativy. Reporty existují snad na všechno.“

„Někdy je to rutina.“

„Tato profese je záludná v tom, že často lidé nevědí, co vlastně dělám.“

Jak může vypadat běžný den?

„Vstávám v 6:45, pracuji od 8–8:30 a pracuji 8–10 hodin. Nyní si to už umím lépe zorganizovat. Klouzavá pracovní doba mi vyhovuje a považuji ji za benefit. Práci mám ráda a dělá mi problém nedávat jí více času, než potřebuje. Workbalance je stálý boj. Myslím, že to je pro nás marketáky dost typické 😊.“

„Vstávám v 6 hodin, vracím se po 6. večer a někdy později. Často pokračuji doma do nočních hodin a někdy si dám i pracovní víkendy.“

Jaké mýty o profesi kolují?

„Je zažitá představa, že marketingový pracovník by měl být mladý a krásný, zejména u mladých asistentek personálního oddělení, které třídí CV uchazeče o pozici, nebo majitelů společností.“

„Setkala jsem se se znevažováním a neuznáním, že je to obor, který se studuje, a není to jen o nekončících mejdanech. Já jich zažila jen pár na začátku kariéry. Za posledních 10 let jen 2 za rok a to byly jen umírněné společenské večírky.“

Co by lidé v této profesi uvítali?

„Uvítali bychom větší respekt k naší profesi. S tím souvisí i neslevovat z požadavků na odbornost.“

„Větší podpora s přísunem informací, novinek, podkladů by byla fajn.“

„U hodně šéfů dochází k nepochopení odlišnosti práce v různých zemích. Na nás pak chtějí nesmyslné požadavky, které v našem prostředí nikdy nebudou fungovat.“

Kuriozity/překvapení/nečekané nebezpečí

„Do společnosti přišel nový ředitel, okamžitě začal mít dostaveníčka s nově nastoupivší personální. O mém dalším bytí ve firmě rozhodovalo to, zda se přidám na odpoledne do společné sauny, či nikoli. Nepřidala jsem se, hledala jsem si práci jinde.“

„Občas se mi stávají absurdní situace. Např. jsem reprezentovala firmu jakožto sponzora na mezinárodní soutěži kulturistů – jsem absolutní nesportovec. Nebo jsem byla služebně na největším veletrhu vín a destilátů v Evropě – jsem téměř abstinent. Moje práce je plná překvapení 😊.“

„U nás jednoznačně hrozí vyhoření, stres, vyčerpání.“

„Velmi nepříjemným aspektem je rychlá spotřeba lidí. Přijmeme ji, ona nám to tady nastaví a pak to bude dělat manželka/milenka majitele... Toto je bohužel běžný model. Lidé v marketingu se mění dost často.“

4. 10.

Copywriter/ka

Oficiální název:

spisovatel/ka, copywriter/ka,
copywriter (ve spojení s konzultant/ka
online marketingu, content manager)

Jak mi lidé říkají:

spisovatelka, textařka, kopik

Obvyklá forma spolupráce:

OSVČ

Co vše spadá do obvyklé činnosti této profese?

- Tvoří reklamní a marketingové texty, jejichž cílem je prodat výrobek nebo službu,
- nejčastěji tvoří texty na webové stránky, do tiskových zpráv, katalogů, ale také na sociální sítě,
- copywriteři jsou často oslovováni i k tvorbě sloganů a názvů,
- práce zahrnuje důkladné nastudování informací o společnosti/produktu a empatické vcítění se do role zákazníka,
- do textů citlivě zakomponovává klíčová slova, která pomáhají při vyhledávání na internetu (SEO).

Co je obvykle baví a líbí se jim na jejich profesi?

„Byl to můj sen od dětství. Psaní miluju v jakékoliv podobě.“

„Líbí se mi ta kreativita, kterou má profese nabízí.“

„Různorodost, práce s lidmi, kreativní činnost. O tom to je.“

„Živí mě především psaní reklamních textů a tvorba strategií pro klienta. Mám dobrý pocit z toho, když se můj nápad podaří a přinese klientovi peníze. Když je úspěšný klient, jsem úspěšná i já. Píšu texty za klienty a opravdu mě těší, když čtu komentáře na sociálních sítích od zákazníků klienta. Chválí texty a to mě motivuje.“

„Většinou pracuji sama a to mi vyhovuje.“

„Kromě pravidelných statusů s klienty a schůzek mám flexibilní pracovní dobu. Když si udělám práci dopředu, můžu si udělat volno i uprostřed pracovního týdne. Můžu taky pracovat odkudkoliv, kde je internet 😊.“

Co je naopak nevýhodou, či dokonce hrozbou?

„Špatné je, když musím psát, a nevím co.“

„V ČR spisovatel není profesí. Samostatná pozice spisovatele vás neuživí, a proto dělám copywritera. Tam to skloubím i s výdělkem.“

„Reporting – nesnáším hrabání se v tabulkách..., ale je to potřeba.“

Jak může vypadat běžný den?

„Jaký si den udělám, takový ho mám. Pracuji tak 6 h denně.“

„Vstávám v 6. Potřebuji čas pro sebe, než se vzbudí děti. Pracuji většinou z domova cca od 9 h. Čas na mimopracovní aktivity mám podle toho, kolik toho v práci zrovna je. Někdy pracuji i 14 h denně a o víkendu, jindy třeba jen 3 h. Vždycky si ale udělám čas na děti, i za cenu toho, že jdu spát dlouho po půlnoci nebo musím pracovat o víkendu.“

Jaké mýty o profesi kolují?

„Lidé si myslí, že vydat knihu je těžké. Nene. Těžké je ji napsat a prodat.“

„Vždyť to máš hned hotový! Psaní reklamních textů není na 5 minut. Musíte se dokonale seznámit s produktem nebo službou klienta, za kterého texty píšete. Musíte se oprostít od toho, zda byste si produkt sami koupili, nebo ne. Musíte přemýšlet jako cílová skupina klienta a zároveň v textech mluvit tak, jako by mluvil váš klient. Samotné psaní textu je jen třešničkou na dortu. Největší kus práce zabere příprava, rešerše... Dobrý text musíte prostě vysedět 😊.“

„Marketing je díra na peníze. Bohužel částečně ano. Jako freelancer potkávám ve firmách a agenturách dost lidí, kteří dělají marketing bez odborných znalostí. V menších firmách často sociální sítě spravují holky z recepce nebo brigádníci. Panuje přesvědčení, že mladí to přece umí. Pověst copywriterů je teď hodně znehodnocená. Dneska si spousta lidí myslí, že může psát texty jen proto, že prokáže schopnost ťukat do klávesnice všema deseti. U klientů je problém, že obchodníci a marketingová oddělení nespolupracují a stojí proti sobě jako dva znesvářené tábory. Marketing a obchod jsou dvě spojené nádoby. K tomu, aby firma vydělávala peníze, musejí spolupracovat. Pokud tomu tak není, pak je marketing opravdu černou dírou na peníze.“

Co by lidé v této profesi uvítali?

„Byla bych šťastná, kdyby si lidé kupovali mé knihy.“

„Bylo by fajn, kdyby nechtěla copywriting dělat každá maminka na mateřské, která se nudí a umí ťukat do klávesnice. Reklamní textař musí být i obchodník a porozumět byznysu klienta.“

Kuriozity/překvapení/nečekané nebezpečí

„Taxikář mě poznal a nechtěl zaplatit. Chtěl si koupit knížku 😊.“

„Agenturní grafik mi řekl, že firemní barvy klienta na bannery vždycky nějak trefuje kapátkem, protože nemá brand manuál. Chtělo se mi plakat.“

„Je to klasické sedavé zaměstnání u počítače – karpální tunel, bolest zad a šíje, zkažené oči. To jsou naše slabá místa.“

4. 11.

Ekolog/žka

Oficiální název:

ekolog/žka specialista/ka,
pracovník/ce v environmentální oblasti,
environmentalista/ka

Jak mi lidé říkají:

odpadář, ekolog, Greta,
ambasador environmentálních projektů

Obvyklá forma spolupráce:

kombinace zaměstnance HPP, DPČ,
DPP – pro více subjektů, OSVČ (méně často)

Co vše spadá do obvyklé činnosti této profese?

- Ekolog zpracovává koncepce a strategie vedoucí k ochraně životního prostředí,
- může působit na různých úrovních, a to např. uvnitř firem nebo v rámci neziskových organizací, hnutí a spolků, v rámci univerzit a vědecko-výzkumných institucí, ale také v rámci ministerstva,
- musí se orientovat v tématech, jako jsou odpadové hospodářství a nakládání s obaly, ochrana vod a ovzduší, vlivy chemických látek na ovzduší, půdu a vodstvo, prevence havárií atd.,
- provádí výzkumy, na jejichž základě navrhuje strategie, politiky a koncepce,
- spolupracuje na osvětové, výchovné a vzdělávací činnosti v rámci prevence,
- dohlíží na dodržování právních norem a vyhlášek v této oblasti,
- přichází s podněty pro změny v právní oblasti,
- spolupracuje s dalšími odborníky, firmami, hnutími a státními orgány.

Co je obvykle baví a líbí se jim na jejich profesi?

„Téma životního prostředí, biologie mě zajímalo od gymplu a vždy jsou doufala, že se mi podaří najít práci v tomto oboru.“

„Od malička mám pozitivní vztah k přírodě a snahu minimalizovat vliv lidské společnosti na stav životního prostředí.“

„Tato práce dává obrovský smysl, a to v celosvětovém měřítku.“

„Jsem pojítko mezi ‚vědou‘ a ‚obyčejnými lidmi‘... je to fascinující.“

„V ekologii je spousta prostoru na nové věci a vznik nových projektů a to je velmi zábavné.“

„Až s dětmi přišla i má potřeba dělat věci smysluplné s odkazem na budoucí generace. Dostala jsem se k problematice zero waste a celkově k udržitelnosti. Když jsem se po MD musela vrátit k původnímu zaměstnání, rozhodla jsem se ale udělat něco navíc. Předložila jsem řediteli projekt, který rozjel téma ekologie u nás ve firmě, a ze mě se stala ambasadorka. Jsem na sebe pyšná, že jsem se nebála se ozvat a věci posunout dál.“

„Osobně se mi líbí, že mám dlouhé prázdniny, neboť se profesi ekologa věnuji v rámci univerzity.“

Co je naopak nevýhodou, či dokonce hrozbou?

„Momentálně mě pořád ještě zatěžuje nesmyslná legislativa, která spoustu věcí brzdí, není transparentní. Zároveň spousta greenwashingu, který znevažuje důležitost tématu. Také mě štve nesmyslné evidence odpadů, administrativa a nepřístupnost a zanedbanost některých lidí.“

„Myslím, že nyní to ještě není příliš prestižní povolání. Je to práce, která stojí hodně energie, hodně lidí prudím a pořád po nich něco chci, a oni to nepovažují za důležité. Věřím, že se jednou prestiže ale dočkáme.“

„Někdy je to psychicky náročná profese. Osobně se setkávám s ješitnými kolegy a celkově s egoistickými chlapy kolem.“

„Doslova mě ubíjí ‚politikaření‘. To mi furt nejde, jsem hodně důvěřivý člověk a nedokáži vymýšlet taktiky.“

„Někdy se setkávám s takovým tlakem od kolegů, kteří moji práci znevažují a takto info předávají ostatním. Místo spolupráce jako bychom ve firmě byli konkurence.“

„Jako všude jinde mě prudí neustálé papírování, které se v mnoha ohledech tváří důležitější než vlastní práce...“

Jak může vypadat běžný den?

„Mám budíček v 5:30, v 7:00 už jsem v práci u compu. Když je vše ‚normální‘, mohu končit v 15:00. Odpoledne se pak věnuji dětem a rodině. V lednu, když jsou reporty za odpady, jsem v práci i 10 hodin a více...“

„Mám zhruba osmihodinovou stabilní pracovní dobu (cca 9–17 hod.), na další aktivity si čas udělám.“

Jaké mýty o profesi kolují?

„Při slově EKOLOG se spouště lidem vybaví Greta a vnímají to jako ekoteroristu a hotovo.“

„Ekologové bývají považováni za identickou skupinu, jako jsou ‚ekologičtí aktivisté‘. Mezi těmi skupinami jsou zásadní rozdíly, i když samozřejmě mohou být i ‚provázané‘.“

Co by lidé v této profesi uvítali?

„Myslím, že kdyby místo ekolog specialista byla pozice nazvaná manažer udržitelnosti, cirkulární ekonomie nebo environmentální manažer, lidí by tu profesi brali daleko lépe. Bylo by to mnohem více reprezentativní.“

„Určitě bychom uvítali větší podporu od okolí. Kéž by nás lidé tolik nezatracovali. Však to děláme i pro ně a jejich děti.“

„Bylo by skvělé, kdyby se vše udělalo rychleji a výsledek by byl kvalitnější.“

Kuriozity/překvapení/nečekané nebezpečí

„Jako ekolog se bez problémů dostanu na exkurze do kanálu 😊.“

„Když děláte zajímavé projekty, nezřídka se stane, že o vašem projektu někdo udělá článek v novinách, časopisech nebo reportáž v TV. Dostanete se k zajímavým příležitostem.“

„Nikdy nezapomenu na focení mé osoby v popelnici 😊.“

„Když zájmy mé profese nejsou v zájmu někoho jiného, tak asi nebezpečí hrozit může. Osobně jsem se ale s nějakými výhrůžkami ještě nesetkal.“

4. 12.

Lékař/ka

Oficiální název:

pediatr/ička, dětský/á lékař/ka, oční lékař/ka, oftalmolog/žka, chirurg/žka, internista/ka aj. dle specializace

Jak mi lidé říkají:

dětská doktorka, doktorka, očař, ušař atd. (dle specializace)

Obvyklá forma spolupráce:

zaměstnanec, méně často OSVČ

Co vše spadá do obvyklé činnosti této profese?

- Doktorem medicíny, který obdrží titul MUDr., se můžete stát po absolvování 6letého studia v oboru všeobecného lékařství a po složení rigorózní zkoušky.
- Po získání titulu MUDr. můžete pokračovat buď v dalším studiu, a získat např. titul Ph.D., který je vhodný zejména pro vědeckou či akademickou činnost (tzv. velký doktorát, 3–4 roky studia), anebo se zaměřit na získávání atestace z konkrétního oboru, o který se zajímáte (např. chirurgie, pediatrie...). V praxi to znamená další 2–3 roky praxe až do tzv. kmene a následně je nutný další 2–4letý výkon praxe pro získání konkrétní oborové atestace, která umožní lékaři stát se specialistou. Délka této nutné praxe se liší obor od oboru. V praxi to vypadá tak, že mladí lékaři bez atestace obvykle slouží v nemocnicích, na pohotovosti a musejí zpočátku absolvovat tzv. kolečko (vyzkoušet různé obory v rámci nemocnic). Toto může být pro některé mladé lékaře velmi náročné období.
- Samostatným lékařem, který může pracovat od pondělí do pátku v denních hodinách, se můžete stát až po ukončení atestace v konkrétní specializaci.
- Každá specializace v lékařství má svá specifika. Obecně lze shrnout, že v každém oboru platí, že se lékař zaměřuje nejen na odstranění akutních potíží léčbou, ale hlavně také na prevenci vzniku onemocnění, odhalení příčiny nemoci, následnou péči v případě dlouhodobé nemoci, ale také na osvětovou a vzdělávací činnost.
- Lékař komunikuje s pacienty, jejich rodinnými příslušníky, kolegy a dalšími odborníky,
- píše záznamy o provedených vyšetřeních, vykazuje zákroky a postupy na pojišťovny atd.,
- musí dodržovat nejpřísnější hygienická opatření.
- Nedílnou součástí této profese je velmi dobrá organizovanost a schopnost řídit svůj čas a určovat priority.

Co je obvykle baví a líbí se jim na jejich profesi?

„Líbí se mi, že je to hodně smysluplné povolání. Člověk někomu pomáhá, může zařídit, aby se nemocným dětem a jejich rodinám žilo lépe. A to je velká věc.“

„Je to prostě práce s dětmi a s těmi je legrace, i když jsou nemocné. Někdy se nasmějete víc než se zdravými, protože mají ze všeho radost. Dokáží se těšit z maličkostí a mají bezvadný smysl pro humor.“

„Být lékařem je práce nesmírně zajímavá. Bavila mě vždycky práce s dětmi a možnost nějakým způsobem pomáhat. Bylo to mé rozhodnutí, resp. sen od dětských let, a to i přes odpor rodičů.“

„Je to pestrá práce, kde se musíte neustále dál vzdělávat a posouvat. Jste v častém kontaktu s lidmi a často se dostává dobrý pocit z práce. Speciálně, když vše dobře dopadne. To se nedá slovy popsat.“

„Můj obor je oftalmologie, což je takový optimistický obor, ve kterém málokdy jde o život. I tak je ale velmi významný, protože zrak je pro člověka nejdůležitější smysl. Je to operační obor, takže vyžaduje znalosti i manuální zručnost.“

„Jednoznačně jsou lékařské obory velmi prestižními obory. Vzhledem k úrovni vzdělání a velké zodpovědnosti si myslím, že si lidé lékařů hodně váží.“

„Velká výhoda je, že mohu sama zhodnotit svůj zdravotní stav, poslat se na různá vyšetření či odběry nebo že znám spoustu dobrých lékařů, ke kterým můžu s důvěrou jít.“

„Když jsou pacienti uzdravení a spokojení, tak je lékař na vrcholu blaha 😊.“

Co je naopak nevýhodou, či dokonce hrozbou?

„Nelíbí se mi, že kvůli mému zaměstnání vidím, jak moc mohou být děti nemocné, a občas mě to trápí. Ale zase si díky tomu víc uvědomuji, že moje vlastní děti jsou zdravé a že by to tak být nemuselo. Jsem moc vděčná za každý den, kdy jsou v pořádku a kdy třeba něco hezkého společně zažijeme. Má profese mi dává pokoru.“

„V poslední době je opravdu nepříjemná zvyšující se agresivita lidí. Čím dál tím víc lidí je frustrovaných a my lékaři to dost odnášíme. A to i za politiky a krize, které absolutně nemůžeme ovlivnit.“

„Je to spousta papírování. To ze srdce nesnáším.“

„Nebaví mě nutná administrativa, hlavně vykazování pro pojišťovnu. Ostatním administrativním úkonům se jako zaměstnanec mohu vyhnout.“

„Práce s lidmi přináší spoustu komunikačních výzev. Ne vždy přijde vlídný, inteligentní, čistý a zdravý 😊 pacient.“

„Ve vztahu k pacientům se snažím nikdy se nenechat vytočit. Ale to je tedy někdy opravdová výzva 😊.“

Jak může vypadat běžný den?

„Pracuji každý den od rána do odpoledne, a pak mám ještě občas noční a víkendové služby.“

„Práce oficiálně v čase 7:00–15:30, reálně 6:00–16:00. Zbyde mi cca 6–7 hod. denně na mimo-pracovní aktivity, což není špatné. Mám ale ještě služby – 6× měsíčně 30 hod. v kuse.“

„Jako oftalmolog pracuji obvykle od 8 hodin, někdy od 7, vstávám mezi 5. a 6. hodinou. Z práce chodím mezi 15:30 a 16:30. Když jsem ještě sloužila, pracovala jsem v noci, o víkendu, o Vánocích apod. Nikdo se mě moc neptal.“

Jaké mýty o profesi kolují?

„Plno lidí mi říká, že by mou práci (dětský onkolog) nemohli dělat, protože to musí být smutné. Ta práce ale není smutná. Smutné je to, že děti mohou být hodně nemocné, nebo dokonce, že můžou i umřít. Ale tak to je, s tím nic nenadělám. A právě proto, že to tak je, tak mi připadá super se takovým dětem věnovat, pomáhat jim žít s jejich nemocí, ulevit jim od nepříjemných obtíží a projevů nemoci, pomoci rodině, aby celou situaci zvládala co nejlépe, zkrátka pomoci v těžké životní situaci. To mi naopak přijde hodně užitečné a smutné ani trochu. Takže záleží jen na úhlu pohledu.“

„Většina lidí si myslí, že noční služby zásadně prospíme. Tak to je omyl všech omylů. Neříkám, že někdy není chvilka klidu a nezavřeme na chvilku oči. Ale o spánku nemůže být řeč. V nočních službách se nespí. Musíme být připraveni okamžitě nastartovat.“

„Mýty vyložené o očních lékařích se zatím ke mně nedonesly. Nicméně určitě jsou oftalmologové svojí profesí poznamenáni. Například já беру dětem na dětském hřišti z ruky klacky (i těm cizím!).“

Co by lidé v této profesi uvítali?

„Kéž by si lidé o mé práci s onkologickými pacienty nemysleli nic špatného a přestali se toho tak bát. Ono to fakt není infekční 😊. Infekční je jen ten strach z neznámého, který jeden na druhého pliveme. Člověka napadá, že kdyby měl sám nemocné dítě, taky by nechtěl, aby se mu ostatní vyhýbali. Tak se podle toho chovejme!“

„Určitě bychom uvítali méně papírování, lepší komunikaci shora i ze stran a také méně konfliktů lidí.“

„Kéž by byly všechny profese v medicíně konečně adekvátně zaplacený!“

Kuriozity/překvapení/nečekané nebezpečí

„Myslím, že velmi překvapivý pro většinu lidí je fakt, že s dětmi na onkologii a v paliativní péči je sranda. Moc mě s nimi práce baví.“

„Velkým nebezpečím jsou agresivní pacienti/příbuzní, a to většinou bez jakéhokoliv důvodu. Nikdy nevíte, jestli na vás nepřijde nějaká žaloba, výhrůžka atd.“

„V naší profesi zažíváme hodně kuriozit, ale nesmí se o nich mluvit.“

„Je to opravdu hodně zodpovědnosti. I malá nesmyslná chyba může vést k tragédii.“

„Někdy si myslím, že něco musí dopadnout špatně (úraz, těžký zánět apod.), a pak jsem překvapena, co vše lze vyléčit.“

„Kuriózní jsou příčiny některých úrazů. Ale následky pak většinou už nejsou moc úsměvné.“

„Je tady potenciální větší riziko nákazy infekčními chorobami.“

4. 13.

Zubař/ka

Oficiální název:

zubní lékař/ka, stomatolog/žka

Jak mi lidé říkají:

zubař/ka

Obvyklá forma spolupráce:

zaměstnanec, OSVČ, kombinace obou možností

Co vše spadá do obvyklé činnosti této profese?

- Poskytuje zdravotní preventivní vyšetření registrovaným pacientům,
- provádí diagnostiku, navrhuje vhodnou léčbu a provádí úkony vedoucí k odstranění pacientových obtíží,
- komunikuje s pacientem a seznamuje ho s prováděnými úkony a navrhovaným postupem léčby,
- poskytuje minimálně základní dentální hygienu (popř. doporučuje pacienta k jinému odborníkovi),
- v nemocničním provozu poskytuje neodkladnou zdravotní péči pacientům s akutními bolestmi a problémy,
- pracuje v souladu s náročnými hygienickými požadavky,
- vzdělává se v oboru a studuje nové metody a postupy.
- Pokud má lékař vlastní ordinaci, musí se věnovat také personálním záležitostem, objednávání materiálu, organizaci a dalším administrativním záležitostem. Lékař tedy časem s pacienty netráví celou svou pracovní dobu, ale několik hodin týdně se věnuje vedlejším činnostem.

Co je obvykle baví a líbí se jim na jejich profesi?

„Líbí se mi blízký kontakt s lidmi, který mi dává úplně nový pohled na svět. Často se svěřují s vlastním osudem. Je to zajímavé a člověk se díky tomu může hodně posunout ve vlastním životě.“

„Nejlepší chvíle jsou, když mohu pacientovi pomoci přijít na příčinu jeho obtíží a ulevit mu. Také mě těší, když mu jeho nemoc dokáže dobře vysvětlit, aby jí rozuměl a věděl, co se s ním děje. Za to jsou pacienti velmi vděční a to mě naplňuje.“

„Když se mi podaří v pacientech vzbudit zájem o jejich zdraví a vzbudit v nich vnitřní motivaci ke zlepšení hygieny dutiny ústní – cítím maximální naplnění.“

„Je to sice profese lékařská, nicméně z velké části také rukodělná. Od mala jsem měla ráda rukodělné činnosti, a proto tato část práce je pro mě také velmi uspokojující. Řekla bych, že je pro zubního lékaře stěžejní, aby byl přirozeně velmi zručný.“

„Pacienti nosí hodně čokolády, kávu, alkohol, květiny. Pořád dostávají nějaké dárečky 😊.“

„Jako hlavní výhodu považuji možnost domluvit se na individuální pracovní době dle mých potřeb, přestože jsem zaměstnaná.“

„Výhodou je také obvykle vyplácený podíl z obratu ordinace.“

Co je naopak nevýhodou, či dokonce hrozbou?

„Asi jako v každé medicínské profesi je velmi ubíjející ta administrativní zátěž.“

„Někdy už doslova nesnáším opakování stejných vět a frází stále dokola. Občas si připadám jak kafemlejek a nejradši bych si fráze jako „Dobrý den, támhle si dejte věci na židli a pojdte se posadit, přišla jste dnes na preventivní prohlídku, máte nějaké potíže?“ nahrála a pouštěla ze záznamu.“

„Myslím, že tato profese je prestižní. K prestiži se ovšem váže i velká zodpovědnost. Pokud mě lidé vnímají jako autoritu a odborníka, má slova mají velkou váhu a lidé se řídí mými radami, musím vždy vědět, o čem mluvím, a musím mít pokoru a být schopná i přiznat, když něco nevím. A samozřejmě v tomto občas sama v sobě balancuju.“

„Nevýhodou je, že je nutné plánovat dovolenou dopředu, stejně jako zajistit např. zástup v době nemoci.“

„Je to opravdu dřina. Je to práce, na kterou se člověk musí soustředit. Často je velmi stresující, lidé umí být nepříjemní a člověk se dostává do situací, které je náročné řešit. Občas se také něco nepovede, pokazí, a ne vždy si lékař ví rady a ne vždy je možné pacientovi pomoci a vyhovět.“

„Je to fyzicky náročná práce, kterou je nutné(!) kompenzovat zdravotním cvičením. Mnoho lékařů má ve středním věku potíže se zády, klouby, končetinami, šlachami.“

„Vzdělání je jedno z nejnáročnějších, které lze v ČR studovat, a každý lékař musí absolvovat pětiletý magisterský obor na lékařské fakultě a kromě stomatology musí zvládnout mnoho dalších oborů medicíny.“

Jak může vypadat běžný den?

„Vstávám před sedmou, pracuji 5–8 hodin denně. Obvykle je možné se na pracovní době se zaměstnavatelem domluvit velmi individuálně. Většina zubních lékařů pracuje méně než 40 hodin týdně. Často se stává, že pacient nepřijde, protože je nemocný, pak jsou během práce i pauzy, během kterých je možné si odpočinout nebo se věnovat administrativě a nebo jiným vedlejším činnostem. Některé dny jsou ale také přesně opačné a práce je víc, je stresující a lékař zůstane v ordinaci přesčas.“

Jaké mýty o profesi kolují?

„Největší mýtus je, že někteří pacienti žijí v představě, že je chci poškodit. Myslí si, že si lékaři vymýšlí kazy pacientů, aby z nich tahali peníze, nebo že jim zbytečně trhají zuby. Vůbec si ale neuvědomují, že na tyto věci existují určité postupy schvalované vyššími správními orgány, které se opírají o staletí výzkumu a zkušenosti stanic zubních lékařů po celém světě. Nejsou však založeny na pravdě. Zubní lékař velmi dobře ví, co dělá, a je vázán lékařskou přísahou. Medicína je v první řadě péče a až v druhé byznys.“

Co by lidé v této profesi uvítali?

„Bylo by skvělé, kdyby si lidé byli ochotni připustit, že za své kazy a parodontózu si v 99 % případů mohou sami. A také, že lze těmto onemocněním předcházet prevencí. Kdyby se naučili správně si čistit zuby, bylo by potřeba 1/10 zubních lékařů a zbytek péče by pak zastávaly dentální hygienistky.“

„Nesnáším, když pacient nedůvěřuje odbornému úsudku lékaře, protože si na internetu přečetl něco, čemu nerozumí jak pisatel, tak pacient, a na základě toho udělá špatná rozhodnutí, která vedou ke zhoršení jeho zdravotního stavu. Tohle nám jen přiděluje práci, lidem to prodlužuje bolest a zvětšuje díru v peněžence.“

Kuriozity/překvapení/nečekané nebezpečí

„Kuriozity jsou dnes a denně. V téhle profesi se člověk nenudí 😊.“

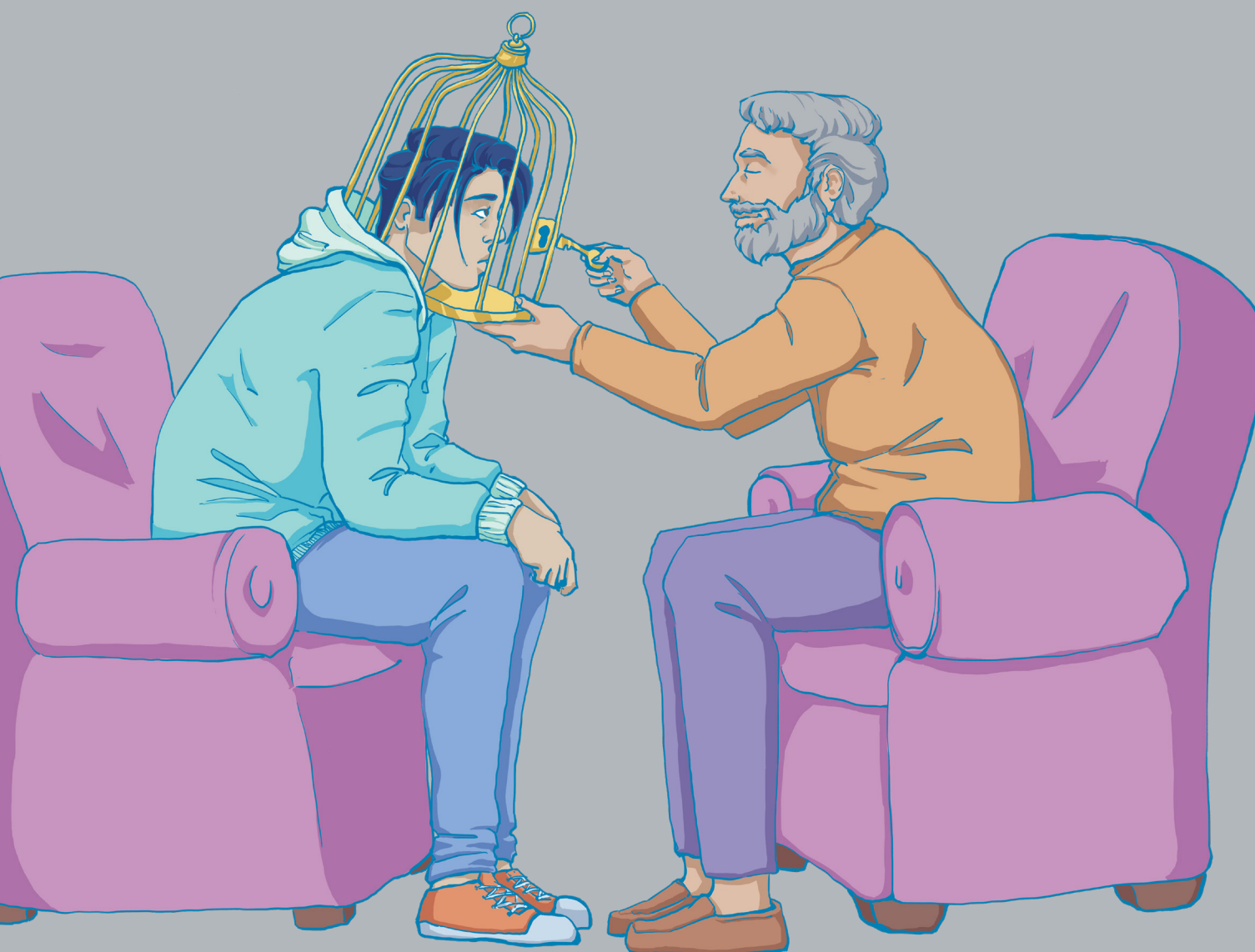
„Nepřestanou mě udivovat pacienti, kteří si nějakým způsobem spravují/trhají zuby sami, a to často opravdu nevhodným způsobem.“

„Někteří pacienti si sami upravují/zhotovují zubní náhrady (vyndavací zuby / klapáčky). Nevěřili byste, jak jsou lidé vynalézaví 😊.“

„Hrozí nám riziko přenosu infekčních onemocnění od pacientů, krví nebo kapénkami.“

„Existuje zde také poměrně velké riziko soudních procesů v případě poškození pacienta.“

4. 14.

Psycholog/žka, psychoterapeut/ka, psychiatr/ička

Oficiální název:

psycholog/žka, psycholog/žka ve zdravotnictví, psychiatr/ička

Jak mi lidé říkají:

paní doktorko, pane doktore, terapeut

Obvyklá forma spolupráce:

zaměstnanec, OSVČ

Co vše spadá do obvyklé činnosti této profese?

- Provádí psychologická vyšetření (diagnostická, preventivní, akutní, krizovou intervenci...),
- provádí psychodiagnostiku, poradenství či psychoterapii,
- doprovází klienta v náročné životní situaci,
- vede skupinová psychologická/psychoterapeutická setkání,
- podporuje klienta ve snaze žít plnohodnotný život,
- spolupracuje s dalšími zdravotnickými profesemi stejně tak jako s rodinou klienta...
- Psycholog nikdy nepředepisuje léky a, zjednodušeně řečeno, pomáhá hlavně rozhovorem.
- Psychiatr se zaměřuje převážně na léčbu duševních poruch a využívá ve své práci medikamenty, které pomáhají pacientovi s jeho obtížemi.
- V ideálním případě by měla být součástí práce psychiatra i terapeutická práce (v praxi však na to psychiatrům nezbyvá příliš mnoho času a doporučují své klienty k jiným odborníkům i přesto, že absolvovali několikaletý psychoterapeutický výcvik potřebný k výkonu psychoterapie).
- Provádějí záznamy o provedených ošetřeních a aktuálním zdravotním stavu klienta.

„Vydala jsem se na dráhu dětského psychologa ve zdravotnictví, která je spíše diagnostická.“

Co je obvykle baví a líbí se jim na jejich profesi?

„Přijde mi nesmírně důležité poslání té práce – zjišťujeme, co děti trápí, co jim je. Je to takový odrazový můstek pro dítě i rodiče. Konečně vědí, co dítěti je (autismus, ADHD...), konečně mohou hledat účinné strategie pomoci. Uleví se jim, protože konečně mohou své dítě pochopit.“

„Práce psychologa ve zdravotnictví vyžaduje neustálé vzdělávání se v oboru. Často tak volný čas trávím čtením odborných knih či článků nebo sledováním videí, přednášek. Pokud to člověka baví, je to OK – a já tím žiju 😊.“

„Díky rodině jsem měla poměrně dost šťastné dětství a skrz tuto profesi jsem chtěla nabídnout druhým lidem bezpečný prostor k odžití minulých či současných psychických zranění a tím uvolnit prostor pro šťastnější a spokojenější život.“

„Mě práce naplňuje pocitem smysluplnosti a spokojeností.“

„Vidím dopad své práce ,tady a teď““

„Líbí se mi různé pohledy na věci, to, že vztahy nikdy nejsou přes kopírák a že neexistuje jedině řešení. Líbí se mi široké kontexty každého, souvislosti a těší mě být při tom, když se někomu daří.“

Co je naopak nevýhodou, či dokonce hrozbou?

„Psychodiagnostické testy se mohou mýlit. Říká se tomu chyba měření. Ta je přítomná u jakýchkoliv testů na cokoli na světě (třeba i u měření s pravítkem), ale u psychologických testů je oproti pravítku poměrně velká. Je to tím, že lidé jsou lidé – někdy mohou být u testu více unavení, někdy je to nebaví, někdy chtějí lhát... Proto vlastně žádný psycholog nemůže říct, že něco je nějak na 100 %. A pokud to nějaký psycholog dělá, tak dělá 100% chybu 😊.“

„Aby jakýkoliv psycholog něco uměl (protože vysoká škola ho prakticky nic nenaučí), je třeba absolvovat další kurzy, které často stojí desítky až stovky tisíc korun. Návratnost takovýchto investic je potom pomalá.“

„Všechno v psychologii je multifaktoriální a individuální a špatně definovatelné. Prostě oproti takové biologii, informatice nebo fyzice jsou teoretické poznatky v psychologii více vratké a člověk musí počítat s tím, že bude spíše detektivem. A je třeba to brát s pokorou a nečekat, že se vystudováním psychologie stane z člověka odborník na život.“

„Nemám ráda byrokracii a ekonomický aspekt profese.“

„Jako jakákoliv práce s lidmi je někdy náročná a nevyzpytatelná v tom, jak náročná bude. Některý den nás klienti úplně vyštáví, jiný den nabíjí, ne vždy se to dá odhadnout.“

„Denně se setkáváme s různými příběhy, diagnózami, osudy... Často se nás to dotkne, ať chceme, či ne.“

Jak může vypadat běžný den?

„Pracuji od zhruba 9 do 17 h. Čas na mimopracovní aktivity potřebuji a hodně rychle poznám, když o svou psychiku nedbám, a snažím se to co nejrychleji napravit. Díky flexibilitě to poměrně dobře jde.“

„Začínám už v sedm, ale mezi čtvrtou a pátou jsem doma.“

Existují ale také pracovní místa v nemocnicích či v psychiatrických klinikách, která vyžadují přítomnost psychologa či psychiatra i v nočních hodinách či o víkendech a svátcích.

Jaké mýty o profesi kolují?

„Psychické problémy má jen slaboch. To je obrovský omyl společnosti. Jistě, nesmíme se negativním myšlenkám poddávat. Ale opravdu není vždy možné zvládnout to jen tím, že se prostě rozhodneme.“

„Mnoho lidí očekává, že psychologové znají návod na to, jak žít dobrý život, a chtějí tyto rady co nejrychleji. Tak trochu ve smyslu medicíny – dej mi pilulku, ať mi je líp. Takhle to ale v psychologii nefunguje. Někdy pomůže se vypovídat neznámému a nezaujatému člověku a to přinese úlevu. U dlouhotrvajících věcí je ale potřeba čas a aktivita klienta/pacienta, což někdy budí frustraci, kterou si na nás klienti vybíjejí.“

„Spousta lidí si myslí, že umíme číst myšlenky, že každého hned analyzujeme a posuzujeme a že nemáme problémy, protože tomu přece rozumíme a v každé situaci si víme rady.“

„Psycholog ví všechno. Psycholog neví nic. Psycholog mi vyčistí čakry. Psycholog je k ničemu, protože mi nevyčistí čakry. Psychologie není věda. Když jdu k psychologovi, jsem blázen / selhávám / měl bych se stydět. Jsem taky tak trochu psycholog, protože si rád povídám s lidmi. Lidé si mají chodit povídat za kamarády, nepotřebovali by psychologa. Povídat si s lidmi, to by zvládnul každý. Dřív děti nepotřebovaly psychologa, stačila jedna přes zadek. Nepotřebuje psychologa, je jen nevychovaný. Psycholog předepisuje léky. Psycholog neléčí, jen udržuje diagnózu. Ufff... to slyším skoro denně 😊.“

„Klienti si často myslí, že můj pracovní výkon je pouze konzultace s nimi. Málokdo ví, že přemýšlím o klientech, o procesu terapie, dělám si poznámky ze sezení a připravuji se na sezení další. Skoro stejný čas jako přímá práce s klientem zabere i nepřímá práce.“

„Lidé si často překrucují, co říkám – slyší, co chtějí slyšet, a vkládají mi slova do úst. Klienti pak někdy tvrdí, že jsem něco řekla, a přitom já vím, že to není pravda.“

„Největší mýtus je, že psycholog dává rady. To dobrý psycholog moc nedělá.“

Co by lidé v této profesi uvítali?

„Stejně jako pro jiné zdravotníky (lékaře), i pro psychology, kteří chtějí lidem nabízet své služby hrazené ze zdravotního pojištění, je nutná 5letá práce ve zdravotnictví na plný úvazek, následovaná poměrně těžkou atestační zkouškou, při jejímž nesplnění je třeba čekat rok. Toto je velmi znevýhodňující pro rodiče na rodičovské dovolené i pro ty, kteří preferují kombinaci více menších úvazků – ať už z důvodu různorodosti klientely v rámci prevence vyhoření, či z finančních důvodů. Zdravotnictví je i pro psychology před atestací velmi finančně nelibé. Nevím, jaké je správné řešení, sama jsem se rozhodla pro cestu mimo zdravotnictví, ale myslím, že zkrácení předatestační přípravy by mohlo pomoci.“

„Chození včas na setkání, omluva, pokud nepřijdu, zpětná vazba – tu obvykle nedostávám vůbec. No zkrátka by stačilo, kdyby lidi dodržovali základní pravidla slušného chování.“

Kuriozity/překvapení/nečekané nebezpečí

„Já pracuji většinou s lidmi a díky nim se také často inspiroji – mnohdy obdivuji jejich nezdolnost i přes těžké životní události.“

„Jeden klient mě téměř nepustil ke slovu a několikrát ke mně přišel, mluvil skoro úplně sám a na konci mi řekl, jak moc mi děkuje, že jsem mu pomohla. Pravda je, že mít prostor mluvit úplně o čemkoliv je dost vzácný. Překvapilo mě to ale tím, že jsem opravdu skoro nic neřekla, jen jsem de facto seděla a plně ho vnímala.“

„Myslím, že v menších městech je riziko, že vašimi klienty budou budoucí známí nebo známí známých, a není úplně příjemné předstírat, že nevíte, o kom a o čem druhý člověk mluví, když jsme vázáni mlčenlivostí. Proto mi vyhovuje práce v hlavním městě 😊.“

„Mě nikdy nepřestane překvapovat, kolik různých zdravotních potíží mohou děti mít.“

„Vyhoření. A to se týká všech pracovníků v profesích, kde se pracuje s lidmi. Když člověk pro práci moc vzplane a obětuje se, může vyhořet a přestane ho těšit. Prevence je nežít jenom prací, ale myslet taky na sebe, rodinu, koníčky 😊.“

4. 15.

Firemní právník/čka

Oficiální název:

firemní právník/čka,
podnikový/á právník/čka senior

Jak mi lidé říkají:

jménem, pane doktore, paní právníčko

Obvyklá forma spolupráce:

zaměstnanec, kombinace zaměstnanec a OSVČ

Co vše spadá do obvyklé činnosti této profese?

- Právník ve firmě zastupuje společnost a hájí její zájmy,
- obvykle se spory týkají pracovněprávní problematiky, občanskoprávních sporů atd.,
- právník připravuje návrh smluv, žalob, stanovisek a expertiz,
- zastupuje firmu u soudů,
- provádí výklad zákonů a předpisů ostatním členům pracovního týmu,
- poskytuje právní rady.

Co je obvykle baví a líbí se jim na jejich profesi?

„Po 3leté praxi při studiu v advokacii jsem měla pocit, že to není pro mě. Bylo tam příliš stresu, málo času pro osobní aktivity. Dala jsem si poté od práva pauzu. Nakonec jsem se k právu po třech letech vrátila, ale v méně časově a stresově náročné formě – jako firemní právnička.“

„Je to prestižní práce. Pro někoho to může být výhoda. Já mám ale pocit, že se lidé občas leknou a jsou obezřetnější. Asi si myslí, že jsem nějaký hlavoun, se kterým není sranda, a tak to radši hned neříkám.“

„Baví mě jednání – toho by ve firemním právu mohlo být více. Kdo chce, tak se zde většinu času snadno dokáže schovat za e-mailovou adresou.“

„Je nutné se neustále vzdělávat a to mi vyhovuje. Je ale nutné si uvědomit, že nikdy nemůžete pokrýt vše.“

„Od dětství jsem řešila spory mezi lidmi, baví mě to. A takhle mi za to i někdo platí 😊.“

„Super je, že každý den je jiný.“

„Pracuji jako právník v korporátu kvůli širokému právnímu záběru a možnosti být více v kontaktu s lidmi různých profesí.“

„Mojí práci považuji za kreativní a přínosnou, s přesahem do mezilidských vztahů.“

„Je to poměrně pohodlná práce, kde alespoň částečně zapojím cizí jazyky.“

Co je naopak nevýhodou, či dokonce hrozbou?

„Jako firemní právnička si mezi ostatními právníckými profesemi připadám trochu méněcenná.“

„Lidé v okolí se vás neustále ptají na právní rady (pochopitelně zdarma). Často je to ale z úplně jiného právního oboru, než který znám, a tak nemůžu odpovědně poradit.“

Dávám příklad, že s dědictvím jim poradím asi jako urolog se zánětem středního ucha 😊.“

„Někdy je to fakt stres a máte fakt obrovskou zodpovědnost.“

Jak může vypadat běžný den?

„Do práce jsem chodila na čtvrt na devět, pružná pracovní doba, vždy přesně 40 hodin týdně. Žádné telefonáty a maily po pracovní době. Nyní flexibilní práce z domova na částečný úvazek. Je to fajn, jen je tedy dost těžké vymezit si, kdy končí ta pověstná pracovní doba.“

„Já pracuji 8–16 hod.“

„Vstávám v 7, do práce chodím v půl deváté a z práce v půl páté, přičemž někdy se práce přenesou do pozdních večerních hodin, dovolených či víkendů. Bonus je možnost pracovat z domova.“

Jaké mýty o profesi kolují?

„Lidé si myslí, že je ta práce hodně časově náročná a také že musím být super chytrá 😊. Ale platí to spíš pro advokacii než pro ostatní právní profese.“

„Právník se má jako prase v žitě. A to pravda rozhodně není.“

„Lidi pracující rukama si myslí, že práce hlavou je lehká. Ale není to tak – je to dřina, která stojí hodně energie a sil. A někdy i zdraví.“

Co by lidé v této profesi uvítali?

„Kéž by si všichni uvědomili, že práce je jenom práce.“

„Bylo by fajn, kdyby lidé konečně pochopili, že každý právník má svou odbornost.“

„Když někdo řekne, že je taky tak trochu právník, tak si může být jist, že opravdového právníka rozhodně nakrkle.“

„Uvítali bychom větší ocenění za kvalitně odvedenou práci a osobní nasazení.“

Kuriozity/překvapení/nečekané nebezpečí

„Nebezpečná je zde snad pouze odpovědnost, která je naštěstí z pozice zaměstnance limitovaná.“

4. 16.

Advokát/ka, advokátní koncipient/ka

Oficiální název:

advokát/ka,
advokátní koncipient/ka

Jak mi lidé říkají:

advokát, pane advokát

Obvyklá forma spolupráce:

OSVČ, koncipienti jsou vždy zaměstnanci

Co vše spadá do obvyklé činnosti této profese?

- Advokát poskytuje právní služby, zastupuje klienty v řízení před soudy, úřady apod. a obhájí klienta v trestních záležitostech,
- poskytuje právní poradenství a vykonává právní rozbor,
- vede dokumentaci, shromažďuje a posuzuje důkazní materiály,
- studuje zákony a vyhlášky,
- sepisuje smlouvy, listiny a další právní náležitosti,
- zaučuje právní koncipienty – je jejich školitelem,
- řídí se zákonem o advokacii.
- Advokátní koncipient je právník, který se připravuje na advokátní zkoušky,
- vykonává obdobné činnosti jako advokát, avšak advokát ručí za jejich správnost.
- Koncipient se může stát advokátem po složení advokátních zkoušek, kde podmínkou k připuštění je minimálně 3letá praxe na pozici advokátní koncipient.

Co je obvykle baví a líbí se jim na jejich profesi?

„Každý případ je jiný a každý den se učím něco nového. Mám rád tu různorodost.“

„Na této profesi mám rád, že mohu pomáhat lidem, a tak trochu bránit spravedlnost a slabší. Mám pocit, že občas alespoň trochu vylepšuju svět kolem nás (třeba když se mi podaří usmířit zne-svářené rodiče nebo pomoci obětem trestného činu).“

„Baví mě práce na zajímavých projektech, se zajímavými lidmi. A to tady je prakticky pořád.“

„Jako koncipient vykonávám převážně poradenskou činnost, takže čelím často kreativním výzvám v mně neznámých zákoutích práva. Jsou zde rutinní úkony (příprava jednoduchých dokumentů), ale u toho si člověk zase trochu odpočine.“

„Jsou to skutečné příběhy lidí, kterým mohu pomáhat a pomáhám. V práci se věnuji zajímavým i mediálně známým kauzám, které mi hodně rozšíří pohled na svět. Rovněž se stýkám se životy lidí, kteří by jinak byli absolutně mimo moji sociální bublinu a zázemí.“

„Výhodou této profese je rozmanitost. Právo je široké a neustále se mění, vždy je tedy prostor dozvědět se něco nového.“

Co je naopak nevýhodou, či dokonce hrozbou?

„Je to práce psychicky a časově velmi náročná. Jednání s klienty také není jednoduché a celkově vás tato práce musí bavit, jinak ji nemůžete dělat dobře.“

„Je to práce na full time, takže ani dovolená není zcela bez práce. Ony soudy a termíny nepočkají.“

„Někdy se mi nelíbí přístup okolí. Lidé si často myslí, že advokát člověka ‚okrádá‘ o peníze a nic nedělá. To mě pak mrzí, že nad věcí strávím hodiny času, které nikdo nevidí a nedokáže ocenit.“

„Není mi lhostejné, že někdy je opravdu těžké se dobrat spravedlnosti (právo se totiž nerovná spravedlnost) a je z toho obviňován právě advokát, který ale zákony nepíše a nevytváří.“

„Vadí mi i formalismus a zkostnatělost, které se sem tam objevují v případech různých úřadů, některých soudů...“

„Pracuji dost často celé dny a volných víkendů mám málo. Mám opravdu velkou zodpovědnost (v trestních řízeních jde i o výkon trestu ve vězení, v civilním třeba o hodně peněz nebo o svěření dítěte do péče). V mé profesi jde o každé slovíčko ve složitých smlouvách, musím přemýšlet o každém problému, který by se mohl (byť jen teoreticky) objevit. Je těžké to pustit na víkend z hlavy a chodit spát s čistou hlavou. Často mi hlava pracuje celou noc.“

„Někdy je těžké donutit klienty ke spolupráci, a to i když jde o řešení jejich problému.“

„Vadí mi komunikace s některými typy lidí. Nebaví mě se s někým dohadovat o tom, kolik stojí moje služby, někoho přesvědčovat o mých kvalitách apod. A to musím, bohužel, dělat často.“

„Právníci jsou často vnímáni veřejností negativně. Koncipienti jsou ve spoustě advokátních kanceláří často málo placení, ale hodně pracují.“

„Ne zcela příjemná je také neustálá potřeba sledování a zaznamenávání času stráveného prací pro jednotlivé klienty (z důvodu účtování). Technologie v tomto dnes již pomáhají, nicméně stále není nic příjemného, když je váš ‚výkon‘ neustále poměřován v absolutních číselných hodnotách (zejména v kombinaci s povahou práce, při které často ‚hmatatelné‘ výsledky na první pohled nevypovídají o času, který člověk do dané věci investoval).“

Jak může vypadat běžný den?

„Do práce chodím na 8. hodinu, z práce většinou kolem páté, ale na telefonu jsem neustále. Hodně sportuji – především kvůli psychickému odreagování.“

„Jsem workoholik, protože je pro mě často těžké říci NE lidem, kteří mě žádají o pomoc. Nemám pevnou pracovní dobu. Ale často se stává, že pracuji i dlouho do noci a pracuji i o víkendech. Plusem určitě pro mě je určitá flexibilita pracovní doby (pokud nemám někde jednání, mohu si schůzky sjednat s klienty jakkoliv).“

„Vstávám mezi 7–7:30, pracuji hodně z domu, takže často pracuji do doby, než jdu spát. V průběhu dne ale stíhám vyřizovat i soukromé záležitosti nebo některé koníčky (což by mi status zaměstnance rozhodně neumožnil).“

Jaké mýty o profesi kolují?

„Panuje obrovský mýtus, že advokáti hodně vydělávají. Není to tak úplně pravda, protože čas, který se věnuje různým přípravám, se klientům nikdy neúčtuje celý. Takže zdání klame.“

„Hodně lidí si myslí, že mám hodně peněz za málo práce. Bohužel tyto časy jsou už dávno pryč. Je to práce intelektuálně opravdu náročná. Není to o tom, že když jdu na jednání, trávím hodiny před zrcadlem. Příprava spočívá v tom, že si člověk někdy i několik hodin dělá rozsáhlé rešerše, aby ho nic (a to ani na prvním jednání s klientem) nezaskočilo.“

„Prý právníci nejsou zrovna etalon morálky. A ano, určitě je to částečně pravda.“

„Spousta lidí je přesvědčena, že koncipient není vystudovaný právník, což tak není. Studium mám dokončené, ale musím udělat praxi a zkoušky, abych mohla vykonávat samostatně.“

Co by lidé v této profesi uvítali?

„Bylo by fajn, kdyby ostatní lidé respektovali dovolené, večerní klid a víkendy a nevolali mi, kdykoliv se jim zachce. Často se stává, že někdo chce urgentně něco řešit, přičemž sám se na výsledek práce podívá třeba až za týden. Sám by přitom nebyl rád, kdyby ho někdo urgoval na dovolené nebo mu volal v 9 večer.“

„Líbilo by se mi, kdyby profese advokáta/advokátky získala zpět svou prestiž. Myslím, že prestižní už několik let není. Pověst povolání zkazili někteří kolegové advokáti, kteří v minulosti jednali v rozporu s právními a stavovskými předpisy, lhali klientům, fakturovali, co neměli, či napomáhali k páchání trestné činnosti. Obecně generace lidí 45+ je, dle mých zkušeností a dle mého názoru, v řadě profesí totální katastrofou.“

„Ocenil bych, kdyby lidé vnímali, co všechno se kolem naší profese děje. Člověk se neustále učí novým věcem. Právní řád neustále novelizuje, soudy chrlí nové judikáty, je třeba věnovat neskutečné množství času studiu. Lidé si často myslí, že mě zjevně osvítil bůh nebo co a že věci, co vím, vím jen tak. Nikdo nevidí to, že prostě nemůžu mít čas vysedávat u TV nebo po hospodách.“

„Potěšilo by mě, pokud by mi klienti včas vše hradili. Třešničkou na dortu by pak bylo, kdyby mi nakonec napsali něco ve smyslu, že mi moc děkují, že by beze mě projekt vůbec nebyl.“

„Práce by byla mnohem snazší, pokud by klienti chápali advokáta jako odborníka, který když něco doporučuje, tak k tomu má dobrý důvod, a nedělá to jen proto, že by se vyžíval v detailech či malichernostech.“

Kuriozity/překvapení/nečekané nebezpečí

„V mé profesi samozřejmě jedním i s lidmi, kteří spáchali trestný čin, případně již za nějaké trestné činy byli odsouzeni. A to je o absurdní příběhy hned postaráno. Ale nemohu je sdělit, kvůli mlčenlivosti.“

„Někteří lidé, kteří se mnou prohráli spor, vyhrožují. Ale většinou mi žádné přímé nebezpečí nehrozí.“

„Je fajn občas zastupovat klienty ex offo v rámci trestního řízení. Je to pro mě jistá forma sociologického exkurzu. Tito lidé, kteří strávili více času ve výkonu trestu než na svobodě, uvažují úplně jinak, chovají se jinak a občas je to fakt zábava. Historky ‚z natáčení‘ pak slaví úspěchy na různých oslavách s kamarády nebo rodinou.“

„Myslím, že patříme k profesi, kde velmi hrozí vyhoření. Je důležité si zachovat zdravý přístup k práci, naučit se odmítat práci, když člověk nestíhá, a nebrat si práci domů. To bohužel hodně lidí kolem mě neumí.“

„Spousta advokátů má časem různé psychické problémy. To bude asi tím stresem s prací spojeným.“

„Překvapivě časté je zde také užívání drog.“

„Pokud se kauza povede, tak ten vděk je neuvěřitelný. Věnuji se pomoci obětem domácího násilí. Když vám od klientky přijde vánoční přání s tím, že se má dobře a dělá cukroví, které chtěla (v době soužití s násilníkem to dělat nemohla), tak je to nepopsatelné.“

„V době covidu probíhaly porady s klienty ve věznici v igelitových rukavicích. To byla sranda, jak jsme s klientem v cele šustili jenom při čtení papíru.“

„„Šoumenství“ z filmů a seriálů bývá velmi zkreslená představa o práci právníka/advokáta. Většina práce je tvořena velmi metodickou a pečlivou prací v kanceláři.“

„K profesi samozřejmě patří i výřečnost a schopnost přesvědčivě vystupovat. Nicméně je velmi běžné, že spor před soudem je fakticky rozhodnut dříve, než je vůbec zahájeno ústní jednání. Rozhodnuto bývá na základě argumentů pečlivě popsaných v písemných podáních podložených často i právní teorií.“

„Člověk se velmi snadno dostane do ‚bubliny‘ právního a advokátního prostředí. Začne pro něj být automatické vnímat svět jako soubor práv a povinností, se kterými přirozeně umí oproti ‚běžným‘ lidem zacházet. U některých kolegů to vyvolává chování, které lidé často považují za aroganci. Oni ale své chování pouze vnímají jako běžnou existenci ve světě, který se těmito pravidly jednoduše řídí. Tzn. riziko spočívá v tom, že člověk ztratí hodnoty či zásady, které dříve zastával – z mého pohledu má advokacie velký potenciál činit z lidí cyniky a pragmatiky.“

4. 17.

Exekutor/ka

Oficiální název:

soudní exekutor/ka, soukromý/á exekutor/ka, exekutor/ka

Jak mi lidé říkají:

exekutor

Obvyklá forma spolupráce:

OSVČ, nižší pozice jsou zaměstnanecké role

Co vše spadá do obvyklé činnosti této profese?

- Dle zákona vykonává nucený výkon exekucí na základě soudního rozhodnutí,
- vydává exekuční příkazy,
- sepisuje zápisy o zabavených předmětech,
- přijímá předměty do úschovy,
- poskytuje právní pomoc účastníkům exekučního řízení,
- provádí dražby movitých i nemovitých věcí,
- zpracovává a doručuje listiny na příslušné úřady...
- Exekutor musí mít VŠ právní vzdělání, minimálně 3 roky praxi v oblasti práva, složit exekutorskou zkoušku, být bezúhonný a svéprávný.
- Exekutor může zaměstnávat exekutorského čekatele, kandidáta či vykonavatele.

Co je obvykle baví a líbí se jim na jejich profesi?

„Na první pohled se to nezdá, ale je to práce hodně různorodá, a opravdu není jen o tom, že někam vtrhneme a zabavujeme, co vidíme. Ostatně to většinou dělají naši zaměstnanci a někdy i za doprovodu policie, pokud se obávají, že budou problémy.“

„Je to převážně práce právníká. To pověstné zabavování majetku už je to poslední. A právníčina je to, co mě na tom baví.“

„Vyhovuje mi možnost vybrat si svůj tým zaměstnanců. V této práci je poměrně velká časová svoboda. Tato svoboda je ovšem vykoupená tvrdým státním dozorem a kontrolou.“

Co je naopak nevýhodou, či dokonce hrozbou?

„Nebaví mě neustálé změny právních předpisů týkajících se exekučního řízení. Štve mě odpuštění dluhů chronickým dlužníkům.“

„Stále větší formalizace procesu vymáhání pohledávek je doslova ubíjející.“

„Rozhodně to není prestižní práce. Ale snažím se všem dokázat, že i soudní exekutor může dělat svoji práci kvalitně, s citem pro situaci dlužníků.“

„Je to drsná práce. Lidé nás vnímají jako bezcitné jedince, kteří nemají slitování. Toto je opravdu velmi nepřijemné. Ve skutečnosti jsme ale součástí právního řádu a jde nám o spravedlnost a o to, aby lidé plnili své závazky.“

Jak může vypadat běžný den?

„Do úřadu jezdím 3× týdně (bydlím 60 km od místa úřadu). V ostatních dnech např. jednám s klienty mimo úřad a nebo mám volno a užívám si mimopracovní aktivity. Vstávám cca v 6 hodin, pokud jedu do úřadu.“

Jaké mýty o profesi kolují?

„Lidé si myslí, že vyděláváme miliony na chudácích dlužnících. To je velký omyl. Neznám jinou profesi, která by 80 % práce dělala bez nároku na odměnu jako ta naše.“

„Exekutor je zlý člověk, který nemá srdce a slitování. To rozhodně není pravda. Exekutor je člověk, který se snaží dobrat spravedlnosti. V očích lidí ale hodně záleží, na které straně se zrovna nacházejí.“

Co by lidé v této profesi uvítali?

„Že víc než 80 % naší práce děláme zcela zadarmo, nikdy za ni nedostaneme zaplacenou, a přesto ji musíme vykonávat. Někdy je to frustrující a systém by mohl fungovat jinak.“

„Ostatní nevidí, že máme obrovské náklady na provoz (kanceláře, technika, náklady na auta pro činnost vykonavatelů v terénu). Ono to v televizi všechno vypadá tak nějak automaticky, ale realita je jiná.“

„Uvítali bychom stabilní právní úpravu.“

„Byla bych šťastná, kdyby politici přestali sbírat body šířením lží o naší profesi. Neustále se snaží novelami právní úpravy ‚zalıbit‘ dlužníkům.“

„Já bych byla ráda, kdyby nás ostatní vnímali také jako lidi, ne jako nestvůry, které chtějí škodit.“

Kuriozity/překvapení/nečekané nebezpečí

„Vykonavatelé při mobiliárních exekucích a jednáních s dlužníky v terénu zažívají velmi kuriózní situace. Nevěřili byste, čeho všeho jsou lidé schopni.“

„Naše profese je nebezpečná. Zejména vykonavatelé při mobiliárních exekucích a jednáních s dlužníky v terénu zažívají i útoky na svoji osobu a někdy jim může jít i o život.“

4. 18.

Notář/ka

Oficiální název:

notář/ka, notářský/á koncipient/ka

Jak mi lidé říkají:

pane notáři

Obvyklá forma spolupráce:

OSVČ, koncipient – zaměstnanec

Co vše spadá do obvyklé činnosti této profese?

- Řídí se zákonem o notářích,
- spolupracující profese jsou notářský koncipient a notářský kandidát,
- sepisuje veřejné listiny o právních úkonech,
- ověřuje dokumenty a pravost podpisu,
- přijímá peníze a důležité listiny do notářské úschovy,
- vykonává právní služby,
- vykonává funkci insolvenčního správce,
- vykonává řízení o dědictví (funkce soudního komisaře),
- vede patřičnou dokumentaci,
- zastupuje osoby ve správním a občanském soudním řízení...

„Jsem notářská koncipientka a část mé práce spočívá v komunikaci s klienty ohledně jejich požadavků a pak u samotných podpisových jednání, druhá část v sepisu komplexních právních dokumentů a administrativních úkonů. Řekla bych, že je to tak 50 % na 50 %.“

Co je obvykle baví a líbí se jim na jejich profesi?

„Celkem 12 let jsem pracoval v advokacii. Poté jsem se rozhodl pro přestup do notářství. Cílem bylo být vlastním pánem, mít méně stresu a více času na rodinu. A tento cíl se mi splnil.“

„Tento post mi dává svobodu, nezávislost, skvělé finanční ohodnocení.“

„Je to prestižní povolání a to se mi líbí.“

„Když jsem v kanceláři, mívám i 6 různých jednání denně. Když mám home office, pracuji sám a v klidu. Líbí se mi, že je každý den jiný.“

„Baví mě účast na komplexních transakcích, kdy je třeba sladit představy stran a formální požadavky právních předpisů až k realizaci finálních signing meetingů.“

„V jednoduchých případech se jedná o pouhé administrativní úkony, které ale s postupujícím časem můžu předávat méně zkušeným kolegům, kteří se na nich učí.“

„Klienti jsou vděční za vyřešení jejich právních problémů. Jsou rádi, když se jim snažíte vysvětlit právo srozumitelně. Za respektující a vstřícný přístup vám často poděkují. Často pocítuji vděk ze strany klientů.“

„Důležité je mít v práci systém, být orientovaný na detail a zároveň být ochotný trpělivě a zdvořile komunikovat požadavky. Když toto umíte, máte zde vyhráno 😊.“

Co je naopak nevýhodou, či dokonce hrozbou?

„Opravdu nepříjemná bývají některá dědická řízení. Nejráději bych nejednal s nepříjemnými lidmi. Když se dědicové mezi sebou nenávidí a hádají, v tom se mi neparuje dobře.“

„Když klienti něco chtějí ‚do zítřka‘, je to obrovský stres. Je těžké udržet si ty hranice. Klienti jsou často přesvědčeni, že ta jejich věc rozhodně nepočká.“

Jak může vypadat běžný den?

„Varianta A) Vstávám v 5:20, v 6:00 jedu autem do práce přes Prahu, abych se vyhnul zácpě. Pracuji cca od 7:30 do 16–18 hodin.“

Varianta B) Vstávám v 6:30, obstarám děti, od 8 hodin jdu cvičit, pracuji od 10:30 na home office, případně jedu na schůzky po Praze. Konec nepravidelně. V případě potřeby (někdy i 4× týdně, někdy vůbec) pracuji doma po večerech.“

„Chodím do kanceláře na 8:30. Tím, že pracuji v relativně velké a řekla bych i prestižní notářské kanceláři, která spolupracuje s advokáty a velkými klienty, je moje práce velmi časově náročná a mnoho času mimo práci nezbyvá. Zkušenosti z prvních let koncipientury jsou ale nedocenitelné.“

Jaké mýty o profesi kolují?

„Lidé si často myslí, že mou hlavní činností je ověřování podpisů. Tak to ale vůbec není.“

„Většina lidí si myslí, že notáři jsou suchaři 😊. To si myslím, že paušálně pravda rozhodně není. Spoustu notářů a jejich pracovníků má velmi zajímavé, umělecky nebo sportovně orientované koníčky a skvělý smysl pro humor. Ale určitě mezi námi suchary též najdete 😊.“

Co by lidé v této profesi uvítali?

„Notářství by mohlo být progresivnější stran digitalizace, což už se ale ve velké míře právě nyní mění.“

Kuriozity/překvapení/nečekané nebezpečí

„Jednou jsem zažil, že při dědickém jednání dědic řval na svou sestru, že ji vyhodí z okna... Ty vztahy jsou někdy vážně hrozné.“

„Občas na dědické jednání dorazí i nemanželský potomek zemřelého, o kterém pozůstalá manželka a legitimní děti doted' nevěděly.“

„Mě pořád překvapuje, jak různí jsou lidé 😊.“

„Nepřestane mě překvapovat, jak normálně vypadají a chovají se výjimečně bohatí lidé 😊.“

„Tak jako v každé práci s lidmi nám zcela jistě hrozí vyhoření.“

4. 19.

Farmaceut/ka, lékárník/ce

Oficiální název:

farmaceut/ka

Jak mi lidé říkají:

lékárnice, paní sestřičko, paní, paní magistro

Obvyklá forma spolupráce:

zaměstnanec

Co vše spadá do obvyklé činnosti této profese?

- Připravuje a vyrábí některá léčiva v lékárně,
- vydává léky pacientům – a to jak na předpis, tak bez předpisu,
- poskytuje informace o užívání léků a vhodnosti použití,
- upozorňuje na možné nežádoucí účinky léků,
- farmaceuti se také mohou uplatnit v lékařské vědě v nemocnicích, na klinikách apod.,
- zajišťují vhodné skladování léků, distribuci a vyřizují objednávky,
- zapojují se do tvorby metodik a koncepcí v oblasti zdravotnictví.

Co je obvykle baví a líbí se jim na jejich profesi?

„Líbí se mi, že člověk se každý den dozví něco nového, je stále co se učit. Medicína mě nepřestává fascinovat.“

„Pacienti nám nosí dárky, ne tolik jako lékařům, ale čokoládiček a bonbónů už jsem dostala nespočet. A jednou dokonce kytku 😊.“

„Líbí se mi, že mohu pomoci pacientům při řešení jejich obtíží, multidisciplinární péče (spolupráce s lékaři) o pacienta.“

„Výhodou je, že zatím lékárny ještě chvíli budou potřeba a o práci není nouze. Lékáren je hodně a lékárníků málo. Je to perspektivní povolání.“

Co je naopak nevýhodou, či dokonce hrozbou?

„Nelíbí se mi, jako dalším 99 % zkušených lékárníků, být vepředu s pacienty.“

„Líbí se mi vcelku všechno ostatní, když zrovna není stres, což bohužel s úpadkem lékárenství je téměř stále.“

„Mnohdy není možnost se v klidu najít, vyčůrat atd. I když je člověku velmi špatně, je nemocný atd., musí ráno přijít přesně na minutu, protože v lékárnách je tak málo personálu, že není, kdo by ho zastoupil, a otevřít se musí.“

„Nelíbí se mi negativita lékárníků, obecně si hodně stěžujeme na postavení ve společnosti, finanční ohodnocení, tlak řetězců... a přitom málokdo se s tím snaží něco dělat.“

„Jde o zdraví, práci s citlivými údaji, tzv. jsme stále jednou nohou v kriminále.“

Jak může vypadat běžný den?

„Po škole jsem pracovala v obchodním centru 12hodinové směny (včetně víkendů), poté jsem přešla na klasiku 8–16:30 a teď po rodičovské pracuji na poloviční úvazek také 12hodinové směny, takže nějakých 7 dní v měsíci. Někteří kolegové si přivydělávají i na nočních službách v nonstop lékárnách nebo jako létající lékárníci (pozn. autorky: zastupující lékárník cestující po ČR dle aktuální potřeby).“

„Já pracuji od 7:00 do 16:00 ve všední dny, ale jsou lékárny, kde se pracuje 12 hod. denně třeba i o víkendech.“

Jaké mýty o profesi kolují?

„Připadá mi, že lidé si často myslí, že jsme jen prodavači léků. Někteří lidé nevědí, že je třeba 5 let studovat vysokou školu, která bych řekla, patří k jedněm z nejtěžších studií vůbec (s lékařskými a právníckými fakultami), a teprve poté můžeme začít „prodávat.““

„Veřejnost si myslí, že si vyděláme hrozně moc peněz, protože léky jsou drahé, a že si sami rozhodujeme o ceně léků. Ani jedno vůbec není pravda.“

„Lidi si myslí, že je ta práce čistá, elegantní, klidná, zábavná a dobře placená. Ve skutečnosti by za ty peníze leckteří ani nevstali z postele. A nechat si nadávat každodenně od spousty cizích lidí také není žádný med.“

„Lékárník je pracháč – to je jasná věc. Možná v 90. letech se to u některého lékárníka povedlo. Lékárník je většinou zaměstnanec, majitel lékárny může být kdokoliv a ten možná tím pracháčem skutečně je. Ale ne my, lékárníci 😊.“

Co by lidé v této profesi uvítali?

„Uvítala bych větší spolupráci mezi lékařem a lékárníkem, víc času na pacienta, abychom mu mohli poskytovat lékové poradenství v plném rozsahu.“

„Lépe by bylo, kdyby bylo lékárenství financováno ne ze snižujících se cen léku, ale výkonem. Stejně jako to mají lékaři.“

„Uvítala bych, kdyby byly doplatky za léky ve všech lékárnách stejné a pacienti by nemuseli cestovat přes město za slevou na kartičku. Když vidím ty staré lidi, jak se kvůli tomu naběhají, chce se mi brečet.“

„Kdyby pacienti nespěchali a vyslechli si vše, co jim chci říct. Kéž by se pořádně zajímali o svou léčbu.“

Kuriozity/překvapení/nečekané nebezpečí

„Každý, kdo nastoupí do lékárny, do 2 týdnů onemocní. Pak ale máte nezdolnou imunitu a už vás prskající pacienti neohroží. S covidem se toto asi trochu změnilo, ale myslím, že zas ne tolik.“

„Děsivé je, když vypadne internet – pacienti nemohou platit kartou, vy nenačtete léky, můžete rovnou zavřít. Bez technologií jsme úplně vyřízení.“

„Jste farmaceut, počítejte s tím, že budete pracovat „jenom v lékárně“. Už sedmnáctý rok se snažím najít něco lepšího než obyčejnou práci v lékárně, ale je to obtížnější, než se zdá, neboť se mi to přes veškerou snahu zatím nedaří. Lékárníky moc nikde jinde než v lékárně nechtějí, radši vezmou doktory nebo chemiky nebo ekonomy a spol. Naprostá většina mých kamarádů a kolegů je na tom stejně. Všichni by chtěli pracovat kdekoliv jinde než v lékárně, ale jaksi není kde. Leda úplně od základů změnit profesi.“

4. 20.

Kurátor/ka výstav/ umění/muzea

Oficiální název:

historik/čka umění, kurátor/ka umění,
muzejní edukátor/ka

Jak mi lidé říkají:

pane kurátore / paní kurátorko, jménem

Obvyklá forma spolupráce:

zaměstnanec, na některých projektech
spolupráce jako OSVČ

Co vše spadá do obvyklé činnosti této profese?

- Obvykle vytváří a sjednocuje sbírku v různých paměťových institucích (muzeum, výstavní síň...),
- zpracovává a uchovává kulturní a přírodní dědictví,
- koordinuje a komunikuje s návštěvníky výstav a s veřejností,
- komunikuje s umělci a domlouvá podrobnosti spolupráce,
- tvoří expozice, výstavy a další doprovodné akce,
- přednáší, provází a informuje o ‚svých‘ expozicích/výstavách,
- tvoří vědecké výstupy, spolupracuje na vědeckých výzkumech,
- ochraňuje vědecké/umělecké předměty,
- poskytuje konzultační a expertní činnost.

Co je obvykle baví a líbí se jim na jejich profesi?

„Líbí se mi obrovská rozmanitost, kterou práce kurátora nabízí.“

„Neustále získávám nové vědomosti a to mě naplňuje. Jsem pořád ve spojení s uměním, které miluji.“

„Příjemné je, že setkání s umělci probíhají často u nich v ateliéru, kde se kromě popovídání a prohlížení děl často najde i něco dobrého na zub 😊.“

„Myslím, že láska k umění či historii je dědičná. U mě to tak bylo, jsem za to moc ráda.“

„Jsem na té práci závislý, nemůžu být bez toho.“

„Je to hodně různorodá práce s kulturním dědictvím, spojená s neustálým vzděláváním se.“

„Miluju proměnlivost a určitou svobodu této profese. A také možnost experimentovat a rozvíjet se.“

Co je naopak nevýhodou, či dokonce hrozbou?

„Práce kurátora je takový obor spíše pro zasvěcené. Mnoho lidí mou profesi vůbec nezná, a když ji začnu vysvětlovat, tak se stejně nikdo nechytá 😊. A přitom je to tak jasné 😊.“

„Je to hodně náročné kvůli práci s lidmi. Člověk se setká s různým chováním učitelů a dětí např. při návštěvě muzeí. Občas se nestačím divit, co dospělí dětem dovolí. A vydržet tento tlak chce obrovskou dávku trpělivosti a diplomacie. Protože nakonec jsem to já, kdo má za úkol ty sbírky ochránit.“

Režisér/ka

Jak může vypadat běžný den?

„Vstávám v 6:30, dojedu do muzea. Vyřídím e-mailovou komunikaci. Pak zhruba do 1 odpolední provádím vzdělávací programy pro školní skupiny. Oběd a pak do půl páté pracuji na didaktických materiálech nebo dělám přípravu na další workshopy apod. Osobně mám ještě druhou profesi a to je umělkyně. Po práci tedy obvykle přijedu do ateliéru a maluji do noci. Končím podle možností, desátá až půlnoc. Nebo místo cesty do ateliéru mířím do galerie, kde mám doprovodný workshop k výstavě. Ale sama o sobě je práce kurátora relativně pravidelná a předvídatelná. U výstav je však nutné počítat s nárazovými akcemi, které mohou být o víkendu nebo do pozdních večerních hodin.“

Jaké mýty o profesi kolují?

„Kurátoři jen pijí kávu a sedí v kavárnách, to je jasné 😊. Ano, kávu pijeme, ale i u toho stíháme dělat další povinnosti, jako každý.“

„Hodně lidí si myslí, že nic neděláme a vlastně je naše profese naprosto nepotřebná a zbytečná. Jsem plně přesvědčena o tom, že neformální vzdělávání dá lidem více než sedět v lavici a poslouchat. Aktivizování studentů/lidí je nesmírně důležité.“

Co by lidé v této profesi uvítali?

„U nás se problémy týkají hlavně financí. Kdyby byl muzejní edukátor hodnocen přinejmenším stejně jako pedagog na škole, hrály by státní instituce větší roli v neformálním vzdělávání. Byly by odvážnější, progresivnější, protože s tímhle platem všichni perspektivní, progresivní, co chtějí experimentovat, měnit apod., vůbec nenastoupí, nebo vydrží maximálně rok. A opravdoví odborníci odcházejí do jiných, komerčnějších projektů. Takže jednoznačně bychom si přáli lepší platy a větší ocenění významu naší práce.“

Kuriozity/překvapení/nečekané nebezpečí

„Lidé se často diví, že jsem ve stresu s blízcími se termíny, že mám přesčasy a nestíhám. To asi proto, že si většina lidí neumí představit, jak moc široký záběr kurátor má. Toto může mnoho lidí skutečně překvapit. Nechodíme se do práce jen uklidit, ale opravdu tvořit.“

„Vtipné a zábavné často bývá různé shánění rekvizit na výstavu jako meč, kino, lavici 😊.“

„Určitě hrozí nebezpečí, že poškodím nějaké dílo. Ale vše je pojištěné, takže finančně mě to nepoloží. Ale všechna díla jsou unikátní, poškodit se prostě nesmí. To bych si neodpustila.“

„Jednou se dva kluci honili po expozici se sekyrkou v ruce. Jejich učitelky koukaly a nic jim neřekly. Je velké nebezpečí, že mi jednou rupnou nervy a někdo to odskáče 😊.“

„V některých institucích je takové pomalejší tempo (ale určitě ne všude!). Hrozí tady zpohodlnění a časem může přijít i stereotyp.“

„Je důležité si pravidelně odpočinout. Práce s lidmi může být náročná a i nám hrozí vyhoření.“

Oficiální název:

divadelní režisér/ka, filmový/á režisér/ka

Jak mi lidé říkají:

rejžo, pane režisér

Obvyklá forma spolupráce:

OSVČ, zaměstnanec

Co vše spadá do obvyklé činnosti této profese?

- Režisér může mít různé specializace, z nichž hlavní jsou divadlo, film, dabing nebo rozhlasové vysílání,
- koordinuje a organizuje všechny složky vysílání/inscenace/natáčení,
- spolupracuje na koncepci díla nebo pořadu,
- navrhuje obsazení týmu a vybírá umělce do konkrétních rolí,
- spolupracuje na organizaci termínů zkoušek, koordinuje plány představení, vysílacích časů apod.,
- při živých vysíláních přímo řídí moderátory,
- režisér také připravuje na vysílání obsahové stránky.

„Je to práce s lidmi, nicméně vzhledem k povaze profese (motivátor, vedoucí pozice) je to paradoxně práce především v naprosté samotě. Té viditelné práce s lidmi je vlastně docela málo.“

Co je obvykle baví a líbí se jim na jejich profesi?

„Byl jsem okouzlen divadlem už v dětství a ani v dospělosti mě to nepustilo. Kariéerní volba byla tedy jasná.“

„Miluji možnost vytvářet paralelní světy v realitě, ohýbat realitu...“

„Ona je to velmi tvůrčí práce. Jste přítomen vzniku krásy a můžete přímo ovlivňovat její finální podobu.“

„I přes veškerý marasmus, který kolem té práce je, to někdy jde – povede se to. A za ten výsledek to stojí.“

Co je naopak nevýhodou, či dokonce hrozbou?

„Největší nevýhodou této profese je absolutní podfinancovanost a z toho pramenící zoufalé pracovní podmínky (absolutní přetížení a vyčerpání, permanentní vyhoření, nemožnost osobního života, nejistota) a prostředí (toxicita vztahů, alkoholismus, nekompetentní spolupracovníci...), které pak mají destruktivní vliv na kvalitu práce.“

„Jako režisér pracujete v podstatě neustále.“

„Nemohu si dovolit dítěti zaplatit kroužek, to je opravdu smutné.“

„Když onemocním na víc jak pár dní, nebudu schopen poplatit nájem. Vytvořit si rezervu s tímto příjmem je prakticky nemožné. Mám každodenní stres z toho, že příští měsíc nebude z čeho žít.“

Jak může vypadat běžný den?

„V půl sedmé vstanu, udělám snídani a svačinu, odvedu dítě do školky, jdu na zkoušku/schůzku, oběd, jdu ze zkoušky/schůzky na jinou zkoušku nebo schůzku, mezitím vyzvednu dítě a dám hlídat babičce či kamarádům, večer dozor na představení a nebo další schůzky, po představení jeho zhodnocení a další schůzky, které se nestihly přes den, kolem jedenácti nejdřív návrat domů a práce na textech, odpovídání mailů atp. Kolem půl druhé ráno spánek. Do toho časté cestování mezi různými městy (nepracuji v jednom, protože člověk musí brát, co je). Takto denně, víkendy neexistují.“

Jaké mýty o profesi kolují?

„Většina lidí nechápe, že to je práce a že to nedělám jako koníčka. Myslí si, že to je prostě jen zábava. Připadá mi, že lidi nechápou, že by mělo být normální za to dostávat peníze. To, že peníze požadují, neznamená, že se jedná o žebrotu.“

„Lidi si myslí, že si tam v tom divadle jenom tak hrajou, odpočívají, nic nedělají a jen chlastají za státní peníze. Ale tak to není.“

„Častý mýtus je, že tvořím jen pro ukojení svých vlastních zvrácených choutek, a nikoliv pro společnost.“

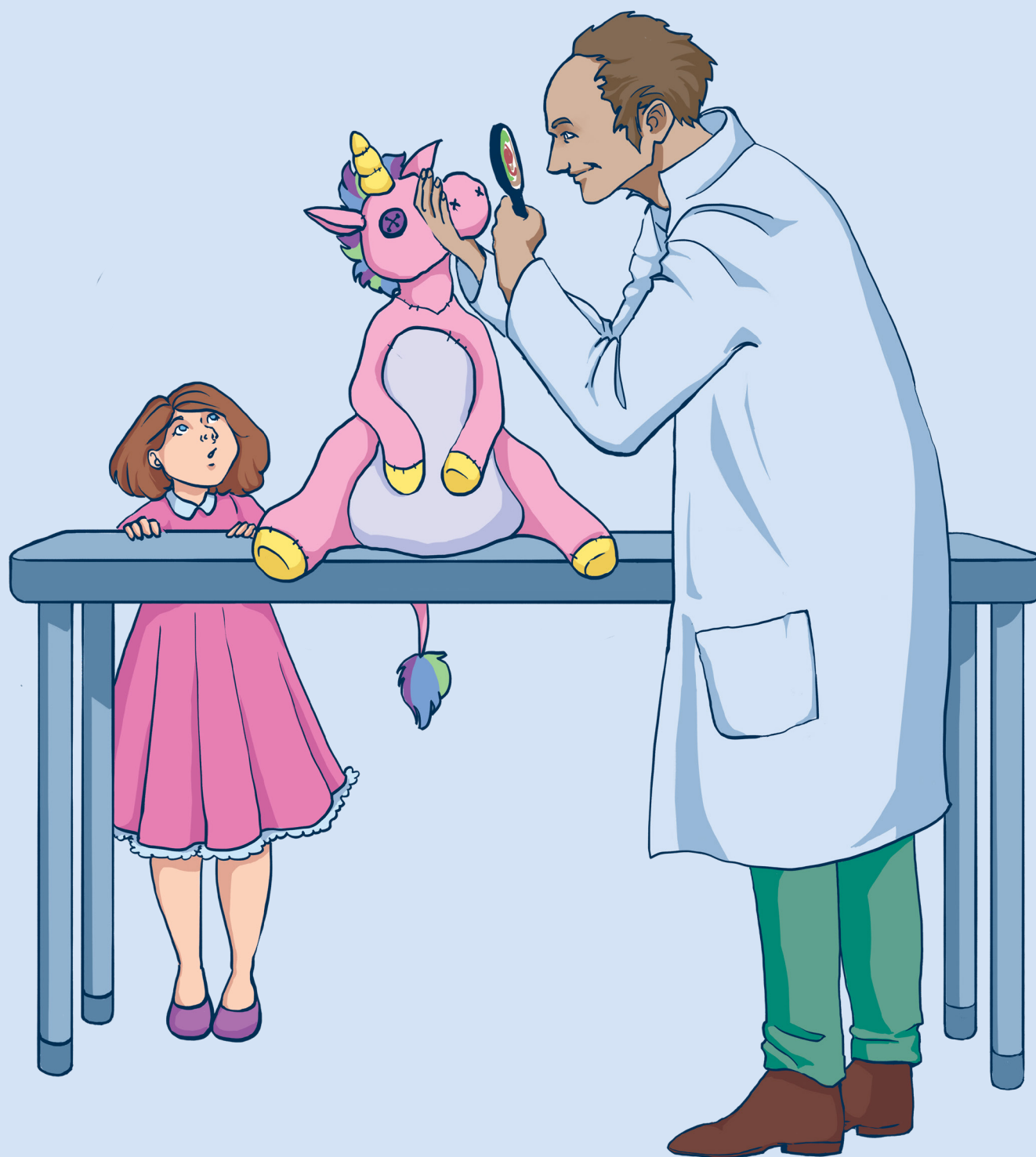
Co by lidé v této profesi uvítali?

„Pro většinovou společnost je divadlo marginální. Většina lidí nechápe (především samo-správa, politici, úředníci) jeho smysl a účel a je tak trpěno. Prakticky jde především o ono absolutní podfinancování, dále mělnění prostředků mezi mnoho subjektů (divadelníků je zkrátka moc), mocenská toxicita prostředí (když už někdo se tím živí, neopouští pozice) a hlavně školství. Především politici, konkrétně ministerstvo kultury, by měli za kulturu bojovat a mít srovnáno, jaký je její účel, a to rozhodně není ‚zábavní průmysl‘.“

Kuriozity/překvapení/nečekané nebezpečí

„Jedná se o rizikové povolání díky stresu a výše popsáním podmínkám. Průměrná ‚životnost‘ divadelního režiséra je nějakých 10–15 let po škole. Pak dochází ve většině případů k sebevraždě, smrti z vyčerpání, anebo odchodu z oboru, což samozřejmě není snadná cesta.“

„Dělám divadlo. Všichni známi a příbuzní mimo obor mě ale neustále bombardují small talk dotazama, jaký že jsem to natočil film 😊.“

4. 22.

Veterinární lékař/ka

Oficiální název:
veterinární lékař/ka

Jak mi lidé říkají:
veterinář/ka

Obvyklá forma spolupráce:
zaměstnanec, OSVČ

Co vše spadá do obvyklé činnosti této profese?

- Poskytuje preventivní, diagnostickou a léčebnou péči nemocným zvířatům,
- operuje a poskytuje následnou péči,
- poskytuje poradenství ohledně chovu a péče o zvířata,
- spolupracuje s dalšími odborníky,
- komunikuje s majiteli zvířat a empaticky doporučuje vhodné řešení zdravotních potíží zvířat,
- nakupuje zboží, léky a potřebné lékařské vybavení.

Co je obvykle baví a líbí se jim na jejich profesi?

„V rámci mé profese se neustále rozvíjíme a posouváme vpřed. Studujeme neustále nové postupy, léky, poznatky ve vědě. To je velmi naplňující.“

„Když se něco podaří..., tak to stojí za to.“

„Myslím, že povolání veterinárního lékaře se řadí mezi prestižní profese, a to mi dělá dobře.“

„Jsem v každodenním kontaktu se zvířaty. Co více si mohu přát.“

„Na našem povolání je krásné, že se určitě nebudete nudit. Každé zvíře i každý majitel je jiný a mají individuální potřeby a na nás je, abychom je naplňovali.“

„Práce je to pestrá a do značné míry si můžu vybrat své zaměření.“

„Super je, že si můžu pohladit pejska, když se nechá 😊.“

„Práce většinou není fyzicky namáhavá.“

„Oceňuju možnost si práci naplánovat, svobodu v rozhodování. Také si ráda popovídám s lidmi, pokud jsme naladěni na stejnou notu. Člověk se hodně dozví.“

Co je naopak nevýhodou, či dokonce hrozbou?

„Povolání veterinární lékařky je velmi odlišné od mých představ, které jsem o profesi dříve měla. Jako studentku mě veterinární medicína neskutečně bavila a naplňovala, nicméně v praxi se do popředí dostávají jiné aspekty práce. Dostáváte se do úskalí komunikace s klienty, řešíte mezilidské vztahy a je tu neskutečná administrativní zátěž... Představte si, že je celkem 21 orgánů, jejichž předpisy a zákony musíme dodržovat a plnit nejrůznější povinnosti. Jako např. finanční úřad, ústav pro kontrolu léčiv, odpadové hospodářství, bezpečnost práce, radiační bezpečnost, GDPR atd.“

„Je to extrémně psychicky náročná profese. Profese veterinárních lékařů je statisticky na předních příčkách, co se týče množství spáchaných sebevražd. Největší roli hraje zejména psychický tlak ze strany majitelů, kteří si často neuvědomují, že jsme taky jen lidé.“

„Jsme trvale vystaveni nepřiměřeným očekáváním klientů.“

„Pravidelně nás někdo zostuzuje za to, že za naši práci musí platit.“

„Myslím, že profese je u většiny vážená, někdo nás bere jako servisáky pro zvířata.“

„Někdy je složitá komunikace s klienty a nutnost vyvažovat finanční stránku / možnosti klienta.“

„Určitě se nepředstavuji jako veterinář – zčásti i proto, aby si člověk někdy odpočinul 😊.“

„Negativem je časová náročnost profese. Často jsou zabrané víkendy, někdy služby v noci.“

„Nesmíte udělat chybu – to mi působí asi největší stres.“

„Někdy je hodně náročné jednání s manipulativními klienty – v tomto povolání je rozhodně nutná psychická odolnost. Nejenom při náročném studiu, ale hlavně pak v praxi.“

Jak může vypadat běžný den?

„Je potřeba, aby pro veterinárního lékaře byla jeho práce zároveň i koníčkem, bez tohoto předpokladu ji lze jen těžko vykonávat, protože časová náročnost dokáže být enormní.“

„Nyní pracuji od 8 do 17 hodin, v minulosti jsem ale pracoval v nepřetržitém provozu, tedy noci, víkendy, různě dlouhé služby. Člověk se musí naučit nastavit si hranice a vybrat si, v jakém režimu bude fungovat.“

„Vstávám kolem 6. ráno, odvedu děti do školy, od 8:00 jsem v práci, 12:00–14:00 obědová přestávka, po obědě jsem v práci do 18:00, pak administrativa, pak výjezdy k pacientům, doma po 20. hodině, někdy ještě pohotovostní výjezd k pacientům, o víkendech chodím do ordinace taky, takže moc času na mimopracovní aktivity nezůstává...“

„Na velkém městě není zásadní problém pacienta odmítnout – může jít jinam. Ale na vesnici či maloměstě je to těžší. Je o mnoho těžší udržet si odstup.“

Jaké mýty o profesi kolují?

„Lidé si na první dobrou myslí, že je to práce se zvířátky – vše se daří atd. Je to medicína jako každá jiná, se vším, co k tomu patří – nemoc, umírání, eutanazie. Plus nutno zvládnout nejen zvíře, ale i majitele...“

„Největší mýtus je, že ošetřujeme všechny možné zvířecí druhy. Čím exotičtější zvíře se nám dostane do ordinace, tím větší máme radost. S výjimkou specializovaných ordinací na exotická zvířata to není pravda.“

„Mýtus je, že se v práci hlavně mazlíte s roztomilými zvířaty. Ne, tak to není. Ne všechna jsou roztomilá a nemazlíme se skoro nikdy.“

„Za pomoc nám stačí košík vajec a to, že si můžeme pohladit pejska 😊. A za co koupím dětem chleba?“

Co by lidé v této profesi uvítali?

„Uvítal bych, kdyby lidi pochopili, že zvířata nejsou stroje a nemají zázračný resetovací a opravný knoflík.“

„Upřímné a vstřícné jednání ze strany majitelů zvířat by bylo super.“

„Kéž by si veřejnost uvědomila, že veterinární péče je služba, která není hrazena z jiných zdrojů než toho, co klienti platí, a že neexistuje automatický nárok na péči o zvíře v jakoukoliv denní i noční hodinu.“

„Přála bych si, aby se lidi o svá zvířata doopravdy zajímali. Zároveň aby byli realističtí v očekávání, co se ještě dá a co již ne. Ale vím, že lidi nezměním a je to na mně, jak se dokážu se situacemi vyrovnat.“

„Kdyby mi lidé nelhali, bylo by to skvělé. Ale vždy mě potěší, když se usmějí a jsou spokojeni s návštěvou.“

Kuriozity/překvapení/nečekané nebezpečí

„Hrozí nám psychické vyčerpání a jsme velmi ohroženi vyhořením.“

„Nebezpečím mohou být agresivní klienti. Hlavně k mladým kolegyním, ke kterým bezdůvodně automaticky nemají důvěru.“

„Pobavilo mě, když po mně v noci maminka dvou dětí chtěla potvrzení, že její pes je nemocný, protože pak prý s nimi manžel zůstane.“

„Hrozí nám nejrůznější zranění jako pokousání, infekční onemocnění, vyhoření, stres a sebevraždy.“

„Vždy mě překvapuje, když dvacetikilového psa zvedá na stůl paní a pán se na ni dívá.“

*„Ještě jako studentka jsem se úspěšně snažila oživit přidušená štěňata po císařském řezu. Zá-
krok přišel pozdě a štěňata se vůbec nehýbala. To, že se to podařilo, považuji za zázrak doted.“*

*„Očekávané jsou občasné škrábance od koček, velmi nepříjemná jsou pokousání (Paní doktor-
ko, on nekouše!). To se vše zahojí. Ale statisticky je v naší profesi vysoké procento sebevražd, což
souvisí s psychickou náročností povolání. Někdy bych opravdu raději provozovala kavárnu...“*

5.

**Pozice vyžadující
postgraduální
či doktorandské
studium nebo
další specifické
požadavky**

5. 1.

Státní zástupce/kyně

Oficiální název:

státní zástupce/kyně

Jak mi lidé říkají:

státní zástupci, žalobci, většinou však titulem doktor, doktorka

Obvyklá forma spolupráce:

veřejná funkce, zaměstnavatelem je stát

Co vše spadá do obvyklé činnosti této profese?

- Jedná se o právnickou profesi. Svou činnost vykonává na státním zastupitelství,
- dříve byla pozice označována jako prokurátor,
- zastupuje stát při ochraně veřejného zájmu ve vymezených věcech,
- zpracovává a podává žaloby jménem státu v trestním řízení,
- vykonává dozor nad způsobem, jak je vykonávána vazba či odnětí svobody, podílí se na prevenci kriminality a na poskytování pomoci obětem trestných činů...
- Státní zástupce je jmenován ministrem spravedlnosti a nutnou podmínkou je mimo jiné složení závěrečné zkoušky právního čekatele.
- Bývá volen na neomezenou dobu, nicméně funkce zaniká na konci roku, kdy státní zástupce dosáhne 70 let.

Co je obvykle baví a líbí se jim na jejich profesi?

„Sám jsem si povolání vybral po vystudování vysoké školy. Obor mě zajímal, seznámil jsem se s ním během seminářů z trestního práva a byl to můj profesní cíl.“

„Líbí se mi pestrost jednotlivých případů, možnost sledovat osudy lidí.“

„Vpřed mě žene touha po spravedlnosti. Tu mám opravdu silně vyvinutou, ale to snad každý člověk, který se zabývá oblastí práva.“

„Svou pozici považuji za prestižní a jsem na ni hrdý.“

Co je naopak nevýhodou, či dokonce hrozbou?

„Opravdu se mi nelíbí, že při řešení případů převažuje teorie nad praxí.“

„Myslím, že je zde nedostatek terénní práce, což mě mrzí. Převážnou část pracovní doby trávíme v kanceláři.“

„Nevyhovuje mi odtažitost od některých úkonů orgánů činných v trestním řízení (mimo jiné i z důvodu stále narůstající administrativy – psaní složitých rozborů, podávání zpráv o nejrůznějších tématech, změny úprav textů počítačových programů apod.).“

Jak může vypadat běžný den?

„V práci začínám v cca 8 hodin, odcházíme kolem 16. hodiny. Na mimopracovní aktivity mi čas většinou zbývá. Přesčasy občas jsou, ale není to pravidlem.“

Jaké mýty o profesi kolují?

„Lidé si myslí, že pouze sedíme v kanceláři a pracujeme jako administrativní pracovníci, což není pravda. Dozorujeme a kontrolujeme práci policistů. Jednotlivé kauzy jsou stresující, jsme vázáni časem (zákonem stanovenými lhůtami).“

„Lidé ani nevědí, kdo jsou státní zástupci. Zaměňují nás se zastupiteli z místních samospráv, což nás dost mrzí.“

„Většina lidí si myslí, že můžeme ovlivnit trestní řízení. A také, že pachatelům sami ukládáme tresty, což není pravda.“

Co by lidé v této profesi uvítali?

„Kéž by byl dostatečný počet dobře ohodnocených administrativních pracovníků. V tuto chvíli je zde velká fluktuace, protože je zde nedostatečné finanční ohodnocení, a přitom odborná a psychická zátěž.“

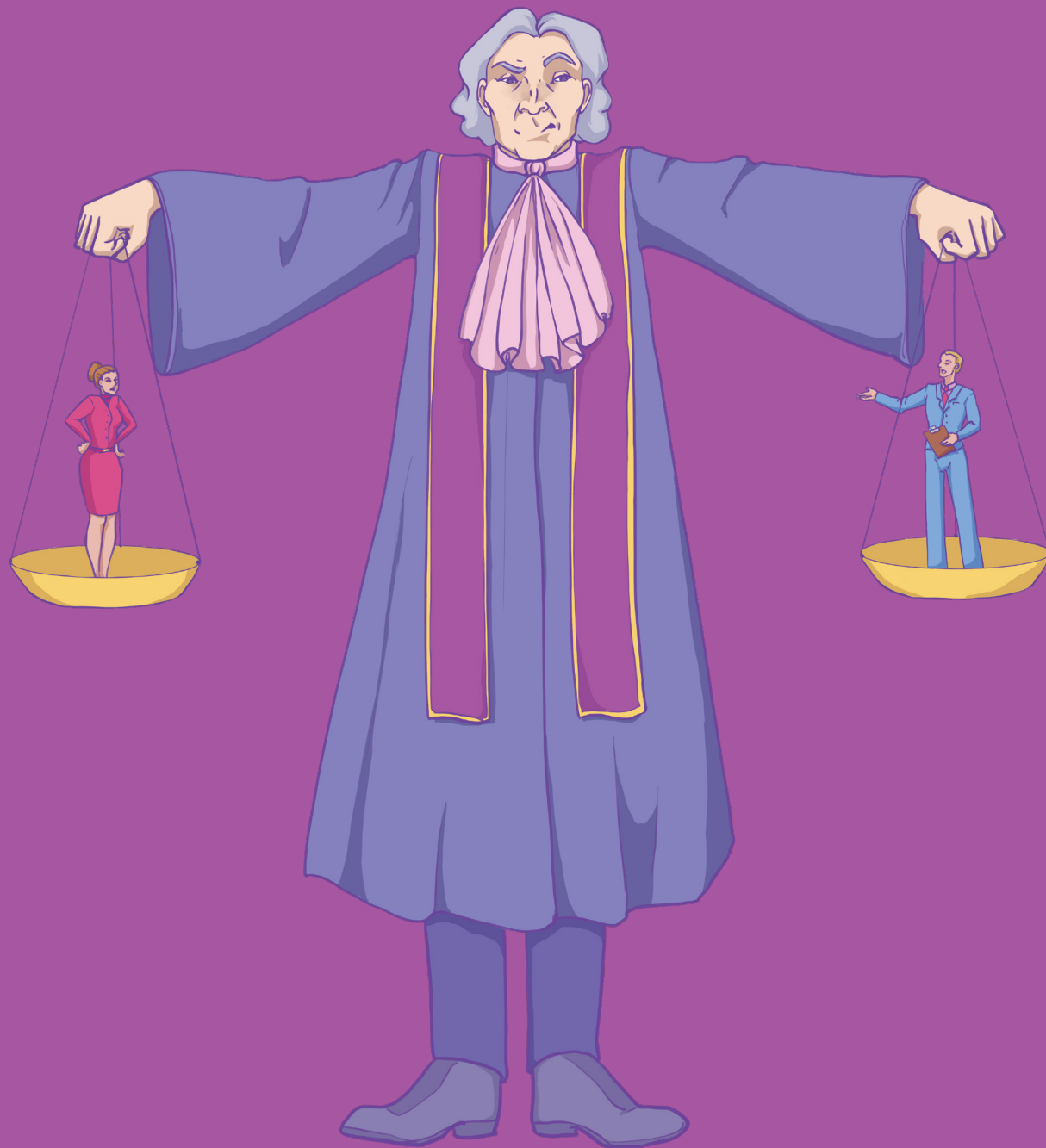
Kuriozity/překvapení/nečekané nebezpečí

„Překvapilo mě, že soud proti očekávání vydal jiné rozhodnutí, což se na druhé straně často zdůvodňuje změnou důkazní situace.“

„V devadesátých letech při návštěvě cely předběžně zadržovaných osob došlo k záměně administrativní pracovníce a pachatelky, kdy vězeňská služba okřikovala administrativní pracovníci, jako by byla pachatelkou 😊.“

„Při účasti na hlavním líčení soudce ,nepije, nečůrá, nejí‘, hodiny vede jednání bez přerušení a bez pauzy na oběd. Jednou kolegyně přinesla oběd přímo do jednací síně – no to jste měli vidět 😊.“

„Nikdy nemůžete vyloučit možnou pomstu pachatelů.“

5. 2.

Soudce/kyně obecného soudu / Ústavního soudu

Oficiální název:
soudce/kyně

Jak mi lidé říkají:
paní soudkyně, pane soudce

Obvyklá forma spolupráce:
veřejná funkce, zaměstnavatelem je stát

Co vše spadá do obvyklé činnosti této profese?

- Soudce rozdělujeme do dvou hlavních kategorií na soudce obecných soudů a soudce ústavních soudů. V první kategorii mohou soudci být v pozici samosoudce nebo jako členové soudního senátu.
- Soudcem obecných soudů se může stát osoba, která je zároveň: občanem ČR, je bezúhonná a svéprávná, dosáhla věku minimálně 30 let, absolvovala české VŠ magisterské vzdělání v oboru práva, složila justiční zkoušky, ručí, že bude funkci řádně zastávat po stránce zkušeností a morálních vlastností, a byla jmenována a přidělena ke konkrétnímu soudu.
- Soudcem Ústavního soudu může být osoba, která splňuje podmínky uvedené výše s tím, že musí dosáhnout věku minimálně 40 let a mít za sebou minimálně 10 let praxe v právní oblasti. Ústavních soudců je v ČR pouze 15.
- Soudce jmenuje prezident ČR.
- Soudce rozhoduje o vině a trestu, o právech i povinnostech fyzických i právnických osob,
- projednává a rozhoduje spory v občanskoprávních, pracovních, obchodních, trestních a rodinných vztazích,
- připravuje podklady a dokumentaci pro projednávání soudních sporů,
- vede a studuje soudní spisy,
- soudce Ústavního soudu posuzuje dodržování ústavního pořádku a tak dohlíží na dodržování Ústavy a zabývá se ústavními stížnostmi.

Co je obvykle baví a líbí se jim na jejich profesi?

„Chtěla jsem uplatňovat právo v čisté podobě a cítila jsem, že práce advokáta či jiné právnícké profese by mi nevyhovovala. Měla jsem to štěstí, že jsem se dostala na soud jako justiční čekatel.“

„Na své práci mám skutečně ráda, že se můžete skutečně snažit o to, aby spravedlnosti bylo učiněno zadost. Proto vnímám někdy pozici soudce nejen jako povolání, ale i poslání.“

„Líbí se mi svoboda rozhodování, přestože ani ta samozřejmě není absolutní. Líbí se mi také různorodost lidí, situací a příběhů, se kterými člověk přichází do styku.“

„Považuji pozici za prestižní, což někoho může lákat. Ale nikde se takto neprezentuji a nemám to ráda, když mě takto někdo prezentuje. Je to prostě povolání, byť prestižní. Mnoho lidí dělá mnohem záslužnější práci, např. zdravotní sestřičky, pěstounky, učitelé, lékaři. Tak to cítím já.“

„Pracujete hodně s lidmi, ať již v kanceláři, nebo v jednacích síních. Ale také pracujete hodně o samotě při studiu spisu, při zpracovávání spisů, psaní rozsudků. Každý si přijde na své 😊.“

„Že budu usilovat o práci soudce, jsem se rozhodl někdy kolem poloviny vysokoškolského studia. Na této práci mě asi nejvíc lákala představa, že budu moci v řízení rozhodovat tak, jak považuji za správné, místo toho, abych například jako advokát musel hájit postoje, které bych sám nezastával.“

Co je naopak nevýhodou, či dokonce hrozbou?

„Někdy mě ubíjí množství práce, které způsobuje, že se vám nedostává tolik času, který byste potřeboval např. na studium judikatury.“

„Nerada dělám práci, která je hodně automatická, která není tolik individualistická, např. rozhodování o návrzích odsouzených na podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody.“

„Účastníci řízení si na vás vybijejí vztek, viní vás z následků, které mohou vzniknout v důsledku uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody, tj. ztráta rodiny, odloučení od dětí, finanční kolaps rodiny... Dostáváte vulgární dopisy a někdy i výhrůžky.“

„Ne vždy se oprostíte od osudů lidí, kteří jsou trestnou činností zasaženi, výkon této funkce vám změní pohled na život.“

„Stále musíte myslet na to, že jste soudce a že nemůžete popíjet a tančit na stole v kdejakém lokále, ale když už, tak jen v uzavřené společnosti.“

Jak může vypadat běžný den?

„Vstávám v 5:50, do práce chodím mezi 7:00 a 7:30, v letních měsících je režim volnější, z práce chodím v rozmezí 16:00–19:00 hodin, a to podle potřeby. Čas na mimopracovní aktivity občas nezbyval, ale s narůstajícím věkem pochopíte, že je potřeba si na pohyb udělat čas vždycky.“

„Vstávám v šest a z práce odcházím zpravidla kolem 4. až 5. hodiny. Někdy ale v práci bývám i o víkendech.“

Jaké mýty o profesi kolují?

„Lidé si myslí, že je to ‚vegáč‘. Není, je to tvrdá práce, plná zodpovědnosti. Práce, která mění život lidem a celým rodinám.“

„Míra stresu a pracovního vytížení se obvykle neshoduje s rozšířenou laickou představou o klidném a pohodovém zaměstnání.“

„Existují klišé o líných, neschopných a úplatných soudcích. Nepochybně i tací jednotlivci určitě existují, ale opravdu se jedná o výjimky.“

„Nemáme paruky ani kladívka, jak si mnozí myslí a znají z televize 😊.“

Co by lidé v této profesi uvítali?

„Bylo by fajn, kdyby byl střední aparát na soudech dostatečně zaplacen, aby nedocházelo k fluktuaci zaměstnanců. Sotva někoho něco naučíte, tak už odejde. Je to frustrující.“

Kuriozity/překvapení/nečekané nebezpečí

„Neustále vás někdo citově vydírá. Často mi někdo říká, ať před svým rozhodnutím myslím na jeho děti. On sám na ně ale nemyslel, před tím, než spáchal trestnou činnost. Je to psychicky velmi náročné. I soudce je totiž jenom člověk.“

„Jednou došlo k nečekané absenci tlumočnice do znakové řeči. Obhájce se snažil klást dotazy na hluchoněmého obžalovaného dost zvýšeným hlasem v domněnku, že když bude hlasitější, bude hluchoněmý obžalovaný slyšet. Když to nezabralo, snažil se své dotazy sám tlumočit znakovou řečí. Výsledek vypadal jako pořad Partička 😊.“

„Opravdu nepříjemné jsou vulgární nadávky nebo vyhrožování, ať již v písemné, nebo ústní formě. Naštěstí zatím vždy zůstalo jen u vyhrožování.“

„Jako obžalovaného jsem až v jednacím místnosti potkal svého známého ze sportu, kterého jsem až do té doby znal pouze přezdívkou. Má účast v řízení tím pochopitelně skončila.“

5. 3.

Vědecký/á pracovník/ce

Oficiální název:

vědecký/á pracovník/ce, vědec/kyně

Jak mi lidé říkají:

paní vědkyně, pane doktore

Obvyklá forma spolupráce:

zaměstnanec, často zaměstnanec státní instituce
(univerzita, vědecké pracoviště, ústav...)

Co vše spadá do obvyklé činnosti této profese?

- Vědec je badatel v některé z oblastí sociálních, přírodních nebo fyzikálních věd, který uplatňuje své odborné kompetence a přichází s novými objevy a zjištěními,
- samostatně provádí výzkumy a vývoj ve svěřené oblasti,
- stará se o granty umožňující výzkumnou a vědeckou činnost,
- formuluje výstupy, publikuje výstupy z výzkumu v časopisech a odborných sbornících,
- aktivně se účastní vědeckých konferencí a seminářů,
- vede přednášky a semináře,
- věnuje se šíření vědeckých poznatků mezi širší veřejnost.

„Pro nás vědce je velmi důležitá diskuze. Díky dnešní komplexnosti výstupů v podobě vědeckých článků je diskuze absolutní nezbytností.“

„Potřebuji a trávím spoustu času jen sama s počítačem, kdy tvořím texty a vzdělávám se prací ostatních. Návštěva konferencí a laboratoří zahraničních spolupracovníků je vždy velkým zpestřením.“

Co je obvykle baví a líbí se jim na jejich profesi?

„Již můj děda byl všímavým pozorovatelem v přírodě a ukazoval mi to. Na základní škole jsem měla dobrou učitelku biologie a díky těmto dvěma osobám jsem si oblíbila botaniku.“

„Fascinuje mě komplexnost živých systémů a zároveň mě udivuje, jak málo toho víme, a proto potřebuji neustále vědět více.“

„Líbí se mi komplexnost této práce a vědomí, že jdu po cestě, kudy ještě nikdo nešel. Je to zábava, odkrývat, jak je příroda přizpůsobivá a velmi sofistikovaná. Není univerzální návod, jedna cesta, a to spojuje lidi, další vědce, k diskusi, která může být velice zábavná a vzrušující.“

„Rád poznávám nové věci, vstřebávám nové podněty a ve vědě toto nikdy nekončí.“

„Je to tvůrčí práce. Je potřeba se na věc snažit podívat z různých úhlů, zkoušet a diskutovat s dalšími. Je to hravé zaměstnání, tedy zábavné.“

„Výhodou je určitě, že je to různorodá práce, při které člověk může a musí i cestovat.“

Co je naopak nevýhodou, či dokonce hrozbou?

„Je to cesta 1 krok vpřed a zároveň 10 kroků zpět. Odhalování nových mechanismů jde velmi pomalu. Občas člověk stráví několik dní prací v laboratoři a na konci zjistí, že tudy cesta nevede. Tedy zákonitost, že něco udělám a mám výsledek, byť dílčí, tu moc nefunguje. Pak člověk rád doma umyje nádobí či zkrátka udělá něco, kde vidí výsledek okamžitě. Někdy to může být totiž dost frustrující.“

„Je to tvrdá práce. Je tam spousta slepých uliček, které člověk musí projít, aby našel tu jednu správnou.“

Jak může vypadat běžný den?

„Vstávám v 6 hodin. Z práce chodím po cca 9 hodinách a to většinou z důvodů mentální vyčerpanosti, a tedy potřebuji delší pauzu, pokud mám ještě ten den k práci sednout. To se občas stává. Nebo mám telekonference s americkým partnerem. Tím, že jsem víceméně pánem svého času, vždy si program dovedu upravit tak, abych byla schopna stihnout i nějaké mimopracovní aktivity.“

Jaké mýty o profesi kolují?

„Ve společnosti panují ještě dost zkostnatělé představy o vědcích a též nadměrný obdiv a uznání. Vědci jsou často úplně normální lidé. Ale nepopírám, že někteří z nás jsou trochu mimoni 😊.“

„Většina lidí si myslí, že vědec je profese, kdy musí být člověk geniální. Myslí si také, že si nelze profesí vydělat na živobytí. Určitě člověk musí být inteligentní, aby byl schopen vystudovat dlouhou vědeckou přípravu (vysoká škola, doktorandské studium, postgraduály), ale určitě jen toto není zárukou úspěchu a je nutná píle. V dnešní době lze za vědou cestovat do spolupracujících laboratoří po celém světě a vždy zde člověk může žít důstojný život, i když má rodinu.“

Co by lidé v této profesi uvítali?

„Bylo by fajn, kdyby věda v některých oborech přestala být tolik zkostnatělá. Rovněž by bylo skvělé, kdyby do vědy v ČR proudilo více financí.“

„V dnešní komplexnosti vědění jde hlavně o mezioborovost. Je stále těžké shromáždit kvalitní odborníky v jedné laboratoři. Spousta nadaných studentů, kteří mají dnes možnosti studia a práce v zahraničí, stále (i díky finanční stránce) utíká právě do zahraničních laboratoří. A pak sežeňte profíka...“

„Neexistuje žádná koncepce vědy, což bohužel vede k veliké roztříštěnosti vědy, a to je velká škoda.“

Kuriozity/překvapení/nečekané nebezpečí

„Myslím, že nám nehrozí žádné velké nebezpečí, pokud člověk dodržuje BOZP. Pracujeme například s virovými partikulami, které obsahují genetickou informaci, ale nepředpokládám, že by je někdo mohl využít jinak než v laboratoři 😊.“

5. 4.

Vysokoškolský/á učitel/ka

Oficiální název:

vysokoškolský/á učitel/ka (profesor/ka,
docent/ka, doktor/ka, odborný/á asistent/ka)

Jak mi lidé říkají:

titulem „asák“

Obvyklá forma spolupráce:

zaměstnanec

Co vše spadá do obvyklé činnosti této profese?

- Na vysokých školách mohou vyučovat lidé, kteří mají ukončené minimálně magisterské vzdělání.
- Nejnižší pozicí je tzv. asistent na VŠ. Další pozice již vyžadují ukončené doktorské vzdělání a postupují od odborného asistenta přes docenta až po profesora, který je nejvyšší pedagogickou hodností.
- Vysokoškolské učitelé vykonávají obvykle tyto činnosti: přímá pedagogická činnost, vedení seminářů (převážně asistenti), výzkumné a umělecké činnosti (převážně docenti a profesori) a jejich aplikace do výuky, vytvářejí studijní programy a metodiky a zavádějí je do praxe, vedou ročníkové, diplomové a disertační práce, poskytují konzultace studentům, publikují a vedou nezbytnou administrativu spojenou s evidencí a výsledky studentů.
- Docenti a profesori se mohou ucházet také o vedoucí místa na fakultách a na univerzitě, jako je např. post rektora, prorektora, děkana či proděkana. Mohou také působit jako přednostové klinik apod.

Co je obvykle baví a líbí se jim na jejich profesi?

„Miluju vzdělávání a předávání svých znalostí dál beru jako své poslání.“

„Setkávám se se spoustou lidí, které mohu inspirovat, ale funguje to i obráceně. Hodně často inspirují i oni mě. A to nejen ostatní kolegové, se kterými mohu vést odborné diskuze, ale i studenti mi často dávají nový pohled na věc. Je potřeba to vnímat a uvědomovat si to, jinak by člověk nešel s dobou a brzy by zahořknul.“

„Vzhledem k tomu, že pracuji ve školství, mám dlouhou dovolenou 😊.“

„Mezi semestry jsou dlouhé prázdniny, což se nerovná 4 měsíce volna. Snažím a musím se vzdělávat ve svém oboru. A nebo píše různé odborné články a připravuji se na další semestr.“

Co je naopak nevýhodou, či dokonce hrozbou?

„Stále více času a energie je potřeba věnovat papírování.“

„Je to podobné jako u jiných povolání. Pokud se v rámci zaměstnání dojde k nějakému závěru, který se nelíbí určitým zájmovým skupinám, pak může být prosazování těchto závěrů asi i nebezpečné...“

„Tato práce absolutně není dostatečně finančně ohodnocena.“

„Myslím, že název odborný asistent na vysoké škole je sám o sobě trochu degradující. Vždyť máme doktorát! Nicméně v anglicky mluvících zemích jsou na tom ještě podstatně hůře. Anglicky se odborný asistent řekne Graduate Assistant, což se zkracuje na Grad. Ass., a jak mnozí víte, Ass = *rdel 😊.“

Jak může vypadat běžný den?

„Pracovní doba je různá. Hodně záleží na velikosti pracovního úvazku. Do jisté míry to před začátkem semestru můžete sami ovlivnit. Pak už se ale jede podle rozvrhu, který vydává fakulta na začátku každého semestru, a flexibilitu zde už nenajdete. Je třeba počítat, že některé přednášky jsou až do pozdních večerních hodin.“

Jaké mýty o profesi kolují?

„Lidé si myslí, že nemáme práci o prázdninách. To se ale nezakládá na pravdě. V létě mám samozřejmě dovolenou, ale ve zbytku času píšeme články a připravujeme se na další semestr.“

Co by lidé v této profesi uvítali?

„Uvítali bychom odpovídající finanční ohodnocení. Aktuálně je VŠ školství opravdu velmi špatně placené. Není výjimkou, že si lidé musí přivydělávat na jiných, např. komerčních projektech.“

Kuriozity/překvapení/nečekané nebezpečí

„Největší výzvou bylo zavření škol v době karantény. Koho by to kdy napadlo. Ale museli jsme se s tím poprat. Bohužel to hodně studentů odneslo psychicky a někteří i předčasně studium ukončili, protože nedokázali z domácího prostředí studovat.“

„Tak samozřejmě mám v rukávu celou řadu příkladů výmluv studentů, proč se nemohli připravit na zkoušku. Ale to už je dost ,okoukané‘ 😊.“

„Často jsem překvapena, jak ženy dokáží studovat při MD či RD. Klobouk dolů. Přiznávám, že někdy se mi chce přimhouřit oči, když vím, jak náročné to pro ně musí být.“

6.

Podnikatelé a vlastníci firem

6. 1.

Podnikatel/ka v multi-level marketingu (MLM)

Oficiální název:

top manažer/ka, podnikatel/ka v multi-level marketingu (MLM),
nezávislý/á top manažer/ka, manažer/ka obchodní sítě

Jak mi lidé říkají:

manažerka, jménem, expertka na kosmetiku,
přírodní medicínu..., hanlivě „dělá letadlo“

Obvyklá forma spolupráce:

OSVČ

Co vše spadá do obvyklé činnosti této profese?

- MLM znamená multi-level marketing neboli síťový marketing.
- Jedná se o marketingovou strategii, která v minulosti nebyla příliš populární, kvůli řadě firem, které slibovaly lidem vysoké výdělky, ale lidé se jich nikdy nedočkali.
- V současné době je tento model populární převážně v prodeji kosmetických značek, hygienických a úklidových pomůcek a doplňků stravy.
- Jedná se o obchodní pozici, kdy každý pracovník je registrován pod svým „manažerem (nadřízeným)“, který ho naučí vše potřebné, aby se naučil výrobky prodávat a postupně si mohl vytvořit svou vlastní obchodní síť – tj. registrovat pod sebe další prodejce, které bude učit zase on.
- Princip výdělku je postaven na provizích z prodeje. Zpočátku se jedná tedy o velmi nízké peníze (procenta z prodeje od vlastních zákazníků). Po vybudování vlastní sítě však manažer začne získávat procenta z prodeje osob ve své síti. V tento okamžik začíná být výdělek zajímavější. Jak již název napovídá, jedná se o MULTI-LEVEL marketing – tzn. čím více úrovní vaše síť má, tím více provizí z prodeje získáváte.
- Zpočátku se náplň práce točí převážně okolo testování a poznání zboží. Velice rychle se k tomu přidává vyhledávání potenciálních klientů (obvykle doporučení svému okolí) a prodej. Poté se přidává vyhledávání potenciálních kolegů (často se rekrutuje z řad zákazníků, kteří jsou s výrobky spokojeni). Součástí vzdělávání jsou nejrůznější společenské akce, prezentace, soutěže, které mají za cíl motivovat a dosáhnout tak vyššího prodeje. Součástí je také objednávání zboží, přeprava krabic se zbožím, uskladnění zboží a jeho následná redistribuce zákazníkům.
- Myšlenka tohoto druhu podnikání určitě není špatná. Zdaleka to však není práce pro každého. Aby člověk uspěl, potřebuje zpočátku obrovské nadšení, trpělivost a naučit se výborným komunikačním dovednostem. Rovněž je důležité smířit se s tím, že spousta lidí na pozici pohlíží poněkud skrz prsty a není ve společnosti prestižní.

Upozornění:

Nikdy nevstupujte do společnosti používající MLM strategii, která vyžaduje jakoukoliv počáteční finanční investici!!! Vždy si nejdříve ověřte reference ze spolehlivých zdrojů! Pokud vás tento způsob podnikání zajímá a láká, zvolte výhradně firmu, jejíž produkty sami využíváte. Jedině tak máte šanci uspět. Autenticita a dobrá reference nejlépe prodávají.

Co je obvykle baví a líbí se jim na jejich profesi?

„K výkonu této práce mě přiměly okolnosti. Do té doby jsem si myslela, že je multi-level sprosté slovo 😊. Dostala jsem se k tomu tak, že jsem hledala něco ekologického na skvrny a látkové pleny a natolik mě výrobky nadchly, že jsem je začala doporučovat kamarádkám. Jako vždycky všechno, s čím jsem byla sama spokojená. Jenže tady mi poprvé za to doporučení někdo platil. To mě zaujalo a začala jsem ten zprofanovaný systém studovat, až jsem zjistila, že pokud si člověk vybere firmu, se kterou souzní a která má dobře nastavené podmínky, je to neskutečně spravedlivé.“

„Bylo dost lidí v okolí, kteří se mi smáli. Ale dneska se směju já. Mám svobodu časovou i finanční. Ale hlavně mi ta práce přináší obrovské uspokojení, protože můžu pomoci spoustě dalším lidem.“

„Velmi mě to naplňuje, i co se týče osobního růstu.“

„Jsem sama svým pánem. Sama rozhoduji, jak budu trávit čas a kolik si vydělám. To je zároveň ale i náročné, protože jsem od přírody poměrně pohodlná.“

„Nejvíc mě na tom baví pohoda. Nikdo mě neprudí, proto já neprudím svůj tým. Chci, aby to byla práce, která baví. Ty výsledky jsou pak někde jinde, než když je člověk vyždímaný a tlačeny někam, co ho nebaví a nechce dělat.“

„Opravdu ale miluju tu svobodu, je pro mě nesmírně důležitá. Už bych nemohla být zaměstnanec 😊.“

Co je naopak nevýhodou, či dokonce hrozbou?

„Nebaví mě evidence, ale vím, že je důležitá a že mi velmi pomáhá.“

„Pro někoho může být nepěkné zjištění, že když nebude nic dělat, ničeho nedosáhne 😊.“

„Když začínáte, je to velmi náročné. Prvně získáváte klienty ze svého okolí (to je logické) a to má na MLM všelijaký názor. Spousta lidí vás začne odsuzovat, setkáváte se s odmítnutím a různými pošklebkami.“

„Můžete narazit na firmu, která nejedná zrovna fér. Není vždy snadné zorientovat se, která je OK a která ne. To, že vám to řekne člověk, který vás do toho láká, rozhodně není žádná záruka.“

„Někdy se u této práce docela naježdíte, když jezdíte na schůzky s klienty. To bývá hodně únavné. Ale většinou si pak vytvoříte nějaký systém a je to lepší.“

„Lidé si neuvědomují, že z nich budou i takoví pošťáci vlastně. Kompletace, balení a odesílání balíčků není žádná výjimka.“

„Ne každý v této profesi uspěje. A to ani zdaleka. Můžete do toho tedy pěkně zahučet finančně, když si nakoupíte výrobky ,na sklad', ale nemáte je komu prodat.“

Jak může vypadat běžný den?

„Pracuji většinou z domova – tj. komunikace na sociálních sítích, komunikace s novými nebo budoucími zákazníky, točím živá vysílání, vzdělávací videa, vymýšlím motivace, do toho se sama vzdělávám z různých zdrojů. Na mimopracovní aktivity mi zůstane přesně tolik času, kolik chci já. Není problém, abychom jeli na celý den pryč, a zase není problém, abych pracovala více hodin.“

Jaké mýty o profesi kolují?

„Většinou si lidi myslí, že k tomu musí být superschopnosti, aby v tom člověk uspěl. Ale není to tak. Nejdůležitější je houževnatost. Všechno ostatní je věcí tréninku.“

„Je to podvod! Je to letadlo! Přijdeš o peníze i o přátele! Bohužel jsou firmy, kde člověka jen vyždímají a odhodí. Kde je velký tlak na výsledek a nic jiného nikoho nezajímá. To je pravda. Ale

existují i férové společnosti. Zajímavé je, že je spousta takových firem i v rámci zaměstnaneckých vztahů, ale to se považuje za ,normální““

Co by lidé v této profesi uvítali?

„Bylo by skvělé, kdyby zákazníci na férovku řekli, že je to teď nezajímá, tenhle produkt nepotřebují anebo si i jen myslí, že to ASI bude drahé, ale neověří si to. Radši pak plýtvají časem nás obou tím, že odsouvají odpověď, jestli třeba vyzkoušeli vzorky, nebo že si to rozmyslí atd. Pak začnou dělat mrtvého brouka a je to škoda. Stačilo by jednat jako dospělí lidé.“

„Bylo by fajn, kdyby se více šlo po těch firmách, které nejednají fér. Ale ono se to asi špatně dokazuje. On ten koncept totiž není špatná myšlenka, ale záleží hodně na tom, jak si to která firma vyloží.“

Kuriozity/překvapení/nečekané nebezpečí

„Zase a znovu mě překvapuje a těší, když vidím ženu, která si dřív nechala všechno líbit, byla šedá myška a najednou rozkvetne, věří si a začne inspirovat ostatní... to je nádhera!“

„Kámoš policajt mi kdysi řekl: ,Jo, ty děláš v tý pyramidě!' Tak to mě taky rozesmálo, vzhledem k tomu, jak funguje policie.“

„Největší nebezpečí je, že neustojíš srážku s blbcem. No a pak špatný výběr značky, pro kterou pracuješ. To se v tom dá pěkně finančně zahučet.“

6. 2.

Kavárník/ce

Oficiální název:

majitel/ka kavárny, kavárník/ce

Jak mi lidé říkají:

jménem, paní majitelko, paní provozní

Obvyklá forma spolupráce:

podnikatel / vlastník firmy,
někdy zaměstnanec ve vlastní firmě

Co vše spadá do obvyklé činnosti této profese?

- Zajišťuje kompletní chod kavárenského provozu, a to po stránce provozní i ekonomické,
- jednotlivé činnosti může delegovat na své zaměstnance (účetnictví, provoz, úklid...), avšak je třeba počítat s tím, že v případě jejich nepřítomnosti je nutné je zastoupit,
- určuje směr a zaměření podniku, včetně cílení na konkrétní cílovou skupinu,
- zajišťuje či koordinuje marketingové aktivity,
- vybírá a zaškoluje personál a připravuje administrativní a personální náležitosti,
- vyhledává vhodné dodavatele a domlouvá dlouhodobé spolupráce,
- dohlíží na plnění přísných hygienických norem,
- komunikuje s úřady ohledně záborů na zahrádky, umístění tabulí s nabídkou apod.,
- zajišťuje plynulý chod podniku v otevírací době,
- v případě potřeby se stává kuchařem, baristou, ale i uklízečkou znečištěných toalet.

Co je obvykle baví a líbí se jim na jejich profesi?

„Líbí se mi ta pestrost a různorodost, kterou pozice přináší.“

„Splnila jsem si svůj dětský sen a nelituji toho.“

„Jsem velmi komunikativní člověk a pro kavárnu jsem se rozhodla mimo jiné i s cílem, že se za mnou budou stahovat mí přátelé a budeme zde žít v takové komunitě. No, upřímně, realita je trochu jiná. Přátelé to mají daleko a času mají málo, takže komunita se nekoná. Nicméně vytvořili jsme tu novou komunitu, takže jsem spokojená.“

„Líbí se mi pečovat o hosty a poskytnout jim opravdu dobrou kávu a zákusek. Lidé jsou hned veselejší a spokojenější, schází se tady a je jim u nás dobře a to mě naplňuje.“

„Poskytujeme velmi kvalitní občerstvení, a proto se k nám lidé pravidelně vrací. To je pro mě tou největší odměnou. Spokojený zákazník.“

„Jsem pánem svého času, tak jako každý jiný podnikatel.“

„Chtěla jsem svoji energii investovat do vlastního podniku. Na škole jsem se viděla jako budoucí vědkyně. V prvním zaměstnání jsem však zjistila, že mám cit pro jednání s lidmi a touhu budovat firmu, a tak jsem do toho šla.“

„Líbí se mi ta svoboda vlastního rozhodování. Při ohlédnutí zpět vidět, co člověk vybudoval, jak se posunul v čase.“

„Kávu a zákusky mám pro sebe za cenu surovin, mám mnoho známých a spoustu kontaktů, můžu si udělat víkend ve všední dny. Pokud chceme, můžeme být součástí místní komunity.“

Co je naopak nevýhodou, či dokonce hrozbou?

„Trh je v oblasti gastronomie velmi špatně nastaven. Gastro je zvyklé vyhýbat se zákonům a to mě neuvěřitelně vytáčí. Je prakticky nemožné sehnat personál na klasickou pracovní smlouvu s férovými podmínkami se vším, co k tomu patří.“

„Podnikání je riziko, práce s lidmi je riziko, práce se surovinami je riziko... Je nutností být neustále připraven řešit problémy.“

„Vše je v pořádku, pokud si umíte stanovit dobrou podnikovou kulturu, vymežit procesy a pravidla. Ale to chvíli trvá, než to člověk vyladí.“

„Nesnáším zapisování dokladů do účetního programu.“

„Když mají ostatní volno, kavárník má nejméně práce.“

„Návratnost investic je poměrně dlouhá.“

„Mnoho lidí je mi na ulici povědomých a nemůžu si vzpomenout, odkud je znám 😊.“

„První tři roky je to velká dřina s minimálním výdělkem.“

„Prokrastinace je v tomto oboru velký strašák.“

Jak může vypadat běžný den?

„Vstávám v 6:27, pracuji většinou 8:30–14:00, následně běžná aktivita, jako je matka, sport, procházky atp.“

„Má vlastní práce je dost flexibilní. 8 h spánek, 4 h rodina, 4 h práce, nyní 2 h domácí učitelka, 6 h ostatní.“

Jaké mýty o profesi kolují?

„Kluje, že kuchaři nejsou čistotní. Potvrzuji to tak z 80 %.“

„Nepřiznávají se mzdy v ostatních provozech a vytváří to nerovné podmínky. Je to podvodné chování, které je bohužel realitou. My to nepodporujeme a kvůli tomu nemůžeme sehnat personál.“

„V gastronomii pracují sami podvodníci a lidi v exekucích. Ano, je jich tady skutečně hodně. Ale pořád se dají najít i ti slušní.“

„Kavárník uvaří pár kafiček a pořád si jen povídá, je to taková pohodová práce, kde se člověk moc nenadře. Pravda je taková, že pokud jsou v kavárně hosté, tak je to za barem stres, který se však nesmí přenést na hosty. Pokud je kavárna prázdná, lze si povídat, ale pak chybí tržby na úhradu nákladů.“

Co by lidé v této profesi uvítali?

„Jednoznačně by bylo super, kdyby se v gastronomii konečně začalo podnikat férově a podle pravidel. Snad tomu současná doba konečně nahrává.“

Kuriozity/překvapení/nečekané nebezpečí

„Nepřestávají mě udivovat pracovní pohovory v souvislosti s finančním ohodnocením, kdy mi uchazeč vnucuje, že nechce mzdu přiznat oficiálně, protože je tak zvyklý z jiných provozů.“

„Bohužel mě mile překvapí každý člověk, který je čistotný, slušný a přijde do práce dle rozpisu směn. Měla by to být samozřejmost, ale bohužel není.“

„Šokuje mě množství exekucí u mladých uchazečů o práci v gastronomii.“

„Jednou jsem si spletla hosta a bez problémů jsem mu začala tykat. A nyní patří k jedněm z mých nejlepších přátel 😊.“

„Alkohol je tu snadno dostupný ve velkém množství, což může být pro někoho riziko. Je to často stresové prostředí, a hrozí tak třeba i vyhoření.“

6. 3.

Majitel/ka firmy

Oficiální název:

majitel/ka společnosti

Jak mi lidé říkají:

jménem

Obvyklá forma spolupráce:

může a nemusí být zaměstnancem vlastní firmy
např. na pozici jednatele či ředitele

Co vše spadá do obvyklé činnosti této profese?

- Náplň práce se velmi liší s ohledem na to, jak velkou firmu vlastníte. Jste-li OSVČ s např. 2 spolupracujícími kolegy, popř. řídíte-li malou firmu o 5–10 zaměstnancích, vaše náplň práce bude velmi široká (čeká vás role odborníka/specialisty, obchodníka, marketáka, ale také ekonoma i např. personalisty).
- Máte-li více než přibližně 10 zaměstnanců, obvykle se vaše pozice ve firmě velmi změní, jelikož není možné řídit efektivně tolik osob. Je tedy nutné vybrat si (a to i s ohledem na své schopnosti a dovednosti) to, v čem je dotyčný majitel dobrý (odborník, manažer, ekonom...), a věnovat se převážně této oblasti. Ostatní oblasti je dobré přenechat svým zaměstnancům a vykonávat spíše dohledovou a poradenskou činnost.
- Majitel společnosti ale téměř vždy bývá u důležitých rozhodnutí společnosti. Rozhoduje o dalším směřování společnosti, popř. konkrétních oddělení, rozhoduje o růstu společnosti a v neposlední řadě o zásadních finančních otázkách.

Co je obvykle baví a líbí se jim na jejich profesi?

„Když začínáte, budujete společnost s jasnou vizí a touhou. Kde jinde než ve své firmě můžete realizovat většinu svých nápadů? A to byl můj motiv, proč do toho jít.“

„Líbí se mi, že mohu dělat práci přesně tak, jak chci já, a nemusím se nikomu podřizovat. Ale upřímně musím říci, že čím více lidí zaměstnávám, tím více podnětů přichází a je těžší a těžší si zachovat původní/svou myšlenku.“

„Vyhovuje mi, že jsem svým pánem. Nemusím se dovolovat a mám svůj život ve svých rukách. Ale někdy to není zcela pravda – viz události posledních let. Nicméně nejsou nade mnou žádné autority a to mi vyhovuje.“

„Přišla jsem s nápadem, s něčím, co na trhu chybělo. Myslím, že jsem svými výrobky obohatila trh, a to je velmi naplňující pocit.“

„Být majitelem firmy vyžaduje obrovskou sebekázeň a ta je mi vlastní. Vyžaduje také odpovědnost, a to nejen k sobě, svému podniku, ale k těm lidem, kteří v něm pracují. Líbí se mi fakt, že mohu lidem dávat práci, že mohou pracovat za fér plat v příjemných podmínkách.“

Co je naopak nevýhodou, či dokonce hrozbou?

„Když budujete svou firmu od základů, musíte si včas ujasnit, kdy už je čas posunout se dál, kdy nabrat další odborníky a kdy začít delegovat práci. Pokud s tím otálíte, může se vám podnikání velmi snadno sespat. Nemůže to stát na jednom člověku.“

„Člověk automaticky touží mít všechno pod kontrolou. Ale musí se naučit důvěřovat jiným, nebo se z toho časem zhroutí.“

„V podnikání se musíte spoléhat na druhé lidi, ale je to jedna z nejtěžších věcí, protože málokdo to dělá tak dobře jako vy 😊. To je samozřejmě pitomost, ale nikdo není stejný a je třeba hledat k sobě lidi, kteří vás budou doplňovat.“

„Je to prakticky neustálý stres. Když se nad tím zamyslíte, tolik lidí a jejich rodin je závislých na tom, že jim každý měsíc pošlete výplatu. Když to neuděláte, jejich děti budou mít hlad. Musíte sehnat dost práce a peněz, aby to dobře běželo. Je to obrovská zodpovědnost.“

„Myslím, že i když se člověk snaží sebevíc, tak kolegové přistupují k majiteli tak trochu s odstupem. Není to klasický vztah kolega s kolegou. Cítím, že se v mé přítomnosti úplně neuvolní, a někdy mě to mrzí.“

Jak může vypadat běžný den?

„Jako majitel firmy se snažím nepracovat 40 hodin týdně. Je to můj sen. Ale upřímně se mi to moc nedaří – pořád je něco neodkladného. Ale moje pozice mi nabízí flexibilitu. Když si potřebuji něco zařídit, nemusím se nikoho ptát. A myslím, že mám asi více dovolené než moji zaměstnanci.“

„Já vlastním větší firmu, a tak si mohu dovolit větší volnost. Ale pořád je potřeba na chod dohlížet, aby vše běželo, jak má. Za mě je ideální, když lidé vědí, že jsem třeba v úterý a ve středu v kanceláři a jsem jim k dispozici. Zbytek mohu vykonávat flexibilně odkudkoliv, jak se mi to hodí.“

„Nabízí to velkou volnost, ale na druhou stranu, když se něco pokazí, není nikdo jiný, kdo by požár uhasil. Nakonec jste to občas prostě vy, kdo vstane od štědrovečerního stolu nebo musí odejít z oslavy narozenin své dcery. Ale to se mi stalo jen jednou 😊.“

Jaké mýty o profesi kolují?

„Obecně si lidé myslí, že majitel společnosti je automaticky boháč. Ale to je velká hloupost. Pokud člověk podniká poctivě a férově, splácí obvykle nejdříve všechny své závazky a povinnosti vůči svým zaměstnancům, a teprve poté vyplácí peníze sobě. Každé podnikání nedělá z majitele boháče.“

Co by lidé v této profesi uvítali?

„Myslím, že jako majitelé máme poměrně dost volné ruce, a jaké si to uděláme, takové to máme. Akorát ta byrokracie okolo podnikání je šílená. Takže jednoznačně zjednodušení všech papírování okolo podnikání by bylo super.“

Kuriozity/překvapení/nečekané nebezpečí

„Když jste majitelem firmy, dozvíte se nejrůznější podrobnosti o osobních záležitostech svých zaměstnanců, aniž byste chtěli. Když jsem začala s podnikáním, bylo mi jich líto a párkrát jsem zaplatila nějakou tu složenku. Ale brzy jsem vystřízlivěla a nyní již nemám soucit. Většina lidí toho začne velmi rychle zneužívat. Nejednou jsem narazila. Vyjdu vstříc, pokud to jde a zásadně to neovlivní chod podniku. Ale již neřeším osobní průšvihy svých zaměstnanců. Bez tohoto přístupu bych velmi rychle zkrachovala.“

O autorce

Ivana Štěrbová se již 15 let věnuje oblasti personalistiky, náborům zaměstnanců do firem a kariérnímu poradenství. Od roku 2014 je na volné noze a kromě personalistiky se věnuje také koučování a lektorské činnosti.

Více o autorce najdete na
www.ivanasterbova.cz

Autorka ilustrací:
Ester Valentina Maatová

Nezisková organizace Nadání a dovednosti o.p.s. vznikla před jedenácti lety s cílem pomáhat mladým lidem z dětských domovů při startu do jejich samostatného života. V současné době nabízí programy pro mladé lidi od 14 do 25 let, kteří chtějí pomoci s osobním i kariérním rozvojem a zorientovat se v možnostech dalšího studia nebo zaměstnání.

www.nadaniadovednosti.cz

THE VELUX FOUNDATIONS
VILLUM FONDEN × VELUX FONDEN